

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
March 2024

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสวงหาเพชรพลอยที่ไม่สูญสลายทำให้ลูกเป็นราชา นี่คือโรงเรียนที่ไร้ขีดจำกัด ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนและเติมเมตตาภรณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ แล้วสอนผู้อื่น
- คำถาม:** ลูกคนใดผู้ที่เป็นที่รักของทุกคน? ลูกต้องใช้ความเพียรพยายามใดเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง?
- คำตอบ:** ลูกๆ ผู้ที่เติมเต็มเมตตาภรณ์ของพวกเขาและให้ทานแก่ผู้อื่นมากมายจะเป็นที่รักของทุกคน ลูกจำเป็นต้องได้รับพรจากผู้คนมากมายเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ไม่ใช่เรื่องเกี่ยวกับความมั่งคั่งในสิ่งนี้ ลูกต้องเฝ้าแต่ให้คุณประโยชน์แก่ผู้อื่นมากมายด้วยความมั่งคั่งของความรู้ เพียงลูกๆ ที่มีความสุขและลูกๆ โยคีเท่านั้นที่ประกาศชื่อเสียงเกียรติคุณของพ่อ

โอมชานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต ลูกๆ รู้ว่าลูกต้องกลับบ้าน ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้สิ่งนี้เลย พ่ออธิบายแก่ลูก ตามละคร การอธิบายของพ่อแก่ลูกในเวลานี้เป็นสิ่งลูกต้อง ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายสิ่งนี้ให้แก่ลูก เวลานั้นลูกต้องกลับบ้าน ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถกลับบ้านได้ ลูกได้รับความรู้ในเวลานี้และเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้ให้แก่ลูก ก่อนอื่นใดลูกต้องจดจำว่าลูกต้องกลับบ้าน ลูกเรียกหาบาบาแต่ลูกไม่รู้สิ่งใดเลย ทันทีทันใดเมื่อเวลามาถึงบาบาก็มาที่นี้ ขณะนี้ท่านเฝ้าแต่อธิบายสิ่งใหม่ๆ ให้แก่ลูก ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้เราต้องกลับบ้านและเหตุนี้เองจากไม่บริสุทธิ์เราต้องกลับมาบริสุทธิ์ มิฉะนั้นจะต้องมีการลงโทษและสถานภาพของลูกจะต้องถูกทำลายด้วยเช่นกัน มีความแตกต่างเป็นอย่างมากระหว่างราชาและยาจกที่นั่นเหมือนกับที่มีความแตกต่างระหว่างราชาและยาจกที่นี้ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการเพียรพยายามของลูก เวลานั้นพ่อพูดว่า ลูกเองเคยไม่บริสุทธิ์และเหตุนี้เองลูกเคยเรียกหา มีการอธิบายสิ่งทั้งหมดนี้แก่ลูก ในเวลานี้ สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกในหนทางของความไม่รู้ พ่อพูดว่า ดวงวิญญาณที่กลับมาตาโมประธานต้องกลับมาสาโตประธาน ขณะนี้ลูกกลับมาสาโตประธานได้อย่างไร สามารถอธิบายได้ด้วยภาพของบันได พร้อมกันนี้ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน นี่คือโรงเรียนที่ไร้ขีดจำกัด ในโรงเรียนพวกเขาเก็บทะเบียนประวัติ ดี, ดีกว่า และดีที่สุด ลูกๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ในงานรับใช้มีความอ่อนหวานอย่างยิ่ง ทะเบียนประวัติของพวกเขาดี หากทะเบียนประวัติไม่ดีก็จะไม่มีความกระตือรือร้นนั้น ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการศึกษาเล่าเรียน โยคะและคุณธรรมที่สูงส่งของลูก ลูกๆ รู้ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูกอยู่ในเวลานี้ ก่อนหน้านั้นเราเป็นของสกุสุมุทธและเวลานี้เราเป็นของสกุสุมุทธบราห์มิน เราคือบราห์มิน ลูกของประชาบิดาบราห์มา ลูกมากมายลืมสิ่งนี้ ในเมื่อลูกจดจำพ่อลูกต้องจดจำบราห์มาด้วยเช่นกัน ควรจะมีความซาบซึ้งด้วยเช่นกันที่ลูกเป็นของสกุสุมุทธบราห์มิน เมื่อลูกลืมสิ่งนี้ความซาบซึ้งก็ไม่สูงขึ้นที่ลูกเป็นของสกุสุมุทธบราห์มินและที่ลูกเป็นของสกุสุมุทธเทพ ใครสร้างสกุสุมุทธบราห์มิน? พ่อนำลูกเข้ามาสู่สกุสุมุทธบราห์มินด้วยบราห์มา นี่ไม่ใช่ราชวงศ์ของ

บราห์มิน นี่เป็นครอบครัวเล็กๆ หากลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นบราห์มินในเวลานี้แล้วลูกก็จะกลายเป็นเทพด้วย เมื่อลูกซึ้งแหวะอยู่ในธุรกิจของลูก ลูกก็ลืมทุกสิ่งอื่น ลูกลืมแม้กระทั่งว่าลูกคือบราห์มิน ทันทีที่ลูกเป็นอิสระจากธุรกิจของลูก ลูกควรซึ้งแหวะตนเองอยู่ในการทำความเพียรพยายาม บางคนต้องให้ความใส่ใจกับธุรกิจของพวกเขามากขึ้น ทันทีที่งานของลูกจบสิ้น จงให้ความใส่ใจกับตนเอง นั่งลงในการจดจำระลึกถึง ลูกมีเข็มกลัดติดหน้าอกที่ดีมาก มีภาพของลักษมีและนารายณ์และตรีมูรติด้วยเช่นกัน บาบา กำลังทำให้เราเป็นเช่นนั้น นี่คือสิ่งนี้ นี่คือมานมานะบาฟ! บางคนพัฒนานิสัยขณะที่ผู้อื่นนั้นไม่ ความเลื่อมใสศรัทธาในเวลานี้ได้มาถึงจุดสิ้นสุดด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกต้องจดจำพ่อ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกในขณะนี้ และดังนั้นลูกจึงมีความสุข บางคนพัฒนาความรักที่ดีมากและบางคนก็น้อยกว่า เป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก คำว่า ‘มานมานะบาฟ’ นั้นใช้ในตอนเริ่มต้นและในตอนจบของกิตะ นี่คือบทของกิตะเดียวกันที่เกิดขึ้นเป็นเพียงที่พวกเขาได้ใส่ชื่อของกฤษณะเข้าไป ตัวอย่างทั้งหมด ฯลฯ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเป็นของเวลานี้ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาไม่มีใครจะพูดว่า ละทิ้งจิตสำนึกของร่างกายและพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พ่อให้คำสอนเหล่านี้แก่ลูกทันทีที่พ่อมา ลูกมีศรัทธาว่าศาสนาเทพมีการก่อตั้งขึ้นด้วยลูก อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้นมาด้วยเช่นกัน ไม่มีเรื่องของการบราใด ๆ ฯลฯ ในสิ่งนี้ เวลานั้นพ่อกำลังสอนความบริสุทธิ์แก่ลูกและสิ่งนั้นจะคงอยู่อย่างถาวร เป็นเวลาครึ่งวงจร อาณาจักรของราวันไม่ได้คงอยู่ที่นั่น เวลานั้นลูกได้รับชัยชนะเหนืออิกเลส ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรอย่างแท้จริงเช่นที่ลูกเคยทำในวงจรก่อนหน้านี้ โลกเก่านี้กำลังจะจบสิ้นสำหรับเรา วงจรละครนี้ยังคงหมุนต่อไป ที่นั่นจะไม่มีสิ่งใดนอกจากทองคำ สิ่งใดก็ตามที่มีอยู่ก่อนหน้านี้จะมีขึ้นอีกครั้ง ไม่มีเรื่องของการกลับมาสืบสนในสิ่งนี้

พวกเขาแสดงละครเกี่ยวกับมายาและนักมายากล เขาเห็นอิฐทองคำในฉนวน ลูกก็เห็นพระราชวังทองคำในสวรรค์เช่นกัน ลูกไม่สามารถนำสิ่งต่างๆของสถานที่นั้นมาที่นี่ได้ เหล่านั้นเป็นเพียงนิมิต ลูกไม่รู้ถึงสิ่งต่างๆ เหล่านั้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อพาลูกกลับบ้าน มีความกระวนกระวายใจโดยปราศจากลูก เมื่อถึงเวลาพ่อเริ่มรู้สึกกระวนกระวายใจที่เวลานี้พ่อควรจะมา ลูกๆไม่มีความสุขและกำลังเรียกหา พ่อรู้สึกเมตตาต่อพวกเขาและดังนั้นพ่อคิดว่าพ่อควรจะไปหาพวกเขา เมื่อเป็นเวลาในละครพ่อก็มีความคิดนี้และรู้สึกว่าการนี้พ่อควรจะไป พวกเขาได้แสดงละครซึ่งพวกเขาได้แสดงให้เห็นการอวตารของวิษณุ อย่างไรก็ตามการอวตารของวิษณุไม่ได้เกิดขึ้นจริงๆ แต่ละวันสติปัญญาของผู้คนก็เสียไปเรื่อยๆ พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ดวงวิญญาณกลับมาไม่บริสุทธิ์ เวลานี้พ่อพูดว่า ลูกๆ กลับมาบริสุทธิ์เพื่อที่จะสามารถมีอาณาจักรของราม ลูกๆ ไม่รู้จักราม เมื่อพวกเขากราบไหว้บูชาชื่อว่า ท่านก็ไม่ได้ถูกเรียกว่าราม ดูเหมือนจะถูกต้อนที่พูดว่าวิพบาบา ไม่มีความสนใจใดในความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้ลูกมีความสนใจนี้ พ่อเองพูดว่า ลูกๆ ที่แสนหวานพ่อมาเพื่อพาลูกกลับไป แล้วลูกดวงวิญญาณก็ไปสู่ดินแดนแห่งความสุขจากที่นั่นโดยอัตโนมัติ พ่อจะไม่กลายเป็นมิตรร่วมทางของลูกที่นั่น ตามสภาพของลูก ลูกดวงวิญญาณจะไปและเข้าไปในร่างอื่น, ครรภ์อื่น พวกเขาได้แสดงให้เห็นว่าศรัทธาจะได้ออกรับในโพธิ์ สิ่งนี้ไม่มีเรื่องของมหาสมุทร เขาอยู่ในครรภ์อย่างสบายมาก บาบาสพูดว่า พ่อไม่ได้เข้ามาในครรภ์ พ่อเข้ามาในบางคน พ่อไม่ได้กลายเป็นเด็ก แทนที่จะเป็นพ่อพวกเขาพิจารณาว่าลูกจะเป็นเด็ก และพวกเขาเองก็สนุกสนานกับลูกๆ พวกเขาเชื่อว่าลูกจะให้ความรู้และเหตุนี้เองพวกเขาจึงรักลูกอย่างมากมาย พ่อพาทุกคนกลับไปกับพ่อและพ่อก็ส่งลูกไปที่นั่นและแล้วบทบาทของพ่อก็สิ้นสุดลง พ่อไม่มีบทบาทใดๆเป็นเวลากว่าครึ่งวันแล้วบทบาทของพ่อก็เริ่มขึ้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นี่เป็นสิ่งที่ลูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วยเช่นกัน เวลานี้เป็นเรื่องง่ายสำหรับลูกที่จะเข้าใจและอธิบายความรู้นี้ เมื่อลูกอธิบายให้แก่ผู้อื่นลูกจะมีความสุขนั้นและลูกก็จะได้รับสถานภาพที่สูงด้วยเช่นกัน เมื่อผู้คนที่นั่นและรับฟังสิ่งนี้พวกเขาก็ชอบ แต่ทันทีที่เขาออกไปข้างนอกพวกเขาก็ลืม พวกเขาเป็นเหมือนกับนกโศก พวกเขาทำความเสียหายอย่างใดอย่างหนึ่งและก็เข้าไปอยู่ในคุก สภาพของลูกเป็นเช่นนั้นด้วยเช่นกัน ลูกทำสัญญาขณะที่อยู่ในครรภ์และสัญญาใดก็ตามที่ลูกทำที่นั่นก็จะคงอยู่ที่นั่น เรื่องราวเหล่านั้นทั้งหมดได้เคยถูกสร้างขึ้นเพื่อให้ผู้คนจะไม่ทำบาป ดวงวิญญาณได้นำสันสการ์ของเขาไปกับเขา และดังนั้นบางคนก็กลายเป็นบัณฑิตในวัยเด็กของเขา ผู้คนคิดว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบของการกระทำ อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณไม่มีภูมิคุ้มกัน มันคือดวงวิญญาณที่นำสันสการ์ที่ดีและไม่ดีไป และเหตุนี้เอง จึงมีความทุกข์ทรมานสำหรับการกระทำในอดีต เวลานี้ลูกกำลังนำสันสการ์ที่บริสุทธิ์ไปกับลูก ลูกศึกษาเล่าเรียนและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพ บาบาสพาดวงวิญญาณกลับบ้าน เพียงไม่กี่ดวงวิญญาณเท่านั้นที่ยังคงอยู่ พวกเขาจะคงลงมาเรื่อยๆ ในเวลาสุดท้าย เพียงผู้ที่ต้องลงมาสุดท้ายเท่านั้นที่อยู่ที่นี่ มีลูกประจำ ลูกประจำถูกสร้างขึ้นมาเรื่อยๆตามลำดับกันไป และที่เหลือทั้งหมดจะไปสู่สวรรค์ จนถึงเวลาสุดท้าย บาบาสอธิบายแก่ลูกอย่างดีมาก บางคนก็สามารถซึมซับได้ในขณะที่ผู้อื่นไม่ สภาพของพวกเขาเป็นเช่นนั้นและดังนั้นพวกเขาจึงได้รับสถานภาพตามนั้นด้วยเช่นกัน ลูกๆ ต้องกลับมามีความเมตตาและให้คุณประโยชน์ ละครถูกสร้างขึ้นในลักษณะนั้น ไม่สามารถประณามใครได้ ลูกจะศึกษาเล่าเรียนมากเท่าที่ลูกได้เคยศึกษาเล่าเรียนในวงจรก่อนหน้านี้เท่านั้น ลูกจะไม่ศึกษาได้มากกว่านั้น ไม่ว่าลูกจะได้รับแรงบันดาลใจให้ทำความเพียรพยายามมากเพียงใดก็ไม่สามารถมีความแตกต่างใดๆได้ จะมีความแตกต่างเมื่อลูกให้ความรู้แก่ผู้อื่น สิ่งนี้ตามลำดับกันไป มีความแตกต่างระหว่างราชาและยาจก เพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลายเหล่านี้ทำให้ลูกเป็นราชา หากลูกไม่เพียรพยายามลูกก็กลายเป็นยาจก นี่คือโรงเรียนที่ไร้ขีดจำกัด มีชั้นหนึ่ง, ชั้นสอง และชั้นสามที่นั่น ในความเลื่อมใสศรัทธาไม่มีเรื่องของการศึกษาเล่าเรียน ที่นั่นเป็นเรื่องของการลงมา เป็นสิ่งที่สวยงามมาก พวกเขาเล่นเครื่องดนตรีและร้องเพลงสรรเสริญ ขณะที่ลูกต้องอยู่อย่างเงียบสงบที่นี่ ไม่มีเพลงที่แสดงความรักและความเลื่อมใสศรัทธาใดๆ ฯลฯ ที่ลูกจะร้องเสียงดัง ลูกได้ทำแสดงความเลื่อมใสศรัทธามาถึงครึ่งวัน มีการแสดงของความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมาก ลูกแต่ละคนมีบทบาทของตนเอง บางคนตกลงมาและบางคนก็ไต่ขึ้นไป โชคของบางคนดีและบางคนก็มีโชคน้อยกว่า บาบาสใจลูกแต่ละคนทำความเพียรพยายามเดียวกัน การศึกษาเดียวกันและก็ครูเดียวกันด้วย แต่ที่เหลือทั้งหมดคือนาย หากบุคคลสำคัญพูดว่าเขาไม่มีเวลากลามเขาว่า “เราควรไปที่บ้านของท่านเพื่อสอนท่านหรือไม่?” เพราะพวกเขามีความหลงทะนงตนของเขาเอง เมื่อลูกจับคนหนึ่งได้สิ่งนี้ก็จะมีความกระทบต่อคนอื่นด้วย หากบุคคลนั้นบอกผู้อื่นว่าความรู้ที่ดีแล้วผู้คนเหล่านั้นก็จะพูดว่าเขาได้รับการแต่งตั้งเต็มสัสนด้วยบราห์มา กุมารี เหตุนี้เองเขาจึงเพียงแต่พูดว่าสิ่งนี้ดี ลูกๆ จำเป็นต้องมีพลังโยคะที่ดีมาก ต้องเป็นพลังโยคะในดาบของความรู้ หากพวกเขามีความสุขและเป็นโยคีพวกเขาก็จะประกาศเกียรติคุณชื่อเสียงพ่อ สิ่งนี้ตามลำดับกันไป อาณาจักรต้องถูกสร้างขึ้นมา พ่อพูดว่า เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะซึมซับ ยิ่งลูกจดจำบาบามากเท่าไรลูกก็จะยิ่งมีความรักต่อท่านมากเท่านั้น จะมีแรงดึงดูดนั้น หากเพิ่มความสะอาดก็จะถูกดึงดูดด้วยแม่เหล็ก หากเพิ่มเป็นสนิมก็จะไม่ถูกดึงดูด ก็เป็นเช่นนั้นเหมือนกันที่นี่ เมื่อลูกกลับสะอาดลูกก็ประกาศสิทธิ์ในอันดับแรก สนิมจะถูกขจัดออกไปด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ มี

เพลงร้องว่า เป็นความยิ่งใหญ่ของกูรู และเหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า กูรูบราห์มา กูรูวิษณุ... กูรูเหล่านั้นที่ทำพิธีหมั้นคือ มนุษย์ ลูกได้หมั้นหมายกับชื่อว่าไม่ใช่บราห์มา และดังนั้นลูกต้องจดจำชื่อว่า ไม่มีความจำเป็นสำหรับรูปภาพของผู้ที่เป็นสื่อกลาง เมื่อการหมั้นหมายถูกกำหนดไว้แล้ว พวกเขาก็เฝ้าแต่จดจำกันและกัน และดังนั้นผู้นี้ที่อยู่ในระหว่างกลางก็ได้รับค่านายหน้าด้วยเช่นกัน เขาได้รับบางสิ่งสำหรับการหมั้นหมายที่ถูกกำหนดไว้ และสำหรับการให้ชื่อว่าเข้ามาในตัวเขา ท่าน(ชีพ บาบา)นั้นยืมร่างนี้มาใช้และดังนั้นจึงมีแรงดึงดูดด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองท่านจึงอธิบายแก่ลูกๆ ด้วยเช่นกันว่า ยิ่งลูกให้ประโยชน์แก่ผู้อื่นมากเท่าไรลูกก็จะได้รับพร ไม่มีความจำเป็นสำหรับเงิน แม้ว่ามาจะมีเงินใดๆ เธอก็ให้ประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย แต่ละคนมีบทบาทของตนเองในละคร เมื่อผู้ที่มั่งคั่งให้ทานเงินหรือเปิดพิพิธภัณฑสถานเขาก็ได้รับพรจากผู้คนมากมาย ดังนั้นเขาได้รับสถานภาพที่ดีของการเป็นคนที่มีมั่งคั่ง ผู้ที่มั่งคั่งนั้นก็จะมีสาวใช้และคนรับใช้มากมาย ผู้ที่มั่งคั่งมีเงินมากมายและดังนั้นพวกเขาจึงให้กุยมี เป็นสิ่งที่ดีที่จะกลายเป็นผู้ที่มั่งคั่ง เป็นคนจนที่ต่อมากจะกลายเป็นคนมั่งคั่ง คนที่มั่งคั่งในเวลานี้ไม่มีความกล้าหาญนั้น บราห์มานี้ได้ให้ทุกสิ่งไว้ในทันที มีคำกล่าวว่า “มือเหล่านั้นที่ให้อยู่เสมอ...” บาบามาเข้ามาในตัวเขาและดังนั้นเขาจึงให้ทุกสิ่ง ลูกมีชีวิตอยู่ในการจำได้อย่างไร? ลูกเคยมีบ้านใหญ่ รถยนต์ รถบัส ฯลฯ ลูกเคยมีทุกสิ่ง เวลานี้พ่อพูดว่า กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ลูกควรจะมีชีวิตอย่างมากมายที่พระเจ้ากำลังจะสอนลูก! พ่อให้สมบัติที่มีค่ามากมายแก่ลูก ลูกไม่ได้ซึมซับสิ่งเหล่านั้นไว้ ลูกไม่มีพลังที่จะรับสิ่งเหล่านั้น ลูกไม่ได้ทำตามศรัทธา พ่อพูดว่า ลูกๆ เติบโตอารมณ์ของลูก ผู้คนเหล่านั้นไปหาช่างทำและพูดว่า เติบโตอารมณ์ของเราด้วยเถิด! บาบาเติบโตอารมณ์ของผู้คนมากมายที่นี่ แต่ทันทีที่พวกเขาออกไปข้างนอกพวกเขาก็กลับมาว่างเปล่า พ่อพูดว่า พ่อให้สมบัติที่มีค่าที่อุดมสมบูรณ์อย่างมากมายแก่ลูก พ่อเติมเต็มอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ แม้กระนั้นสิ่งนี้ก็ตามลำดับกันไปในการเติมเต็มอารมณ์ของลูก แล้วลูกก็ให้ทานแก่ผู้อื่นและแล้วลูกก็เป็นที่รักของทุกคนด้วยเช่นกัน หากลูกไม่มีสิ่งใดลูกจะให้อะไร? ลูกต้องเข้าใจและอธิบายวงจรของ 84 ชาตเกิดอย่างดีมาก แต่ต้องใช้ความเพียรพยายามสำหรับการมีโยคะ เวลานี้ลูกอยู่ในสนามรบ ลูกกำลังต่อสู้เพื่อเอาชนะมาया หากลูกสอบตกลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของจักรวาล นี่คือบางสิ่งที่จะต้องเข้าใจ ลูกๆ ลูกควรที่จะมีความสุขอย่างมาก บาบาท่านได้ให้มรดกมากมายแก่เรา หากสิ่งนี้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกตลอดทั้งวันขณะที่นั่งและเคลื่อนไหวไปมาลูกก็สามารถซึมซับได้ โยคะคือสิ่งหลัก เป็นไปด้วยโยคะที่ลูกทำให้โลกบริสุทธิ์ แล้วลูกก็ปกครองอาณาจักรตามความรู้ที่ลูกได้รับ เงินทั้งหมดนั้น ฯลฯ จะกลายเป็นฝุ่น แต่รายได้ที่ไม่สูญสลายนี้จะไปกับลูก ลูกที่รู้คิดจะพูดว่าพวกเขาจะประกาศสิทธิในมรดกอย่างเต็มที่จากبابา หากไม่อยู่ในโชคของบางคน พวกเขาจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่มีค่าไม่กี่สตางค์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. รักษาทะเบียนประวัติที่ถูกต้องของการศึกษาเล่าเรียนและคุณธรรมที่สูงส่งของลูก กลับมาอ่อนหวานอย่างมากๆ รักษาความซาบซึ้งว่าลูกคือบราห์มิน สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา
2. เพื่อที่จะได้รับความรักและพรของทุกคน เติบโตอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้และให้ทานแก่ทุกคน กลายเป็นเครื่องมือที่จะให้ประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้มีโชคที่ยิ่งใหญ่และกลายเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง ด้วยการมีความสัมพันธ์ต่างๆ กับพ่อ ในการกระทำต่างๆ ที่ลูกกระทำตลอดทั้งวัน บางครั้งคิดถึงพระเจ้าเช่นเพื่อนของลูก บางครั้งเป็นมิตรร่วมทางชีวิตของลูกและบางครั้งเป็นลูกผู้เป็นที่รักพิเศษของลูก บางครั้ง เมื่อลูกอยู่อย่างหดหู่หัวใจและแล้วผู้ทรงอำนาจปรากฏขึ้นในการตระหนักตัวของนายผู้ทรงอำนาจและหัวใจของลูกจะกลับมาเป็นสุขและลูกจะมีประสบการณ์ของความเป็นมิตรของพ่อโดยอัตโนมัติ และแล้วลูกก็จะเฝ้าแต่มีประสบการณ์ว่าชีวิตบราห์มินนี้มีค่าที่ประมาณมิได้และตัวลูกเองนั้นมีโชคที่ยิ่งใหญ่

คติพจน์: การตัดเทียมกับพ่อบราห์มา หมายถึง การไปถึงจุดหมายปลายทางของความสมบูรณ์พร้อมของลูก

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ความรู้นี้เป็นความรู้ของความเจ็บสบบอย่างสมบูรณ์ไม่จำเป็นที่จะต้องพูดสิ่งใดในสิ่งนี้ เพียงจดจำพ้อมหาสมุทรของความเจ็บสบบอย่างต่อเนื่อง

คำถาม: พื้นฐานของความก้าวหน้าของลูกคืออะไร? ลูกจะสามารถซึมซับคำสอนของพ่อเมื่อใด?

คำตอบ: พื้นฐานของความก้าวหน้าของลูกคือ ความรัก ลูกต้องมีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียว แม้ว่าลูกจะอยู่ใกล้ หากลูกไม่มีความก้าวหน้า แน่นอนที่ความรักขาดหายไป หากมีความรักลูกจะจดจำพ่อ ด้วยการจดจำพ่อ ลูกจะสามารถซึมซับคำสอนทั้งหมดของพ่อได้ เพื่อที่จะก้าวหน้า จงเขียนชาร์ทของลูกด้วยความซื่อสัตย์ ห้ามปกปิดซ่อนเร้นสิ่งใดจากพ่อ ขณะที่กลับมาฉันนึกเป็นดวงวิญญาณ เฝ้าแต่เปลี่ยนแปลงตนเอง

โอมซานติ ลูกๆ นั้ที่นี้ ในขณะที่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ บาบากล่าวว่า เมื่อใดก็ตามที่ลูกให้การบรรยายแก่ชุมชน ลูกถามพวกเขาอยู่เสมอหรือไม่ว่า ท่านพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณหรือร่างกาย? นั้ที่นี้ และพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาใช้ชาติเกิด พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด บาบของลูกจะได้รับการปลดปล่อยด้วยการจดจำพ่อ สิ่งนี้เรียกว่าไฟของโยคะ พ่อที่ไม่มีตัวตนพูดกับลูกที่ไม่มีตัวตนว่า ด้วยการจดจำพ่อบาปของลูกจะถูกตัดออกไปและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ แล้วลูกจะได้มาซึ่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต แน่นอนทุกคนต้องเข้ามาสู่การหลุดพ้นในชีวิตหลังจากการหลุดพ้น ดังนั้นจึงต้องมีการบอกลูกซ้ำๆว่า จงมีศรัทธาในขณะที่นั่งอยู่ที่นี่ว่าลูกคือดวงวิญญาณ พี่น้องหญิงชายนั้ที่นี้ขณะที่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อได้ให้คำสั้แล้ว นี่คือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง พ่อพูดว่า ให้สติปัญญาของลูกเชื่อมโยงกับพ่อในโยคะและบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดของลูกจะถูกเผา เมื่อลูกเตือนพวกเขาถึงสิ่งนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าและอธิบายสิ่งนี้ให้พวกเขา พวกเขาจะเข้าใจว่าดวงวิญญาณไม่สูญสลายและร่างกายสูญสลาย ดวงวิญญาณไม่สูญสลายนำร่างที่สูญสลายมาใช้เล่นบทบาทของเขาและร่างนั้นและรับอีกร่างหนึ่ง ถึงอย่างไรศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณก็คือความสงบ ดวงวิญญาณไม่รู้จักศาสนาของตนเอง เวลานั้นพ่อพูดว่า จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย นี่คื้สิ่งหลัก ก่อนอื่นใดลูกๆต้องทำความเข้าใจพยายามนี้ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดสั้กับลูกดวงวิญญาณ ไม่มีค้จำเป็นต้องหยิบยกคั้ภีร์ใดๆขึ้นมาในสิ่งนี้ ถึงแม้ว่าลูกจะให้ตัวอย่างของกั้ตะแก่พวกเขา พวกเขาจะพูดว่าลูกเพียงแค้หยิบยกมาจากกั้ตะ, ทำไมลูกไม่อ้างถึงพระเวทย์? บาบพูดว่า ถามพวกเขาว่าพระเวทย์เป็นคั้ภีร์ของศาสนาใด (ศาสนาอารยะ) พวกเขาเรียกศาสนาใดว่าศาสนาอารยะ? ไม่มีศาสนาอื่นดู ศาสนาดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปคือศาสนาเทพ ดังนั้นศาสนาใดคือศาสนาอารยะ? ศาสนาอารยะนั้นจะเป็นของศาสนาอารยสมฆ ไม่มีศาสนาที่มีชื่อว่าศาสนาอารยะ ใครก่อตั้งศาสนาอารยะ? ในความเป็นจริงลูกไม่ควรแม้กระทั่งหยิบยกกั้ตะขึ้นมา สิ่งแรกคื้พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและลูกจะกลับมาสาโตประธาน ในเวลานั้ทั้งหมดตาโมประธาน ก่อนอื่นใดลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อ ลูกต้องสรรเสริญพ่อผู้เดียวเท่านั้น ลูกจะสามารถพูดสั้นี้ได้เมื่อลูกเองจดจำพ่อ ลูกบางคนอ่อนแอในประเด็นนี้ บาบพูดเสมอว่า เก็บชาร์ทของการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงของลูก ลูกแต่ละคนควรถามหัวใจตนเองว่า ฉันอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเพียงใด? ลูกๆ ควรจะมีความสุขภายในหัวใจของลูก หากลูกมีความสุขอยู่ใน สิ่งนี้ก็จะมื้ผลกระทบเมื่อลูกอธิบายแก่ผู้อื่น สิ่งแรกและสั้หลักที่ต้องบอกพวกเขาคื้ พี่น้องหญิงชายพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ไม่มีใครที่จะพูดสั้ในชุมนุมทางจิตอื่น ในความเป็นจริง ไม่มีชุมนุมใดเหล่านั้นที่เป็้ชุมนุมทางจิต(ซั้ทซั้) มิตรร่วมทางของสั้จะมีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่เหลื้ทั้งหมดคื้มิตรปลอมๆ ที่นี้เป็นบางสั้ที่ใหม่อย่างแท้จริง ไม่มีศาสนาใดถูกก่อตั้งด้วยพระเวทย์ ดังนั้นเหตุใดเราจึงควรที่จะหยิบยกพระเวทย์ขึ้นมา? ไม่มีใครมีความรู้นี้ พวกเขาเองพูดว่า “เนติ เนติ” (ไม่ใช้สิ่งนี้หรือสั้นั้น) นั่นคื้พวกเราไม่รู้ ดังนั้น นั่นก็หมายความว่าพวกเขาไม่เชื่อในพระเจ้า เวลานั้นพ่อเองพูดว่า จงกลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ สั้ต่างๆเหล่านี้ถูกอ้างอิงเล็กน้อยในกั้ตะแต่ไม่ได้อ้างอิงในพระเวทย์ มีพระเวทย์และอุปนิษั้มากมาย สิ่งเหล่านั้นเป็นของคั้ภีร์ศาสนาใด? ผู้คนพูดเกี่ยวกับความคิดเห็นของตนเอง ลูกต้องไม่รับฟังผู้ใด พ่ออธิบายทุกสั้ให้แก่ลูกอย่างง่ายดาย พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ เหตุนี้เองลูกต้องรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก ภาพตรีมูรติและวงจรั้ที่ลูกมีเหล่านั้นคื้ภาพหลัก ศาสนาทั้งหมดรวมอยู่ในภาพเหล่านั้น ก่อนอื่นใดคือศาสนาเทพ บาบบอกว่า ทำภาพตรีมูรติและวงจรั้ที่ใหญ่มากและติดตั้งภาพเหล่านั้นไว้ในสถานที่หลักๆในเคลิที่ซึ่งมีการมาและการไปมากมาย ภาพเหล่านั้นควรจะอยู่บนแผ่น

ดิบๆ ภาพของบันไดไม่ได้แสดงศาสนาอื่นๆทั้งหมด สองภาพนี้คือภาพหลัก นี่คือภาพที่ลูกต้องอธิบาย สิ่งแรกคือการแนะนำของพ่อ ลูกได้รับมรดกจากพ่อเท่านั้น หากลูกไม่ปลูกฝังศรัทธาในประเด็นเดียวนี้นี้ให้กับพวกเขา ก็จะไม่ใครสามารถเข้าใจสิ่งใดที่ลูกบอกกับพวกเขาได้ หากพวกเขาไม่เข้าใจเกี่ยวกับพ่อผู้เดียวก็ไร้ประโยชน์ที่จะอธิบายภาพอื่นๆ ให้กับพวกเขา โดยไม่เข้าใจอัลฟาพวกเขาก็จะไม่เข้าใจสิ่งใดเลย อย่าได้พูดสิ่งอื่นใดโดยที่ไม่ให้คำแนะนำของพ่อกับพวกเขา ก่อน ลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อเท่านั้น บาบาประหลาดใจว่าเหตุใดลูกจึงไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่ง่ายดายเช่นนั้น! พ่อของลูกดวงวิญญาณคือชีวาและลูกได้รับมรดกจากท่าน ลูกทั้งหมดเป็นพี่น้องกันในบรรดาลูกเอง เมื่อลูกล้มสิ่งนี้ลูกก็กลับมาตาโมประธาน เวลานี้จดจำพ่อและลูกจะกลับมาสาโตประธาน สิ่งหลักคือการรู้จักผู้สร้างและสิ่งสร้าง ไม่มีใครรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ แม้กระทั่งฤษีและมุนีก็ไม่รู้สิ่งนี้ ดังนั้นก่อนอื่นใดจงให้คำแนะนำของพ่อและทำให้ทุกคนกลายเป็นผู้ที่นับถือพระเจ้า พ่อพูดว่า ด้วยการรู้จักพ่อลูกจะรู้ทุกสิ่ง หากลูกไม่รู้จักพ่อลูกจะไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดได้ แล้วลูกก็จะสูญเสียเวลาของลูกไปโดยไม่จำเป็น ภาพใดก็ตามที่สร้างขึ้นมาจากละครก็เป็นสิ่งที่ดี อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าลูกทำความเข้าใจพยายามมากมาย สิ่งนั้นก็ไม่ได้นั่งอยู่ในสติปัญญาของใคร ลูกๆ ถามบาบาว่า มีความผิดพลาดในวิธีการที่เราอธิบายหรือไม่? บาบาก็พูดในทันทีว่า ใช่ ลูกๆ มีความผิดพลาด หากพวกเขาไม่เข้าใจอัลฟาแล้วก็ขอให้พวกเขาไปในทันที บอกพวกเขาว่า “ถ้าท่านไม่รู้จักพ่อก็จะไม่มีสิ่งใดนั่งอยู่ในสติปัญญาของท่าน” หากลูกไม่อยู่ในสำนักเป็นดวงวิญญาณดวงตาของลูกก็จะอยู่อย่างเป็นอาชญากร สายตาเหล่านั้นจะมีอารยะธรรมเมื่อลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ หากลูกมีสำนักเป็นดวงวิญญาณดวงตาของลูกจะไม่หลอกลวงลูก หากลูกไม่มีสำนักเป็นดวงวิญญาณมายาก็จะเฝ้าแต่หลอกลวงลูก เหตุนี้เองก่อนอื่นใดลูกต้องกลับมาเป็นสำนักเป็นดวงวิญญาณ บาบาสอนว่า แสดงชาร์ทของลูกให้แก่พ่อเพื่อที่พ่อจะได้รู้ ถ้าแม้กระทั่งตอนนี้ลูกพูดเท็จ, ทำบาปหรือมีความโกรธ ลูกก็ทำลายสัจจะของลูกเอง บาบาสอนว่าเมื่อได้เห็นชาร์ทของลูก ว่าลูกได้เขียนความจริงหรือไม่ หรือว่าลูกไม่เข้าใจแม้กระทั่งความหมาย บาบาสอนลูกทั้งหมดว่า จงเขียนชาร์ทของลูก ลูกที่ไม่อยู่ในโยคะจะไม่สามารถทำงานรับใช้ได้มากเช่นนั้น พวกเขาไม่สามารถเติมพลังให้กับตนเอง บาบาสอนว่า เพียงกำมือเดียวจากหลายล้านท่านที่จะปรากฏออกมา อย่างไรก็ตามหากลูกเองไม่อยู่ในโยคะแล้วลูกจะสามารถบอกผู้อื่นได้อย่างไร? ชันยาสชี้พูดว่าความสุขนั้นเป็นเหมือนดั่งมูลา พวกเขามองไม่ถึงแม้กระทั่งชื่อของความสุข ลูกรู้ว่ามีความเลื่อมใสศรัทธามากมาย มีเสียงดังมากในสิ่งนั้น ในขณะที่ความรู้ของลูกเจ็บและสงบอย่างยิ่ง บอกพวกเขาว่าพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรของความสงบ ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อพูดว่า มานมานะบาฟ อย่าได้แม้แต่พูดคำนี้ ภาษาฮินดีเป็นภาษาของฮินดูสถาน ดังนั้นเหตุใดจึงมีภาษาอื่นเช่นสันสกฤตเล่า? ตอนนี้เก็บภาษานั้นไว้ก่อนก่อนอื่นใดให้คำบรรยายว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ มีหลายคนที่ไม่สามารถพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณหรืออยู่ในการจดจำระลึกถึง ไม่มีใครในพวกเขาสามารถเข้าใจการสูญเสียของพวกเขาได้ การจดจำพ่อเท่านั้นที่มีคุณประโยชน์ ไม่มีขุมทรัพย์ทางจิตอื่นใดที่พวกเขาพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เด็กๆเคยนั่งลงในสถานที่หนึ่งเพื่อจดจำพ่อของพวกเขาหรือไม่? พวกเขามีการจดจำพ่อของพวกเขาอย่างเป็นธรรมชาติในขณะที่เดิน, นั่งและเคลื่อนไหวไปมา เวลานี้ลูกต้องฝึกฝนที่จะมีสำนักเป็นดวงวิญญาณ ลูกพูดได้ดีแต่ลูกไม่ควรพูดมากเช่นนั้น สิ่งหลักคือการจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ด้วยไฟของโยคะเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ เวลานี้ทุกคนไม่มีความสุข ด้วยการกลับมาบริสุทธิ์เท่านั้นจึงได้รับความสุข หากลูกอธิบายให้แก่ผู้อื่นในขณะที่มีสำนักเป็นดวงวิญญาณลูกจะยิ่งตรงพวกเขา หากบางคนข้องแวะในกิเลสแต่ยังบอกผู้อื่นให้กลับมาปราศจากกิเลสลูกจะยิ่งตรงเป่า พ่อพูดว่า ลูกๆ, ลูกเองไม่ได้อยู่ในการจารึกแสงบุญและเหตุนี้เองลูกจะยิ่งตรงเป่า พ่อพูดว่า ในเวลานี้ให้คิดถึงอดีต ก่อนอื่นใดจงเปลี่ยนแปลงตนเอง ถามหัวใจของตนเองว่า ฉันพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณมากแค่ไหนและฉันจดจำพ่อผู้ที่ทำให้ฉันเป็นนายของโลกมากแค่ไหน? เราเป็นลูกๆของชีพบบาบาและดังนั้นเราจะกลายเป็นนายของโลกอย่างแน่นอน ผู้เป็นที่รักมาเพียงผู้เดียวและเวลานี้กำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูกและดังนั้นลูกควรมีความรักอย่างมากมายต่อท่าน ความรักหมายถึงการจดจำระลึกถึง เมื่อผู้เป็นคู่แต่งงานกันภรรยาก็มีความรักอย่างมากต่อสามีของเธอ เวลานี้ลูกหมั่นหมายแล้วแต่ยังไม่ได้แต่งงาน ลูกจะแต่งงานเมื่อลูกไปยังดินแดนของวิษณุ ลูกจะไปหาชีพบบาก่อน จากนั้นลูกจะไปบ้านฝ่ายสามีของลูก ความสุขของการหมั่นหมายนั้นไม่น้อยเลย! ทันทีที่ลูกหมั่นหมายกับใครบางคน การจดจำระลึกถึงนั้นก็มั่นคง การหมั่นหมายเกิดขึ้นในยุคทองด้วยเช่นกัน แต่การหมั่นหมายไม่เคยมีการล้มเลิกที่นั่น ที่นั่นไม่มีความตายก่อนเวลาอันควรใดๆ สิ่งนั้นเกิดขึ้นที่นี่ ลูกๆต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก แม้ว่าลูกจะอาศัยอยู่ใกล้กันแต่ลูกก็ไม่ได้มีความก้าวหน้ามากนัก ผู้ที่มาที่นี่ด้วยความรักนั้นก็ทำความก้าวหน้ามากมาย หากไม่มีการจดจำระลึกถึงแล้วก็จะไม่มีความรักนั้นเช่นกัน แล้วลูกก็ไม่สามารถซึมซับคำสอนของท่านได้ พระเจ้าพูดว่า ลูกๆ ต้องให้สาสน์แก่ทุกคน นั่นคือต้นธาราคะเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและเป็นเหตุที่ทำให้ลูกมีความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่มตลอดจนตอนกลางจนถึงตอนจบ ลูกเคยเป็นนายที่บริสุทธิ์ของยุคทอง เวลานี้ลูกได้ตกลงมาและกลับมาสกปรก เวลานี้จึงกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้งในชาติเกิด

สุดท้ายนี้ ยกเลิกพันธะของการนั่งบนกองไฟของต้นธาราคะ เมื่อลูกๆ พุดในลักษณะที่โยกยุดสิ่งนั้นก็จะมีอยู่ในสติปัญญาของผู้คน ต้องมีพลังของโยคะในดาบของความรู้ สิ่งแรกและสิ่งหลักคือลูกๆ พุดว่า บาบารักษาเราด้วยความเพียรพยายามอย่างมากแต่ถึงอย่างนั้นแทบจะไม่มีใครปรากฏออกมา บาบารพุดว่า อธิบายขณะที่อยู่ในโยคะ เพียรพยายามที่จะอยู่ในการจาริกแสวงบุญของโยคะ ลูกได้พ่ายแพ้ต่อราวันและมีกิเลส เวลานี้จึงกลับมาปราศจากกิเลส ความปรารถนาทั้งหมดของลูกจะได้รับการเติมเต็มด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ บาบารทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ บาบารได้ให้แนวทางในการปฏิบัติมากมาย แต่ลูกๆ บางคนก็ไม่สามารถจับทิศทางเหล่านั้นได้ดีนักแล้วพวกเขาก็ไปสนใจอยู่กับเรื่องอื่นๆ สิ่งหลักคือการให้ศาสนของพ่อ อย่างไรก็ตามหากลูกเองไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงแล้วลูกจะบอกผู้อื่นได้อย่างไร? ลูกไม่สามารถหลอกลวงได้ หากลูกบอกผู้อื่นไม่ให้ชั่งแวงะในกิเลสแต่ตัวลูกเองกลับชั่งแวงะในกิเลส สำนักของลูกก็จะกีดกร่อนอย่างแน่นอน มีแม้กระทั่งการหลอกลวงเช่นนั้น! เหตุนี้เองبابารพุดว่า สิ่งหลักคือการรู้จักอัลฟา ด้วยการรู้จักอัลฟา ลูกจะรู้ทุกสิ่ง ด้วยการไม่รู้จักอัลฟา ลูกจะไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดได้เลย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. รักษาความสุขภายในของการอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและให้คำแนะนำของพ่อแก่ผู้อื่น บอกทุกคนถึงคำสรรเสริญของพ่อผู้เดียว
2. ฝึกฝนที่จะกลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณอย่างมาก ลูกต้องไม่พุดมากเกินไป ปลอ่ยให้ห่อจิตเป็นอดีตและก่อนอื่นใจให้เปลี่ยนแปลงตนเอง รักษาจาริกของการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงด้วยความซื่อสัตย์

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณผู้มีประสบการณ์ของความเพลิดเพลินในชีวิตบราห์มิน ด้วยความหลากหลายของประสบการณ์และกลับมาเต็มเปี่ยม
มนุษย์ชอบที่จะมีความหลากหลายในชีวิตของพวกเขา ดังนั้นตลอดทั้งวัน มีประสบการณ์ของความหลากหลายของความสัมพันธ์ต่างๆ และรูปต่างๆ และลูกจะมีประสบการณ์ว่าชีวิตนั้นมีความเพลิดเพลินอย่างมาก ชีวิตบราห์มินคือชีวิตที่เต็มเปี่ยมที่ซึ่งลูกมีประสบการณ์ของทุกความสัมพันธ์ของลูกกับพระเจ้า ดังนั้นขออย่าได้มีแม้ความสัมพันธ์เดียวที่ขาดหายไป ถ้าความสัมพันธ์ที่เล็กหรือไม่สำคัญขาดหายไปจากดวงวิญญาณ และแล้วคำว่า “ทั้งหมด” ก็จบสิ้น ณ.ที่มีคำว่า “ทั้งหมด” จะมีความเต็มเปี่ยม และดังนั้นกลายเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงด้วยทุกความสัมพันธ์ทั้งหมด

คติพจน์: จงกลายเป็นผู้ที่ไม่มีรูปที่ละเอียดอ่อน (avyakt) เช่นเดียวกับพ่อ ขณะที่ลูกเฝ้าดูทุกฉากของธรรมชาติและลูกจะไม่เข้ามาสู่ความปั่นป่วน

*** โอม ชานติ ***

พร้อมกับการเพิ่มงานรับใช้ จงเพิ่มประสบการณ์ของการอยู่อย่างปราศจากวาง

ในขณะที่อยู่ในร่างของลูกด้วยเช่นกัน

วันนี้ บัพดาตายนิตีได้เห็นลูกของท่านในทุกหนแห่ง เพราะท่านรู้ว่าแม้ว่าลูกแต่ละคนของท่านอาจเป็นผู้เพียรพยายามคนสุดท้าย แต่ละคนก็ยังมีโชคที่สุดในโลก โดยการรู้จักและตระหนักถึงพ่อผู้ประทานโชค ลูกจึงกลายเป็นลูกโดยตรงของผู้ประทานโชค ไม่มีดวงวิญญาณอื่นใดในทั้งโลกที่มีโชคนี้ และเป็นไปไม่ได้สำหรับใครที่จะได้รับโชคเช่นนี้ด้วย นอกจากนี้ไม่มีใครอื่นที่จะสามารถเจริญรุ่งเรืองหรือมั่งคั่งได้เท่ากับลูกอีกแล้ว ไม่ว่าใครจะเป็นเศรษฐีสักแค่ไหนก็ไม่มีใครจะสามารถเทียบเท่ากับลูกได้ในแง่ของสมบัติที่ลูกได้รับ เพราะลูกๆได้รับรายได้หลายล้านเท่าในทุกย่างก้าว หากลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อหนึ่งก้าว สองก้าว หรือไม่กี่ก้าวในการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกจะสะสมได้กี่ล้านเท่าตลอดทั้งวัน? มีใครที่สามารถได้รับรายได้หลายล้านในหนึ่งวันบ้างไหม? เหตุนี้เองบัพดาตาจึงบอกว่า หากลูกต้องการที่จะเห็นคนที่โชคดีที่สุด หรือหากลูกต้องการที่จะเห็นดวงวิญญาณที่ 'ร่ำรวยที่สุดในโลก' แล้วจงมองดูลูกๆของพ่อ

ลูกๆไม่ได้มีแค่ทรัพย์สินสมบัติของความมั่งคั่งทางวัตถุอย่างเดียวนั่น ในขณะที่ยุคนเหล่านั้นมีความมั่งคั่งด้วยทรัพย์สินสมบัติทางวัตถุเพียงอย่างเดียว แต่ลูกๆเปี่ยมล้นไปด้วยสมบัติที่มีค่ามากมาย ลูกรู้รายการของสมบัติที่มีค่าของลูกหรือไม่? ความมั่งคั่งทางวัตถุไม่ได้เป็นสิ่งใหญ่ แต่ลูกมีสมบัติที่มีค่าของความรู้ สมบัติที่มีค่าของพลัง สมบัติที่มีค่าของทุกคุณธรรม สมบัติที่มีค่าของความสุข และสมบัติที่มีค่าของพรซึ่งลูกได้รับโดยการแสดงหนทางไปสู่ความสงบและความสุขให้แก่ทุกคน ไม่มีใครนอกจากลูกๆของพระเจ้าที่ได้รับสมบัติที่ไม่สูญสลายเหล่านี้ ดังนั้นบัพดาตาจึงมีความภาคภูมิใจทางจิตเป็นอย่างมากในตัวลูกผู้เป็นนายของสมบัติที่มีค่าเช่นนั้น เมื่อเห็นลูกๆเต็มเปี่ยมและล้นออกมา บัพดาตาจึงร้องเพลง "ว้า ลูกๆ! ว้า!" ลูกมีความภาคภูมิใจทางจิตเช่นนั้น นั่นคือความซาบซึ้งในตนเองไหม? ลูกอาจปรบมือด้วยมือของลูก (ทุกคนปรบมือ) ทำไมลูกถึงทำให้มือทั้งสองข้างมีความลำบากในสิ่งนี้? ปรบมือแค่ข้างเดียว! ลูกรู้วิธีที่จะปรบมือด้วยมือข้างเดียวใช่ไหม? ทุกสิ่งที่บราห์มินทำเป็นสิ่งที่พิเศษไม่เหมือนใคร บราห์มินรักความสงบอย่างมาก ดังนั้นจึงเป็นสิ่งที่ดีที่จะปรบมืออย่างสงบ ลูกทุกคนมีความซาบซึ้งนี้และยังจะยังคงมีต่อไปในอนาคตด้วยเช่นกัน นี่คือการรับประกัน

เมื่อเห็นความเร็วของการเปลี่ยนแปลงของเวลา บัพดาต่ายังคงเห็นความเร็วของความพยายามที่ลูกๆกำลังทำอยู่ด้วยเช่นกัน บัพดาตาต้องการที่จะเห็นลูกทุกคนอยู่ในสภาพของการหลุดพ้นในชีวิตของเขายู่เสมอ ลูกทั้งหมดยื่นคำท้าทายนี้ให้กับทุกคน: "มาและประกาศสิทธิในมรดกของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตจากพ่อ." อย่างไรก็ตามลูกได้รับมรดกของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแล้วใช่หรือไม่? หรือลูกยังไม่ได้รับ? (เราได้รับแล้ว) ลูกจะไม่สามารถสัมผัสกับการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิตในยุคทองหรือในดินแดนแห่งการหลุดพ้นได้ ลูกจะต้องสัมผัสประสบการณ์กับมรดกของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตในตอนนี้ในยุคบรรจบพบกัน ในขณะที่มีชีวิตอยู่ในช่วงเวลาที่เราประมาท เมื่อสถานการณ์, ปัญหาและบรรยากาศมีความยากลำบากเป็นทวีคูณ ลูกจะต้องอยู่อย่างเป็นอิสระจากอิทธิพลของสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ในขณะที่มีชีวิตอยู่นี้ ลูกจะต้องเป็นอิสระจากบ่วงเหล่านี้ทั้งหมด อย่าให้มีบ่วงพันธะที่ละเอียดอ่อนแม้แต่บ่วงเดียว ลูกกลับมาหลุดพ้นในชีวิตได้มากถึงขนาดนี้แล้ว หรือลูกจะกลายเป็นสิ่งนี้ในเวลาสุดท้าย? ลูกจะกลายเป็นสิ่งนี้ในเวลานี้หรือในเวลาสุดท้าย? ผู้ที่รู้สึกว่าจะแทนที่จะกลายเป็นสิ่งนี้ในเวลาสุดท้าย ลูกจะต้องกลายเป็นสิ่งนี้ในเวลานี้ หรือผู้ที่รู้สึกว่าจะตนเองได้กลายเป็นสิ่งนี้ หรือผู้ที่รู้สึกว่าจะพวกเขาจะต้องกลายเป็นสิ่งนี้ ยกมือขึ้น! (ทุกคนยกมือขึ้น) ลูกยกมือของลูกสำหรับทั้งสองสถานการณ์ ลูกฉลาดมาก ลูกอาจจะฉลาดในขณะนี้ แต่บัพดาตากำลังบอกลูกอย่างชัดเจนมากในขณะนี้: โปรดทราบ! ขอให้ฟังทางนี้อย่างตั้งใจ (*Attention please!*) พ่อต้องทำให้ลูกบราห์มินแต่ละคนเป็นอิสระจากบ่วงพันธะและหลุดพ้นในชีวิตอย่างแน่นอน พ่อจะต้องทำให้ลูกเป็นเช่นนั้นอย่างแน่นอนไม่ว่าจะใช้วิธีใดก็ตาม ลูกฉลาดถึงขนาดที่ลูกรู้ว่าวิธีการต่างๆนั้นคืออะไรใช่ไหม? ลูกคือผู้ที่จะต้องกลายเป็นสิ่งนี้ ไม่ว่าลูกจะต้องการหรือไม่ ลูกจะต้องเป็นสิ่งนี้ ลูกจะทำอะไรในตอนนี้? (เราจะกลายเป็นสิ่งนี้ในตอนนี้) ขอให้ลูกมีกุหลาบจามุนในปากของลูก (ขอให้สิ่งนี้กลายเป็นความจริง) ลูกทุกคนได้รับกุหลาบจามุนในปากของลูกแล้วหรือยัง? อย่างไรก็ตามกุหลาบจามุนนี้เป็นไปสำหรับการเป็นอิสระ

จากบ่วงพันธะในเวลานี้ อย่าได้เพียงแค่มองดูหลายมุมไปแบบนั้น

ความสวยงามของฮอล(ห้องประชุม)นี้ดีมาก มันดูเหมือนพวงมาลัยจากตรงนี้จริงๆ เมื่อเรามองจากตรงนี้ก็ดูเหมือนพวงมาลัยจริงๆ พวงมาลัยของผู้ที่มีเก้าอี้พร้อมแล้วเช่นกัน เป็นสิ่งที่ดี ลูกได้นั่งเก้าอี้ในเวลานี้ด้วยเหตุผลใดเหตุผลหนึ่ง ลูกได้รับเก้าอี้ในเวลานี้ และในทำนองเดียวกัน เมื่อบัพดาดาเป่านกหวีดสำหรับช่วงเวลาสุดท้ายเพื่อให้ลูกนั่งบนเก้าอี้ของการหลุดพ้นในชีวิต ลูกจะนั่งบนเก้าอี้ นั้น หรือลูกเพียงแค่นั่งอยู่บนเก้าอี้ในตอนนี้ก็สบายดีแล้ว? ลูกอาจจะนั่งอยู่บนเก้าอี้ได้ ไม่ใช่ว่าผู้ที่นั่งอยู่บนพื้นเวลานี้จะไม่ได้นั่งเก้าอี้แล้ว ไม่เลย มันจะเป็นลูกก่อน การนั่งอยู่บนพื้นเป็นสิ่งช็อกของทาปาเซีย มันเป็นเรื่องช็อกของการมีสุขภาพที่ดี ลูกมีสุขภาพที่ดีและมีความมั่งคั่งของสมบัติที่มีค่ามากมายผ่านทาปาเซียของลูกด้วยเช่นกัน ดังนั้นที่ใดมีสุขภาพที่ดีและความมั่งคั่ง ที่นั่นย่อมมีความสุขอย่างแน่นอน เป็นสิ่งที่ดีที่ลูกมีสุขภาพที่ดีและมั่งคั่ง

วันนี้ บัพดาดาได้เห็นสภาพสามประเภทในบันดาลูกๆ กลุ่มที่หนึ่งเป็นกลุ่มของผู้ที่มีความเพียรพยายาม บางคนเป็นผู้ที่มีความเพียรพยายาม ในขณะที่คนอื่นมีความเพียรพยายามอย่างจริงจัง กลุ่มที่สองคือผู้ที่กำลังสัมผัสกับสภาพของการหลุดพ้นในชีวิตที่เป็นผลมาจากความเพียรพยายามของพวกเขา อย่างไรก็ตามสภาพสุดท้ายที่สมบูรณ์พร้อมคือการได้สัมผัสกับสภาพที่ปราศจากร่างแม้ในขณะที่อยู่ในร่างกาย ดังนั้นบาบาจึงได้เห็นทั้งสามสภาพนี้ ท่านเห็นผู้ที่อยู่ในสภาพของความเพียรพยายามเป็นจำนวนมาก รางวัลของการหลุดพ้นในชีวิตนั้นไม่ใช่การที่ลูกจะกลายเป็นเครื่องมือที่ศูนย์ ที่ลูกจะกลายเป็นผู้พูดที่ดี หรือที่ลูกจะกลายเป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้พิเศษประเภทต่างๆตามละคร นั่นไม่ใช่รางวัลสำหรับความพยายามของลูก นั่นเป็นเพียงแค่อลิฟต์ที่จะช่วยให้ลูกก้าวต่อไปข้างหน้าและเพื่อให้ลูกได้รับพรจากทุกคน อย่างไรก็ตามรางวัลที่แท้จริงคือการหลุดพ้นในชีวิต อย่าให้มีบ่วงพันธะใดๆ ลูกแสดงภาพคนธรรมดาที่ไม่มีความรู้เหมือนคนที่ถูกมัดด้วยเชือกมากมาย จริงๆ แล้วนั่นเป็นโซ่เหล็กสำหรับดวงวิญญาณที่ไม่มีความรู้ โซ่เหล็กนั้นเป็นบ่วงพันธะที่ใหญ่มาก อย่างไรก็ตามสำหรับลูกที่เป็นดวงวิญญาณที่มีความรู้มีเส้นด้ายที่ละเอียดอ่อนและที่นาดึงดูดมาก ลูกไม่มีโซ่เหล็กที่มองเห็นได้อีกต่อไป แต่ลูกมีบ่วงพันธะที่ละเอียดอ่อนและสูงส่งมาก เมื่อเรามองดูบุคลิกภาพของตนเองก็จะมองไม่เห็นเส้นด้ายเหล่านี้ ลูกรู้สึกถึงความดีของตัวเองจริงๆ แล้วลูกไม่มีความดีถึงขนาดนั้น แต่ลูกรู้สึกว่าคุณดีมากและก้าวไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว ดังนั้นบัพดาดาจึงเห็นว่าส่วนใหญ่มีเส้นด้ายของบ่วงพันธะในชีวิต ไม่ว่าลูกจะมีบ่วงพันธะเดียวหรือแม้กระทั่งบ่วงพันธะครึ่งหนึ่งก็ตาม มีจำนวนน้อยมากที่ได้รับการหลุดพ้นในชีวิตอย่างสมบูรณ์ ดังนั้นบัพดาดาจึงเห็นว่าตามบัญชีนี้ สภาพที่สองคือสภาพของการได้รับการหลุดพ้นในชีวิต สภาพสุดท้ายคือสภาพของการปราศจากร่างและละวางจากร่างกายของลูก ลูกต้องให้ความใส่ใจเป็นอย่างมากๆในการสร้างสภาพนี้, สภาพที่บาบาได้อธิบายไว้ ลูกทุกคนถามว่าจะเกิดอะไรขึ้นเมื่อถึงปี 1999 “เราจะทำอะไร? สิ่งใดที่เราไม่ควรทำ?”

บัพดาดาบอกว่า: วางคำถามของปี 1999 นี้ไว้สักพัก นับจากนี้ไปลูกต้องมีประสบการณ์กับสภาพที่ปราศจากร่างเป็นอย่างมาก ไม่ว่าสถานการณ์ใดก็ตามที่จะเกิดขึ้นในตอนนี้และที่ยังคงเกิดขึ้นอยู่ ลูกจะต้องฝึกฝนสภาพที่ปราศจากร่างเป็นอย่างมาก ดังนั้นจงวางทุกสิ่งไว้สักพักและวางคำถามที่ว่านี้ด้วยเช่นกัน: "สิ่งนี้จะเกิดขึ้นหรือไม่?" หรือ "สิ่งนี้จะไม่เกิดขึ้น?" ไม่มีสถานการณ์หรือความปั่นป่วนใดสามารถมีอิทธิพลต่อลูกๆที่ฝึกฝนสภาพที่ปราศจากร่างได้ แม้ว่าวัตถุประสงค์ทั้งห้าของธรรมชาติอาจจะทำหน้าที่ของมันให้ดีที่สุดเพื่อเขย่าลูก แต่ลูกที่ฝึกฝนสภาพที่ปราศจากร่างจะอยู่อย่างไม่ว้าวุ่นสั่นคลอนโดยสิ้นเชิงและจะสามารถสอบผ่านด้วยเกียรติ สถานการณ์ทั้งหลายจะผ่านไปและลูกจะกลายเป็นเครื่องพิสูจน์ของผู้ที่สอบผ่านด้วยเกียรติเช่นเดียวกับพอบราห์มา บัพดาดาได้ส่งสัญญาณแก่ลูกเป็นครั้งคราวและจะยังคงทำเช่นนี้ต่อไป ลูกคิดเกี่ยวกับหลายสิ่งหลายอย่างและลูกก็ยังวางแผนด้วย ลูกอาจจะทำเช่นนั้น ลูกอาจจะคิดถึงสิ่งเหล่านี้ แต่อย่าคิดด้วยความแปลกใจหรือประหลาดใจกับสิ่งที่จะเกิดขึ้น คิดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ในขณะที่อยู่อย่างปราศจากร่างและเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง คิด วางแผน และจากนั้นกลายเป็นผู้ที่มีสภาพที่เรียบง่ายอย่างสมบูรณ์ในหนึ่งวินาที สภาพนี้เป็นสิ่งจำเป็นในขณะนี้ สภาพที่ปราศจากร่างจะช่วยให้ลูกเอาชนะสถานการณ์ทั้งหลายได้อย่างง่ายดาย เช่นเดียวกับเมฆที่ลอยมาและผ่านไป ดังนั้นผู้ที่ปราศจากร่างจะอยู่อย่างไม่ว้าวุ่นสั่นคลอนและจะยังคงเฝ้าดูเกมต่อไป แทนที่จะคิดถึงช่วงเวลาสุดท้าย ให้คิดถึงสภาพสุดท้ายของลูก

บัพดาดายังคงได้ยินข่าวเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นในทุกหนแห่ง บัพดาดาขอแสดงความยินดีจากหัวใจของท่านแก่ผู้รับใช้ที่ไม่รู้จักเห็นด้วยเช่นกัน ลูกทำงานรับใช้ได้เป็นอย่างดีมากด้วยความจริงจังและความกระตือรือร้น จงทำเช่นนี้ต่อไป อย่างไรก็ตามความสมดุลระหว่างการงานรับใช้กับสภาพของลูกบางครั้งก็เอียงไปด้านหนึ่งและบางครั้งก็เอียงไปอีกด้าน

หนึ่ง ดังนั้นลูกอาจจะทำงานรับใช้ได้มากมาย และบรรดาเราก็ไม่ได้พูดว่า "ไม่" กับลูกที่ทำงานรับใช้ ลูกอาจทำมันด้วยแรง (ขับเคลื่อน) และความกระตือรือร้นอย่างมาก อย่างไรก็ตามจงพยายามรักษาความสมดุลระหว่างงานรับใช้กับสภาพของ ลูกอย่างต่อเนื่อง ต้องใช้ความพยายามเล็กน้อยในการสร้างสภาพของลูก ในขณะที่งานรับใช้ก็ทำได้อย่างง่ายดาย เหตุนี้เองพลังของงานรับใช้จะยิ่งใหญ่กว่าพลังของสภาพของลูกเล็กน้อย รักษาสมดุลนี้และด้วยเหตุนี้จะได้รับพรจากบรรดาจากทุกดวงวิญญาณที่เข้ามาสัมผัสและความสัมพันธ์กับลูก และจากดวงวิญญาณของครอบครัวบรรพบุรุษด้วยเช่นกัน สะสมไว้ให้มากในบัญชีของสมบัติที่มีค่าของลูก ให้พรในบัญชีของลูกในเวลานี้กลับมาเติมเปี่ยมสำหรับลูกดวงวิญญาณ ที่ตั้งแตยุคทองแดงเป็นต้นมา ทุกคนก็จะยังคงได้รับพรจากภาพลักษณ์ของลูกต่อไป ลูกต้องให้พรในหลายชาติเกิด แต่ลูกต้องสะสมพรเหล่านี้ไว้ในชาติเกิดเดิมนั้นเท่านั้น แล้วลูกจะทำอย่างไร? รักษาสภาพของลูกไว้ข้างหน้าลูกอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ และเดินหน้าต่อไปในงานรับใช้ อย่าคิดว่าจะเกิดอะไรขึ้น สำหรับดวงวิญญาณบรรพบุรุษทุกสิ่งเป็นสิ่งที่ดีและทุกสิ่งที่จะเกิดขึ้นก็จะดี อย่างไรก็ตามเพียงผู้รักษาสมดุลเท่านั้นจึงจะได้อย่างต่อเนื่อง หากลูกขาดความสมดุลนี้แล้วบางครั้ง ทุกสิ่งก็ดีและบางครั้งทุกสิ่งก็ไม่ดีนัก ลูกได้ยินสิ่งที่ลูกต้องทำในตอนนี้หรือไม่? อย่าคิดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ด้วยเครื่องหมายคำถามหรือเครื่องหมายอัศเจรีย์ อย่าคิดว่า "สิ่งนี้จะเกิดขึ้นหรือไม่?" หรือ "บางทีสิ่งนี้จะเกิดขึ้น!" สิ่งนี้จะทำให้สภาพของ ลูกขึ้นๆลงๆ ลูกเข้าใจไหม?

กลุ่มชาวต่างชาติยืนขึ้น! บรรดาเราชอบสิ่งหนึ่งเป็นพิเศษของชาวต่างชาติ สิ่งนั้นคืออะไร? ลูกทุกคนมีความจริงจังและความกระตือรือร้นเป็นอย่างมากที่จะสร้างสถานที่สำหรับพ่อในหลุมฝังศพ และลูกได้ทำสิ่งนั้นจริงในทางปฏิบัติแล้ว ปีนี้ลูกก่อตั้ง ศูนย์ใหม่กี่ศูนย์? (12-15 ศูนย์) ลูกมีความกระตือรือร้นที่ดีในการให้ศาสน์ในทุกหนแห่ง จุดมุ่งหมายนี้เป็นสิ่งที่ดีมาก ลูกมีจุดมุ่งหมายที่ดีมากที่จะทำให้ใครบางคนกลายเป็นเครื่องมือไม่ว่าลูกจะไปที่ไหน นี่คือการคุณสมบัติพิเศษของลูก ลูกแต่ละคนเสนอตัวเองเท่าที่ลูกจะสามารถทำได้เพื่อที่กลายเป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้และลูกก็ทำสิ่งนี้ได้จริงในทางปฏิบัติ ลูกทุกคนรู้สึกว่าการมีบ้านของบาบาในบ้านทุกหลัง ความจริงจังและความกระตือรือร้นนี้เป็นสิ่งที่ดีมาก ดังนั้นบรรดาเราขอแสดงความยินดีกับลูกล่วงหน้าสำหรับลูกที่จะก้าวไปข้างหน้าด้วยความจริงจังและความกระตือรือร้น บรรดาเราพูดกับชาวต่างชาติ นั่นคือลูกผู้เป็นเครื่องมือที่ให้คุณประโยชน์โลก: ลูกๆจากต่างประเทศเวลานี้ต้องกลายเป็นอันดับหนึ่งในงานรับใช้และในการสร้างสภาพที่ปราศจากการงัดแงะ ลูกต้องการที่จะกลายเป็นสิ่งนี้หรือไม่? เมื่อไหร่? ในปี 1999 หรือปี 2000? อย่าพูดว่า: "เมื่อไหร่?" พูดว่า "ตอนนี้" ลูกต้องให้ข้อพิสูจน์ในทางปฏิบัติของการหล่อเลี้ยงที่ลูกได้รับจากพ่อที่อะแคว พ่อบรรพบุรุษกลายเป็นอะแควและคาร์มาทิต(เหนือปวงกรรม)ผ่านสภาพของการปราศจากการงัดแงะ ลูกมีค่าอย่างยิ่งของการได้รับการหล่อเลี้ยงจากอะแควบรรพบุรุษ และดังนั้นลูกต้องให้การตอบสนองต่อพ่อของการที่ได้รับการหล่อเลี้ยงที่อะแควในรูปของการกลับมาปราศจากการงัดแงะ ในรูปของความสมดุลระหว่างการงานรับใช้และสภาพของลูก สิ่งนี้ OK ไหม? ลูกเห็นด้วยไหม? ลูกต้องทำสิ่งนี้ บรรดาเราไม่ได้คิดว่าลูกอาจจะพูดว่า "เราจะดูเกี่ยวกับสิ่งนี้" หรือ "เราจะลองคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้." ไม่ ลูกต้องทำสิ่งนี้ พูดในภาษาของลูกเอง: "ฉันต้องทำสิ่งนี้" ลูกผู้ที่กำลังรับชมทางทีวีทั้งหลาย ลูกทุกคนก็พูดสิ่งนี้ด้วยเช่นกันหรือไม่? บรรดาเราเห็นว่าไม่ว่าลูกกำลังดูทีวีในบาร์หรือในต่างประเทศ ทุกคนมีความกระตือรือร้นในการทำสิ่งนี้ อย่างแน่นอน "ฉันต้องทำสิ่งนี้อย่างแน่นอน" ขอแสดงความยินดีล่วงหน้า อัจชะ

(ผู้ที่มาจากต่างประเทศเป็นครั้งแรก แยกที่มารีทอร์ทขึ้นขึ้นด้วย) นี่เป็นสิ่งที่ดีมาก ลูกทุกคนจะประกาศสิทธิในอันดับหนึ่ง (พบปะแยกที่ยังอยู่ต่อหลังจากจบรีทอร์ทแล้ว) นี่เป็นสิ่งที่ดีมาก ลูกมาที่นี้ในฐานะแขกและได้ประกาศสิทธิต่อพ่อ ลูกได้ประกาศสิทธิทั้งหมดแล้วใช่ไหม? ลูกคือผู้ที่มีสิทธิทั้งหมดหรือไม่? เวลาจึงเดินหน้าต่อไป

(บรรดาเราพบปะกับผู้ดูแลผลประโยชน์ของโรงพยาบาลโลก Global Hospital) ลูกทุกคนเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์สองเท่า สิ่งหนึ่งคือการเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ในขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้าน และอีกสิ่งหนึ่งคือการเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ในขณะที่อาศัยอยู่ในโรงพยาบาล ลูกเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ของโรงพยาบาลและยังเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ในชีวิตของลูกด้วย นี่เป็นสิ่งที่ดี โรงพยาบาลรับใช้ทั้งดวงวิญญาณและร่างกาย ดังนั้นการรับใช้สองทางจึงเกิดขึ้น ดังนั้นดวงวิญญาณที่เป็นเครื่องมือในการนี้จะได้รับพรสองเท่าต่อไป ลูกวางแผนได้ดีมาก การได้รับโอกาสให้ทำงานรับใช้หมายถึงการเป็นผู้ที่ได้รับโอกาสซึ่งไม่ใช่อธิการบดี (ทางโลก) แบบนั้น แต่เป็นผู้ที่ได้รับโอกาสของมหาวิทยาลัยจิต นี่เป็นสิ่งที่ดี

(ผู้ที่มาจากออสเตรเลียจะจัดโปรแกรมใหญ่ในระหว่างการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก แผนของพวกเขาได้แสดงให้เห็น) ที่ใดมีความจริงจังและความกระตือรือร้นและทุกคนเป็นหนึ่งเดียวกันในทิศทางเดียว รับประกันความสำเร็จ นี่เป็นสิ่งที่ดี

ลูกสามารถทำเช่นนี้ได้ ประกาศเกียรติคุณชื่อเสียงของบาบาในต่างประเทศ นี่เป็นสิ่งที่ดีมาก

ทุกคนที่มาจากบาร์ตมีความซาบซึ้งเป็นพิเศษที่บรรพบุรุษมาในบาร์ต และเมื่อท่านมาพบพวกเขา ท่านก็มาที่บาร์ต ลูกมีความซาบซึ้งเป็นสองเท่าใช่ไหม? บาร์ตส่งข่าวสารถึงดินแดนในต่างประเทศ ดังนั้นบาร์ตจึงได้พบครอบครัวในต่างประเทศและทำให้เป็นครอบครัวเดียวกัน เหตุนี้เองลูกๆจากบาร์ตจึงมีความสำคัญเสมอ ความสำคัญของบาร์ตจะเพิ่มขึ้นและดังนั้นก็หมายถึงความสำคัญของชาวบาร์ตด้วย ดังนั้นลูกๆทั้งเก่าและใหม่ทุกคนที่มาถึงที่นี่ก็มาด้วยความรักอันมากมาย บรรพบุรุษมีความสุขที่ได้เห็นความรักของลูกๆ ทุกคนและความร่วมมือในงานรับใช้ที่พวกเขาทำในทุกหนแห่งด้วยเช่นกัน ลูกๆก็มีความสุขอยู่เสมอด้วย ลูกอยู่อย่างมีความสุขไหม? อย่าปล่อยให้ความสุขของลูกลดลง นี่เป็นสมบัติที่มีค่าที่พิเศษจากพ่อ ดังนั้นอย่าละทิ้งความสุขของลูก จงอยู่อย่างมีความสุขอยู่เสมอ อัจฉะ.

ถึงผู้ที่มีโชคที่สุดในทุกหนแห่ง ถึงผู้ที่เป็นนายของสมบัติที่มีค่าที่สูงส่งที่สุด ถึงดวงวิญญาณผู้รอบรู้ที่รักษาสมดุลระหว่างการงานรับใช้กับสภาพของพวกเขาวัวอย่างสม่ำเสมอ ถึงดวงวิญญาณที่เต็มไปด้วยพลังทั้งหมด ถึงดวงวิญญาณที่เป็นอิสระจากบ่วงพันธะและหลุดพ้นในชีวิตรอบรู้เสมอ รัก ระลึกถึง และ นมัสเตจากบรรพบุรุษ

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นตัวอย่างแห่งความสำเร็จโดยการร่วมมือในงานของพระเจ้า และด้วยเหตุนี้จึงได้รับความร่วมมือจากทุกคน

เมื่อทุกคนมีความจริงใจและกระตือรือร้น ความสำเร็จก็เข้ามาใกล้จนกลายเป็นพวงมาลัยคล้องคอลูก นิ้วแห่งความร่วมมือของทุกคนเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับงานใหญ่ๆ แต่ทุกคนมีโอกาที่จะรับใช้ ไม่มีใครสามารถหาข้อแก้ตัวหรือหาข้ออ้างได้ว่าลูกไม่สามารถทำสิ่งนั้นได้หรือว่าลูกไม่มีเวลา ในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมา ให้ทำงานรับใช้แค่เพียง 10 นาที ถ้าสุขภาพของลูกไม่ดีก็ให้ทำงานรับใช้ในขณะที่นั่งอยู่ที่บ้าน ด้วยจิตใจ ด้วยทัศนคติแห่งความสุขและด้วยสภาพที่ทำให้ความสุขจงสร้างโลกแห่งความสุข ร่วมมือในงานของพระเจ้าแล้วลูกจะได้รับความร่วมมือจากทุกคน

คติพจน์: นั่งอยู่บนที่นั่งของนายแห่งวัตถุธาตุ และลูกจะไม่อารมณ์เสียในสถานการณ์ที่เลวร้าย

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกคือนักเรียนที่สูงส่งของสกุลที่สูงส่ง พฤติกรรมของลูกควรจะสูงส่งอย่างมาก และแล้วเมื่อนั้นลูกจะสามารถเปิดเผยพ่อได้
- คำถาม:** ใครที่จะสามารถสอบผ่านข้อสอบสุดท้ายในเวลาของการทำลายล้างได้? ลูกต้องทำความเพียรพยายามใดสำหรับสิ่งนี้?
- คำตอบ:** เพียงผู้ที่ไม่จดจำสิ่งใดของโลกเก่านี้และไม่จดจำใครนอกจากพ่อเท่านั้นจะสามารถสอบผ่านข้อสอบสุดท้ายได้ หากลูกจดจำสิ่งใด ลูกจะสอบตก สำหรับสิ่งนี้ ลูกต้องขจัดความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดของลูกออกไปจากทุกสิ่งของทั้งโลกที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ควรมีสำนึกของความเป็นพี่น้องที่มั่นคง ขจัดสำนึกที่เป็นร่างออกไป

โอมชานติ ลูกๆ ควรจะมีความซาบซึ้งของการเป็นนักเรียนที่สูงส่งอย่างสม่าเสมอ ผู้เป็นนายที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนเรา ลูกเป็นนักเรียนที่สูงส่งของสกุลที่สูงส่งอย่างยิ่งและดังนั้นพฤติกรรมของนักเรียนที่สูงส่งควรมีความสูงส่งด้วยเช่นกัน และแล้วเมื่อนั้นลูกจึงจะสามารถเปิดเผยพ่อได้ ลูกได้กลายเป็นเครื่องมือสำหรับการสร้างความสงบในโลกด้วยการทำตามศรัทธา ลูกได้รับรางวัลสันติภาพ ลูกไม่ได้รับรางวัลนี้เพียงแค่ชาติเกิดเดียวแต่ได้รับหลายต่อหลายชาติเกิด พ่อเองให้สวรรค์บนฝ่ามือของท่าน และดังนั้นลูกจะสามารถให้คำขอบคุณใดแก่พ่อ? ลูกๆ รู้ไหมว่าพ่อจะมาและให้สิ่งนี้แก่ลูก? เวลาที่พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่แสนหวาน, จดจำพ่อ! เหตุใดจึงบอกลูกให้อยู่ในการจดจำระลึกถึง? เพราะด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกมีศรัทธาทันทีที่ลูกได้รับคำแนะนำของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีเรื่องของความยากลำบากใดๆ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา, พวกเขาสอบถามว่า บาบา บาบา แน่หนอนี่จะได้รับบางมรดกจากพ่อ ลูกยังมีช่องว่างสำหรับการทำความเพียรพยายาม ยิ่งลูกทำความเพียรพยายามบนพื้นฐานของการทำตามศรัทธามากเท่าไร ลูกก็จะได้รับสถานภาพที่สูงขึ้นมากเท่านั้น ลูกได้รับศรัทธาจากทั้งสามท่าน พ่อ, ครู และสัตว์กูรู ลูกต้องทำตามคำชี้แนะของท่าน ลูกต้องอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกด้วยเช่นกัน อุปสรรคมาในการทำตามคำชี้แนะเหล่านี้ อุปสรรคแรกของมายาคือสำนึกที่เป็นร่าง พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณ และแล้วเหตุใดลูกจึงไม่ทำตามศรัทธา? ลูกๆ พูดว่า เรานั้นพยายามแต่มายาไม่ปล่อยให้เราทำสิ่งนี้ ลูกๆ เข้าใจว่าลูกต้องทำความเพียรพยายามเป็นพิเศษในการศึกษานี้ ลูกควรทำตามลูกๆ ที่ดี ทุกคนทำความเพียรพยายามเพราะพวกเขาต้องการประกาศสิทธิ์ในมรดกที่สูงส่งที่สุดจากพ่อ เพื่อที่ลูกจะเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ การจดจำระลึกถึงจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นที่สุด ลูกสามารถกลายเป็นดอกไม้ได้เมื่อหนามหรือกิเลสทั้งห้านี้ถูกขจัดออกไป กิเลสเหล่านี้จะถูกขจัดออกไปได้ด้วยพลังของโยคะเท่านั้น ลูกบางคนคิดว่าคนนั้นคนนี้ได้จากร่างไปและพวกเขาเองก็อาจจะจากร่างไปด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม เมื่อได้เห็นผู้นั้น ลูกควรทำความเพียรพยายาม เมื่อลูกออกจากร่างของลูกก็ควรจะเป็นการจดจำระลึกถึงบาบา จดจำมันตราที่ทำให้อวัยวะของร่างกายและจิตใจของลูกทั้งหมดอยู่ในระเบียบวินัย อย่าได้จดจำใครนอกจากพ่อและแล้วเมื่อนั้นดวงวิญญาณ(พลังชีวิต)จึงออกจากร่าง “บาบา,เวลานี้ฉันกำลังจะไปหาท่าน” ด้วยการจดจำบาบาในลักษณะนี้ ชยะทั้งหมดที่เต็มอยู่ในตัวลูกจะถูกเผาทิ้งไป หากชยะอยู่ในดวงวิญญาณและแล้วก็ต้องอยู่ในร่างกายด้วย มีชยะของชาติแล้วชาติเล่า ชยะทั้งหมดนั้นต้องถูกเผาให้สิ้น เมื่อชยะทั้งหมดของลูกถูกเผาไปจนหมดแล้วเท่านั้นที่โลกจะได้รับการทำความสะอาด ชยะทั้งหมดในโลกต้องได้รับการสะสางเพื่อประโยชน์ของลูก ลูกไม่เพียงแต่ต้องทำความสะอาดชยะของลูกเองเท่านั้น แต่ลูกต้องทำความสะอาดชยะของคนอื่นด้วย ลูกเรียกหาบาบา บาบามาและทำความสะอาดชยะของโลกนี้และทำให้ทั้งโลกบริสุทธิ์เกิด เพื่อใคร? นั่นคือลูกๆ ผู้ที่ไปปกครองในโลกที่บริสุทธิ์นั้นก่อน ดังนั้นพ่อได้มายังแผ่นดินของลูกเพื่อลูก มีความแตกต่างอย่างใหญ่หลวงระหว่างความเลื่อมใสศรัทธาและความรู้ พวกเขาร้องเพลงที่ไพเราะมากในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา แต่ไม่มีใครได้ประโยชน์จากเพลงเหล่านั้น เป็นเพียงเมื่อลูกทำให้ตนเองมั่นคงในศานาดั้งเดิมของตนเองและจดจำพ่อเท่านั้นจึงสามารถเป็นประโยชน์ได้ การจดจำระลึกถึงของลูกเป็นเหมือนกับประกาการที่หมุนไปรอบๆ การตระหนักรู้ในตนเองนั้นลูกเรียกว่าเป็นประกาการ ลูกๆ เข้าใจในหัวใจของลูกว่าลูกกำลังจะได้รับมรดกแห่งสวรรค์จากบัปตาดา นี่คือการจริงของการกลายเป็นนารายณ์ ของการกลายเป็นนารายณ์จากคนธรรมดา พ่ออธิบายว่าลูกดวงวิญญาณที่กลับมาตาโมประธานจะต้องลูกทำให้สาโตประธาน ลูกเคยสาโตประธานในยุคทอง และเวลานี้พ่อได้มาเพื่อทำให้ลูกสาโตประธานอีกครั้ง พ่อพูดว่า ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อที่ลูกจะกลับมาสาโตประธาน ในเวลานี้พ่อคือผู้ที่พูดก็ตะขะณะที่มนุษย์เป็นผู้ที่ถ่ายทอดก็ตะ และดังนั้นจึงมีความแตกต่างอย่าง

มากมาย พระเจ้าคือพระเจ้า นั่นคือท่านที่เปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ มีเทพที่บริสุทธิ์ในโลกใหม่ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือผู้เดียวที่ห้ามรดกของโลกใหม่แก่ลูก เฝ้าแต่จดจำพ่อและความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก ลูกเข้าใจว่าพ่อกำลังมาในยุคบรรจบพบกันเพื่อทำให้ลูกสูงส่งที่สุด วงจรของ 84 ชาติเกิดนี้กำลังจะจบสิ้นและแล้วก็จะเริ่มต้นอีกครั้ง ลูกควรมีความสุขเช่นนี้ เมื่อผู้คนมายังนิทรรศการ ก่อนอื่นใดนำพวกเขาไปอยู่เบื้องหน้ารูปภาพของชีพบบาและบอกพวกเขาว่า พ่อพูดว่า ด้วยการจดจำพ่อ, ลูกจะกลายเป็นสิ่งนี้ นั่นคือจากพ่อที่ลูกได้รับมรดกของยุคทอง บาร์ตเคยเป็นยุคทอง ไม่ได้เป็นเช่นนั้นในเวลานี้ แต่จะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้นจดจำพ่อและอาณาจักรและความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก นี่คือพ่อที่แท้จริงและด้วยการกลายเป็นลูกของท่าน ลูกจึงกลายเป็นนายของดินแดนแห่งสัจจะ ก่อนอื่นใดทำให้พวกเขาเข้าใจอัลฟา,พระเจ้าอย่างมั่นคง อัลฟาคือบาบา และเบต้าคืออาณาจักร ให้จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยและลูกจะสามารถไปสวรรค์ นี่เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างมาก! ด้วยการรับฟังสิ่งต่างๆของความเลื่อมใสศรัทธามาชาติแล้วชาติเล่า สติปัญญาของลูกจึงถูกปิดล็อกโดยมายา พ่อมาและเปิดล็อกด้วยกุญแจของท่าน ในเวลานี้มันเหมือนราวกับว่าหูของทุกคนนั้นถูกปิด พวกเขาได้กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน ลูกแม้กระทั่งเขียนว่า ท่านจดจำชีพบบาไหม? ท่านจดจำมรดกแห่งสวรรค์หรือไม่? ด้วยการจดจำอาณาจักรของลูก ปากของลูกจะมีความหวานขึ้น พ่อพูดว่า ลูกๆ แม้ว่าลูกจะประณามพ่ออย่างมาก พ่อก็ยังยกระดับลูกเป็นอย่างมาก สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วย สิ่งนี้ไม่ได้เป็นความผิดของใคร นี่เป็นภารกิจของลูกๆที่จะเปลี่ยนสติปัญญาที่เป็นหินให้เป็นสติปัญญาที่สูงส่ง นั่นคือการเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้ ภารกิจของลูกนั้นกำลังดำเนินไป ลูกทั้งหมดกำลังทำให้กันและกันเป็นดอกไม้จากหนาม จะต้องเป็นราชาแห่งดอกไม้ที่ทำให้พวกเขากลายเป็นเช่นนั้นอย่างแน่นอน เป็นพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ก่อตั้งสวรรค์ นั่นคือผู้เดียวที่สร้างสวนดอกไม้ ลูกเป็นผู้ช่วยของพระเจ้า การเปลี่ยนจากตาโมประธานเป็นสาโตประธานคือการให้ความช่วยเหลือ ท่านไม่ได้ให้ความยากลำบากใดๆแก่ลูก นี่เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะอธิบายสิ่งนี้ ทุกคนในยุคเหล็กตาโมประธาน หากพวกเขาทำให้ช่วงระยะเวลาของยุคเหล็กยาวขึ้น พวกเขาก็จะกลับมาตาโมประธานมากยิ่งขึ้น ลูกรู้ว่าเวลานี้พ่อผู้ที่ทำให้เรากลายเป็นดอกไม้ได้มาแล้ว เป็นงานของราวันที่ทำให้ลูกกลายเป็นหนาม ในขณะที่พ่อทำให้ลูกเป็นดอกไม้ ผู้ที่จดจำชีพบบาก็จะจดจำสวรรค์อย่างแน่นอนด้วยเช่นกัน เมื่อลูกมีการเดินขบวนเพื่อสันติภาพ ลูกก็สามารถแสดงให้เห็นว่าเราประชาบิดาบรรพบุรุษกำลังก่อตั้งอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ที่ในบาร์ต เราบรรพบุรุษกำลังจะกลายเป็นเทพ และแล้วเทพก็จะกลายเป็นนักรบ, พ่อค้า ฯลฯ นี่คือการดีลังกา นี่เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะอธิบายแก่ใครก็ตามเราคือบรรพบุรุษ บราห์มินมีลูก ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกได้จบสิ้นวงจรของ 84 ชาติเกิดแล้ว ลูกๆได้รับความรู้ที่ดีมาก ที่เหลือ นั่นคือความเลื่อมใสศรัทธา เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้ เพียงพ่อเท่านั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคนและมีเพียงยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดยุคเดียวเท่านั้น พ่อให้คำสอนในเวลานี้ และแล้วอนุสรณ์ของสิ่งนี้จะดำเนินต่อไปในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อได้ชี้หนทางแก่ลูกแล้ว, ลูกสามารถประกาศสิทธิในมรดกด้วยการทำความเพียรพยายามนี้ การศึกษานี้ง่ายมาก นี่คือการศึกษที่เปลี่ยนจากคนธรรมดาเป็นนารายณ์ เป็นสิ่งที่ผิดที่จะเรียกว่าเป็นเรื่องราวทางศาสนา เพราะไม่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ใดในเรื่องราวเหล่านั้น อย่างไรก็ตามมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการศึกษา ใครกำลังสอนลูก? มหาสมุทรแห่งความรู้! พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อเติมอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอย ลูกจะถามคำถามอะไรกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด? ในเวลานี้ทุกคนมีสติปัญญาที่เป็นหิน พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่าราวันคือใคร เวลาที่ลูกได้รับปัญญาที่จะถามคำถามกับพวกเขา ถามผู้คนว่า ในที่สุดแล้วราวันคือใคร? เขาเกิดมาเมื่อไร? ท่านเริ่มต้นเผารวันเมื่อไหร่? พวกเขาจะพูดว่า สิ่งนี้คงอยู่ต่อเนื่องมาเป็นนิรันดร์ ลูกสามารถถามคำถามได้มากมายหลายประเภทกับสิ่งเหล่านั้น เวลานั้นก็จะมาถึงเมื่อลูกจะถามคำถามเช่นนั้นด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามจะไม่มีใครสามารถให้คำตอบได้ ลูกๆดวงวิญญาณจะคงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงอยู่อย่างสม่ำเสมอ เวลานี้ให้ถามตนเองว่า ฉันได้กลับมาสาโตประธานหรือไม่? หัวใจของฉันมั่นคงในสิ่งนี้หรือไม่? ลูกยังไม่ได้ไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก สิ่งนี้จะเกิดขึ้น ในเวลานี้มีลูกจำนวนน้อยนิดมาก ด้วยเหตุนี้จึงไม่มีใครรับฟังลูก สิ่งต่างๆที่ลูกพูดนั้นพิเศษสุด ก่อนอื่นใดบอกพวกเขาว่าพ่อกำลังมาในยุคบรรจบพบกัน เมื่อพวกเขาเข้าใจในสิ่งหนึ่งแล้วเท่านั้นที่ลูกควรจะอธิบายเพิ่มเติมมากขึ้นต่อไป อธิบายแก่พวกเขาด้วยความรักและความอดกลั้นอย่างมาก ลูกมีสองพ่อ พ่อทางร่างและพ่อเหนือโลก เมื่อลูกกลับมาสาโตประธานแล้วเท่านั้นที่ลูกจะสามารถประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อเหนือโลกได้ องค์ประกอบความสุขของลูกจะเพิ่มขึ้นเมื่อลูกจดจำพ่อ ลูกๆได้รับการเติมเต็มด้วยคุณธรรมมากมาย พ่อมาและสอนคุณสมบัติแก่ลูก ท่านให้ลูกมีความสุขพลานามัยที่ดี, มีความมั่งคั่งและเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพของลูก ท่านให้การศึกษาแก่ลูกด้วย ท่านปลดปล่อยลูกจากการลงโทษในกรงขังด้วยเช่นกัน ลูกสามารถอธิบายทั้งหมดนี้ได้อย่างชัดเจนมากต่อรัฐมนตรี ฯลฯ ลูกควรจะอธิบายในลักษณะเช่นนั้นที่จะทำให้พวกเขาหลอมละลาย ความรู้ของลูกนั้นมีความหวานขึ้นอย่างมาก หากพวกเขาจะนั่งลงและรับฟังด้วยความรัก พวกเขาจะมีน้ำตาของความรัก จงมีวิสัยทัศน์เสมอว่าลูก

ที่ใดมีความกระตือรือร้นสำหรับการทำงานรับใช้ ลูกสามารถก้าวออกไปจากทุกสถานการณ์ได้อย่าง
ง่ายดาย เมื่อลูกอยู่อย่างซึ่มซັบในพ่อผู้เดียวและในงานรับใช้ลูกก็จะกลายเป็นผู้รับใช้ที่สม่ำเสมอและเป็นผู้
เอาชนะมายาที่เป็นอิสระจากอุปสรรค งานรับใช้เปลี่ยนรูปแบบเป็นครั้งคราวและจะมีการเปลี่ยนแปลงต่อ
ไปเรื่อยๆ เวลาที่ลูกไม่จำเป็นต้องพดมากมาย แต่ผู้คนจะพดเองว่านี่เป็นงานที่สูงส่งและขอให้พวกเขา

รวมมือกับลูก นี่คือนี่สิ่งซึ่งบอกของเวลาที่ใกล้เข้ามา ดังนั้นจงทำงานรับใช้ต่อไปด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้นและก้าวหน้าต่อไป

คติพจน์:

กลับมามั่นคงในสภาพของความเต็มเปี่ยมและลูกจะได้สัมผัสว่าความปั่นป่วนของธรรมชาติใดๆ เป็นเหมือนกับเมฆที่ลอยผ่านไป

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ช้จัดความผูกพันยึดมั่นของลูกออกไปจากทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูก เมื่อลูกดวงวิญญาณกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรมเท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลับบ้านได้
- คำถาม:** อะไรที่ทำให้เกิดความกลัวอย่างมากในดวงวิญญาณและเหตุใดจึงมีความกลัวนั้น?
- คำตอบ:** ดวงวิญญาณมีความกลัวอย่างมากที่จะออกจากร่างของพวกเข เขาเพราะพวกเขากลับมาผูกพันอยู่กับร่างกายของเขา ถึงแม้ว่าดวงวิญญาณต้องการที่จะออกจากร่างของเขาอันเนื่องจากความทุกข์ เขาก็ยังคงต้องสัมผัสกับการลงโทษสำหรับบาปของเขา ลูกๆ ไม่ได้มีความกลัวในยุคบรรจบพบกัน ลูกมีความสุขอย่างมากที่ลูกจะออกจากร่างเก่าของลูกและไปหาพ่อ

โอมชานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่า ประการแรกมีความรู้ และประการที่สองมีความเลื่อมใสศรัทธา สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้แล้วในละคร ไม่มีใครรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบในละคร ลูกๆ รู้ว่าไม่มีความกลัวตายในยุคทอง พวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาต้องละร่างกายของพวกเขและรับอีกร่างหนึ่ง ไม่มีเรื่องของการสัมผัสกับความทุกข์หรือการร้องไห้ ฯลฯ ที่นี้มีความกลัวตาย ดวงวิญญาณมีประสบการณ์ของความทุกข์ในการจากร่าง ดวงวิญญาณมีความหวาดกลัวเพราะเขาต้องใช้ชาติเกิดถัดไปและยังคงสัมผัสความทุกข์ เวลาที่ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน พ่อได้อธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่าเวลานี้ลูกต้องกลับไป กลับไปที่ใด? บ้าน! นั่นคือบ้านของพระเจ้า ที่นี้ไม่ใช่บ้านของลูก สถานที่ซึ่งพระเจ้าและลูกดวงวิญญาณอาศัยอยู่ลูกเรียกว่าบ้าน ร่างกายไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ผู้คนพูดว่าพวกเขาอาศัยอยู่ในบาร์ต บาร์ตนั้นเป็นบ้านของพวกเขา ในทำนองเดียวกัน ลูกพูดว่าพวกเรา นั่นคือพวกเราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในบ้านของเราที่นั่น นั่นเป็นบ้านของดวงวิญญาณ นี่คือนบ้านของมนุษย์ นั่นเรียกได้ว่าเป็นดินแดนแห่งการหลุดพ้น ผู้คนเพียรพยายามที่จะไปที่นั่นและพบกับพระเจ้า ควรจะมีความสุขเป็นอย่างมากในการพบกับพระเจ้า ร่างกายเป็นของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณได้พัฒนาความผูกพันยึดมั่นมากมายต่อร่างนั้น เหตุนี้เองที่เมื่อมีความเจ็บป่วยแม้เพียงเล็กน้อยดวงวิญญาณนั้นก็มีความหวาดกลัวด้วยเช่นกันว่าพวกเขาอาจจะต้องออกจากร่างของพวก มีความกลัวในหนทางของความไม่รู้ นี่คือเวลาของยุคบรรจบพบกัน เมื่อลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกกำลังจะกลับบ้านไปหาพ่อ ดังนั้นไม่มีเรื่องของความกลัว พ่อได้แสดงให้เห็นวิธีการที่ดีมาก ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถมาหาพ่อได้ในดินแดนแห่งการหลุดพ้น นั่นคือบ้านของดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ นี่คือนบ้านของมนุษย์ ร่างกายนี้ทำขึ้นมาจากวัตถุธาตุทั้งห้า วัตถุธาตุทั้งห้าดึงดูดลงมาให้อาศัยอยู่ที่นั่น วัตถุธาตุเหล่านี้ น้ำและอากาศธาตุ ฯลฯ ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น (ในโลกดวงวิญญาณ) นี่คือนวิธีการที่จะไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ดวงวิญญาณได้นำทรัพย์สมบัตินี้, ร่างกายนี้มาใช้ เหตุนี้เองพวกเขาจึงพัฒนาความผูกพันยึดมั่นกับสิ่งเหล่านั้น อย่างไรก็ตามในความเป็นจริงลูกดวงวิญญาณคือผู้อาศัยของสถานที่นั้น เวลานั้นลูกดวงวิญญาณกำลังทำความเพียรพยายามที่จะกลับบ้านอีกครั้งหนึ่ง เมื่อลูกดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ลูกก็ได้รับความสุข ไม่มีเรื่องของความทุกข์เลย ในเวลานี้เป็นดินแดนของความทุกข์ ดังนั้นวัตถุธาตุทั้งห้าเหล่านี้จึงดึงดูดลูกให้ลงมาเพื่อเล่นบทบาทของลูก ลูกต้องรับการคำจุนของวัตถุธาตุอย่างแน่นอนด้วยเช่นกัน ไม่เช่นนั้นการแสดงนี้จะไม่สามารถดำเนินต่อไปได้ การแสดงนี้เป็นของความสุขและความทุกข์ เมื่อลูกมีความสุขลูกก็ไม่มีความผูกพันยึดมั่นต่อร่างกายของลูกของวัตถุธาตุทั้งห้า ที่นั่นลูกอยู่อย่างบริสุทธิ์ ลูกไม่มีความผูกพันยึดมั่นต่อร่างของลูก เวลานั้นลูกต้องละทิ้งความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดของลูกต่อวัตถุธาตุทั้งห้า ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และแล้วร่างกายของลูกก็จะถูกสร้างขึ้นด้วยพลังโยคะของลูก เหตุนี้เองมาจะไม่อยู่ที่นั่นเพื่อดึงดูด ร่างกายของลูกจะถูกสร้างขึ้นมาจากพลังโยคะ และเหตุนี้เองจึงไม่มีความทุกข์ที่นั่น ละครนี้ถูกสร้างขึ้นในวิธีการที่แสนอัศจรรย์! เหล่านี้คือประเด็นที่ละเอียดอ่อนอย่างมากที่จะต้องเข้าใจ ผู้ที่ฉลาดมากและคงอยู่ในงานรับใช้สามารถอธิบายได้อย่างชัดเจนมาก พ่อพูดว่าทรัพย์สมบัติของลูกจะไม่เคยลดลงด้วยการให้ทานทรัพย์สมบัติของลูก หากลูกให้ทานอย่างต่อเนื่องลูกจะซึมซับสิ่งเหล่านั้นด้วยเช่นกัน มิฉะนั้นจะเป็นสิ่งที่ยากที่จะซึมซับสิ่งเหล่านั้น อย่าได้คิดว่าลูกสามารถซึมซับได้ด้วยการแค่เขียนลงไป ใช้, ลูกสามารถเขียนจดประเด็นต่างๆและส่งประเด็นเหล่านั้นให้กับผู้อื่นเพื่อประโยชน์ของพวกเขา นั่นเป็นเรื่องที่แยกต่างหาก มิฉะนั้นจะไม่มีความประโยชน์ใดกับลูก บางคนเพียงแค่เขียนสิ่งต่างๆลงไปและเสียกระดาษ นี่คือนบางสิ่งด้วยเช่นกันที่ลูกต้องเข้าใจอยู่ภายในด้วยเช่นกัน ฉันเขียนสิ่งนั้นลงไปแต่มันจะใช้สิ่งนั้นภายหลังได้อย่างไร? จะมีประโยชน์อะไรหากหลังจากที่เขียนลงไปแล้วลูกโยนมันทิ้งไป? นี่ก็เป็นวิธีที่ดวงวิญญาณหลอกลวงตนเองด้วยเช่นกัน สิ่งเหล่านี้ต้องถูกซึมซับ พ่อไม่ได้จดจำสิ่งใดที่เขียนลงไป พ่ออธิบายอย่างต่อเนื่องทุกวัน ก่อนอื่นใดลูกต้องมีสายใยเชื่อมโยงกับพ่อ เป็นเพียง

ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่ลูกดวงวิญญาณจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้ และแล้วเมื่อลูกไปที่นั่นลูกจะคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายจะอยู่อย่างบริสุทธิ์ที่นั่น หลังจากพลังนั้นจบสิ้นลง พลังของวัตถุธาตุทั้งห้าก็จะดึงดูดดวงวิญญาณ เวลาลูกดวงวิญญาณปรารถนาที่จะละทิ้งร่างกายของลูกและกลับบ้าน เวลาลูกกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์ และแล้วลูกก็จะออกจากร่างของลูกอย่างง่ายดายเหมือนกับการดึงเส้นผมออกมาจากเนย ลูกต้องขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกออกจากทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูกเอง ลูกดวงวิญญาณมาโดยไม่มีร่างกายและลูกนั้นเคยบริสุทธิ์ ลูกไม่มีความผูกพันยึดมั่นใดๆต่อโลกนี้ ที่นั่นไม่มีใครร้องไห้เมื่อดวงวิญญาณจากร่าง ไม่มีความยากลำบากหรือความเจ็บป่วยใดๆ ไม่มีความผูกพันยึดมั่นใดกับร่างกาย รวากับว่าดวงวิญญาณกำลังเล่นบทบาทของพวกเขา เมื่อร่างกายของดวงวิญญาณแก่ชราลงเขาก็รับร่างอื่นเพื่อที่จะเล่นบทบาทของเขา ไม่มีอาณาจักรของราวันที่นั่น ในเวลานี้มีความปรารถนาที่จะไปหาพ่อ พ่อพูดว่า จดจำพ่อ ความรู้ที่อยู่ในสติปัญญาของลูก พ่อพูดว่า ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และมาหาพ่อ เวลานั้นทุกคนไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองจึงมีความผูกพันยึดมั่นต่อหุ่นกระบอกของวัตถุธาตุทั้งห้านี้และไม่มีใครต้องการที่จะจากไป มิฉะนั้นก็กล่าวด้วยเหตุผลว่าหากเรากจากร่างของเราแล้วเราก็จะสามารถกลับไปหาพ่อได้ เวลาลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาบริสุทธิ์และกลับไปหาพ่อ พ่อพูดว่า ลูกเคยเป็นของพ่อ เวลาลูกดวงวิญญาณต้องจดจำพ่อและกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง ที่นั่นจะไม่มีใครมีความยากลำบากใดๆที่จะรับร่างใหม่ ที่นั่นผู้คนเรียกหาหมออาลา เพราะพวกเขามีความผูกพันยึดมั่นต่อร่างกาย ลูกควรมีความสุขที่เวลาลูกกำลังจะกลับไปหาบาบา ลูกไม่ได้มีสายใยเชื่อมโยงใดๆกับร่างกายของลูกอีกต่อไป ลูกได้รับร่างกายของลูกเพื่อที่จะเล่นบทบาทของลูก ที่นั่นทั้งดวงวิญญาณและร่างกายมีพลานามัยดีมาก ไม่มีร่องรอยของความทุกข์ ดังนั้น ลูกๆควรจะทำความเพียรพยายามเป็นอย่างมาก เวลาลูกจะไปหาบาบา ดังนั้นเหตุใดลูกจึงไม่ละทิ้งร่างของลูกแล้วกลับไปเล่า? อย่างไรก็ตาม จนกว่าลูกกลับมาบริสุทธิ์และถึงสภาพที่อยู่เหนือโปรแกรมของลูกด้วยการมีโยคะ ไมเช่นนั้นลูกจะไม่สามารถกลับไปหาพ่อได้ มนุษย์ผู้ที่ปราศจากความรู้นี้ไม่สามารถมีความคิดเช่นนั้น ลูกๆ สามารถที่จะมีความคิดเช่นนั้นได้ เวลาลูกต้องกลับไป เริ่มแรกดวงวิญญาณมีพลัง พวกเขามีความสุข พวกเขาไม่มีความกลัวใดๆเลย ผู้คนทำความเลื่อมใสศรัทธา ฯลฯ เพราะมีความทุกข์ที่นี่ แต่พวกเขาไม่รู้หนทางที่จะกลับบ้าน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถชี้หนทางกลับไปที่นี่แก่ลูก ลูกมีความสุขที่ลูกจะกลับไปหาบาบา พ่ออธิบายว่า ลูกมีความผูกพันยึดมั่นกับร่างกายของลูกที่นี่ และดังนั้นลูกต้องขจัดความผูกพันยึดมั่นนั้นออกไป ร่างกายนี้เป็นของวัตถุธาตุทั้งห้า ทั้งหมดนี้คือมายา ทุกสิ่งที่ลูกดวงวิญญาณเห็นด้วยดวงตาเหล่านั้นไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากมายา ที่นี้มีความทุกข์ในทุกสิ่งทุกอย่าง มีสิ่งสกปรกมากมาย ร่างกายในสวรรค์นั้นชั้นหนึ่งและลูกก็จะมีพระราชวังชั้นที่หนึ่งด้วยเช่นกัน ไม่มีเรื่องของความทุกข์ การแสดงนี้ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว ประเด็นเหล่านี้ควรจะไปสู่ความคิดของลูก พ่อพูดว่า หากพวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดและแล้วบอกพวกเขาว่า อย่างน้อยจดจำพ่อเพื่อที่บาปของลูกจะสามารถได้รับการปลดปล่อยและลูกจะสามารถไปสู่สวรรค์ ลูกแต่ละคนคือดวงวิญญาณ ลูกได้รับร่างกายตามๆ กันมาในภายหลัง(ร่างของหลายๆ ชาติเกิดที่ยาวเป็นหาง) ดังนั้นเหตุใดเราจึงกลับมาติดกับในสิ่งนั้น? พ่ออธิบายว่า สิ่งนี้ลูกเรียกว่าอาณาจักรของราวัน ในอาณาจักรของราวันไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความทุกข์ ไม่มีเรื่องของความทุกข์ในยุคทอง เวลานั้นเรากำลังรับพลังจากการจดจำระลึกถึงพ่อเพราะเรากลับมาอ่อนแอ สำนึกที่เป็นร่างทำให้ลูกอ่อนแออย่างสิ้นเชิง พ่ออธิบายว่า ละครที่ลูกกำหนดไว้ล่วงหน้าแล้ว ละครไม่สามารถหยุดได้ ไม่มีเรื่องของการหลุดพ้นตลอดไป ฯลฯ ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว เคยมีคำกล่าวว่า ทำไมถึงต้องวิตกกังวลกับสิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้วที่จะต้องเกิดขึ้น? ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ผ่านไปแล้วจะเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง ไม่มีเรื่องของความวิตกกังวล ไม่มีสิ่งใดที่เลวร้ายเกิดขึ้นในยุคทอง ที่นี้มีความกังวล พ่อพูดว่า นี่เป็นละคร พ่อได้แสดงวิธีการกลับไปหาพ่อให้กับลูก ลูกจะมาหาพ่อในวิธีนี้ เป็นสิ่งที่ยากเหมือนกับการดึงเส้นผมออกมาจากเนย ลูกดวงวิญญาณเพียงแต่ต้องจดจำพ่อและกลับมาบริสุทธิ์ ไม่มีวิธีการอื่นใดที่จะกลับมาบริสุทธิ์ เวลาลูกเข้าใจว่าลูกกำลังนั่งในอาณาจักรของราวัน ที่นั่นเป็นอาณาจักรของพระเจ้า การแสดงนี้เกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้าและอาณาจักรของปีศาจ ไม่มีใครเข้าใจว่าพระเจ้ามาและทำการก่อตั้งอย่างไร พ่อถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ เพียงท่านเท่านั้นที่สามารถมาและอธิบายทุกสิ่ง เวลาลูกเข้าใจความรู้ทั้งหมด ภายหลังลูกจะลิ้มความรู้ทั้งหมดนี้ ลูกจะลิ้มแม้กระทั่งลูกได้รับสถานภาพของลูกด้วยการศึกษาอย่างไร เมื่อลูกไปสวรรค์ความรู้ทั้งหมดนี้จะหายไป ลูกจะไม่รู้ว่าพระเจ้าทำให้ลูกไปเป็นผู้ที่มีมงกุฎสองชั้นได้อย่างไร หากผู้ที่ไม่รู้สิ่งใดแล้วผู้อื่นที่ศึกษาตำมภีราก็จะรู้สิ่งใดได้อย่างไร? ความรู้นี้จะไม่แม้กระทั่งสัมผัสพวกเขา ลูกมาที่นี้และรับฟังและเหตุนี้เองลูกจึงสัมผัสในทันทีทั้งหมดนี้แฝงตัว พ่อพูดกับลูกแต่มีสิ่งใดที่มองเห็นได้บ้างไหม? นั่นคือความเข้าใจ ลูกเคยเห็นดวงวิญญาณหรือไม่? เป็นสิ่งที่เข้าใจได้ว่าดวงวิญญาณนั้นมีอยู่จริง เป็นไปได้ที่จะมองเห็นดวงวิญญาณด้วยนิมิตที่สูงส่ง พ่อพูดว่า ลูกจะเข้าใจอะไรด้วยการเห็นสิ่งนั้น? ดวงวิญญาณเป็นเพียงจุดเล็กๆ มีดวงวิญญาณนับไม่ถ้วน ลูกจะมีนิมิตของ 10 ถึง 20 ดวงวิญญาณ ลูกจะไม่เข้าใจเพียงแต่เห็นดวงวิญญาณเดียว หลายคนมีนิมิต พวกเขาจะเข้าใจได้อย่างไรว่าพวกเขาเห็นดวงวิญญาณหรือดวงวิญญาณสูงสุด? จะไม่เข้าใจถึงความแตกต่างนั้น ขณะที่กำลังนั่งลูกอาจเห็นดวงวิญญาณเล็กๆ แต่ลูกไม่สามารถ

รู้ว่าเป็นดวงวิญญานหรือดวงวิญญานสูงสุด เวลาที่ลูกเข้าใจว่ามีพลังอย่างมากในดวงวิญญานที่แสนเล็กเช่นนั้น แต่ละดวงวิญญานคือผู้เป็นนาย เขาละร่างหนึ่งแล้วเข้าไปในอีกร่างหนึ่งเพื่อที่จะเล่นบทบาทของเขา นี่คือการมหัศจรรย์ของธรรมชาติ หากร่างกายของใครบางคนกลับมาล้มป่วยหรือเขาล้มละลาย ฯลฯ เขาก็รู้สึกว่าจะเป็นการดีกว่าที่เขาจะออกจากร่างของเขา หากดวงวิญญานออกจากร่างของเขาเขาก็จะได้รับการปลดปล่อยจากความทุกข์ อย่างไรก็ตาม ภาระของบาปที่อยู่บนศีรษะของเขาจะถูกขจัดออกไปได้อย่างไร? ลูกต้องทำความเพียรพยายามด้วยการจดจำระลึกถึงเพื่อที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย มีการทำบาปอย่างมากเนื่องจากรำวัน และพ่อได้แสดงให้เห็นถึงวิธีการที่จะได้รับการปลดปล่อยจากสิ่งนั้น พ่อเพียงแค่พูดว่า เจ้าแต่จดจำพ่อ ลูกควรจะออกจากร่างของลูกในการจดจำระลึกถึงและบาปทั้งหมดของลูก ฯลฯ จะจบสิ้น การอยู่ในการจดจำระลึกถึงไม่ใช่เรื่องง่ายเหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! เมื่อลูกพยายามที่จะจดจำพ่อมายาก็เป็นเหตุที่ทำให้ลูกมีความทุกข์ระทมอย่างมาก มายาทำให้ลูกลืมพ่อซ้ำแล้วซ้ำเล่า บราห์มาบาบอกระสการณของท่านแก่ลูกว่า พ่อพยายามอย่างหนักมากแต่มายาก็ยังคงนำอุปสรรคเข้ามาในหนทางของการจดจำระลึกถึงของพ่อ ถึงแม้ว่าเราทั้งสองจะอยู่ด้วยกัน แต่พ่อก็ลืมท่าน(ชีวา)ซ้ำแล้วซ้ำเล่า เป็นสิ่งที่ยากมาก ครึ่งแล้วครึ่งเล่าที่ไปจดจำคนอื่นหรือสิ่งอื่น ลูกทำความเพียรพยายามที่ดีมาก บางคนก็บอกเล่าเรื่องราวที่ยาว พวกเขาเขียนชาร์ตเป็นเวลา 10 ถึง 15 วันและแล้วก็ทิ้งสิ่งนั้นไป ลูกต้องระมัดระวังอย่างมากเกี่ยวกับสิ่งนั้น เป็นที่เข้าใจได้เมื่อลูกทั้งหมดกลับมาบริสุทธิ์และไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก ลูกจะมีชัยชนะ นี่คือการลอร์ดของพระเจ้า การจดจำบาบาถูกเรียกว่าเส้นด้ายของการจดจำระลึกถึง เป็นเรื่องของการใช้สติปัญญาของลูกที่จะเข้าใจ บางคนพูดว่าพวกเขาจดจำบาบา แต่บาบาพูดว่า ลูกไม่รู้แม้กระทั่งวิธีที่จะจดจำพ่อ! มีความแตกต่างในระดับของสถานภาพ อาณาจักรก่อตั้งขึ้นมาอย่างไร? ลูกเคยปกครองอาณาจักรมาแล้วหลายครั้งและสูญเสียไปอีกครั้ง บาบาและสอนลูกทุก 5000 ปี และแล้วในอาณาจักรของราวันลูกก็ตกลงไปสู่หนทางแห่งบาป ผู้ที่เคยเป็นเทพได้ตกลงไปสู่หนทางแห่งบาป ดังนั้นพ่อจึงอธิบายประเด็นที่ลึกซึ้งมากถึงวิธีที่จะจดจำพ่อ เป็นสิ่งที่ง่ายมาก ลูกจะออกจากร่างของลูกและไปหาพ่อ เพียงเมื่อลูกตระหนักรู้จักพ่อเท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยด้วยพลังโยคะ สิ่งนั้นจะสามารถเกิดขึ้นได้ในเวลาสุดท้ายเท่านั้น ไม่มีใครกลับไปได้ในเวลานี้ ไม่ว่าพวกเขาอาจจะทำอะไร เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและสอนโยคะที่ลูกต้องแก้ลูก และแล้วพลังโยคะนั้นจะคงอยู่เป็นเวลาถึงครึ่งวงจร ที่นั่นลูกมีประสบการณ์ของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้คนทำสิ่งต่างๆ ทุกรูปแบบในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ความเลื่อมใสศรัทธาไม่คงอยู่หลังจากที่พ่ามาและให้ความรู้ กลางวันแห่งรุ่งอรุณด้วยความรู้และแล้วก็ไม่มี ความยากลำบากใดอีกต่อไป ความเลื่อมใสศรัทธาคือกลางคืน เป็นเวลาของการล้มลุกคลุกคลาน ที่นั่นไม่มีเรื่องของความทุกข์ เรื่องราวทั้งหมดเหล่านี้จะนั่งอยู่ในสติปัญญาของต้นอ่อนผู้ที่ เป็นของที่นี่ เหล่านี้เป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนมาก ความรู้ที่น่าอัศจรรย์และไม่สามารถมีใครสามารถอธิบายได้นอกจากพ่อ มีผู้คนน้อยมากที่เข้าใจ สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน ไม่สามารถมีความแตกต่างใดๆได้ ผู้คนคิดว่า มีอะไรที่พระเจ้าไม่สามารถทำได้? อย่างไรก็ตามพระเจ้ามาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ท่านมาและชี้หนทางไปสู่สวรรค์ เวลาที่สติปัญญาของลูกๆ ได้กลับมากว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดอย่างมาก เราทั้งสองนั้นอยู่ด้วยกัน เมื่อผู้นี้(บราห์มา) มองดูใครบางคนเขาก็มีสำนึกของการให้ท่านความสงบแก่ดวงวิญญานนั้น เราสามารถเข้าใจได้จากการเห็นพวกเขาว่าพวกเขาเป็นของวงศ์สกุลของเราหรือไม่ งานของลูกที่เจ้าแต่ทำงานรับใช้คือการจับชีพจรของเขา พวกเขาจะกลับมาสงบเงียบหากพวกเขาเป็นของวงศ์สกุลของลูก อัจชะ

ถึงลูกๆที่ สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตแดกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์และกลับบ้านกับพ่อ อย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นต่อหุ่นกระบอกของวัตถุธาตุทั้งห้า ขจัดความกลัวของลูกทั้งหมดของการจากร่างของลูกออกไป

2. มีความใส่ใจอย่างมากและเพิ่มชาร์ตของการจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงของลูก ชำระดวงวิญญานให้บริสุทธิ์ ด้วยพลังโยคะ กลับมาอยู่เหนือปวงกรรมและถูกรางวัลลอร์ดของพระเจ้านี้

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นดวงวิญญานที่มีพลังเช่นนั้น แทนที่จะยอมรับความสำเร็จ ลูกแสดงให้เห็นข้อพิสูจน์ของความสำเร็จในทางปฏิบัติ

ผลลัพธ์ในทางปฏิบัติของความสำเร็จของลูกทุกคนจะปรากฏให้เห็นในเวลานี้ งานใดที่เสียหายจะทำให้ลูก

ต้องได้อย่างง่ายดายด้วยวิธีดีและความร่วมมือของลูก ลูกจะไม่พูดเพื่อความสำเร็จ “ใช้มันจะเกิดขึ้น!” แต่หนทางของลูกจะช่วยให้บรรลุความสำเร็จและปวงประชาจะถูกสร้างขึ้นอย่างรวดเร็ว ผู้คนจะปรากฏออกมาจากทุกทิศทุกทางและมาหาลูก บทบาทของความสำเร็จนี้เวลานี้จะได้รับการกระทำ แต่ก่อนอื่นลูกต้องกลับมามีพลังมากจนลูกไม่ยอมรับความสำเร็จนั้น และแล้วการเปิดเผยจะเกิดขึ้น

คติพจน์:

เฉลิมฉลองการพบปะในขณะที่อยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่อะแฉะและคลั่งสมบัติของพระเจ้าเปิดออก

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน เวลานี้เป็นสภาพของการปลดเกษียณของลูก เพราะลูกต้องกลับไปบ้านที่อยู่เหนือเสียง ดังนั้นจงอยู่ในการจดจำระลึกถึงและกลับมาบริสุทธิ์
- คำถาม:** เพื่อที่จะไปถึงจุดหมายปลายทางที่สูง ลูกจะต้องให้ความใส่ใจต่อประเด็นใด?
- คำตอบ:** ระมัดระวังเกี่ยวกับดวงตาของลูก ดวงตานี้หลอกลวงอย่างมาก ดวงตาที่เป็นอาชญากรสร้างความเสียหายอย่างมาก ดังนั้นมากเท่าที่จะเป็นไปได้ จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพอ ฝึกที่จะมีสายตาของความเป็นพี่น้อง ตั้งแต่เช้าตรู่ นั่งในสันโดษและพูดกับตนเอง คำสั่งของพระเจ้าคือ ลูกๆ ที่แสนหวาน ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ดังนั้นจงอยู่อย่างระมัดระวัง

โอม ชานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวาน ได้เข้าใจแล้วว่าไม่ใช่มนุษย์ที่กำลังสอนลูกๆอยู่ที่นี่ เพียงผู้ที่สามารถเข้าใจสิ่งนี้เท่านั้นที่จะสามารถมาที่นี่ได้ พระเจ้าเป็นผู้ที่กำลังสอนลูกๆที่นี่ ต้องมีการตระหนักถึงพระเจ้า ชื่อนั้นยิ่งใหญ่มาก-พระเจ้า-แล้วพวกเขาก็พูดว่าท่านอยู่เหนือรูปและนาม! แท้จริงแล้วท่านอยู่เหนือในทางปฏิบัติ ท่านเป็นจุดที่สุดแสนเล็ก มีคำกล่าวที่ว่าดวงวิญญาณคือดวงดาว ดวงดาวเหล่านั้นไม่ได้มีขนาดเล็ก ดวงวิญญาณ ดวงดาวนี้มีขนาดเล็กอย่างแท้จริง พอเป็นจุดเช่นกัน พอบริสุทธิ์เสมอ ค่ายกย่องของท่านคือ มหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสงบ ไม่มีเรื่องของการสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ สิ่งหลักคือการกลับมาบริสุทธิ์ มีการต่อสู้เพราะกิเลส พวกเขาเรียกหาผู้ชำระให้บริสุทธิ์เพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ดังนั้นลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแนบแน่น ลูกต้องไม่สับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เคยเกิดขึ้นในอดีต ไม่ว่าจะเคยมีอุปสรรคใดก็ตาม สิ่งเหล่านั้นไม่มีอะไรใหม่ ผู้ที่ไร้เดียงสาต้องถูกทำร้าย สิ่งต่างๆเหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ในชุมชนทางจิตอื่นๆ ไม่มีความปั่นป่วนในที่ใดอื่น ที่นี้มีความปั่นป่วนโดยเฉพาะเนื่องจากประเด็นนี้ พอมาเพื่อทำให้ลูกบริสุทธิ์ และดังนั้นจึงมีความปั่นป่วนอย่างมาก พอหนึ่งที่นี่และสอนลูก พอพูดว่า พอมาเมื่อเป็นสภาพของการปลดเกษียณ กฎของสภาพของการปลดเกษียณได้เริ่มต้นที่นี่ ดังนั้นผู้ที่อยู่ในสภาพของการปลดเกษียณจะอยู่เหนือเสียงอย่างแน่นอน เพื่อจะไปอยู่เหนือเสียงลูกต้องจดจำพออย่างเต็มที่และกลับมาบริสุทธิ์ มีเพียงวิธีการเดียวเท่านั้นที่จะกลับมาบริสุทธิ์ หากลูกต้องการที่จะกลับไป แนบแน่นที่ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ทุกคนต้องกลับบ้าน ไม่ได้มีเพียงแค่สองหรือสี่ที่ต้องกลับไป ทั้งโลกที่ไม่บริสุทธิ์ต้องเปลี่ยนแปลง ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับละครนี้ วงจรละครนี้ตั้งแต่ยุคทองจนถึงยุคเหล็ก พอพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพอและกลับมาบริสุทธิ์อย่างแนบแน่นด้วยเช่นกัน และแล้วเมื่อนั้นลูกก็จะสามารถไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข มีการจดจำว่าผู้ประทานครบและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์มีเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น มีจำนวนน้อยนิดมากในยุคทองและพวกเขาอยู่อย่างบริสุทธิ์ ในยุคเหล็กมีศาสนาฉบับไม่ถ้วนและพวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์ นี่คือการที่ง่ายตายและพอบอกลูกเป็นการล่วงหน้า พอรู้ว่ามีความปั่นป่วนอย่างแนบแน่น หากท่านไม่รู้สิ่งนี้ เหตุใดท่านจึงได้สร้างวิธีการที่ชาญฉลาดสำหรับลูกๆที่จะนำจุดหมายที่บอกว่าลูกต้องการจะดื่ม น้ำทิพย์แห่งความรู้? ท่านรู้ว่าสิ่งที่ลูกกำหนดไว้แล้วในละครสำหรับการต่อสู้ที่จะต้องเกิดขึ้น ผู้ที่มีความประหลาดใจก็จะรู้จักและตระหนักถึงท่านได้และรับความรู้เป็นอย่างดีมาก พวกเขาแม้กระทั่งให้ความรู้แก่ผู้อื่น และแล้ว โอ้มา呀! เธอดึงพวกเขาไปหาเธอ! ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ไม่มีใครสามารถป้องกันสิ่งซึ่งถูกกำหนดไว้แล้วได้ ผู้คนเพียงแต่พูดถ้อยคำเหล่านี้ แต่เขาไม่เข้าใจความหมายของคำเหล่านี้เลย ลูกๆ นี่คือการศึกที่สูงส่งมาก ดวงตาที่มีความหลอกลวงอย่างมาก อย่าได้ถามเลย! โลกนั้นตาโมประชาน ในวิทยาลัยพวกเขานั้นเลวร้ายมาก อย่าได้แม้กระทั่งถามถึงสถานการณ์ในต่างแดน! สิ่งต่างๆเช่นนั้นไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าเป็นเวลาหลายแสนปีตั้งแต่ยุคทองคงอยู่มา พอพูดว่า เป็นเพียงเมื่อวานนี้เองที่พอจากไปโดยให้โชคของอาณาจักรของโลกแก่ลูก ลูกสูญเสียทุกสิ่ง ในโลกเช่นกัน พอพูดว่า พอได้ให้ทรัพย์สินสมบัติมากมายแก่ลูก และลูกก็สูญเสียทุกสิ่ง มีแม้กระทั่งลูกๆ เช่นนั้นที่สูญเสียทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดเพียงในเวลาอันสั้น พอที่ไม่มีขีดจำกัดพูดเช่นกันว่า พอจากไปหลังจากได้ให้ทรัพย์สินสมบัติแก่ลูกมากมาย พอได้ทำให้ลูกกลายเป็นนายที่มีค่าของโลกและเวลานี้ตามละคร สิ่งนี้ได้กลายเป็นสภาวะของลูก ลูกเป็นลูกคนเดียวกันเหล่านั้นของพอใช้ไหม? ลูกเคยมั่งคั่งอย่างมาก! นี่คือการที่ต่างๆ ที่ไม่มีขีดจำกัดซึ่งลูกอธิบาย มีเรื่องราวของเด็กชายคนหนึ่งที่เคยร้องตะโกนทุกวันว่า สิ่งใดมา แต่สิ่งใดก็ไม่มา วันหนึ่งสิ่งใดก็มาจริงๆ ลูกเองก็พูดเช่นกันว่าความตายกำลังจะมาถึง และผู้คนก็บอกว่า ลูกพูดสิ่งนี้ทุกวันแต่การทำลายล้างก็ไม่ได้เกิดขึ้น ลูกรู้ว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้นในวันหนึ่งอย่างแน่นอน พวกเขาได้สร้างเรื่องราวจากสิ่งนี้ พอที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่าสิ่งนี้ไม่ได้เป็นความผิดของพวกเขา สิ่งเดียวกันเกิดขึ้นในวงจรก่อนหน้านี้เช่นกัน นี่เป็น

เรื่องของ 5000 ปี บาบาก็พูดหลายต่อหลายครั้งว่า ลูกสามารถเขียนต่อไปเรื่อยๆว่า พิพิธภัณฑสถานนั้นเปิดขึ้นในลักษณะเดียวกันเมื่อ 5000 ปีที่แล้วเช่นกันเพื่อสร้างศาสนาเทพในบาร์ต เขียนให้ชัดเจนอย่างมากที่ผู้คนจะสามารถมาและเข้าใจว่าบาบาได้มาแล้ว มรดกจากพ่อคืออำนาจในการปกครองในสวรรค์ บาร์ตเคยเป็นสวรรค์ ก่อนอื่นโดมิสสวรรค์ในบาร์ตใหม่ในโลกใหม่ แล้วสวรรค์ก็กลายเป็นนรก นี่คือการที่ไม่มีขีดจำกัดที่ใหญ่โตมาก ทั้งหมดคือนักแสดงในละคร เราได้เล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิดของเราแล้ว และเวลานี้กำลังจะกลับบ้าน ก่อนหน้านั้นเราเคยเป็นนายและเวลานี้เราได้กลับมายากจนขึ้นแค่นั้น เวลานี้เรากำลังทำตามคำแนะนำและแนวทางในการปฏิบัติของบาบาและกำลังจะกลายเป็นนาย ลูกรู้ว่าลูกทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ทุกวงจรถ้าทำตามศรัทธา ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ด้วยอย่างแน่นอน เพราะการกลับมาบริสุทธิ์จึงมีการทำร้าย พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างมากมาย แต่แล้วเมื่อลูกออกไปข้างนอกลูกก็กลับมาไม่รู้คิด มีผู้ที่ประหลาดใจด้วยความรู้นี้ ผู้ที่ได้ยินความรู้ พูดถึงความรู้ และให้ความรู้แก่ผู้อื่น แต่แล้ว โอ้ มายา! พวกเขาได้กลายเป็นเช่นเดิมอย่างที่พวกเขาเคยเป็นมาก่อน ในความเป็นจริงแล้วพวกเขาแม้กระทั่งยังแย่งไปอีก พวกเขาติดกับอยู่ในกิเลสของตัณหาแล้วตกลงมา ชีพบาบาทำให้บาร์ตนั้นกลายเป็นชีวลายา ดังนั้นลูกๆควรทำความเพียรพยายามด้วยเช่นกัน บาบาก็ไม่มีขีดจำกัดนั้นเป็นบาบาที่อ่อนหวานอย่างมาก หากทุกคนรู้เรื่องนี้ ผู้คนมากมายก็จะมาที่นี่ และจะไม่มีการศึกษาเล่าเรียนใดๆ ความสันโดษเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการศึกษาเล่าเรียน ตอนเช้าตรู่ที่นั่นเงียบและสงบมาก เราพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและเราจดจำพ่อ บาบของเราจะได้รับการปลดปล่อยได้อย่างไรนอกจากด้วยการจดจำระลึกถึง? ลูกเพียงแค่มองใจเดียวนี้ เวลานี้ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์และยากจนขึ้นแค่นั้น และดังนั้นลูกจะสามารถกลายเป็นผู้ที่มีสองมงกุฎได้อย่างไร? พ่ออธิบายสิ่งที่เรียบง่ายมากกับลูก จะมีความปั่นป่วน ไม่มีสิ่งใดที่จะต้องกลัว พ่อเน้นธรรมดามาก ท่านแต่งตัวในลักษณะเดียวกัน ฯลฯ ไม่มีความแตกต่างจากภายนอกใดๆ อย่างน้อยชั้นยาสีก็จากบ้านและครอบครัวของพวกเขาและสวมผ้าคลุมหรือจีวรสีเหลืองส้ม แต่เครื่องแต่งกายของผู้นี้เป็นเช่นเดิม เป็นเพียงที่พ่อเข้าไปในตัวเขา ไม่มีความแตกต่างอื่นๆ เช่นเดียวกับที่พ่อดูแลลูกๆ ของเขาด้วยความรักและหล่อเลี้ยงพวกเขา ในทำนองเดียวกันผู้นี้ก็ทำเช่นเดียวกัน ไม่มีเรื่องของความหยิ่งยโส ท่านใช้ชีวิตอยู่อย่างธรรมดามาก อย่างไรก็ตามอาคารก็ต้องมีการสร้างขึ้นมาสสำหรับลูกทั้งหมดที่จะพักอาศัย อาคารเหล่านั้นก็ธรรมดาด้วยเช่นกัน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูก พ่อเป็นแม่เหล็ก สิ่งนี้เป็นเรื่องเล็กน้อยหรือไม่? เมื่อลูกสาวกลับมาบริสุทธิ์พวกเขาก็ได้รับความสุขมากมาย ผู้คนเหล่านั้นพูดว่ามีพลังบางอย่าง แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าพลังนั้นคืออะไร พ่อคือผู้ทรงพลังอำนาจ ท่านทำให้ทุกคนเป็นเช่นเดียวกัน แต่ไม่ใช่ว่าทุกคนจะเป็นเช่นเดียวกันได้ ในกรณีนั้น รูปลักษณะของทุกคนก็เป็นเช่นเดียวกัน และสถานภาพของพวกเขาจะเป็นเช่นเดียวกันด้วย ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ใน 84 ชาติเกิดลูกได้รับ 84 รูปลักษณะ รูปเดิมที่ลูกเคยได้รับในทุกวงจรถ้าลูกจะเฝ้าแต่ได้รับรูปลักษณะเดียวกันนั้นต่อไป ไม่สามารถมีความแตกต่างใดในสิ่งนั้นได้ ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจและซึมซับ การทำลายล้างต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ไม่สามารถมีความสงบในโลกในเวลานี้ พวกเขาเฝ้าแต่ต่อสู้กันเอง ความตายเพียงแค่ออกุญแจของชีวิต ตามละครศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปศาสนาเดียวนี้ต้องมีการก่อตั้งขึ้นและที่เหลือทั้งหมดจะถูกทำลาย พวกเขายังคงผลิตระเบิดปรมาณูอย่างต่อเนื่อง จะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติด้วยเช่นกัน หินก้อนใหญ่จะตกลงมาและอาคารทั้งหมด ฯลฯ จะถูกทำลาย ไม่ว่าพวกเขาจะสร้างอาคารที่แข็งแรงเพียงใดหรือรากฐานนั้นจะแข็งแรงเพียงใดก็ตาม สิ่งเหล่านั้นจะไม่หลงเหลืออยู่เลย พวกเขาคิดว่าอาคารเช่นนั้นจะไม่ถล่มลงมาแม้กระทั่งแผ่นดินไหว อย่างไรก็ตาม มีคำกล่าวว่า ไม่ว่าลูกจะทำอะไรก็ตาม ถึงแม้ว่าลูกนั้นจะทำอาคาร 100 ชั้น แน่หนอนที่การทำลายล้างต้องเกิดขึ้น จะไม่มีสิ่งเหล่านั้นหลงเหลืออยู่เลย ลูกๆ ได้มาที่นี่เพื่อได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของลูก มองดูว่าอะไรเกิดขึ้นในต่างแดน! นั่นเรียกได้ว่าเป็นความโอดวิบัติของราวัน มายาพูดว่า นั่นเองก็ไม่มีหย่อนเหมือนกัน ที่นั่นลูกจะมีพระราชวังที่ประดับด้วยเพชรพลอยที่นั่นทุกสิ่งจะเป็นทองคำ ไม่มีความจำเป็นที่จะสร้างอาคารสองหรือสามชั้นใดที่นั่น แม้กระทั่งที่ดินก็ไม่มีราคาใดๆเลย ลูกมีทุกสิ่งปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูก ดังนั้นลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากลูกต้องให้สาสน์แก่ทุกคน ลูกๆได้กลายเป็นผู้นำทาง(ไกด์)ที่ดีมาก และมาที่นี่ลูกเพื่อกลับมาสดชื่น สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละครเช่นกัน พวกเขาจะมาอีกครั้ง มีผู้คนมากมาย พ่อไม่รู้ว่าจะได้พบพวกเขาทั้งหมดอีกครั้งหรือไม่ หรือว่าพวกเขาทั้งหมดจะสามารถอยู่ที่นี้ได้หรือไม่มากมายได้มา แต่มีผู้ที่อิจฉาริษยาในความรู้นี้แล้วก็วิ่งหนีไปด้วยเช่นกัน พวกเขาเขียนว่า บาบานั้นตกลงไป อ้อ! ลูกได้สูญเสียสิ่งใดก็ตามที่ลูกหามาได้ ลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงเช่นนั้นได้ นี่คือการไม่เชื่อฟังที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ผู้คนเหล่านั้นออกคำสั่งว่า ไม่ควรจะมีใครออกไปข้างนอกหลังจากเวลานั้นเวลานี้ มิฉะนั้นพวกเขาจะถูกยิง พ่อยังพูดอีกเช่นกันว่า หากลูกต้องเฝ้าในกิเลสลูกจะถูกยิง คำสั่งของพระเจ้าคือ จงอยู่อย่างระมัดระวัง ทุกวันนี้พวกเขาทำสิ่งต่างๆ เช่น แก๊ส ฯลฯ ที่ผู้คนจะตายขณะที่นั่งที่ใดบางแห่ง ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้ในละคร เพราะจะไม่มีโรงพยาบาล ฯลฯ จะคงอยู่ในเวลาสุดท้าย ดวงวิญญาณละครร่างหนึ่งแล้วรับอีกร่างหนึ่งอย่างรวดเร็ว ความเศร้าโศกและความทุกข์ทรมานทั้งหมดของเขาจบสิ้นลง ไม่มีความทุกข์ทรมาน ฯลฯ ที่นั่น ดวงวิญญาณมีอิสระ ดวงวิญญาณละครร่างของเขา เมื่อเขาได้ใช้ชีวิตอย่างเต็ม

ช่วงชีวิตของเขา ความตายไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ราวน์เองก็ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ดังนั้นความตายจะมาที่นั่นได้อย่างไร? พวกเขาเป็นผู้นำศาสนของราวน์ ไม่ใช่ของพระเจ้า ลูกๆของพระเจ้านั้นน่ารักมาก พ่อคนใดก็ตามไม่สามารถที่จะทนเห็นลูกๆของท่านทุกข์ทรมาน ตามละครลูกมีประสบการณ์ของความทุกข์ 3 ใน 4 ส่วน ลูกควรจะทำตามการชี้นำของพ่อผู้ที่ทำให้ความสุขเป็นอย่างมากแก่ลูก นี่คือการเกิดสุดท้ายของลูก พ่อพูดว่า อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกและกลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกมีบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดบนศีรษะของลูก แนนอนลูกต้องกลับมาสาโตประธานจากตาโมประธาน พ่อคือผู้ทรงพลังอำนาจ ผู้คนเหล่านั้นที่ศึกษาคัมภีร์ ฯลฯ เรียกได้ว่าเป็นผู้มีอำนาจ พ่อพูดว่า พ่อคือผู้ทรงอำนาจสำหรับทุกคน พ่อบอกสาระของคัมภีร์ทั้งหมดแก่ลูกโดยบริบทมา พิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการอาบน้ำในน้ำได้อย่างไร? เมื่อมีน้ำเล็กน้อยบางแห่ง พวกเขาแม้กระทั่งเชื่อว่าที่นั่นเป็นสถานที่จาริกแสวงบุญและไปอาบน้ำที่นั่นอย่างรวดเร็ว นั่นเรียกว่าเป็นศรัทธาที่ตาโมประธาน ของลูกคือศรัทธาที่สาโตประธาน พ่ออธิบายว่า ไม่มีอะไรที่จะต้องหวาดกลัวในสิ่งนี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บ๊พ ดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้ไม่เชื่อฟังคำสั่งที่พระเจ้าให้ลูกเพื่อกลับมาบริสุทธิ์ อยู่อย่างระมัดระวังมากๆ กลับมาบริสุทธิ์และให้การตอบแทนของการหล่อเลี้ยงที่ลูกได้รับจากทั้งบ๊พและดาดา
2. จดหมายปลายทางของละครนั้นถูกกำหนดไว้แล้ว รู้สิ่งนี้และอยู่อย่างไว้กังวลอยู่เสมอ ทำให้ศาสนของพ่อสามารถไปถึงทุกคนก่อนที่การทำลายล้างจะเกิดขึ้น

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณบุญที่ยิ่งใหญ่และดับกระหายของดวงวิญญาณทั้งหลายผู้ที่กระหายน้ำทิพย์ของความรู้

การดับกระหายของผู้ที่กระหาย คือการกระทำบุญที่ยิ่งใหญ่ เมื่อบางคนไม่ได้รับน้ำ เขาก็ปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะได้น้ำ ในทำนองเดียวกันเพราะด้วยไม่ได้รับน้ำทิพย์ของความรู้ ดวงวิญญาณสิ้นหวัง มีความทุกข์และไม่สงบ ดังนั้นจงให้น้ำทิพย์ของความรู้แก่พวกเขาและดับความกระหายของพวกเขา เช่นที่ลูกจัดเวลาสำหรับมื้ออาหารของลูกเพราะเป็นสิ่งที่จำเป็น ดังนั้นมีความจำเป็นด้วยเช่นกันที่จะทำงานที่เป็นบุญนี้ ดังนั้นลูกต้องจัดเวลาที่จะหาโอกาสนี้ และเพียงเมื่อนั้นที่ลูกจะเรียกได้ว่าเป็นดวงวิญญาณบุญที่ยิ่งใหญ่

คติพจน์: ใส่จุดหยุดต่ออดีตและก้าวไปข้างหน้าด้วยความกล้าหาญและลูกจะเฝ้าแต่ได้รับการช่วยเหลือของพ่อ

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน หน้าทีของพ่อคือการทำลายป่าหนามและสร้างสวนดอกไม้ การวางแผนครอบครัวอันดับหนึ่งรวมอยู่ในสิ่งนี้

คำถาม: อะไรคือคัมภีร์ชั้นหนึ่งสำหรับการวางแผนครอบครัว และสิ่งนั้นเป็นไปได้อย่างไร?

คำตอบ: กิตะคือคัมภีร์ชั้นหนึ่งสำหรับการวางแผนครอบครัว เป็นเพราะด้วยกิตะที่พ่อทำลายศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วนทั้งหมดและก่อตั้งหนึ่งศาสนา เพียงในกิตะเท่านั้นที่กล่าวว่า พระเจ้าพูดว่า ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เมื่อลูกได้รับชัยชนะเหนือกิเลสของตัณหาราคะ การวางแผนครอบครัวจึงเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ นี่คืองานของพ่อผู้เดียวเท่านั้น ไม่ใช่งานของมนุษย์ใด

โอมซานติ พระเจ้าชีวาพูด พ่อหนึ่งนี้และอธิบายแก่ลูกๆทางจิต โลกนี้เรียกได้ว่าเป็นโลกที่เป็นเช่นปีศาจอย่างแน่นอน โลกใหม่เรียกว่าเป็นโลกของเทพ มีผู้คนจำนวนน้อยมากที่อาศัยอยู่ในโลกที่สูงส่ง ลูกควรจะอธิบายความลับนี้แก่ใครบางคน ลูกควรอธิบาย ให้กับรัฐมนตรีการวางแผนครอบครัว บอกพวกเขาว่า ตามคำพูดของกิตะ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นมีหน้าที่ในการวางแผนครอบครัว ทุกคนมีความเชื่อในกิตะ กิตะเป็นคัมภีร์สำหรับการวางแผนครอบครัว พ่อก่อตั้งโลกใหม่ด้วยกิตะ ตามละครเรื่องนี้ลูกกำหนดไว้แล้วโดยอัตโนมัติว่าเป็นบทบาทของท่าน เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป นั่นคือท่านก่อตั้งสัจยชาติที่บริสุทธิ์ ลูกจะเรียกตนเองว่าเป็นผู้คนของศาสนาเทพ ในกิตะพระเจ้าบอกลูกอย่างชัดเจนว่า พ่อมาเพื่อก่อตั้งศาสนาเดียวและทำลายศาสนาทั้งหมดนับไม่ถ้วน และแล้วด้วยสิ่งนี้การวางแผนครอบครัวอันดับหนึ่งจึงเกิดขึ้น จะมีเสียงร้องของชัยชนะทั่วทั้งโลกและ ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปศาสนาเดียวนั้นจะมีการก่อตั้งขึ้น เวลานี้เป็นเพราะมีมนุษย์อย่างมากมายจึงมีขยะมากมาย สัตว์และ นก ฯลฯ ที่นั่นก็จะขึ้นหนึ่งที่หัวใจของลูกจะมีความสุขเพียงแค่เห็นสิ่งเหล่านั้น จะไม่มีเรื่องของความกลัว พ่อหนึ่งนี้ และอธิบายว่า ลูกได้เคยเรียกหาพ่อให้มาและทำการวางแผนครอบครัว นั่นคือนำครอบครัวที่ไม่บริสุทธิ์กลับไปและสร้างครอบครัวที่บริสุทธิ์ ลูกทั้งหมดเคยพูดว่า บาบามาและทำลายโลกที่ไม่บริสุทธิ์และสร้างโลกใหม่ที่บริสุทธิ์ด้วยเถิด การวางแผนนี้เป็นของพ่อเท่านั้น! หัวใจของลูกกลับมามีความสุขทันทีที่ลูกได้เห็นสิ่งนี้ หัวใจของลูกมีความสุขเมื่อลูกได้เห็นลักษมีและนารายณ์ ที่นั่นราชา,ราชินีและปวงประชาทั้งหมดนั้นขึ้นหนึ่ง ดังนั้นวิธีการวางแผนครอบครัวนี้ลูกกำหนดไว้แล้วในละคร ลูกๆต้องอธิบายว่า พ่อเหนือโลกได้ทำการวางแผนครอบครัวของยุคทองขึ้นหนึ่ง ท่านทำลายป่าของหนาม กองฟางนี้ถูกจุดลูกเป็นไฟ นี่คืองานของพ่อเท่านั้น ลูกไม่สามารถทำอะไร ไม่ว่าลูกจะทำมากแค่ไหน ก็ไม่มีลูกคนไหนที่จะประสบความสำเร็จในสิ่งนี้ พ่อพูดว่า กิเลสของตัณหาราคะที่ลูกพิจารณาว่าเป็นเพื่อนของลูกนั้นเป็นศัตรูที่ใหญ่มาก มีหลายคนที่ถูกกลายเป็นเพื่อนของตัณหาราคะ พ่อออกคำสั่งว่า ลูกต้องเอาชนะตัณหาราคะ ลูกสามารถอธิบายว่า พ่อพูดว่า ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด คนที่น่าสงสารนั้นไม่รู้แม้กระทั่งว่าการวางแผนครอบครัวเกิดขึ้นอย่างไร พ่อทำสิ่งนี้ตามละครทุกวงจร สิ่งนี้ต้องเกิดขึ้นอีกครั้ง มีมนุษย์น้อยมากในยุคทอง ไม่มีเรื่องของการวิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งนี้ พ่อกำลังทำงานนี้ในทางปฏิบัติ ผู้คนเหล่านั้นพยายามอย่างหนักมาก อธิบายให้กับรัฐมนตรีการศึกษาด้วยเช่นกันว่า ลักษณะนิสัยและความประพฤติของผู้คนในเวลานี้แย่มาก เหล่าเทพมีลักษณะนิสัยและความประพฤติที่ดีมาก คงอยู่อย่างไรกังวลในขณะที่พูด บอกพวกเขาว่า นี่ไม่ใช่งานของรัฐมนตรีคนไหน นี่เป็นงานของพ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด มีศาสนาเดียว อาณาจักรเดียว และภาษาเดียวในอาณาจักรของเทพเหล่านั้น เคยมีมนุษย์จำนวนน้อยมาก อย่างไรก็ตาม มีลูกจำนวนน้อยมากที่รู้วิธีการที่จะพูดด้วยกลยุทธ์เช่นนั้น ลูกไม่ได้มีอำนาจทางจิตนั้น ลูกควรแสดงภาพของลักษมีและนารายณ์ให้พวกเขาได้เห็น พ่อได้ทำการวางแผนครอบครัวนี้ เวลานี้พ่อกำลังทำสิ่งนั้นอีกครั้งหนึ่ง อาณาจักรของท่านกำลังมีการก่อตั้งขึ้นมา บาบาส่งภาพของลักษมีและนารายณ์มาไว้เบื้องหน้าเสมอและใส่แสงไฟให้มากๆ ฯลฯกับภาพนั้น นอกจากนี้ให้เอาภาพใน “กล้องแสง” (translight pictures) นี้ติดตัวไปกับลูกเมื่อลูกเดินไปรอบๆในตอนเช้าตรู่เพื่อให้ใครก็ตามสามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจนมาก บอกพวกเขาว่า เรา กำลังทำการวางแผนครอบครัวนี้ ราชา,ราชินีเป็นเช่นไร ปวงประชาเป็นเช่นนั้น ราชวงศ์เทพกำลังมีการก่อตั้งขึ้นมา ที่เหลือทั้งหมดจะถูกทำลาย ลูกพูดว่า โอ้ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! มาและ,ทำให้พวกเราบริสุทธิ์เถิด เพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น เพียงศาสนาเทพเดียวเท่านั้นที่บริสุทธิ์ ศาสนาอื่นๆทั้งหมดจะถูกทำลาย บอกพวกเขาว่า การวางแผนนี้อยู่ในมือของชีพบบาเท่านั้น การวางแผนนี้เป็นไปสำหรับยุคทอง ที่นั่นมีสฤทเทพ สุทรไม่สามารถคงอยู่ที่นั่นได้ นี่คือการวางแผนชั้นหนึ่ง ศาสนาอื่นๆทั้งหมดจะถูกทำลาย จงมาและเข้าใจการวางแผนนี้ของพ่อ เมื่อพวกเขาได้ยินสิ่ง

เหล่านี้จากลูก หลายคนจะอุทิศตนเองต่อลูก รัฐมนตรีเหล่านั้น ฯลฯ จะสามารถมีการวางแผนที่ปราศจากกิเลสได้อย่างไร? พ่อผู้เป็นพระเจ้าที่สูงที่สุดเห็นสิ่งใดได้มาเพื่อทำการวางแผนนี้ ท่านทำลายศาสนาอื่นๆทั้งหมดนับไม่ถ้วน ทุกสิ่งอยู่ในมือของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านทำให้สิ่งเก่าขึ้นใหม่ พ่อก่อตั้งโลกใหม่และทำลายโลกเก่า สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ลูกควรจะอธิบายว่า พี่น้องชายหญิง ไม่รู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของวงจรโลกนี้ พ่อบอกสิ่งนี้แก่ลูก ไม่มีมนุษย์มากมายนักในตอนเริ่มต้นยุคทองและไม่มีใครพูดถึงการวางแผนครอบครัว ฯลฯ ที่นั่น ก่อนอื่นใจจงมาและเข้าใจตอนเริ่ม,ตอนกลางและตอนจบของโลก ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์คือพ่อผู้เดียวเท่านั้น การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์หมายถึงมนุษย์ในยุคทอง ในตอนแรกมีเหล่าเทพจำนวนน้อยมาก มีศาสนาขึ้นหนึ่ง บาบามีการวางแผนขึ้นหนึ่งของดอกไม้ทั้งหลาย ดัชนีหาราคะเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ทุกวันนี้ผู้คนแม้กระทั่งละทิ้งชีวิตของพวกเขาเพื่อสิ่งนั้น หากสองคนใดตกหลุมรักกัน แต่พ่อแม่ของพวกเขาไม่ต้องการให้พวกเขาได้แต่งงานกัน พวกเขาทั้งสองก็สร้างความปั่นป่วนมากมายในครอบครัว นี่คือนิยามของโลกที่สกปรก ทุกคนเฝ้าแต่ที่มั่งคั่งและกันเหมือนหนาม ในยุคทองเป็นการประสมของดอกไม้ ดังนั้น จงไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ในลักษณะนี้ บาบามีแต่ให้สัญญาแก่ลูก ลูกต้องทำให้สิ่งเหล่านั้นละเอียดอ่อน พวกเขาทำรูปภาพหลายประเภท ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นตามละครนั้นเป็นสิ่งที่ดี เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะอธิบายแก่ใครก็ตาม ถึงความสนใจของคนมาที่พ่อ นี่เป็นงานของพ่อเท่านั้น เวลานี้พ่อกำลังนั่งอยู่เบื้องบน พ่อจะไม่ทำงานนี้ พ่อพูดว่า เมื่อมีการประณามศาสนา เมื่อมีอาณาจักรที่เป็นเช่นปีศาจ แล้วพ่อก็มาเพื่อทำลายทั้งหมดนั้นและก่อตั้งอาณาจักรเทพ ผู้คนกำลังหลับใหลในการหลับใหลของความไม่รู้ ทั้งหมดนี้จะถูกทำลาย เพียงครอบครัวของผู้ที่กลับมาปราศจากกิเลสเท่านั้นที่จะมาและปกครองอาณาจักร ได้มีการจดจำกันว่า การสร้างเกิดขึ้นผ่านบราห์มา สร้างอะไร? สร้างครอบครัวนี้ ที่ได้มีการวางแผน บราห์มากุมารและบราห์มากุมารีกำลังกลับมาบริสุทธิ์ และดังนั้นโลกใหม่ที่บริสุทธิ์จึงจำเป็นสำหรับพวกเขาอย่างแน่นอน ยุคบรรจบพบกันที่มีสิริมงคลที่สุดนี้สั้นมาก การวางแผนที่ดีเช่นนั้นเกิดขึ้นในเวลาที่ยาวนาน พ่อทำให้ลูกทั้งหมดสะสมบุญกรรมของลูกและพาพวกเขากลับไปบ้าน ลูกจะไม่นำเอาขยะทั้งหมดนี้กลับไปที่นี่ ดวงวิญญาณที่สกปรกไม่สามารถกลับไปที่นี่ได้ เหตุนี้เองพ่อจึงมาและทำให้ลูกสวยงามและพาพวกเขากลับบ้าน ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้เกี่ยวกับสิ่งเช่นนั้น ลูกยังคงมีการตระหนักรู้ต่อไป พ่อพูดว่า พ่อกำลังทำการชักจูงสำหรับการก่อตั้งศาสนาเดียว ใครเป็นผู้ทำการวางแผนครอบครัวนี้? พ่อพูดว่า พ่อกำลังทำงานของพ่ออย่างแท้จริงเช่นที่พ่อได้ทำในวงจรก่อนหน้านี้ ลูกร้องเรียกหา จงเปลี่ยนครอบครัวที่ไม่บริสุทธิ์และสร้างครอบครัวที่บริสุทธิ์ด้วยเถิด ในเวลานี้ทุกคนไม่บริสุทธิ์ พวกเขาใช้เงินเป็นแสนในการแต่งงาน พวกเขาเฉลิมฉลองอย่างมากมาย และแล้วจากการมีความบริสุทธิ์พวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ลูกๆควรจะทำธุรกิจของพระเจ้านี้ ลูกควรจะอธิบายแก่ทุกคน ทุกคนกำลังนอนหลับใหลในการนอนหลับที่เป็นเช่นปีศาจ พวกเขาควรตื่นขึ้นมา กลับมาสวยงามและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกัน เพื่อที่พวกเขาจะได้รับความรักของพระเจ้า ลูกจะได้รับอะไรหากลูกไม่ทำงานรับใช้ใดๆ? ผู้ที่กลายเป็นจักรพรรดิจะต้องทำกรรมดีอย่างแน่นอน ใครก็ตามสามารถเข้าใจได้ว่าพวกเขาเป็นราชาและราชินี และเธอเป็นสาวใช้หรือคนรับใช้ ดังนั้นลูกทั้งหมดต้องทำการกระทำเช่นนั้นในชาติเกิดที่ผ่านมาของลูกอย่างแน่นอน ด้วยการทำการกระทำที่ไม่ดีลูกจะได้รับชาติเกิดที่ไม่ดี ปรัชญาของกรรมนั้นยังคงดำเนินต่อไป เวลานี้พ่อกำลังสอนลูกให้ทำการกระทำที่ดี ที่นั่นเช่นกัน ลูกจะเข้าใจอย่างแน่นอนว่าลูกกลายเป็นเช่นนั้นตามการกระทำของลูกในชาติเกิดก่อนหน้านี้ของลูก แต่ลูกจะไม่ว่าลูกได้ทำอะไรลงไป การกระทำนั้นเป็นที่จดจำ ยิ่งใครบางคนทำการกระทำที่ดีมากเท่าไร เขาก็จะได้รับสถานภาพที่สูงขึ้นมากเท่านั้น ด้วยการทำการกระทำที่สูงส่งเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสูงส่ง หากลูกไม่ทำการกระทำที่ดี ลูกก็จะลงด้วยการกวาดพื้น ลูกต้องก้มลงให้แก่ผู้อื่น นั่นกล่าวได้ว่าเป็นผลของการกระทำ ทฤษฎีของกรรมนั้นดำเนินต่อไป ด้วยการทำตามศรัทธา ลูกได้ทำกรรมดี มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างจักรพรรดิและสาวใช้และคนรับใช้ พ่อพูดว่า เวลานี้ทำตามพ่อ หากทำตามศรัทธาของพ่อลูกจะได้รับสถานภาพที่สูง พ่อให้นิมิตแก่ลูกด้วยเช่นกัน มามา, บาบามาและลูกๆ ทั้งหมดนั้นกลับมาสูงส่งอย่างมาก สิ่งนั้นเป็นเพราะการกระทำของพวกเขาด้วยเช่นกัน ลูกสาวหลายคนไม่เข้าใจเรื่องของกรรม ในเวลาสุดท้ายทุกคนจะได้รับนิมิต หากลูกศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดี ลูกจะกลายเป็นลอร์ดเป็นเจ้านาย หากลูกร้องไห้คร่ำครวญลูกก็จะเสียคนไป สิ่งนี้เกิดขึ้นในการศึกษาทางโลกเช่นกัน พระเจ้าพูดว่า ในเวลานี้ทั้งโลกกำลังถูกเผาอยู่บนกองไฟของดัชนีหาราคะ พวกเขาพูดว่าสภาพของพวกเขาเสียไปเมื่อพวกเขามองดูผู้หญิง ที่นั่นสภาพของผู้คนจะไม่เสียไปในลักษณะนี้ พ่อพูดว่า อย่าได้มองที่รูปและนาม เพียงแต่มองดูกันและกันว่าเป็นพี่น้องเพศชาย จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ลูกต้องกลายเป็นนายของโลกรวม ไม่มีใครจะมีสิ่งเหล่านั้นอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาว่าลักษณะและนารายณ์กลายเป็นนายของโลกรวมได้อย่างไร พ่อพูดว่า พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลักษณะและนารายณ์เต็มไปด้วยทุกคุณธรรม ดูซิผู้ที่ลูกพิจารณาว่าเป็นเลือดใหม่เฝ้าแต่ทำอะไรในทุกวันนี้ คานธีจึงนั้นได้สอนสิ่งนี้หรือไม่? ต้องมีวิธีการที่จะสร้างอาณาจักรของราม นี่คือนิยามของพ่อผู้เดียวเท่านั้น พ่อมีความบริสุทธิ์เสมอ ลูกอยู่อย่างบริสุทธิ์เป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด และแล้วลูกก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ถึง 63 ชาติเกิด ลูกต้องมีความ

ชาวซึ่งอย่างมากที่จะอธิบายสิ่งนี้ พ่อเฝ้าแต่บอกลูกๆว่า ลูกๆ กลับมาบริสุทธิ อัจจะ

ถึงลูกๆที่สุตแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะทำให้สภาพของลูกไม่สั่นคลอนและมั่นคงอยู่เสมอ อย่าได้มองที่รูปและนามของใคร เพียงแต่มองดูกันและกัน ว่าเป็นพี่น้องเพศชาย ทำให้สายตาของลูกบริสุทธิ ใช้อำนาจทางจิตวิญญาณ เมื่ออธิบายให้กับผู้อื่น
2. การที่จะได้รับความรักของพ่อ ทำธุรกิจเดียวกันกับพ่อ ปลูกผู้ทีนอนหลับไหลในการหลับเฝ้าปีศาจให้ตื่นขึ้นมา กลับมาสวยงามและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกัน

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นภาพลักษณ์ที่ดึงดูดและด้วยธรรมชาติที่ง่ายดายของลูกและความปรารถนาดีของลูกด้วย เหตุนั้นมีประสบการณ์ความรักของพ่อ เจ้าผู้ไร้เดียงสา
พ่อ เจ้าผู้ไร้เดียงสา รักลูกๆที่ไร้เดียงสา “ไร้เดียงสา” หมายถึงผู้ที่มีธรรมชาติที่ง่ายดาย มีความปรารถนาดี และจิตใจที่สะอาดอย่างสม่ำเสมอ ผู้มีความซื่อสัตย์และความสะอาดในจิตใจและการกระทำของพวกเขา ลูกๆเช่นนี้กลายเป็นภาพลักษณ์ที่ดึงดูดและดึงดูดพ่อไปหาพวกเขา พ่อ เจ้าผู้ไร้เดียงสาหมั่นลูกประจำของคุณธรรมของลูกๆที่ไร้เดียงสาเช่นนี้ ผู้ที่มีธรรมชาติที่ง่ายดาย พระเจ้ารักความไร้เดียงสา ด้วยความไร้เดียงสาของลูก ลูกๆได้ดึงดูดพระเจ้าและได้ทำให้ท่านเป็นของลูกแล้ว

คติพจน์: การแบ่งปันของขวัญของคุณธรรมและพลังผ่านใบหน้าและพฤติกรรมของลูกคือการมีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะรับกระแสจากพ่อ จงกลายเป็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอม ตื่นในตอนเช้าตรู่ นั่งในการจดจำระลึกถึงและพูดกับบาบาถึงสิ่งที่หวานชื่นด้วยความรักอย่างมาก
- คำถาม:** ลูกทั้งหมดจดจำพ่อตามลำดับกันไป แต่พ่อจะจดจำลูกคนไหน?
- คำตอบ:** ผู้ที่อ่อนหวานมากและไม่คิดถึงสิ่งใดเลยนอกจากงานรับใช้ ผู้ที่จดจำพ่อด้วยความรักและน้ำตาแห่งความรักไหลรินในความสุขคือลูกที่พ่อจะจดจำ สายตาของพ่อจับจ้องที่ดอกไม้ พ่อจะพูดว่า ดวงวิญญาณนั้นดวงวิญญาณที่ดีมาก ดวงวิญญาณนั้นวิ่งไปที่ใดก็ตามที่เขาเห็นงานรับใช้ เขานำคุณประโยชน์มาให้แก่ผู้คนมากมาย พ่อจดจำลูกๆ เช่นนั้น

โอมซานติ พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่ลูกๆ ดวงวิญญาณ พ่อจดจำดวงวิญญาณและร่างกายด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณไม่สามารถจดจำโดยที่ไม่มีร่างกาย เป็นที่เข้าใจกันว่า ดวงวิญญาณนี้ดี ดวงวิญญาณนี้มีความสนใจสิ่งภายนอก ดวงวิญญาณนี้ต้องการเดินทางไปทั่วโลกหรือลิ้มโลกนั้นแล้ว ก่อนอื่นชื่อและรูปของดวงวิญญาณนั้นจะเข้ามาอยู่เบื้องหน้าลูก ดวงวิญญาณของผู้นั้นผู้นี้เป็นที่จดจำ ดวงวิญญาณ ของผู้นั้นผู้นี้ทำงานรับใช้ได้ดี โยคะของสติปัญญาของผู้นั้นอยู่กับบาบา และมีคุณธรรมเหล่านี้ ลูกจดจำร่างกายก่อนแล้วจึงจดจำดวงวิญญาณ จะมีการจดจำร่างกายก่อนเพราะร่างกายนั้นใหญ่โต แล้วจึงจดจำดวงวิญญาณซึ่งละเอียดอ่อนและเล็กที่สุด ร่างกายที่ใหญ่โตไม่สามารถได้รับการยกย่อง เป็นเพียงดวงวิญญาณเท่านั้นที่ได้รับการยกย่อง ดวงวิญญาณของผู้นั้นผู้นี้ทำงานรับใช้ได้ดี ดวงวิญญาณของผู้นั้นผู้นี้ดีกว่าของผู้นั้น ร่างกายได้รับการจดจำเป็นอันดับแรก พ่อต้องจดจำดวงวิญญาณมากมาย พ่อไม่ได้จดจำชื่อของร่างกาย แต่เป็นเพียงแค่ว่ารูปที่ปรากฏอยู่เบื้องหน้าของพ่อ ด้วยการพูดว่า “ดวงวิญญาณของผู้นั้นผู้นี้” จะมีการจดจำร่างกายอย่างแน่นอน ตัวอย่างเช่น ลูกเข้าใจว่าชีพบาบาเข้ามาในร่างของดาตานี้ ลูกรู้ว่าบาบาเข้ามาในร่างของเขา ร่างกายนั้นจะได้รับการจดจำอย่างแน่นอน ลูกถามว่า เราจะจดจำบาบาได้อย่างไร? เราควรจะจดจำชีพบาบาในร่างของบราห์มาหรือในอาณาเขตสูงสุด? หลายคนมีคำถามนี้ บาบาพูดว่า นั่นคือดวงวิญญาณที่ลูกต้องจดจำ อย่างไรก็ตาม ลูกก็จะจดจำร่างกายด้วยเช่นกันอย่างแน่นอน ประการแรกคือร่างกายแล้วจึงเป็นดวงวิญญาณ บาบากำลังนั่งในร่างของผู้นี้ และดังนั้นลูกจะจดจำร่างกายอย่างแน่นอน ดวงวิญญาณที่มีร่างนั้นร่างนี้มีคุณธรรมนี้ บาบายังคงดูต่อไปว่าใครจดจำท่าน ใครมีคุณธรรมมากมายและดอกไม้ใดที่มีกลิ่นหอม ทุกคนรักดอกไม้ เมื่อพวกเขาทำช่อดอกไม้พวกเขาจะใช้ราชาแห่งดอกไม้ ราชินีแห่งดอกไม้ ใบไม้ ฯลฯ สายตาของพ่อก็จะมองตรงไปที่ดอกไม้ พ่อจะพูดว่า ดวงวิญญาณของผู้นั้นผู้นี้ดีมาก เขาทำงานรับใช้มากมาย เขาอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เขาวิ่งไปที่ใดก็ตามที่เขาเห็นงานรับใช้ แม้กระนั้นเมื่อลูกตื่นขึ้นมาในตอนเช้าตรู่และนั่งในการจดจำระลึกถึง ลูกจะจดจำใคร? ลูกจะจดจำชีพบาบาในอาณาเขตสูงสุดหรือในมฤบัน? ลูกจะจดจำบาบาใช้ไหม? ชีพบาบาอยู่ในผู้นี้ เพราะเวลานี้พ่อได้ลงมาแล้ว ท่านได้ลงมาเพื่อพูดมูร์ลี ท่านไม่ได้มีสิ่งใดต้องทำในบ้านของท่านเอง ท่านจะทำอะไรเมื่อท่านไปที่นั่น ท่านเพียงเข้ามาในร่างกายนี้เท่านั้น และดังนั้นจะมีการจดจำร่างกายก่อนแน่นอนแล้วจึงจดจำดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณที่อยู่ในร่างนั้นร่างนี้เป็นลูกพิเศษมากและดีมาก เขาไม่ได้คิดถึงสิ่งใดนอกจากงานรับใช้ ดวงวิญญาณนั้นมีความอ่อนหวานมาก บาบาเพียงแค่นั่งที่นี้และเฝ้ามองดูทุกคนต่อไป ลูกคนนั้นคนนี้ดีมาก เธอจดจำบาบาอย่างมาก ลูกสาวที่อยู่ในปวงพันธุก็ถูก

ทูปต้อย่างมากเพื่อกิเลส พวกเขาต้องการที่จะจดจำบาบาด้วยความรักเป็นอย่างมาก เมื่อพวกเขาจดจำบาบาอย่างมาก และแล้ว เนื่องจากความสุขนั้น พวกเขาจะมีแม้กระทั่งน้ำตาแห่งความรักและบางครั้งน้ำตานี้ก็ร่วงหล่นลงมา บาบามีธุรกิจอื่นใดหรือไม่? ท่านเพียงแค่ว่าจดจำทุกคน ท่านจดจำลูกสาวมากมาย ดวงวิญญาณของผู้นั้นผู้นี้ไม่มีพลังใดเลย เขาไม่ได้จดจำพ่อ เขาไม่ได้ให้ความสุขแก่ใคร ดวงวิญญาณนั้นไม่ให้ประโยชน์แม้กระทั่งกับตนเอง พ่อจะเฝ้าดูสิ่งนี้ต่อ การจดจำดวงวิญญาณนั้นหมายถึงการให้สกาช (กระแสพลัง) แก่เขา การเชื่อมโยงของดวงวิญญาณนั้นอยู่กับดวงวิญญาณสูงสุด วันหนึ่งจะมาถึงเมื่อลูกผู้นั้นจะอยู่ในโยคะอย่างมากมาย เมื่อผู้นั้นจดจำใครบางคน ผู้นั้นก็ได้รับนิมิตในทันที ดวงวิญญาณเป็นเพียงจุดเล็กๆ แม้ว่าพวกเขาจะได้รับนิมิต พวกเขา ก็ไม่สามารถเข้าใจได้และดังนั้นพวกเขาจะจดจำเพียงร่างกายเท่านั้น ดวงวิญญาณเล็กมาก แต่เมื่อเขาจดจำบาบา เขาก็จะกลับมาบริสุทธิ์อย่างต่อเนื่อง มีดอกไม้ที่หลากหลายในสวน บาบาได้เห็นเช่นกันว่าผู้นี้เป็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมที่ดีมากและผู้นั้นไม่ได้เป็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมมากเช่นนั้น ดังนั้นสถานภาพก็

จะต่ำด้วยเช่นกัน ผู้ที่กลายเป็นผู้ช่วยของบাবาประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง และผู้ที่เฝ้าแต่จดจำพอจะได้รับการโยกย้ายจากบราห์มินไปเป็นเทพ เพียงในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่มีการพูดถึงเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ว่า ใครบางคนเป็นดอกไม้เทพหรือดอกไม้ป่า ทั้งหมดคือดอกไม้ แต่มีความหลากหลายมากมาย บาบาเฝ้าแต่จดจำลูกๆ ด้วยเช่นกัน ครูจะจดจำนักเรียนของเขา ผู้ที่ไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนมากนัก ครูจะเข้าใจสิ่งนี้ในหัวใจของเขา ผู้เดียวคือพ่อและครูด้วยเช่นกัน ถึงอย่างไรท่านก็เป็นพ่ออยู่แล้ว แล้วท่านก็เล่นบทบาทของครูที่นานกว่า ครูต้องสอนทุกวัน ลูกประกาศสิทธิ์ในสถานภาพด้วยพลังของการศึกษา ในตอนเช้าตรู่ลูกๆ ผู้เป็นพี่น้องทั้งหมดนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อ นั่นคือเรื่องของการจดจำระลึกถึง จากนั้นก็มีการศึกษามุรลี และนั่นก็คือเรื่องของการศึกษาเล่าเรียน สิ่งหลักคือโยคะและการศึกษาเล่าเรียน ซึ่งเรียกว่าญาณและวิญาณด้วยเช่นกัน นี่คือ ญาณ วิญาณบาวัน ที่พ่อมาและสอนลูก ลูกได้รับความรู้ของทั้งโลกผ่านญาณ วิญาณหมายถึงลูกอยู่ในโยคะที่ทำให้ลูกกลับมาบริสุทธิ์ เวลาที่ลูกรู้ความหมายแล้ว พ่อยังคงมองดูลูกต่อไป ด้วยการกลับมาเป็นดวงวิญญาณเท่านั้นที่วิญญาณปีศาจร้ายจะถูกขจัดออกไป ไม่ใช่ว่าวิญญาณปีศาจร้ายของทุกคนจะถูกขจัดออกไปในทันที เมื่อมีการสะสางปัญชกรรม ลูกก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพตามการกระทำของลูก ชั้นเรียนจะถูกโยกย้าย โลกที่กำลังถูกโยกย้ายลงมาและลูกกำลังถูกโยกย้ายขึ้นไป มีความแตกต่างมากมาย! พวกเขาลงบันไดยุคเหล็กมาเรื่อยๆ ในขณะที่ลูกไต่บันไดของยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดขึ้นไปอย่างต่อเนื่อง นี่คือโลกเดียวกัน เป็นเรื่องของสติปัญญา ลูกพูดว่าเราเป็นของยุคบรรจบพบกัน พ่อต้องมาเพื่อให้ลูกสูงส่งที่สุด สำหรับลูกนี่คือยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ที่เหลือทั้งหมดอยู่ในความมืดสนิท ผู้คนเหล่านั้นพิจารณาว่าความเลื่อมใสศรัทธาแน่นดีมากเพราะพวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งเกี่ยวกับความรู้ เวลาที่ลูกได้รับความรู้แล้วและเหตุนี้เองลูกจึงเข้าใจ ด้วยเพียงหยิบหนึ่งของความรู้ ลูกก็ขึ้นไปเป็นเวลาครึ่งวจร และแล้วจะไม่มีสิ่งใดของความรู้ที่นั่น เพียงลูกมหาชาติเท่านั้นที่จะรับฟังความรู้เหล่านี้ ชิมชับและถ่ายทอดความรู้นี้ให้แก่ผู้อื่น อย่างไรก็ตาม สำหรับผู้อื่นทั้งหมด พื้นที่ที่พวกเขาออกไปจากที่นี่ ทุกสิ่งก็จบสิ้น เพียงพระเจ้าเท่านั้นที่อธิบายกับลูกถึงปรัชญาแห่งกรรม กรรมที่เป็นกลางและกรรมที่เป็นบาป นี่คือยุคบรรจบพบกันของวจร เมื่อโลกเก่าจบสิ้นและมีการก่อตั้งโลกใหม่ การทำลายล้างเพียงแค่อุบัติของหน้า ลูกกำลังยืนอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ในขณะที่สำหรับผู้อื่นนี่คือยุคเหล็ก มีความมืดสนิท พวกเขาเฝ้าแต่ตกต่ำลงมาเรื่อยๆ บางคนจะเป็นเครื่องมือที่ทำให้พวกเขาตกต่ำลงมา นั่นคือราวัน ในความเป็นจริงไม่สามารถมีผู้ที่ไม่บริสุทธิ์มานั่งในชุมชนนี้ได้ ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์จะทำลายบรรยากาศ หากใครบางคนมาอย่างลับๆ และนั่งที่นั่น เขาก็จะเจ็บปวด เขาจะตกลงมาโดยสิ้นเชิง หากปีศาจมาและนั่งในชุมชนของพระเจ้า ก็จะเป็นที่รับรู้ได้ในทันที

พวกเขามีสติปัญญาที่เป็นหินและสติปัญญาของพวกเขาก็จะกลายเป็นหินมากยิ่งขึ้น พวกเขาจะได้รับการถูกลงโทษถึงร้อยเท่า พวกเขาสร้างความสูญเสียให้กับตนเอง พวกเขาพูดว่า เราเชื่อว่าพวกเขาจะสามารถบอกสิ่งนี้ได้หรือไม่? มันจะเป็นอะไรหรือกับเรา? ไม่ว่าใครก็ตามที่ทำบางสิ่งจะได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้น ไม่มีความจำเป็นสำหรับเราที่จะรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น ลูกต้องอยู่อย่างซื่อสัตย์กับพ่อเสมอ มีคำกล่าวว่า ที่ใดมีสัจจะ ดวงวิญญาณจะร้ายรา หากลูกอยู่อย่างมีสัจจะ ลูกก็จะร้ายราในอาณาจักรของลูกเช่นกัน พ่อคือสัจจะ ดังนั้น ลูกๆ ต้องมีสัจจะด้วยเช่นกัน บาบากล่าวว่า ชีพบาบาอยู่ที่ไหน? ลูกพูดว่า ท่านอยู่ในผู้นี้ ผู้อาศัยของดินแดนที่ไกลโพ้นได้จากอาณาเขตสูงสุดและลงมายังแผ่นดินในต่างแดน เวลานี้ท่านต้องทำงานรับใช้มากมาย พ่อพูดว่า พ่อต้องทำงานรับใช้ที่นั่นทั้งวันทั้งคืน พ่อต้องให้himself แก่ผู้นำศาสนาและแก่ผู้เลื่อมใสศรัทธา ถึงอย่างไรพ่อก็ทำงานรับใช้ที่นี่ ไม่มีงานรับใช้ใดๆ ที่นั่น บาบามีความสุขโดยที่ไม่ได้ทำงานรับใช้ ท่านต้องรับใช้ทั้งโลก ทุกคนกำลังร้องเรียกหา บาบา ได้โปรดมา! พ่อพูดว่า พ่อเข้ามาในพาหนะนี้และดังนั้นผู้คนเหล่านั้นได้แสดงให้เห็นพาหนะที่เป็นม้า กฤษณะจะสามารถนั่งในรถม้าได้อย่างไร? ไม่ใช่ว่าเขาไม่มีความสนใจในการนั่งในพาหนะรถม้า ในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่ลูกพูดถึงการมีสำนักเป็นดวงวิญญาณและสำนักที่เป็นร่าง ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ เวลาที่ลูกรู้แล้วเช่นกัน ในขณะที่ก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้ มีกูรูคนไหนสอนอะไรแก่ลูกหรือไม่? ลูกรับกูรูมากมายแต่ไม่มีใครสอนอะไรแก่ลูก ผู้คนมากมายรับกูรู พวกเขาเชื่อว่า พวกเขาจะพบหนทางสู่ความสงบจากใครบางคน พ่อพูดว่า เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความสงบ และท่านจะนำลูกกลับไปกับท่าน ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข มีสกุลศูทรในยุคเหล็กและสกุลบราห์มินในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ไม่มีใครนอกจากลูกที่รู้เกี่ยวกับสกุลเหล่านี้ ลูกได้ยินทุกสิ่งที่นี่ แต่ทันทีที่ลูกออกไปข้างนอกลูกก็ลืมทุกสิ่ง ลูกไม่สามารถชิมชับความรู้ได้ พ่อพูดว่า ไม่ว่าลูกไปที่ใดก็ตามลูกควรจะต้องติดเข็มของลูกไว้เสมอ ไม่มีเรื่องของความเขินอายเกี่ยวกับสิ่งนี้ บาบามีได้ทำเข็มเหล่านั้นขึ้นมาเพื่อให้คุณประโยชน์มากมาย ลูกสามารถอธิบายแก่ใครก็ตามแล้วให้หนึ่งอันแก่พวกเขา ผู้ที่รู้จักจะพูดว่า ต้องมีค่าใช้จ่ายบางอย่างสำหรับสิ่งนี้ บอกเขาว่า ไซ มีค่าใช้จ่ายบ้าง แต่ฟรีสำหรับคนที่จน หากบุคคลนั้นชิมชับสิ่งนี้ เขาสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง คนจนจะอย่างไรหากพวกเขาไม่มีเงินใดๆเลย? บางคนมีเงินแต่พวกเขาก็

ตระหนี่ ผู้นี้ได้แสดงให้เห็นด้วยการทำทุกสิ่งในทางปฏิบัติ ท่านได้ยกทุกสิ่งให้กับผู้เป็นแม่ ลูกนั่งและดูแลทุกสิ่งเพราะเวลานี้พ่อได้รับความรู้แล้ว ดังนั้นพ่อไม่ได้จดจำสิ่งใดในเวลาสุดท้าย ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกจดจำในเวลาสุดท้าย... หากลูกมีบ้านหลังใหญ่ ลูกจะจดจำบ้านนั้นอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตาม หากลูกได้ยืมความรู้แม้เพียงเล็กน้อย ลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชาอย่างแน่นอน พ่อคือเจ้าแห่งคนจน บางคนก็มีเงินแต่พวกเขาก็ยังตระหนี่ถี่เหนียว พวกเขาไม่ได้คิดว่าชีพบบาเป็นทายาทอันดับแรก พระเจ้าก็เป็นทายาทในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน ผู้คนให้ท่านในนามของพระเจ้า ท่านยากจนหรือที่ผู้คนถึงให้บางสิ่งแก่ท่าน? ผู้คนเชื่อว่าหากพวกเขาให้แก่คนจนในนามของพระเจ้า พระเจ้าจะให้การตอบแทนแก่พวกเขา พวกเขาได้รับบางสิ่งในชาติเกิดถัดไปของพวกเขา มีคำกล่าว ว่า จงทำทานแล้ววางร้ายของความมิดมนจะถูกขจัดออกไป ท่านได้ให้ทุกสิ่งแก่พ่อ ท่านได้อุทิศร่างกายของท่าน, เพื่อนฝูงและญาติมิตร ฯลฯ ทุกสิ่งให้กับบาบา บาบาทั้งหมดนี้เป็นของท่าน ในเวลานี้มีลางร้ายของความมิดมนอยู่ทั่วทั้งโลก ในเวลานี้เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่าจะสามารถขจัดสิ่งเหล่านี้ออกไปได้อย่างไรแค่หนึ่งวินาทีและลูกจะกลับมาสวยงามจากนาเกลียดได้อย่างไร แล้วลูกก็อธิบายสิ่งนี้แก่ผู้อื่น ผู้ที่พูดว่าพวกเขาเข้าใจอยู่ในใจแต่พวกเขาไม่สามารถอธิบายให้แก่ผู้อื่นได้ก็ไม่มีประโยชน์เลย พ่อพูดว่า ทำทานเพื่อลางร้ายของความมิดมนจะสามารถถูกขจัดออกไปได้ พ่อให้เพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลายแก่ลูก เฝ้าแต่ให้สิ่งต่างๆ เหล่านี้แก่ทุกคนเพื่อที่ลางร้ายของราหูที่ครอบคลุมเหนือบารัตและทั้งโลกจะสามารถถูกขจัดออกไปและจะสามารถมีลางดีของดาวพฤหัสบดี ลางดีที่สุดคือลางดีของดาวพฤหัสบดี เวลาลูกรู้ว่าในบารัตโดยเฉพาะและโลกโดยทั่วไปมีลางร้ายของราหูปกคลุมอยู่ทั่ว สิ่งเหล่านี้จะถูกขจัดออกไปได้อย่างไร? ผู้เดียว นั่นคือพ่อ พ่อรับทุกสิ่งที่เก่าจากลูกและให้ทุกสิ่งใหม่แก่ลูกเป็นการตอบแทน เหล่านี้เรียกได้ว่าเป็นลางดีของดาวพฤหัสบดี จะไม่มีการกล่าวว่า มีลางดีของดาวพฤหัสบดีสำหรับผู้ที่จะไปสู่ดินแดนของการหลุดพ้น อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะร้ายรำในความสุขอย่างสม่ำเสมอ จงอยู่อย่างมีสัจจะกับพ่อที่แท้จริงเสมอ อย่าได้ซ่อนเร้นสิ่งใด
2. แจกจ่ายเพชรพลอยที่ไม่สูญสลายที่พ่อให้ลูกแก่ทุกคน พร้อมกันนั้นทำให้ชีพบบาเป็นทายาทของลูก โดยใช้ทุกสิ่งอย่างมีค่า อย่าได้มีความตระหนี่ถี่เหนียวในสิ่งนี้

พร: ขอให้ลูกเข้าใจความสำคัญของจุดและหนึ่งหยดและทำให้สภาพของลูกสูงส่งเช่นตัวของความสำเร็จ มีการให้ความสำคัญต่อจุดในการกราบไหว้บูชาดวงวิญญาณสูงสุด ชื่อ คุณสมบัติพิเศษอีกประการหนึ่งคือคุณสมบัติพิเศษของทุกหยด แต่ละหยดนั้นมีความสำคัญของตนเอง ทั้ง 3 ทั้งหมดอยู่ในเกมของดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณสูงสุดและวัตถุธาตุ นั่นคือละครให้ประสบการณ์ในชีวิตปฏิบัติจริงอย่างเป็นจุด หนึ่งหยดคือการตระหนักรู้ของความคิดที่บริสุทธิ์ ที่ลูกมีประสบการณ์ความสำเร็จของการพบปะ ในการสนทนา จากใจถึงใจลูกเสนอหยดของความเยือกเย็นแห่งการบรรลุผลต่อพ่อและทำให้สภาพของลูกสูงส่งด้วยสิ่งนี้ อนุสรณ์ของสิ่งนี้ดำเนินไปในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา

คติพจน์: ด้วยการพูดมากเกินไป พลังงานของสมองของลูกลดลงไป ดังนั้นให้การพูดของลูกสั้นและอ่อนหวาน

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่คุณจะต้องกลับบ้าน ดังนั้นกลับมาละวางจากโลกเก่าและร่างเก่าของคุณ เพื่อที่จะชำระแบตเตอร์ของคุณลงนั่งอยู่ในเตาเผาของโยคะ
- คำถาม:** ลูกๆ คนใดที่ได้รับกระแสพลังอย่างเต็มที่จากพ่อด้วยโยคะ?
- คำตอบ:** ผู้ที่สติปัญญาของเขาไม่ได้เร่ร่อนออกไปภายนอก ผู้ที่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อได้รับกระแสของพ่อ บาบ่าให้สภา (กระแสจิตที่ทรงพลัง) แก่ลูกเช่นนั้น หน้าที่ของคุณคือการจับกระแสที่พ่อให้เพราะกระแสนี้เท่านั้นที่แบตเตอร์ดวงวิญญาณของคุณจะสามารถได้รับการชำระและคุณจะได้รับพลังกำลังและบาปของคุณจะได้รับการปลดปล่อย สิ่งนี้เรียกว่าไฟโยคะ ลูกต้องฝึกฝนสิ่งนี้

โอม ซานติ พระเจ้าพูดว่า เวลาที่คุณ จะต้องจดจำบ้านด้วยเช่นกัน พ่อบอกคุณเกี่ยวกับบ้านและอาณาจักรเท่านั้น ลูกๆ เข้าใจว่าบ้านของดวงวิญญาณอยู่ที่ไหนและดวงวิญญาณคืออะไร ลูกเข้าใจอย่างชัดเจนด้วยเช่นกันว่าพ่อมาเพื่อสอนลูก พ่อมาจากที่ไหน? จาก อาณาเขตสูงสุด จะไม่กล่าวว่าคุณมาจากโลกที่บริสุทธิ์เพื่อจะสร้างโลกที่บริสุทธิ์ ไม่เลย พ่อพูดว่า พ่อไม่ได้มาจากโลกที่บริสุทธิ์ของยุคทอง พ่อมาจากบ้าน บ้านที่ลูกๆ จากมาและลงมาเพื่อเล่นบทบาทของคุณ พ่อมาจากบ้านทุก 5,000 ปีตามแผนของละครเช่นกัน พ่ออาศัยอยู่ในบ้านในอาณาเขตสูงสุด พ่ออธิบายในลักษณะที่เรียบง่ายอย่างมาก ราวกับว่าพ่อเพิ่งมาจากเมืองที่อยู่ใกล้เคียง พ่อพูดว่า เช่นที่ลูกได้ลงมาเพื่อเล่นบทบาทของคุณ ตามแผนของละคร พ่อก็มาจากที่นั่นเพื่อเล่นบทบาทของพ่อด้วยเช่นกัน พ่อเต็มไปด้วยความรู้ ตามแผนของละคร พ่อรู้ทุกสิ่งเหล่านี้ วงจรแล้ววงจรเล่าหลังจากที่ลูกได้กลับมาเกลียดอย่างสมบูรณ์ด้วยการนั่งอยู่บนกองไฟของต้นหาราคะ พ่อบอกลูกในสิ่งเดียวกันเหล่านี้ ผู้คนกลับมาเกลียดอย่างแท้จริงในไฟ ลูกได้กลับมาเกลียดด้วยเช่นกัน พลังที่ลูกมีเมื่อลูกสาโตประธานได้หายไปอย่างสมบูรณ์ ไม่ควรจะปล่อยให้แบตเตอร์ของดวงวิญญาณหมดอย่างสมบูรณ์ จึงทำให้มอเตอร์ถึงกับหยุดหนึ่งขณะนี้เวลาได้มาถึงแล้วเมื่อแบตเตอร์ของทุกคนนั้นหมด ดังนั้นพ่อจึงพูดว่า เวลาที่พ่อมาแล้วตามละครเพื่อชำระแบตเตอร์ของผู้ที่เป็นศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป แบตเตอร์ของคุณจะต้องมีการชำระอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามแบตเตอร์นั้นไม่ได้ถูกชำระเพียงแค่ลูกมาที่นี้ในตอนเช้า ไม่เลย แบตเตอร์จะต้องได้รับการชำระด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงเมื่อลูกเดินและเคลื่อนไหวไปมา ก่อนหน้านั้นลูกดวงวิญญาณเคยบริสุทธิ์และสาโตประธาน ลูกเคยเป็นทองคำแท้เป็นเครื่องประดับที่แท้จริง เวลาที่คุณตาโมประธาน เวลาที่ดวงวิญญาณต้องกลับมาสาโตประธานอีกครั้งแล้วเราจะได้รับร่างที่บริสุทธิ์ นี่เป็นเตาเผาที่ง่ายมากที่จะกลับมาบริสุทธิ์ สิ่งนี้สามารถเรียกได้ว่าเป็นเตาเผาโยคะด้วยเช่นกัน มีการใส่ทองคำลงไปเตาเผา นี่คือการเผาที่จะทำให้ทองคำ(ดวงวิญญาณ)กลับมาบริสุทธิ์ เตาเผาของการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน หากลูกไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงลูกก็ไม่สามารถกลับมาบริสุทธิ์อย่างมากได้ ลูกต้องชำระสะสางบัญชีกรรมของคุณเช่นกันเพราะเวลานี้เป็นเวลาของการสะสาง ทุกคนต้องกลับบ้าน ความทรงจำของบ้านนั้นอยู่ในสติปัญญาของคุณ สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของคนอื่น พวกเขาพิจารณาว่าธาตุบราห์มเป็นพระเจ้า พวกเขาไม่ได้พิจารณาว่าธาตุบราห์มเป็นบ้าน ลูกเป็นนักแสดงของละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ และลูกมาเพื่อรู้จักละครที่ชัดเจนอย่างมากด้วยเช่นกัน พ่อได้อธิบายว่าวงจรของละครของ 84 ชาติเกิดเวลานี้กำลังจะจบสิ้นลงแล้ว เวลาที่คุณต้องกลับบ้าน เป็นเพราะดวงวิญญาณได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ที่พวกเขาเรียกร้องให้บาบามาและชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์และพาพวกเขากลับบ้าน มิฉะนั้นลูกไม่สามารถกลับบ้านได้ พ่อที่นั่งและได้อธิบายเรื่องเหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูก ลูกๆ เข้าใจสิ่งนี้แล้วและเหตุนี้เองลูกจึงเรียกท่านว่าแม่และพ่อ ลูกยังกล่าวถึงท่านว่าท่านเป็นครูด้วยเช่นกัน ผู้คนคิดว่ากฤษณะเป็นครู ลูกๆ เข้าใจว่ากฤษณะเองกำลังศึกษาเล่าเรียนอยู่ในยุคทอง กฤษณะไม่ได้กลายเป็นครูของใครและเขาก็ไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนแล้วกลายเป็นครู ไม่เลย ลูกๆ รู้เรื่องราวของกฤษณะตั้งแต่วัยเด็กของเขาจนถึงวัยผู้ใหญ่ ผู้คนต่างก็คิดว่ากฤษณะเป็นพระเจ้าและพูดว่า ที่ใดก็ตามที่ฉันมองไปฉันเห็นแต่กฤษณะเท่านั้น ผู้เลื่อมใสศรัทธาของรามพูดว่า ที่ใดก็ตามที่ฉันมองไปมีแต่รามเท่านั้น เส้นสายทั้งหมดของความเลื่อมใสศรัทธาอยู่ในความยุ่งเหยิงอย่างแท้จริง เวลาที่คุณรู้แล้วว่าโยคะโบราณและความรู้ของบาร์ตมีชื่อเสียงโด่งดัง ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเลย เพียงพอมหาสมุทรแห่งความรู้เท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูกๆ และดังนั้นลูกจึงถูกเรียกว่าเป็นจ้วมหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกควรจะถูกเรียกว่าเป็นมหาสมุทรหรือแม่น้ำ? ลูกคือแม่น้ำคงคาแห่งความรู้ ผู้คนสับสนกับสิ่งนี้เช่นกัน เป็นสิ่งที่ลูกต้องแม่นยำอย่างแน่นอนที่จะพูดว่า จ้วมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อสอนลูกๆ ไม่มีเรื่องของเพศชายหรือเพศ

หญิงในสิ่งนี้ ลูกดวงวิญญาณทั้งหมดประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก และเหตุนี้เองพ่อพูดว่า กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เช่นที่พ่อดวงวิญญาณสูงสุดเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ในทำนองเดียวกันลูกก็เป็นมหาสมุทรแห่งของความรู้เช่นกัน พ่อเรียกว่าเป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด หน้าท้องพ่อนั้นสูงสุด ราชาและราชินีก็มีหน้าที่ที่ยิ่งใหญ่มากด้วยเช่นกัน ลูกได้รับหน้าที่ที่ยิ่งใหญ่เช่นกัน ที่ลูกดวงวิญญาณเข้าใจว่าลูกกำลังศึกษาเล่าเรียน ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนลูก ดังนั้นขอให้ลูกมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ลูกทั้งหมดเป็นพี่น้องเพศชาย พ่อเพียรพยายามอย่างมาก เวลานั้นลูกดวงวิญญาณกำลังได้รับความรู้นี้ เมื่อลูกไปที่นั่นรางวัลของลูกจะดำเนินต่อไป ทุกคนมีความรักกันฉันพี่น้อง ต้องมีความรักเหมือนพี่น้องเหมือนน้องที่ติดมากที่สุดนี้ ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกให้ความนับถือแก่ใครบางคนและไม่ให้กับผู้อื่น ถึงแม้ว่าผู้คนเหล่านี้พูดว่าชาวฮินดูและชาวมุสลิมเป็นพี่น้องกันพวกเขาก็ไม่ได้ให้ความนับถือกันซึ่งกันและกัน เป็นสิ่งที่ลูกต้องที่จะพูดว่าลูกทั้งหมดเป็นพี่น้องเพศชาย ไม่ใช่พี่น้องหญิงชาย นี่คือการเป็นพี่น้อง ดวงวิญญาณมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของพวกเขานั่นเช่นกันลูกอาศัยอยู่อย่างเป็นพี่น้อง ลูกทั้งหมดแน่นอนอาศัยอยู่ในบ้านนั้นอย่างเป็นพี่น้อง เครื่องแต่งกายเหล่านี้และจิตสำนึกของการเป็นพี่น้องหญิงชายต้องมีการละทิ้งที่นี่ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่ให้ความรู้ของการเป็นพี่น้อง ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ตรงกลางหน้าผากของพวกเขา นั่นคือสถานที่ซึ่งลูกต้องจดจำสายตาของลูก นั่นดวงวิญญาณกำลังนั่งที่นี่ อยู่บนบัลลังก์ของร่างกายนี้ นี่คือนั่งบัลลังก์ของดวงวิญญาณ บัลลังก์อมตะ ความตายไม่เคยมาถึงดวงวิญญาณ บัลลังก์ของทุกคนอยู่ตรงกลางหน้าผาก ดวงวิญญาณที่เป็นอมตะกำลังอยู่บนบัลลังก์นี้ นี่เป็นเรื่องที่ลึกซึ้งมากที่จะเข้าใจ เมื่อดวงวิญญาณเข้ามาในร่างกายของทารกเขาก็ั่งอยู่ตรงกลางหน้าผาก แล้วบัลลังก์เล็กๆ นั้นก็เติบโตใหญ่ขึ้น ที่ดวงวิญญาณต้องมีประสบการณ์ของความทุกข์ทรมานในครรภ์ และแล้วพวกเขาก็จะสำนึกผิดเสียใจและสัญญาว่าพวกเขาจะไม่มีวันกลายเป็นคนบาปอีกครั้ง แต่ในความเป็นจริงดวงวิญญาณนั้นมีบาปเป็นเวลาถึงครึ่งวงจร ลูกๆ ในเวลานี้ดวงวิญญาณกำลังถูกทำให้บริสุทธิ์โดยพ่อ ลูกให้ทุกสิ่ง จิตใจ, ร่างกายและทรัพย์สินสมบัติของลูกแก่พ่อ ไม่มีใครรู้วิธีที่จะให้ทานจำนวนมากนักนั้น ผู้เดียวที่รับทานและให้ทานมาในบาร์ต เหล่านี้เป็นเรื่องที่จะเลียดอ่อนที่จะต้องเข้าใจ บาร์ตคือดินแดนที่คงอยู่ตลอดไป ดินแดนอื่นๆ ทั้งหมดจะถูกทำลาย สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกเท่านั้น ไม่มีใครอื่นในโลกรู้สิ่งนี้ เป็นสิ่งที่ดีที่จะอ้างถึงสิ่งนี้ว่าเป็นความรู้ ความรู้คือแหล่งแห่งรายได้ของลูก ลูกได้รับรายได้มากมายด้วยสิ่งนี้ พ่อให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการที่จะจดจำพ่อและความรู้ของวงจรโลกแก่ลูกด้วยเช่นกัน เป็นสิ่งนี้ที่ต้องใช้ความเพียรพยายาม เวลานั้นลูกดวงวิญญาณต้องกลับบ้านและเหตุนี้เองลูกต้องอยู่อย่างละวางจากโลกเก่าและร่างเก่าของลูก ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกเห็นรวมทั้งร่างกายของลูกจะถูกทำลาย เวลานั้นลูกกำลังจะโยกย้าย เพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถบอกเรื่องราวเหล่านี้แก่ลูก นี่เป็นการสอบที่ใหญ่มากซึ่งพ่อเท่านั้นที่สอนลูก ไม่มีความจำเป็นต้องมีหนังสือใดๆ ในสิ่งนี้ เพียงแต่จดจำพ่อ พ่ออธิบายวงจรของ 84 ชาตเกิด ไม่มีใครรู้ถึงระยะเวลาของละครนี้ พวกเขาทั้งหมดอยู่ในความมืดสนิทที่สุด เวลานั้นลูกตื่นขึ้นมาแล้วผู้คนไม่แม้แต่จะตื่นขึ้นมา ลูกเพียรพยายามอย่างหนักมากที่จะปลุกพวกเขาให้ตื่น แต่พวกเขาก็ไม่มีศรัทธาว่าพระเจ้าได้มาและสอนลูก แน่่อนที่ท่านต้องเข้าไปใครบางคน เวลานั้นพ่อแนะนำลูกดวงวิญญาณว่าจะต้องทำอะไรเพื่อที่ผู้คนสามารถเข้าใจ เป็นสิ่งที่ง่ายมากสำหรับลูก แต่ลูกทั้งหมดนั้นตามลำดับกันไป นักเรียนในโรงเรียนก็ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน พวกเขาตามลำดับกันไปในวิธีการที่พวกเขาศึกษาเช่นกัน กำลังมีการก่อตั้งอาณาจักรที่ใหญ่โตด้วยการศึกษานี้ ลูกควรทำความเพียรพยายามอย่างมากที่ลูกจะกลายเป็นผู้ปกครอง วงจรแล้ววงจรเล่าลูกเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามที่ลูกทำในเวลานี้ สิ่งนี้เรียกว่าลือดเตอร์ของพระเจ้า ในโลกเก่าบางคนก็ถูกลือดเตอร์รางวัลเล็กๆ และบางคนก็ถูกลือดเตอร์รางวัลใหญ่ ลือดเตอร์นี้เป็นไปเพื่ออาณาจักร ลือดเตอร์ที่ลูกดวงวิญญาณถูกรางวัล ที่นี้เป็นไปตามการกระทำของลูก บางคนกลับมายากจนบางคนก็กลับมามั่งคั่ง ในเวลานี้ที่ลูกถูกลือดเตอร์ที่สมบูรณ์จากพ่อ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการเพียรพยายามที่ลูกทำในเวลานี้ ความเพียรพยายามที่ลูกทำอันดับหนึ่งคือการจดจำระลึกถึง ก่อนอื่นลูกต้องกลับมาสะอาดด้วยพลังโยคะ ลูกเข้าใจว่าไม่ว่าลูกจะจดจำพ่อมากมายเพียงใดลูกก็จะซึมซับความรู้ตามนั้นและจะสามารถอธิบายให้แก่ผู้อื่นมากมายด้วยเช่นกันและสร้างปวงประชามากมาย ไม่ว่าผู้คนเหล่านั้นจะเป็นของศาสนาใด เมื่อไรก็ตามที่ลูกพบพวกเขาจงให้คำแนะนำของพ่อแก่พวกเขา เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปพวกเขาจะเข้าใจว่าการทำลายล้างนั้นแค่อยู่เบื้องหน้า ผู้คนจะพัฒนาการวางเฉยในเวลาของการทำลายล้าง ลูกเพียงแค่พูดว่า ท่านคือดวงวิญญาณ ใครที่พูดว่าพระเจ้าคือพ่อ? นั่นคือดวงวิญญาณที่พูดสิ่งนี้ ในเวลานี้พ่อพูดกับดวงวิญญาณ พ่อกลายเป็นผู้นำทางของลูกเพื่อพาไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น อย่างไรก็ตามไม่มีเรื่องของได้มาซึ่งการหลุดพ้น(โมกซ์) ตลอดไป สำหรับดวงวิญญาณไม่มีวันถูกทำลาย แต่ละดวงวิญญาณต้องเล่นบทบาทของตนเอง ดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นอมตะและไม่มีวันถูกทำลายได้ อย่างไรก็ตามเพื่อที่จะกลับบ้าน ลูกจะต้องจดจำพ่อเพื่อที่บาปของลูกที่จะสามารถได้รับการปลดปล่อย และแล้วเมื่อนั้นที่ลูกจะสามารถกลับบ้านได้ ในที่สุดแล้วชนชาติที่ยิ่งใหญ่ก็จะเข้าใจด้วยเช่นกันว่าทุกคนจะต้องกลับบ้าน สาสน์ของลูกจะถูกประทับในสติปัญญาของทุกคน เหตุนี้เองจึงมีคำยกย่องว่า โอ พระเจ้า วิธีการและหนทางของท่านนั้นนำอัครรย์!

ดังนั้นแน่นอนท่านต้องให้หนทางแก่ใครบางคน หรือว่าท่านจะเก็บสิ่งเหล่านั้นไว้เพื่อตนเอง? มีการให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ด้วยคำแนะนำและแนวทางในการปฏิบัติของท่าน และดังนั้นท่านจะบอกสิ่งเหล่านั้นแก่ลูกอย่างแน่นอน แต่ถึงกระนั้นพวกเขาก็ยังพูดว่า เพียงท่านเท่านั้นที่รู้ถึงวิธีการและหนทางของท่าน! พวกเราไม่รู้! นี่ก็บางสิ่งด้วยเช่นกัน! พ่อพูดว่า ลูกได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ด้วยการทำตามศรัทธา เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าสิ่งใดก็ตามที่บาปารู้ท่านจะสอนลูก ลูกพูดว่าลูกตระหนักรู้จักบาปได้ในขณะที่ผู้อื่นเพียงแต่จดจำท่านและพูดว่า เพียงท่านเท่านั้นที่รู้ถึงวิธีการและหนทางของท่าน! ลูกไม่ได้พูดสิ่งนี้ ความรู้ทั้งหมดนี้จะเข้าไปสู่สติปัญญาของลูกแต่สิ่งนี้ใช้เวลาด้วยเช่นกัน แต่ก็ยังไม่มีใครกลับมาสมบูรณ์พร้อม เมื่อลูกกลับมาสมบูรณ์พร้อมลูกจะไม้อยู่ที่นี่ ยังไม่มีใครสามารถกลับไปได้ ทุกคนยังทำความเพียรพยายาม ในตอนเริ่มต้นเมื่อบราห์มาบามีการวางเฉยอย่างมากต่อโลกเก่า ท่านตระหนักว่าท่านต้องกลายเป็นผู้ที่มิมงกุฏสองชั้น บาบามีได้แสดงให้เห็นสิ่งนี้ตามละครและพ่อบราห์มาก็มีความสุขในที่ เพราะความสุขนั้นพ่อจึงได้ละทิ้งทุกสิ่ง พร้อมกับการเห็นนิมิตของสัญลักษณ์สี่มือของวิษณุ พ่อบราห์มาเห็นนิมิตของการทำลายล้างด้วยเช่นกัน พ่อตระหนักว่าเวลานี้พ่อกำลังจะได้รับอาณาจักรและการทำลายล้างกำลังจะเกิดขึ้นเพียงไม่กี่วัน ความซาบซึ้งนั้นขึ้นสูงมาก เป็นที่เข้าใจว่าสิ่งนี้ลูกต้อง อาณาจักรจะถูกสร้างขึ้นมาและผู้คนมากมายจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักร พ่อบราห์มาจะทำอะไรด้วยตนเองที่นั่นหากพ่อไปคนเดียวตามลำพัง? ลูกได้รับความรู้ในเวลานี้แล้ว ในตอนเริ่มต้นปรอทของความซึ้งนั้นก็ขึ้นสูงมาก เวลานี้ทุกคนต้องทำความเพียรพยายาม ลูกกำลังนั่งที่นี่เพื่อจะทำความเพียรพยายาม ลูกต้องนั่งในการจดจำระลึกถึงในตอนเช้าตรู่ เป็นสิ่งดีมากที่จะนั่งในการจดจำระลึกถึง ลูกเข้าใจว่าบาปได้มาแล้ว บาบามาหรือดาตามา? เพียงลูกใส่หน้าต่างโตนดเท่านั้นที่จะรู้ถึงความหวานของหน้าต่างโตนด บาบามีเฝ้าแต่มองดูลูกแต่ละคน ท่านนั่งที่นี่และให้สภากับลูกแต่ละคน นี่คือไฟโยคะ มันอยู่ในไฟของโยคะนี้ที่บาปของลูกจะสามารถถูกเผาไปได้ ราวกับว่าบาปบางที่นี้และให้แสงสว่างกับทุกคน ท่านให้ไฟส่องทางกับแต่ละดวงวิญญาณ พ่อพูดว่า พ่อหนึ่งที่นี่และให้กระแสแก่ลูกดวงวิญญาณทั้งหมดเพื่อเติมพลังกำลังให้กับลูกทั้งหมด หากสติปัญญาของลูกเร่ร่อนออกไปข้างนอก ลูกก็จะไม่สามารถจับกระแสได้ หากสติปัญญาของลูกดวงวิญญาณยังเฝ้าแต่เร่ร่อนไปทั่วในที่ใดที่หนึ่ง ลูกจะได้รับอะไร? หากลูกให้ความรัก ลูกจะได้รับความรัก หากสติปัญญาของลูกเร่ร่อนออกไปข้างนอกแบตเตอรี่ของลูกก็ไม่สามารถชาร์จได้ พ่อมาเพื่อชาร์จแบตเตอรี่ของลูก หน้าทีของพ่อคือทำงานรับใช้ เพียงลูกเท่านั้นที่จะรู้ว่าลูกยอมรับงานรับใช้หรือไม่ พ่อบอกลูกว่าลูกควรจะมีสติในตอนที่นั่งที่นี่ พ่อคือดวงวิญญาณสูงสุด ลูกมีโยคะกับพ่อ,แบตเตอรี่ เพื่อที่พ่อจะสามารถให้สภากับลูกดวงวิญญาณแต่ละคน พ่อหนึ่งเบื้องหน้าลูกและให้แสงแก่ลูก ลูกไม่ได้ทำสิ่งนี้ ลูกผู้ที่จะจับแสงนั้นก็แค่กระทำเช่นนั้นและแบตเตอรี่ของลูกก็จะได้รับการชาร์จ แต่ละวันบาปามีเฝ้าแต่ให้กลยุทธ์แก่ลูก อย่างไรก็ตามทั้งหมดก็ขึ้นอยู่กับว่าลูกเข้าใจได้มากแค่ไหนและลูกไม่เข้าใจมากแค่ไหน นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับลำดับที่ตามกันไปของนักเรียนด้วยเช่นกัน ลูกได้รับสารอาหารที่อุดมสมบูรณ์อย่างมาก แต่ลูกต้องสามารถที่จะย่อยอาหารได้ด้วย นี่คือน้ำดื่มที่ใหญ่นี้ คือน้ำดื่มที่ลูกถูกวางไว้มาชาติแล้วชาติเล่าและวงจรแล้ววงจรเล่า ลูกต้องให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อสิ่งนี้ ลูกกำลังได้รับกระแสจากบาป พ่อกำลังนั่งอยู่ตรงกลางหน้าผากนี้ถัดจากผู้อื่น ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำบาปไม่ใช่บราห์มา ลูกนั่งที่นี่เพื่อมีโยคะกับผู้เดียวนั้น แม้ในขณะที่มองดูผู้อื่น ลูกต้องมองดูผู้เดียวนั้น นี่เป็นเรื่องของดวงวิญญาณ อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่งที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. รับแสงส่องทางจากพ่อในตอนเช้าตรู่และทำให้ตนเอง,ดวงวิญญาณสะอาด นำโยคะของสติปัญญาของลูกออกไปจากภายนอก และเชื่อมโยงกับพ่อผู้เดียวและจับกระแสของท่าน
2. คงรักษาความรักของความเป็นพี่น้องที่แท้จริงและให้ความเคารพนับถือต่อทุกคน ดวงวิญญาณพี่น้องเพศชายกำลังอยู่บนบัลลังก์อมตะ ดังนั้นพูดกับทุกคนในขณะที่มองตรงกลางหน้าผาก

พร: พร: ขอให้ลูกจบสิ้นความวิตกกังวลของทุกดวงวิญญาณด้วยการเชื่อมโยงของลูกกับพวกเขาและเป็นที่รักโดยทุกคน

ในเวลาปัจจุบันเพราะผู้คนมีแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัวและมีการบรรลุผลจากความสบายทางวัตถุที่ชั่วครว

ดวงวิญญาณมีความทุกข์ด้วยรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งของความวิตกกังวล ความสัมพันธ์อื่นๆที่พวกเขามีกับลูกดวงวิญญาณผู้ที่มีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกยังคงเป็นพื้นฐานของความจบสิ้นความวิตกกังวลเหล่านั้น ปัจจุบันนี้โลกต้องการดวงวิญญาณเช่นลูกผู้ที่มีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับผู้อื่น และเหตุนี้เองลูกจึงเป็นที่รักของโลกอย่างลึกซึ้ง

คติพจน์: คำพูดของลูกดวงวิญญาณผู้ที่มีคำดูพหรนั้นมีค่าที่ประมาณไม่ได้ด้วยเช่นกัน

***** โอม ชานติ *****

พร้อมกับการจุติของชีวาในวันนี้ ลูกๆจะต้องกลายเป็นจุติของความประหัดด้วยสมบัติอันล้ำค่าแห่งความคิด

วันนี้ตรีมูรติชีวาได้มาเพื่อพบกับลูกๆชาลีแกรมที่น่ารักที่สุดและอ่อนหวานที่สุดของท่าน วันนี้เป็นวันพิเศษของชีวาและชาลีแกรม บาบามีความยินดีเพราะท่านมาเพื่อพบกับลูกๆและเฉลิมฉลองวันเกิดของพวกเขา และลูกๆก็พูดว่าลูกมาเพื่อเฉลิมฉลองวันเกิดของพ่อ พ่อมีความสุข ลูกก็มีความสุขเช่นกัน เพราะเหตุใด? เพราะวันเกิดนี้มีความพิเศษที่สุดและน่ารักที่สุดในทั้งวงจร ตลอดทั้งวงจรไม่มีใครสามารถเฉลิมฉลองวันเกิดเช่นนี้ได้ ไม่มีในช่วงเวลาอื่นใดที่ลูกกับพ่อของพวกเขาจะเกิดในเวลาเดียวกันได้ สิ่งนี้จะไม่เกิดขึ้นในเวลาอื่นหรือกับใครก็ตาม ดังนั้นก่อนอื่นบัพดาตาขอกล่าวคำทักทายต้อนรับลูกๆทุกคนหลายล้านครั้ง คำทักทายด้วยความรักอย่างมากมายจากหัวใจของลูกทุกคนได้มาถึงบัพดาตาตั้งแต่วะลามฤตเป็นต้นมา เมื่อเห็นลูกชาลีแกรมมากมาย บัพดาตาจึงร้องเพลงจากหัวใจของท่าน: "ว้า ลูกๆชาลีแกรม! "ว้า ลูกที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพบแล้ว! ว้า ว้าลูกอันเป็นที่รัก! ว้า! ว้าลูกๆที่กำลังเฉลิมฉลองวันเกิดทางจิตของลูก!" บัพดาตาร้องเพลง "ว้า ว้า!" ให้กับลูกแต่ละคน เพราะจากดวงวิญญาณของทั้งโลก มีลูกเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่มีโชคหลายล้านเท่า และจะยังคงเป็นผู้ที่มีโชคต่อไปในอนาคตด้วยเช่นกัน ลูกจะคงอยู่อย่างมีโชคในทางอมตะเป็นเวลาครึ่งวงจร พรนี้ไม่ได้เป็นไปเพียงแค่ว่าเกิดเดียวเท่านั้น ลูกได้รับพรที่เป็นอมตะนี้เป็นเวลาหลายชาติเกิด ลูกๆได้ตระหนักถึงความเคารพตนเองของลูกมากแค่ไหน? ทันทิที่ลูกถือกำเนิดมาในชีวิตทางจิตนี้ พ่อได้ให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกสำหรับวันเกิดทางจิตของลูก ช่วงเวลาที่ลูกถือกำเนิดมา พ่อได้ให้ดิลักของสำนักครูที่สูงส่งแก่ลูกแต่ละคน ลูกยังคงมีดิลักเหล่านั้นอยู่กับลูกใช่ไหม? เนื่องจากนี่คือชีวิตบราห์มินของลูก ดิลักเหล่านั้นจึงไม่สูญสลาย ดิลักบนหน้าผากของลูกบราห์มินเป็นสิ่งขบอของโชคที่สูงส่งของลูก

ลูกทุกคนที่อยู่ที่นี่เช่นเดียวกับลูกทุกคนที่กำลังนั่งอยู่ในที่ที่ทางไกลกำลังเฉลิมฉลองวันเกิดที่น่ารักและพิเศษสุดนี้ด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้นเป็นอย่างมาก ลูกกำลังเฉลิมฉลองอยู่ใช่ไหม? ลูกทุกคนมีความสุขที่พ่อกำลังเฉลิมฉลองวันเกิดของลูก และพ่อก็มีความสุขที่ลูกกำลังเฉลิมฉลองวันเกิดของพ่อ ลูกทั้งหมดมีความสุขมาก! ลูกสามารถวัดความสุขของลูกได้หรือไม่? มันวัดได้ไหม? ยังไม่มีการประดิษฐ์เครื่องวัดใดๆในโลกนี้เพื่อวัดความสุขทางจิตของลูกได้ ถ้ามีใครถามลูกว่าความสุขของลูกนั้นกว้างใหญ่เท่ามหาสมุทรหรือไม่ ลูกจะพูดอย่างไร? พูดว่ามหาสมุทรนั้นไม่มีอะไรเทียบได้กับความสุขของลูก อัจชะ ความสุขของลูกสูงเท่าท้องฟ้าหรือไม่? บ้านของลูกและอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนของลูกอยู่ไกลออกไปเหนือท้องฟ้า ดังนั้นจึงไม่มีเครื่องมือที่สามารถวัดความสุขของลูกได้ และจะไม่มีผู้ใดที่สามารถวัดความสุขของลูกได้ด้วยเช่นกัน ลูกมีความสุขมาก! ดังนั้นปรบมือด้วยมือข้างเดียว! (ทุกคนโบกมือ) ลูกทั้งหมดยกมือบอกว่าลูกมีความสุขนี้ ดังนั้นขอแสดงความยินดี! ตอนนี้สำหรับคำถามที่สอง! ทุกคนเข้าใจแล้วจึงรู้สึกขบขัน บัพดาตาต้องการที่จะเห็นลูกทุกคนเป็นดอกกุหลาบทางจิตที่เบ่งบานอย่างเต็มที่ ไม่ใช่บานเพียงครึ่งเดียว มันต้องบานอย่างสม่ำเสมอและบานอย่างเต็มที่ ดอกไม้ที่บานเต็มที่นั้นน่ารักมาก เพียงแค่ได้มองก็มีความสุขแล้ว อย่างไรก็ตามถ้าดอกไม้เหล่านั้นเหี่ยวเฉาลงแม้แต่เล็กน้อย ลูกจะอย่างไร? ลูกจะนำออกไปไว้ด้านข้าง บัพดาตาจะไม่นำลูกออกไปไว้ด้านข้าง แต่เป็นลูกที่นำตนเองไปไว้ด้านหนึ่ง

วันนี้เป็นวันสำหรับการเฉลิมฉลองใช่หรือไม่? ถึงอย่างไรลูกก็ฟังมูรลีแต่ละมูรลีเสมออยู่แล้ว วันนี้ลูกสามารถร่ายรำและร้องเพลงในจิตใจของลูกได้ด้วยความสุขเป็นอย่างมาก ร่ายรำในจิตใจของลูก ไม่ใช่ด้วยเท้าของลูก! หากลูกเริ่มร่ายรำทางร่างกายก็จะมีควมวุ่นวายมากมาย บัพดาตาก็มองเห็นได้เมื่อลูกๆร่ายรำและร้องเพลงมากมายในการสรรเสริญพ่อที่สุดแสนหวานและชีวิตทางจิตของลูกเอง เสียงของจิตใจของลูกมาถึงบาบา เสียงมาจากทุกประเทศ ลูกกำลังได้ยินเสียงของพ่อและพ่อก็ได้ยินเสียงของลูก พ่อพูดเช่นกันว่า: โอ้ ลูกที่น่ารักที่สุดในโลก ร้องเพลงและร่ายรำได้มากเท่าที่ลูกต้องการ! ลูกต้องทำอะไรอีกไหม? บราห์มินต้องทำอะไรบ้างไหม? มีโยคะทั้งหมดเกี่ยวกับอะไร? มันเป็นงานที่ยากไหม? การมีโยคะหมายถึงการที่ดวงวิญญาณได้มีการพบปะกับดวงวิญญาณสูงสุด พระเจ้า จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อการพบปะนี้เกิดขึ้น? ลูกร่ายรำอย่างมีความสุข หัวใจของลูกเริ่มร้องเพลงสรรเสริญพ่ออย่างหวานชื่นโดยอัตโนมัติ นี่คืองานที่ลูกบราห์มินทำ ลูกเพียงแค่อ่านเพลงและร่ายรำต่อไป นี่เป็นสิ่งที่ยากไหม? ร้องเพลงและร่ายรำเป็นสิ่งที่ยากไหม? ไม่ยากใช่ไหม? ผู้ที่เห็นว่าสิ่งนี้ยาก ยกมือขึ้น! ทุกวันนี้เป็นฤดูกาลสำหรับการร้องเพลงและร่ายรำ แล้วลูกต้องทำอะไร? ร้องเพลงและร่ายรำ! นี่เป็นสิ่งที่ง่ายใช่ไหม? ถ้าเป็นสิ่งที่ง่ายอย่างน้อยก็พยักหน้าเห็นด้วย มันไม่ใช่เรื่องยากใช่ไหม? ทำไมลูกถึงตั้งใจที่จะเคลื่อนไหว

ออกไปจากสิ่งที่ยาก หรือเปลี่ยนมันและทำให้มันยาก? มันไม่ยาก มันง่ายมาก พอรู้ว่าเป็นเวลาครึ่งวงจรที่ชีวิตของคุณนั้นยากลำบากมาก ดังนั้นในเวลานี้จึงเป็นสิ่งที่ง่ายมาก! มีใครบ้างที่เห็นว่ามันยากไหม? บางครั้งลูกเห็นว่ามันยากไหม? เมื่อผู้คนหลงทางและสุดท้ายก็ไปในเส้นทางที่ผิด พวกเขาจะเห็นว่ามันยาก หนทางแห่งความรู้และชีวิตบราห์มินี่ไม่ใช่เรื่องยาก เมื่อลูกกลายเป็นนักรบแทนที่จะเป็นบราห์มิน – และงานของนักรบคือการต่อสู้และการทะเลาะเบาะแว้ง - นั่นคือเมื่อมันเป็นสิ่งที่ยาก เป็นการยากที่จะต่อสู้บราห์มาและเป็นการง่ายที่จะเฉลิมฉลองอย่างมีความสุข

ดัมเบิลพอร์เนอร์คือผู้ที่เฉลิมฉลองอย่างมีความสุขสนุกสนาน ประหม้อมือด้วยมือข้างหนึ่ง! ลูกกำลังสนุกสนานอยู่ในตอนนี้ แต่อย่าสับสนเมื่อลูกกลับถึงบ้าน ชีววิทยาที่ดีในปัจจุบันนี้เป็นสัญลักษณ์ของสองสิ่งที่สำคัญ ประการแรกคือผู้คนจะทำการถือศีลอดหรือให้คำมั่นสัญญาในวันนี้ (*บักกัตหรือผู้ที่จงรักภักดีต่อพระเจ้าชีวาในศาสนาฮินดู*) จะทำการ fast ในวันนี้ (*fast คือถือศีลอดงดเว้นอาหารใดๆ ซึ่งความหมายที่แท้จริงของคำว่า fast ในวันชีวาคือการมีสมาธิในทางจิตของบารานั่นคือการมีโยคะของสติปัญญาของพวกเราเชื่อมโยงกับพระเจ้า อยู่อย่างเป็นมิตรร่วมทางและใกล้ชิดกับพระเจ้าชีวา*) ดัมเบิลพอร์เนอร์ไม่ต้องมีการฉลองในลักษณะนี้ มันคือชาวบารัตที่เฉลิมฉลองในลักษณะนี้ และดังนั้น เนื่องจากความสำคัญของวันนี้ พวกเขาจึงถือศีลอด และประการที่สองคือพวกเขาจะตื่นตลอดทั้งคืนไม่หลับไม่นอน (*stay awake คือพวกเขาจะไม่หลับไม่นอน ซึ่งความหมายที่แท้จริงของคำว่า stay awake ในทางจิตคือการตื่นจากการนอนหลับของความง่วงและความมืดหรือความไม่รู้ และปกป้องตนเองจากอิทธิพลที่ชั่วร้ายของกิเลสทั้งห้า*) ลูกทุกคนกำลังเฝ้าสังเกตการณ์ fast ของลูกใช่หรือไม่? (*fast ในที่นี้คืออยู่อย่างมีการเชื่อมโยงสติปัญญากับพระเจ้า พ่อชีวา อยู่ในการเป็นมิตรร่วมทางชีวิตและใกล้ชิดกับท่าน*) สัญญาที่ลูกได้ให้ไว้ว่ามันคงหรือไม่? หรือบางครั้งก็มันคงและบางครั้งก็อ่อนแอ? ลูกชอบสิ่งใดที่มีรสชาติดี(ไม่สุข)หรือไม่? ลูกชอบแต่ของที่สุขเท่านั้นใช่ไหม? แล้วสัญญาอะไรที่ลูกได้ทำไว้? สัญญาแรกที่บรรดาให้ลูกทำคืออะไร? สัญญาแรกที่ลูกทำคืออะไรเมื่อลูกถูกแถมติดของการตระหนักรู้? ลูกยังจำสิ่งนี้ได้ไหม? คำสัญญาของความบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์! ทันทีที่พ่อพูดเช่นนั้นลูกก็นำมาใช้ สัญญาของความบริสุทธิ์ไม่ได้เป็นเพียงแค่คำสัญญาของการถือพรหมจรรย์ (พรหมจารี) แต่คือการอยู่อย่างบริสุทธิ์ในทุกความคิด คำพูด และการกระทำเช่นเดียวกับบราห์มา สิ่งนี้เรียกว่าการถือพรหมจรรย์ (พรหมจรรย์) และพรหมจรรย์ (ผู้ที่ทำตามบราห์มา) ให้กระแสน้ำของความบริสุทธิ์ไหลอมรวมในทุกคำพูดของลูก ให้ทุกความคิดที่ลูกมีเต็มไปด้วยสำนึกถึงความสำคัญของความบริสุทธิ์ มีประสบการณ์ของการเป็นคาร์มาโยคีนั่นคือคงอยู่ในโยคะในทุกการกระทำที่ลูกทำ นี่คือการหมายของการอยู่อย่างถือพรหมจรรย์ ลูกได้เห็นแล้วว่าทุกถ้อยคำที่พ่อบราห์มาพูดนั้นเป็นคำพูดที่สูงส่งเพียงใด ท่านไม่เคยพูดด้วยถ้อยคำที่ธรรมดา การถือกำเนิดของลูกก็ไม่ธรรมดาเช่นกัน มันคือออลิก(ทางจิต) การเป็นทางจิตหมายถึงการมีความบริสุทธิ์สมบูรณ์ ดังนั้นจึงกลายเป็นครูของตนเองและตรวจสอบตนเองทุกคืนและให้และให้คะแนนตัวเองเป็นเปอร์เซ็นต์ ลูกต้องเป็น 100% เฝ้าดูตนเองทุกวัน อย่ามองดูผู้อื่น! บรรดาได้เห็นว่า แทนที่จะมองดูตนเอง ลูกเริ่มมองดูผู้อื่น นั่นเป็นเรื่องง่ายที่จะทำ! ดังนั้นลูกแต่ละคนควรตรวจสอบตนเองและดูว่าลูกมีความบริสุทธิ์ในความคำพูด และการกระทำกี่เปอร์เซ็นต์

ลูกให้สาธนะอะไรกับทุกคนในปีนี้? ในทุกฟังก์ชันการดำเนินงานที่ลูกมี ลูกพูดถึงการเปลี่ยนแปลง ไม่ว่าลูกจะบรรยายที่ไหน ลูกก็พูดได้ดีเกี่ยวกับหัวข้อการเปลี่ยนแปลง ในสนามของงานรับใช้ในปีนี้ลูกให้เป้าหมายในการเปลี่ยนแปลงกับผู้อื่นใช่ไหม? ลูกให้สาธนะนี้กับทุกคนด้วยความโอฬารตระการตาเป็นอย่างมาก บรรดามีความพอใจ ดังนั้นจึงตรวจสอบตนเองทุกวันและดูเปอร์เซ็นต์ของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในตัวลูก ลูกควรเปลี่ยนแปลงไปสู่สภาพที่สูงขึ้น ไม่ใช่สภาพที่ตกลงมา บรรดาบูชาธูซาร์ทของลูกทุกคน บางทีลูกอาจสงสัยว่าบาบาธูซาร์ทของทุกคนหรือโดยเฉพาะธูซาร์ทของลูกพิเศษเพียงไม่กี่คนเท่านั้น ไม่ว่าจะเป็นของลูกที่มาที่หลังหรือลูกที่ไปเร็ว บรรดาบูชาธูซาร์ทของลูกทุกคนเป็นครั้งคราว – ไม่ใช่ตลอดเวลา ลูกกำลังหัวเราะ แล้วบรรดาควรบอกลูกถึงสิ่งที่ท่านเห็นในธูซาร์ทหรือไม่? วันนี้เป็นวันสำหรับการเฉลิมฉลอง ดังนั้นบาบาจะไม่บอกลูก อย่างไรก็ตามบาบากำลังให้สัญญาแก่ลูกว่าลูกต้องจดจำไว้ในอนาคตว่าวันนี้และเวลานี้มีความสำคัญเพียงใด เป็นวันและเวลาของการถือศีลอด นั่นคือการมีความคิดที่มุ่งมั่นนี้ ผู้เลื่อมใสศรัทธาที่แท้จริงไม่เคยผิดคำสัญญาของพวกเขา บรรดา กำลังให้สัญญาแก่ลูกอีกทีหนึ่งว่าแม้ขณะนี้รากฐานแรกของพลังของความคิดของลูกบางครั้งก็เสียไปโดยไร้ประโยชน์มากเกินไป มีความคิดที่เป็นลบน้อยกว่าความคิดที่ไร้ประโยชน์เล็กน้อย เพิ่มพลังของความคิดให้กับตัวลูกเองและต่อโลกได้มากเท่าที่ลูกต้องการ เพราะความคิดของลูกเป็นพื้นฐานของคำพูดและการกระทำของลูก ดังนั้นจึงเปลี่ยนพลังของความคิดของลูก เปลี่ยนทุกสิ่งที่เสียไปโดยเปล่าประโยชน์และในเชิงลบและใช้สิ่งนั้นเพื่อคุณประโยชน์ต่อโลก บรรดาพิจารณาว่าสมบัติที่มีค่าของความคิดว่าเป็นสมบัติที่สูงส่งที่สุด ดังนั้นจึงกลายเป็นจุดแห่งความประหัยกับสมบัติที่มีค่าของความคิดของลูก วันนี้เป็นที่รู้จักกันดีว่า ‘วันแห่งการจุติ’ ดังนั้นความปรารถนาที่บริสุทธิ์

ของบัพดาตาที่มีต่อลูกทุกคนก็คือ นอกจากวันนี้จะเป็นวันของการจุติของชีวาแล้ว วันนี้ยังกลายเป็นวันที่ลูกทั้งหมดกลายเป็นจุดแห่งความประหัยด้วย เมื่อลูกมีความประหัยกับความคิดของลูก นั่นคือเมื่อลูกหยุดความคิดที่เสียไปโดยไร้ประโยชน์ ลูกก็จะประหัยกับสมบัติที่มีค่าอื่น ๆ ของลูกโดยอัตโนมัติ จะเกิดอะไรขึ้นในปี 1999? ปี 1999 ได้เริ่มต้นแล้ว! ก่อนหน้านั้นลูกเคยสงสัยว่าจะเกิดอะไรขึ้นในปี 1999 มีสิ่งใดเกิดขึ้นใหม่? ตอนนั้นเดือนกุมภาพันธ์แล้ว แม้ว่าจะมีบางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้น แล้วสิ่งนั้นมันมีความสำคัญกับลูกอย่างไร? จะมีการสูญเสียใดๆสำหรับลูกหรือไม่? ลูกกลัวไหม? ลูกกลัวเพราะไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นใหม่? ทุกสิ่งสำหรับลูกจะดี ไม่ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นในโลก ลูกก็เพียงแค่ต้องอยู่อย่างกล้าหาญ ไม่พลาดกลัวและร่าเริงแจ่มใสและเฝ้าดูละครต่อไป ในละครพร้อมกับความรักแล้วพวกเขายังแสดงให้เห็นเลือดอีกด้วย พร้อมกับสิ่งที่ดีแล้วพวกเขายังแสดงให้เห็นการต่อสู้ด้วย แล้วในละครนั้นลูกกลัวไหมว่าจะเกิดอะไรขึ้นหรือเกิดอะไรขึ้น? ลูกสงสัยไหมว่าจะอะไรจะเกิดขึ้น? ลูกเพียงแค่นั่งดูละครอย่างสนุกสนานเพลิดเพลินต่อไป สิ่งนี้เป็นการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นกัน หากลูกมีความกลัวแม้แต่น้อยเกี่ยวกับสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นหรือลูกคิดว่ามันไม่ควรเกิดขึ้นเช่นนั้น หากลูกมีสภาพเช่นนั้นลูกจะได้รับผลกระทบจากสิ่งนั้น เมื่อมีสิ่งที่ดีปรากฏขึ้นลูกก็จะมีสภาพที่ดี และเมื่อมีบางสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าผิดพลาดเกิดขึ้นในละคร ลูกก็จะได้รับผลกระทบจากสิ่งนั้นเช่นกันและสัมผัสกับความสับสนอลหม่านภายในตัวลูกเอง ดังนั้นมันสำคัญอะไรกับลูกไม่ว่ามันจะเป็นปี 1999 หรือปี 2000? ปลอ่ยให้เกมดำเนินต่อไป เพียงแค่เฝ้าดูและสนุกกับสิ่งเหล่านั้น อย่าได้หวาดกลัว! อย่าได้ขุ่นมัวไม่พอใจด้วยการสงสัยว่าทำไมบางสิ่งจึงเกิดขึ้น อย่ามีความคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ แม้แต่น้อย ทุกคนก็ถามว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นในปี 1999 หรือจะมีอะไรเกิดขึ้นหรือไม่ บัพดาตากล่าวว่า: ลูกทุกคนได้มอบหน้าที่ให้กับวัตถุประสงค์ของธรรมชาติในการทำความสะอาดทุกสิ่ง ลูกได้ให้ไม้กวาดที่ยาวแก่ธรรมชาติเพื่อที่พวกเขาจะสามารถทำความสะอาดทุกสิ่งได้ ดังนั้นทำไมลูกถึงกลัว? ธรรมชาติจะทำความสะอาดทุกสิ่งตามคำสั่งของลูก แล้วทำไมลูกถึงกลัว? ลูกคือผู้ที่ออกคำสั่งนี้ ดังนั้นจงไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนและทำให้จิตใจของลูกและสติปัญญาของลูกมีพลังอย่างสมบูรณ์ ทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพที่ไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน เฝ้าดูเกมของธรรมชาติต่อไป ไม่ต้องกลัว! ลูกเป็นคนในทางจิตวิญญาณ ไม่ใช่คนธรรมดา มันคือคนธรรมดาที่สั่นคลอนและหวาดกลัว ลูกเป็นดวงวิญญาณพิเศษเป็นนายผู้ทรงอำนาจ เพียงแค่ต้องดูละครและอยู่อย่างไม่วางแ้วในงานของการเป็นผู้ให้คุณประโยชน์โลกของลูก ถ้าลูกไม่ทำให้จิตใจและสติปัญญาของลูกยุ่งแล้ว ลูกก็จะหวาดกลัว ถ้าลูกทำให้จิตใจและสติปัญญาของลูกเป็นประภาคารแห่งแสง (lighthouse) แล้วจงไม่วางแ้วในงานของการกระจายแสงนั้น ลูกดวงวิญญาณที่ไม่วางแ้วนั้นก็จะไม่มีวันหวาดกลัวเลย โดยการอยู่อย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง หากมีความปั่นป่วนใดๆ สติปัญญาของลูกจะมีความกระจำอยู่เสมอ อย่าให้สติปัญญาของลูกยุ่งวุ่นวายและเต็มไปด้วยคำถามเช่นนั้น "อะไร?" หรือ "ทำไม?" ทำให้มันชัดเจน! มีเพียงแค่พ่อผู้เดียวเท่านั้น" และแล้ว ตามเวลา แม้ว่าไปรษณีย์ โทรศัพท์ โทรทัศน์ หรือวิธีการสื่อสารอื่นๆจะไม่ทำงานจะใช้ไม่ได้ ลูกก็สามารถจับทิศทางหรือเข้าใจคำแนะนำของบัพดาตาได้อย่างชัดเจน อย่าได้ทำให้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์เป็นสิ่งล้ำจนของลูก ใช้เครื่องมือเหล่านั้น แต่อย่าทำให้ชีวิตของลูกต้องพึ่งพาหรือขึ้นอยู่กับสิ่งเหล่านั้น บางครั้งแม้ว่าลูกจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิทยาศาสตร์ต่างๆมากมาย ลูกก็ไม่สามารถที่จะใช้สิ่งเหล่านั้นได้ เหตุนี้เองไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ไหน ไม่ว่าลูกจะอยู่ในสถานการณ์ที่เลวร้ายเพียงใด วิธีการสื่อสารที่ชัดเจนและรวดเร็วจะเป็นพลังแห่งความเงิบสงบของลูก อย่างไรก็ตามลูกต้องทำให้เส้นของสติปัญญาของลูกชัดเจน ลูกเข้าใจไหม? ลูกกำลังปลุกเรียกยุคทองที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า จะต้องมีความสะอาดนี้ในยุคทอง ดังนั้นธรรมชาติจะชำระล้างทุกสิ่งจะทำให้ความสะอาดทุกสิ่งได้เป็นอย่างดีสำหรับลูก

วันนี้เป็นวันที่ต้องมีความคิดที่มุ่งมั่น ไม่ใช่แค่มีความคิดเท่านั้น แต่มีความมุ่งมั่นในความคิดของลูกด้วย ลูกมีความมุ่งมั่นอะไรในวันนี้? ที่ลูกจะต้องกลายเป็นจุดแห่งความประหัย ให้มีความประหัยในทั้งความคิด คำพูด และการกระทำที่ธรรมดา ประการที่สองทำให้สติปัญญาของลูกชัดเจนอยู่เสมอ นี่คือนี่ที่บัพดาตาทหมายถึง เมื่อท่านพูดว่าพระเจ้าพอใจกับหัวใจที่ซื่อสัตย์! หัวใจที่ซื่อสัตย์และสะอาด! ในปัจจุบันมีความต้องการความซื่อสัตย์และความสะอาดเป็นอย่างมาก ความซื่อสัตย์ในหัวใจของลูก ความซื่อสัตย์ต่อครอบครัว และความซื่อสัตย์ต่อพ่อ ลูกเข้าใจไหม? บาบามาต้องการที่จะพูดอะไรในวันนี้ แต่ท่านก็พูดอยู่ดี! บัพดาตามีความรักเป็นอย่างยิ่งต่อลูก และดังนั้นท่านจึงไม่อาจทนเห็นความอ่อนแอในตัวลูก แม้แต่น้อย บัพดาตาต้องการที่จะเห็นลูกทุกคนสมบูรณ์พร้อมเหมือนท่านอยู่เสมอ

มีความปั่นป่วนในทุกหนแห่ง วัตถุประสงค์ของธรรมชาติทั้งหมดกำลังสร้างความปั่นป่วนเป็นอย่างมากในทุกหนแห่ง ไม่มีแม้แต่สถานที่เดียวที่ปราศจากความปั่นป่วน ผู้คนอยู่ในความปั่นป่วนและธรรมชาติก็อยู่ในความปั่นป่วนเช่นกัน เมื่อมีความปั่นป่วนขึ้นในทุกหนแห่งในโลกนี้ลูกจะอย่างไร? วิธีที่ลูกจะปลอดภัยในช่วงเวลาเช่นนั้นคือวิธีใด? ลูกสามารถดึงตัวเองออกจากความปั่นป่วนภายในหนึ่งวินาทีและทำให้ตนเองเป็นวิเดหิ (ปราศจากร่าง), อาชีรารี (ปราศจากร่าง), มี

จิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และไม่สั่นคลอนได้หรือไม่? (ความหมายของ วิเดห์ Videhi: นันดวงวิญญาณ หนึ่งในความเคารพตนเอง และควบคุมร่างกายนี้เป็นอย่างเป็นทรัสตี ดวงวิญญาณฝึกฝนโดยลำพังโดยไม่มีจิตสำนึกของร่างกายในขณะที่ทำกิจกรรมต่างๆ ตามปกติ และมองเห็นทุกคนและปฏิบัติกับทุกคนเช่นเดียวกัน ฝึกปราศจากร่างเป็นดวงวิญญาณที่อยู่ในพรมดำ), อาซารี ashariri (ปราศจากร่าง) (ความหมายของ อาซารี Ashariri: นันดวงวิญญาณในสภาพที่เป็นเมล็ด มีจิตสำนึกของการเป็นจุดแห่งแสง ที่ละเอียดอ่อน เป็นสภาพที่อยู่ในโยคะ ที่ดวงวิญญาณสัมผัสว่ามันไม่ได้มีร่างกายครอบคลุมมัน มันเหมือนดวงวิญญาณออกจากร่างหรือเพียงแค่ร่างกายนอนโดยปราศจากจิตวิญญาณ ทั้งหมดเมื่อเรานิ่งสมาธิ ฝึกเป็นจุดแห่งแสงที่ขึ้นไปอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน) หรือลูกต้องใช้เวลาพอสมควรที่จะกลายเป็นเช่นนี้? อะไรจะเกิดขึ้น? ลองสิ่งนี้ในตอนนี! ลูกสามารถทำให้จิตใจและสติปัญญาของลูกมั่นคงเมื่อใดก็ตามและที่ไหนก็ตามที่ลูกต้องการในหนึ่งวินาทีได้หรือไม่? (بابا ดำเนินการฝึกฝน) สิ่งนี้เป็นที่รู้จักกันดีว่าศาสนา (ความพยายามทางจิตวิญญาณ) อัจชะ

ถึงลูกทั้งหมดในดินแดนนี้และในต่างแดนที่หลอมรวมในความรักของพ่อ ถึงลูกที่รักและให้ความร่วมมือทุกคนที่ทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพของพรหมจารี ถึงลูกผู้กล้าหาญที่เป็นของผู้เดียวอยู่เสมอและผู้ที่อยู่อย่างประหยัดในทุกงานที่พวกเขาทำ ถึงดวงวิญญาณที่กล้าหาญไม่พลาดกลัวที่อยู่อย่างไม่สั่นคลอนในช่วงเวลาที่เกิดความปั่นป่วนใดๆ ถึงผู้ที่เฉลิมฉลองอย่างมีความสุขอยู่เสมอ ถึงลูกๆ ที่อยู่อย่างใกล้ชิดกับพ่อ ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสते

بابาได้รับการจัดทั้งหมดที่ลูกๆ ส่งมา บัพดาตาได้เห็นการวันเกิดทั้งหมดที่ลูกส่งมา และการวันวาเลนไทน์ที่ลูกบางคนได้ส่งมาด้วยเช่นกัน พร้อมกับคำอวยพรสำหรับชีพรাত্রี พ่อ มหาสมุทรแห่งความรัก ยังมอบคำอวยพรวันวาเลนไทน์ให้กับลูกด้วยเช่นกัน ขอแสดงความยินดี! ขอแสดงความยินดี! ขอแสดงความยินดี!

ถึงลูกทุกคนในทุกประเทศ เมืองใหญ่ เมืองเล็ก และหมู่บ้าน และที่สำคัญที่สุด ถึงลูกทุกคนในหมู่บ้านเล็กๆ ด้วยความรัก ความทรงจำระลึกถึง และขอแสดงความยินดี ขอแสดงความยินดีกับลูกทุกคนด้วยเช่นกัน! بابาสามารถแสดงความยินดีได้กี่ครั้ง? بابากำลังแสดงความยินดีมากกว่าที่ลูกจะยอมรับได้

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่และเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นอุทิศตนด้วยอำนาจแห่งความรักและความใหม่ของลูก
ใครก็ตามที่ติดต่อกับลูก จงเชิญพวกเขาให้มาสู่ความสัมพันธ์ที่ในขณะที่สร้างความสัมพันธ์นี้ พวกเขาจะพัฒนาสติปัญญาที่อุทิศตน และพูดว่า: "สิ่งที่พ่อพูดไว้นั้นเป็นความจริง" สิ่งนี้เรียกว่ามีสติปัญญาที่อุทิศตน คำถามของพวกเขาก็จะจบสิ้นลง อย่าให้พวกเขาเพียงแค่บอกว่าความรู้ของลูกดี แต่ความรู้นี้เป็นความรู้ใหม่และจะนำมาซึ่งโลกใหม่ เมื่อมีเสียงนี้เท่านั้นกัมภกรรณจะตื่นขึ้น ดังนั้นด้วยความยิ่งใหญ่ของสิ่งใหม่และความสมดุลของความรักและอำนาจของลูก ทำให้พวกเขาอุทิศตนในลักษณะนี้ และแล้วเมื่อนั้นจึงจะกล่าวได้ว่าไมค์ได้เตรียมไว้แล้ว

คติพจน์: จงรักพระเจ้าผู้เดียวแล้วลูกจะเป็นที่รักของคนทั้งโลก

*** โอม ซานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ตระหนักรู้ถึงความแตกต่างระหว่างกิจกรรมของพ่อและของลูก พ่อสามารถเล่นกับลูกๆ แต่ท่านไม่สามารถรับประทานกับลูก
- คำถาม:** อะไรคือความหมายของ “มิตรแห่งสัจจะพาลูกข้ามฟากและมิตรที่ไม่ดีพาลูกจมน้ำ”?
- คำตอบ:** เวลาที่ลูกมีมิตรแห่งสัจจะ นั่นคือลูกเชื่อมโยงสติปัญญาของลูกในโยคะกับพ่อและดังนั้นลูกจึงสามารถข้ามฟากได้ และแล้วลูกก็เข้ามาสู่จิตสำนึกของร่างกายที่ละน้อย และดังนั้นลูกจึงลงมาเรื่อยๆ เพราะลูกได้รับการแต่งแต้มสีสน์ด้วยมิตร เหตุนี้เองมีคำกล่าวว่า “มิตรแห่งสัจจะพาลูกข้ามฟากและเพื่อนที่ไม่ดีทำให้ลูกจมน้ำ” ลิมร่างกายของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมดและอยู่ในความเป็นมิตรของพ่อ นั่นคือจดจำพ่อ และลูกจะกลับมาบริสุทธิ์เช่นเดียวกับพ่อ

โอม ชานติ เวลาที่มีสองชั้นเรียนสำหรับลูกๆ นั่นเป็นสิ่งที่หนึ่งนั่นคือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงที่ทำให้บาปของลูกดวงวิญญาณลูกตัดออกไปและกลับมาบริสุทธิ์อย่างต่อเนื่อง ชั้นเรียนที่สองคือความรู้ ความรู้ก็ง่ายตายด้วยเช่นกัน ไม่มีความยากลำบาก มีความแตกต่างระหว่างศูนย์ของลูกและที่นี่ พ่อและลูกๆ กำลังนั่งอยู่ที่นี่ นี่คือชุมนุมของพ่อและลูกๆ ในขณะที่ศูนย์ของลูกมีชุมนุมของลูกๆ เหตุนี้เองลูกๆ จึงมาที่นี่เป็นการส่วนตัว ถึงแม้ว่าลูกจดจำพ่อ ลูกมองเห็นพ่อที่นี้เบื้องหน้าลูก พ่อนั่งกับลูก, พ่อพูดกับลูก พ่อได้อธิบายแล้วว่ามีความแตกต่างระหว่างกิจกรรมของพ่อและของลูกๆ ลองคิดถึงเกี่ยวกับบทบาทของบาปว่าเป็นเช่นไรและบทบาทของพาหนะเป็นเช่นไร พ่อสามารถเล่นบทบาทผ่านพาหนะได้ไหม? ใช่ พ่อสามารถเล่นผ่านเขา ลูกพูดว่า “ฉันนั่งกับท่าน” และในทำนองเดียวกัน ลูกพูดว่า “ฉันรับประทานกับท่าน” อย่างไรก็ตามท่านไม่ได้รับประทาน พ่อเข้าใจว่า “การเล่นกับลูกๆ” หมายถึง ท่านทั้งสองเล่นกับลูก ท่านทำทุกสิ่งที่นี่กับลูกเพราะท่านเป็นครูสูงสุดด้วยเช่นกัน เป็นหน้าที่ของครูที่จะทำให้ลูกๆ สนุกสนาน มีเกมในร่ม ทุกวันนี้มีเกมประเภทต่างๆ มากมาย มีเกมที่มีชื่อเสียงมากที่คล้ายกับหมากรุกและมีการกล่าวถึงเกมนี้ในมหาภารตะ อย่างไรก็ตามนั่นเป็นรูปแบบของการพนัน ผู้ที่พนันก็ติดกับในสิ่งเหล่านั้น สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดถูกดึงออกมาจากหนังสือทางศาสนาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกรู้ว่าการถืออดและการทำตามระเบียบวินัย ฯลฯ ทุกสิ่งนั้นเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา บางคนอยู่โดยไม่ได้อิ่มน้าเป็นเวลาสองสามวัน บางคนอยู่โดยไม่รับประทานอาหารและน้ำเป็นเวลาสองสามวัน หากมีการได้มาซึ่งการบรรลุผลใดๆ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาก็เป็นเพียงชั่วคราวเท่านั้น ที่นี้ทุกสิ่งถูกอธิบายให้แก่ลูกๆ แล้ว พวกเขาล้มลุกคลุกคลานไปทั่วอย่างมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา หนทางของความรู้คือหนทางสู่ความสุข เวลาที่ลูกรู้ว่าลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งความสุขของลูกจากพ่อ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน ลูกต้องจดจำผู้เดียว การกราบไหว้บูชาผู้เดียวคือการกราบไหว้บูชาที่ไม่มีสิ่งใดเจือปนและนั่นก็เป็นสิ่งที่ดีด้วย ความเลื่อมใสศรัทธาก็ผ่านสภาพสโต, ไรโจและโตด้วยเช่นกัน ความเลื่อมใสศรัทธาที่สูงสุดเหนือสิ่งใดคือความเลื่อมใสศรัทธาที่สโตกุนีของชีพบบา ชีพบบาเองมาและพาลูกๆ ทั้งหมดไปสู่ดินแดนแห่งความสุข พวกเขาเรียกร้องหาผู้เดียวที่รับใช้ลูกๆ มากที่สุดและทำให้ลูกบริสุทธิ์ และแล้วพวกเขาก็พูดว่าท่านอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน! ดังนั้นนั่นคือประณาม ลูกๆ ได้รับโชคของอาณาจักรของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดแล้ว ลูกจะได้รับสิ่งนี้อีกครั้งอย่างแน่นอน ลูกพิจารณาความรู้ที่แยกจากความเลื่อมใสศรัทธา ลูกรู้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำว่า อาณาจักรของรามดำเนินไปอย่างไรและอาณาจักรของรวันดำเนินไปอย่างไร เหตุนี้เองลูกจึงตีพิมพ์แผ่นพับฯลฯอยู่เรื่อยๆ เพราะผู้คนต้องการที่จะมีความเข้าใจที่แท้จริง ทุกสิ่งของลูกนั้นจริงแท้ ลูกๆ ต้องทำงานรับใช้ มิงานรับใช้มากมายที่จะต้องทำ เข้มกัลดัดหน้าอกนี้ก็ดีมากสำหรับงานรับใช้ คัมภีร์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือเขมนี้ เหล่านี้เป็นสิ่งต่างๆ ของความรู้ ที่นี้ลูกต้องอธิบายว่า การจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงนี้แยกออกไป สิ่งนี้ถูกเรียกว่าการท่องโดยไม่มีเสียง ที่นี้ลูกไม่ต้องท่องบทสวดใดๆ ลูกไม่ต้องพูดว่า “ฮ्रीว ฮ्रीว” อยู่ภายใน ลูกเพียงแค่ต้องจดจำพ่อ ลูกรู้ว่าชีพบบาคือพ่อและพวกเราดวงวิญญาณเป็นลูกๆ ของท่าน ท่านเองมาอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวและพูดว่า พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อมาเพื่อทำให้ลูกๆ บริสุทธิ์ทุกๆ จงละทิ้งผู้มีร่างกายทั้งหมดรวมทั้งร่างกายของลูกเองและพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ จดจำฉันพ่อ พ่อของลูกและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ บทบาทของพ่อคือการชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ โยคะนี้เป็นของสติปัญญา นั่นคือการมีพ่อเป็นมิตรร่วมทาง ลูกได้รับการแต่งแต้มสีสน์ด้วยมิตรของลูก มีคำกล่าวว่า มิตรแห่งสัจจะพาลูกข้ามฟากและมิตรที่ไม่ดีทำให้ลูกจมน้ำ ลูกสามารถที่จะข้ามฟากไปได้ด้วยการเชื่อมโยงของสติปัญญาของลูกกับพ่อ และแล้วลูกก็จะเริ่มลงมา มีการจดจำท่านว่า

มิตรแห่งสัจจะพาถูกข้ามฟาก ผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาไม่มีความหมายของสิ่งนี้ ลูกฯ ดวงวิญญาณเข้าใจว่า ลูกไม่บริสุทธิ์ และด้วยการมีโยคะกับผู้เดียวผู้ที่บริสุทธิ์เสมอลูกจะกลับมารบริสุทธิ์ ดวงวิญญาณต้องจดจำพ่อ, ดวงวิญญาณสูงสุด เมื่อดวงวิญญาณกลับมารบริสุทธิ์ เขาก็ได้รับร่างที่บริสุทธิ์ เขากลายเป็นทองแท้ นี่คือการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง บาบของลูกจะถูกเผาไปและอัลลอยจะถูกขจัดออกไปด้วยไฟของโยคะ ลูกรู้ว่าลูกเคยบริสุทธิ์และปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ในโลกใหม่ยุคทอง ลูกเคยเต็มสมบูรณ์ 16 องศาด้วยกัน เวลานี้ไม่มีองศาใดๆเหลืออยู่เลย สิ่งนี้เรียกว่าเป็นนางของราหู มีนางของราหูครอบคลุมทั่วทั้งโลกและโดยเฉพาะทั่วทั้งบาร์ต ร่างกายมีความน่าเกลียดและไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็นด้วยดวงตาคู่นั้นน่าเกลียด ราชาและราชินีเป็นเช่นไรปวงประชาที่เป็นเช่นนั้น ไม่มีใครเข้าใจความหมายของ “น่าเกลียดและสวยงาม” (ซัยมและซุนดาร์) พวกเขาได้ให้ชื่อมากมาย เวลานี้พ่อกมาและอธิบายความหมายของสิ่งเหล่านั้น ลูกเคยสวยงามในตอนแรกและแล้วลูกก็กลับมาน่าเกลียด ลูกกลับมาสวยงามด้วยการนั่งบนกองไฟของความรู้ ถึงอย่างไรก็ตามลูกต้องกลับมาสวยงามจากน่าเกลียดและน่าเกลียดจากสวยงาม พ่อได้อธิบายความหมายของสิ่งนี้แก่ลูกดวงวิญญาณแล้ว เราดวงวิญญาณจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น สิ่งนี้เข้าไปสู่สติปัญญาของลูกว่าลูกเป็นจุด สิ่งนี้ถูกเรียกว่าการตระหนักรู้ของดวงวิญญาณ และแล้วก็มีใจอย่างถ่องแท้ที่จะเห็น ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ลูกต้องเข้าใจดวงวิญญาณ นั่นคือดวงวิญญาณและนี่คือร่างของฉัน ฉันมาที่นี่และเข้ามาในร่างกายเพื่อเล่นบทบาทของฉัน ตามแผนของละครเรามาที่นี้ก่อน ทุกคนคือดวงวิญญาณ บางคนก็มีบทบาทที่ยาวนานและบางคนก็มีบทบาทที่สั้น นี่เป็นการแสดงที่ไม่มีขีดจำกัดที่ใหญ่โตมาก ลูกรู้ว่าลูกมาที่นี่ตามลำดับกันไปอย่างไรและลูกเล่นบทบาทของลูกอย่างไร ก่อนอื่นใดนั้นเป็นสกุลเทพ ลูกได้รับความรู้นี้ในเวลาหนึ่งในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด และแล้วในเวลาสุดท้ายจะไม่จดจำสิ่งนี้แต่อย่างใดเลย พ่อเองพูดว่า ความรู้นี้จะหายไป ไม่มีใครรู้ว่าศาสนาเทพถูกสร้างขึ้นอย่างไร มีสัญลักษณ์ของสิ่งนี้แต่ไม่มีใครรู้ว่ามี การสร้างขึ้นมาอย่างไร ลูกรู้ถึงสิ่งนี้และแล้วลูกก็ทำให้ผู้อื่นเป็นเหมือนกันกับตัวลูกเอง เมื่อมีลูกๆ มากมายแน่นอนลูกจะต้องใช้เครื่องขยายเสียง วิธีการจะปรากฏขึ้นอย่างแน่นอน ลูกจะต้องการห้องประชุมขนาดใหญ่ด้วยเช่นกัน ไม่ว่าลูกทำอะไรในวงจรก่อนหน้านี้ลูกจะทำการนั้นอีกครั้งหนึ่ง ลูกเข้าใจสิ่งนี้ จำนวนของลูกก็จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ บาบได้บอกลูกให้อธิบายแก่ผู้ที่สร้างห้องประชุมสำหรับงานแต่งงาน ที่นี้เช่นกันเขากำลังสร้างธรรมศาลาฯลฯ เพื่อจัดพิธีแต่งงาน ผู้ที่เป็นของสกุลของเราจะเข้าใจอย่างรวดเร็ว ผู้ที่ไม่เป็นของสกุลนี้จะสร้างอุปสรรค ผู้ที่เป็นของสกุลนี้จะเชื่อว่านี่คือสัจจะ ผู้ที่ไม่เป็นของศาสนานี้จะต่อสู้ พวกเขาพูดว่าพวกเขาเคยมีประเพณีนี้เสมอ เวลานี้เป็นหนทางของครอบครัวที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อมาอีกครั้งเพื่อทำให้ลูกบริสุทธิ์ ลูกเน้นความบริสุทธิ์และเหตุนี้เองจึงมีอุปสรรคมากมาย พวกเขาได้ให้ความเคารพอย่างมากต่ออกาคัน มีความเคารพต่อพระสันตะปาปาด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าพระสันตะปาปามาและทำอะไร พระสันตะปาปาดำเนินพิธีแต่งงานเป็นแสนคู่ มังงานแต่งงานเกิดขึ้นมากมาย พระสันตะปาปามาและผูกข้อมือให้ ผู้คนเหล่านั้นพิจารณาว่านั่นเป็นเกียรติในการทำสิ่งนี้ พวกเขาแม้กระทั่งเรียกว่าดวงวิญญาณยิ่งใหญ่สำหรับงานสมรสนี้ ในทุกวันนี้พวกเขาแม้กระทั่งทำพิธีหมั้น พ่อพูดว่า ตัณหาราคะเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด คำสั่งนี้ไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก จำเป็นต้องมีกลยุทธ์ที่ดีมากเพื่ออธิบาย เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปพวกเขาจะเริ่มเข้าใจทีละน้อย อธิบายแก่ผู้ที่เป็นของศาสนาอื่นดูตั้งแต่เดิมที่คงอยู่ตลอดไป พวกเขาจะเข้าใจอย่างรวดเร็วว่าที่จริงแล้วนี่คือศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป, ไม่ใช่ศาสนาอื่นดู เช่นเดียวกับที่ลูกมาเรียนรู้ความรู้จากพ่อ ในทำนองเดียวกันผู้อื่นจะเข้าใจและจะมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องด้วยเช่นกัน ลูกมีศรัทธาที่มั่นคงว่าต้นอ่อนมีการเพาะปลูกอย่างต่อเนื่องด้วยเช่นกัน ลูกกำลังจะกลายเป็นเทพด้วยการทำตามศรัทธาของพ่อ พวกเขาเป็นผู้อาศัยของโลกใหม่ ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้ว่าพ่อจะมาในยุคบรรจบพบกันและโยกย้ายลูก ลูกไม่รู้ถึงสิ่งนี้เลย เวลานี้ลูกเข้าใจว่านี่คือยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดอย่างแท้จริง ลูกกำลังกลับมาสูงส่งที่สุด ไม่ว่าลูกจะทำความเพียรพยายามมากมายแค่ไหน นั่นคือสิ่งที่ลูกจะกลายเป็นตามนั้น ลูกแต่ละคนต้องถามหัวใจตนเองว่า วิชาใดก็ตามที่ลูกอ่อนแอในโรงเรียน ลูกเข้าใจว่าลูกจะสอบตกในวิชานั้น นั่นก็เป็นพาหุชาลาหรือโรงเรียนด้วย กิตะพาหุชาลานั้นมีชื่อเสียงโด่งดังมาก พวกเขาเปลี่ยนชื่อนั้นไปเล็กน้อย เมื่อลูกเขียนว่า “กิตะที่แท้จริงและกิตะที่ปลอม” พวกเขาจะไม่พอใจ จะมีความขัดแย้งอย่างแน่นอน ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องหวาดกลัวเกี่ยวกับสิ่งนี้ ทุกวันนี้มีแพ้ชนะของการเฝ้าระวัง ฯลฯ พวกเขาจุดไฟเผาทุกสิ่งอยู่เรื่อยๆ พวกเขาเรียนรู้สิ่งใดก็ตามที่ใครบางคนสอนพวกเขา เวลานี้ผู้คนได้เรียนรู้มากมายมากกว่าที่พวกเขาเคยรู้มาก่อน พวกเขาถือป้ายประท้วงอย่างต่อเนื่อง ฯลฯ รัฐบาลประสบกับการขาดทุนทุกปีและดังนั้นภาษีจึงเพิ่มขึ้น วันหนึ่งธนาคาร ฯลฯ จะเปิดกล่องของทุกคน พวกเขาเฝ้าแต่ค้นหาอาหาร ฯลฯ เพื่อให้แน่ใจว่าพวกเขาไม่ได้เก็บไว้มากเกินไป ลูกเป็นอิสระจากสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด สิ่งหลักสำหรับลูกคือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง พ่อพูดว่า พ่อไม่ได้มีสายใยใดกับสิ่งต่างๆ เหล่านั้น หน้าทีของพ่อเพียงแค่อธิษฐานแก่ลูกเพื่อที่ความทุกข์ทั้งหมดของลูกจะถูกขจัดออกไป ในเวลานี้บัพธิกรรมของลูกจะได้รับการสะสาง โรคภัยทั้งหมด ฯลฯ ที่ยังคงหลงเหลืออยู่จะปรากฏออกมาด้วยเช่นกัน บัพธิกรรมของการกระทำในเวลาสุดท้ายต้องมีการสะสางด้วยเช่นกัน ลูก

ต้องไม่พลาดแล้ว เมื่อผู้คนล้มป่วย พวกเขาถูกเตือนให้จดจำพระเจ้า ลูกสามารถไปและให้ความรู้ในโรงพยาบาล นั่นคือจดจำพ่อและบาปจะได้รับการปลดปล่อย ไม่ได้เป็นเรื่องของเพียงหนึ่งชาติเกิดเดียว พ่อรับประกันว่าลูกจะไม่ล้มป่วยเป็นเวลา 21 ชาติเกิดในอนาคตของลูก และด้วยการจดจำพ่อผู้เดียวช่วงชีวิตของลูกจะเพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน ช่วงชีวิตของชาวบาร์ตันยาว พวกเขาปราศจากโรคภัย เวลานี้พ่อกำลังให้ศรัทธาแก่ลูกเพื่อให้ลูกสูงส่ง ลูกต้องไม่ลืมคำว่า “สิริมงคลและสูงส่งที่สุด” ลูกคือผู้ที่กลายเป็นเช่นนี้ในทุกวงจร ไม่มีใครอื่นสามารถพูดสิ่งนี้ ดังนั้นลูกสามารถทำงานรับใช้อย่างมากในลักษณะนี้ ลูกสามารถนัดหมายกับหมอในเวลาใดก็ตาม ผู้ที่ทำงานสามารถทำงานรับใช้ได้อย่างมากด้วยเช่นกัน บอกคนไข้ว่า เราก็นั่นก็มีหมอด้วยเช่นกัน ท่านเป็นศัลยแพทย์ที่ไม่มีขีดจำกัดที่ไม่สูญสลาย เวลานี้เราเป็นของผู้เดียวที่เราจะกลับมาเป็นอิสระจากโรคภัยถึง 21 ชาติเกิดด้วยท่าน อธิบายแก่รัฐมนตรีสาธารณสุขว่า ผู้คนทำความเพียรพยายามอย่างมากเพื่อสุขภาพ มีผู้คนน้อยนิดมากในยุคทอง ที่นั่นเคยมีความสุข, ความสุขและความบริสุทธิ์ ที่นั่นมีทุกสิ่ง เพียงลูกเท่านั้นที่นำคุณประโยชน์ให้กับทั้งโลก ลูกคือผู้นำทาง ลูกคือชุมชนพินดาว่า สิ่งนี้จะไม่อยู่ในสติปัญญาของใครอื่น อธิบายแก่รัฐมนตรีอาหาร ชีพบาบาเป็นรัฐมนตรีอาหารที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ท่านให้อาหารมากมายที่จะไม่มีสิ่งใดขาดหายไป ในสวรรค์ เวลานี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ลูกมีทั้งวงจรในสติปัญญาของลูก และเหตุนี้เองลูกจึงถูกเรียกว่าผู้ควงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง อย่างไรก็ตามบาร์ตันได้กลับมาจากจนคั่นแค้น ลูกๆรู้ว่าผู้เดียวที่มีปัญญาได้มาเพื่อสอนปัญญาของท่านแก่ลูกต่อไป อังชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำให้พ่อผู้เดียวเป็นมิตรร่วมทางของลูกและมีประสบการณ์ว่า “ฉันนั่งกับท่าน ฉันรับฟังท่านคนเดียว ฉัน รับประทานกับท่าน” ละทิ้งมิตรที่ไม่ดีและอยู่กับมิตรแห่งสัจจะ
2. สะสางบัญญัติกรรมของลูกและความทุกข์ทรมานของกรรมด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึงและกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ โยกย้ายตนเองอย่างสมบูรณ์ในยุคบรรจบพบกัน

พร: พร: ขอให้ลูกอุทิศตนและตายในขณะที่มีชีวิตอยู่ด้วยการพูดว่า "บาบาของฉัน" จากหัวใจของลูกและทำข้อตกลงที่แท้จริง
การกลายเป็นบราห์มา कुमारหรือกุมาริหมายถึงการอุทิศตน เมื่อลูกพูดว่า "บาบาของฉัน" จากหัวใจของลูก บาบาพูดว่า "ลูก ทุกสิ่งเป็นของลูก!" ไม่ว่าลูกจะอยู่ในบ้านหรือในศูนย์ เมื่อลูกพูดว่า "บาบาของฉัน" จากหัวใจของลูก พ่อก็ทำให้ลูกเป็นของพ่อ สิ่งนี้เป็นข้อตกลงของหัวใจ ไม่ใช่ข้อตกลงทางร่างกายที่ทำด้วยคำพูด การอุทิศตนหมายถึงการอยู่ในเส้นของศรัทธา เพียงผู้ที่อุทิศตนในวิธีนี้เท่านั้นคือบราห์มินที่ตายในขณะที่มีชีวิตอยู่

คติพจน์: ถ้าลูกมีความรักในคำว่า "ของฉัน" และแล้วจงหลอมรวม "ของฉัน" ทั้งหมดไปสู่ "บาบาของฉัน" ผู้เดียว

***** โอม ขานด์ *****

วันที่ 11 มีนาคม 2021 เป็นวันที่ดาดีกุลชาร์จี (ว้าวตัวเล็ก chota nandi) ดาดีผู้เป็นที่รักอย่างสุดซึ้งของเรา ผู้เป็นแสงสว่างในดวงตาของบัพาดา ผู้ที่มีพ่อดิลารัมอยู่ในหัวใจของเธอ ผู้เป็นพาหนะของบัพาดา ได้กลายเป็นผู้อาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน วันนี้ในวันครบรอบของเธอ เราจะพำสอนคำพูดอันล้ำค่าของเธอเข้ามาในชีวิตของเรา และให้การตอบแทนความรักของเธอและการหล่อเลี้ยงของบัพาดา นี่คือการสรรเสริญที่แท้จริงของเราต่อเธอ

คำพูดอันล้ำค่าที่พูดโดยดาดีกุลชาร์จี

1. มอบความรับผิดชอบทั้งหมดของลูกให้กับบาบาและกลายเป็นแสงและเบาสบาย และลูกจะร่ายรำตลอดเวลา

2. ทำให้จิตใจและสติปัญญาของลูกมั่นคงอยู่ที่พ่อ: การมีสมาธิอยู่กับพ่อเป็นความพยายามทางจิตวิญญาณที่แท้จริง
3. ความรักของพระเจ้าคือความรักที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน เพื่อให้การตอบแทนสิ่งนี้ เพียงแต่กลับมาเป็นเช่นเดียวกับท่าน
4. เพื่อที่จะมีประสบการณ์มิตรร่วมทางของบาบา จงรักษาจิตใจและสติปัญญาให้สะอาดและกระจ่าง
5. เมื่อพ่อผู้ทรงอำนาจสูงสุดอยู่กับลูก ลูกจะมีความสุขตลอดไป อย่าสับสน อย่ากลัว อย่าท้อแท้
6. เพื่อที่จะรับใช้กับพาหนะของร่างกายภายในของลูก จงกลายเป็นแสงและเบาสบาย
7. บอกบาบาเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ในหัวใจของลูก ให้ท่านนั่งในดวงตาของลูกและดวงตาของลูกจะไม่ถูกดึงดูดไปหาใครอื่น
8. เพื่อที่จะรับใช้ด้วยจิตใจของลูกในช่วงเวลาสุดท้าย จงสะสมพลังทั้งหมดไว้

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ฝึกฝนการเข้าไปสู่ความเงียบสงัด ให้สติปัญญาของลูกคงอยู่กับพ่อและแล้วพ่อจะให้กระแสของพลัง(สกาช)แก่ลูกเพื่อให้ลูกกลับมาปราศจากร่าง

คำถาม: เมื่อลูกได้รับดวงตาที่สามของความรู้ ลูกได้รับนิมิตใด?

คำตอบ: ลูกมีนิมิตของบทบาทต่างๆที่ลูกเล่นตั้งแต่ตอนต้นของยุคทองจนถึงตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก ลูกรู้ทั้งโลก ตั้งแต่ตอนต้นถึงตอนจบ การรู้หมายถึงการมีนิมิต เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกเคยเป็นเทพที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง แล้วเวลานี้ลูกได้กลายเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติเยี่ยงปีศาจ และลูกกำลังจะกลายเป็นเทพที่มีคุณธรรมสูงส่งอีกครั้ง เวลานั้นลูกจะไปสู่โลกใหม่ ไปสู่บ้านใหม่ของลูก

โอมชานติ ลูกๆนั่งอยู่ที่นอกระหว่างการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดไม่ได้ใช้ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ท่านกำลังให้การช่วยเหลือของสกาชแก่ลูกๆ นั่นคือท่านทำให้ลูกลิ้มร่างกายของลูก ลูกๆได้รับความช่วยเหลือของพ่อเพื่อให้ลูกจะสามารถลิ้มร่างกายของลูก ท่านให้สกาชแก่ลูกดวงวิญญาณเพราะท่านมองที่ดวงวิญญาณเท่านั้น สติปัญญาของลูกแต่ละคนอยู่กับพ่อในเวลานี้ และสติปัญญาและคริสต์ของพ่อก็คืออยู่กับลูกๆ มีความแตกต่าง (มีการอยู่ในความเงียบสงัด2-3นาทีก) ลูกกำลังฝึกฝนสภาพของความเงียบสงัดนี้ ลูกต้องการทั้งร่างกายของลูกและกลับมาแยกห่าง ลูกดวงวิญญาณเข้าใจว่ายิ่งลูกมีการจดจำระลึกถึงมากเท่าไรลูกจะกลับมาแยกจากร่างกายของลูกได้มากเท่านั้น พวกเขาให้ตัวอย่างของงู ต้องมีบางสิ่งพิเศษในตัวอย่างที่ทำให้ไว้อย่างแน่นอน ลูกเข้าใจว่าลูกจะจากร่างของลูกและกลับบ้านและแล้วลงมาที่นี่อีกครั้งหนึ่ง ไม่มีใครอื่นที่รู้สิ่งเหล่านี้ ไม่มีใครอื่นที่รู้ละครนี้ ไม่มีใครอื่นที่จะสามารถรับประกันว่าบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยด้วยการมีการจดจำระลึกถึง ไม่มีใครอื่นถ่ายทอดสิ่งต่างๆเช่นนั้นแก่ลูก ลูกรู้ว่าเวลานี้คือการเดินทางกลับของลูก โยคะของสติปัญญาของดวงวิญญาณลูกดึงไปในทิศทางนั้น ละครกำลังจะสิ้นสุดลงและเวลานี้เราต้องกลับบ้าน ลูกต้องจดจำพ่อ ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ น้ำของแม่น้ำคงคาไม่สามารถเป็นผู้ให้การหลุดพ้นหรือผู้นำทางได้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถเป็นผู้ให้การหลุดพ้นและผู้นำทาง สิ่งเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจแล้วได้รับการอธิบาย นั่นคือหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีคุณสมบัติอื่นใดในสิ่งนั้น ลูกๆเข้าใจว่าน้ำเป็นไปเพื่อการอาบน้ำ น้ำไม่สามารถชำระลูกให้บริสุทธิ์ได้ ไม่ใช่พวกเขาจะได้รับการผลตอบแทนใดสำหรับความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขา ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาได้ให้ความสำคัญสิ่งนั้นเป็นอย่างยิ่ง ทุกสิ่งเหล่านี้ลูกเรียกว่าศรัทธาที่มงาย! ด้วยการมีศรัทธาที่มงายอย่างต่อเนื่องในลักษณะนั้นมนุษย์จึงได้รับสมญาว่า “ลูกที่ตาบอดของคนตาบอด” เหล่านี้คือคำพูดของพระเจ้า ลูกรู้ว่าใครที่มองเห็นและใครที่ตาบอด เวลานั้นลูกได้มาเพื่อรู้ถึงตอนเริ่ม,ตอนกลางและตอนจบของละครโลกจากพ่อ เวลานั้นลูกได้ตระหนักถึงพ่อ ลูกสามารถตระหนักถึงตอนเริ่ม,ตอนกลางและตอนจบของโลกและช่วงระยะเวลาของละครโลก จงไตร่ตรองทุกประเด็นของมหาสมุทรแห่งความรู้และแล้วตัดสินใจเพื่อตนเอง มีความแตกต่างระหว่างหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาและหนทางของความรู้ ความรู้ที่พิเศษสุด ความรู้ที่ไม่มีชื่อเสียง นี่คือการศึกษาราชโยคะ ลูกเข้าใจว่าเทพนั้นปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง พ่อ ผู้สร้าง นั่งและให้คำแนะนำตัวของท่านเอง ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกเรียกว่าพระเจ้า ในภาษาอังกฤษท่านเรียกว่า “Supreme Soul (ดวงวิญญาณสูงสุด)” และดวงวิญญาณหมายถึงอาตมา ดวงวิญญาณของพ่อไม่ได้ใหญ่กว่าดวงวิญญาณอื่นใด ดวงวิญญาณของพ่อเป็นเช่นเดียวกันกับดวงวิญญาณของลูก ไม่ใช่ว่าลูกจะเล็กกว่าและพ่อใหญ่กว่า ไม่เลย พ่อสูงสุดที่เต็มไปด้วยความรู้ที่อธิบายแก่ลูกๆด้วยความรักอย่างยิ่ง แต่ละดวงวิญญาณต้องเล่นบทบาทของเขา แน่แน่นอนเขาต้องรับร่างกายเพื่อเล่นบทบาทของเขา ที่อยู่อาศัยของดวงวิญญาณคือดินแดนแห่งความสงบ ลูกๆรู้ว่าลูกดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในธาตุแสงที่ยิ่งใหญ่ เช่นผู้ที่อาศัยอยู่ในดินแดนของอินดูลสถานเรียกตนเองว่าอินดู ในทำนองเดียวกัน ดวงวิญญาณที่มาจากดินแดนแห่งธาตุบราห์มคิดว่าธาตุบราห์มคือพระเจ้า เหตุผลของการตกลงมาถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ไม่ว่าใครจะเพียรพยายามมากแค่ไหนก็ไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ เมื่อการละเล่นได้จบสิ้นลง นักแสดงทั้งหมดจะมารวมกันบนเวที ผู้สร้างและนักแสดงหลักทั้งหมดยืนอยู่ด้วยกัน ลูกรู้ว่าละครนี้เวลานี้จะสิ้นสุดลง ไม่มีผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาที่รู้สิ่งเหล่านี้ ไม่มีใครมีความรู้ของดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณสูงสุด,พ่อมาที่นี่เพียงครั้งเดียว ทุกคนอื่นต้องเล่นบทบาทของพวกเขาที่นี่ การขยายตัวเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดวงวิญญาณทั้งหมดมาจากไหน? หากดวงวิญญาณกลับบ้านก็จะมีระบบนั้น คนหนึ่งจะมาและอีกคนหนึ่งจะไป และแล้วนั้นก็จะมีลูกกล่าวว่ามีเกิดใหม่? ในความเป็นจริงการกลับมาเกิดใหม่ดำเนินมาตั้งแต่ตอนต้น คนแรกคือลักษมีและนารายณ์ พ่อได้

อธิบายว่าพวกเขาจะกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ และแล้วเมื่อพวกเขาไปถึงจุดสิ้นสุด พวกเขาก็ไปและกลายเป็นคนแรกอีกครั้ง ไม่สามารถมีความสงสัยใดๆเกี่ยวกับสิ่งนี้ นี่คือพ่อของดวงวิญญาณผู้ที่มาและอธิบายด้วยตัวท่านเอง ท่านอธิบายอะไร? ท่านให้คำแนะนำของตัวท่านเอง ลูกรู้มาก่อนหรือไม่ว่าดวงวิญญาณสูงสุดคือใคร? ลูกเพียงแต่ไปที่วัดของชีวา มีวัดที่นับไม่ถ้วนที่นั่น ในยุคทองไม่มีวัดหรือการกราบไหว้บูชา ฯลฯ ที่นั่นลูกกลายเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และแล้วหลังจากครึ่งวงจร ลูกกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา และไม่สามารถถูกเรียกว่าเทพอีกต่อไป และแล้วพ่อก็มาและทำให้ลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอีกครั้ง ไม่มีการร้องเพลงสรรเสริญนี้ในดินแดนอื่นใด เวลาที่ลูกเข้าใจแล้วว่าอาณาจักรของรามคืออะไรและอาณาจักรของราวันคืออะไร ลูกต้องพิสูจน์ให้ผู้คนได้เห็นถึงระยะเวลาของอาณาจักรของราม นี่คือการละเล่นที่ลูกต้องเข้าใจ พ่อคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดและท่านเต็มไปด้วยความรู้ด้วยเช่นกัน เราได้กลับมาสูงสุดผ่านท่าน เราได้มาซึ่งสถานภาพที่สูงที่สุดด้วยเช่นกัน เวลาที่พ่อกำลังสอนเรา และดังนั้นเราต้องซึมซับสิ่งนี้พร้อมกันกับคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกๆเคยสาธยายว่าเทพเป็นเช่นไรและตัวลูกเองเป็นเช่นไรในเวลานี้? เวลาที่ลูกเข้าใจว่าลูกต้องกลับมาปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิงเช่นเดียวกับเหล่าเทพ ไม่มีวิธีการอื่นใดที่จะทำให้สิ่งนี้ประสบความสำเร็จนอกจากด้วยการจดจำพ่อ หากใครรู้วิธีที่จะทำสิ่งนี้ให้สำเร็จจงบอกเรา! ลูกไม่สามารถพูดว่าธาดุบราห์มปราศจากกิเลส ไม่เลย เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาปราศจากกิเลส ธาดุบราห์มไม่สามารถเป็นดวงวิญญาณเช่นกัน นั่นเป็นเพียงสถานที่อยู่อาศัย ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆว่าสติปัญญาอยู่ในแต่ละดวงวิญญาณและเมื่อดวงวิญญาณกลับมาดโมประธาน สติปัญญาก็กลับมาไม่รู้คิด ดังนั้นมีผู้ที่รู้คิดและผู้ที่ไม่รู้คิด สติปัญญาของลูกกลับมาสะอาดอย่างสมบูรณ์และแล้วสิ่งเหล่านั้นก็กลับมาสปรก ลูกเข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างความบริสุทธิ์และความไม่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถกลับบ้านได้ เวลาที่พวกเขาจะกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร นี่คือนสิ่งที่พวกเขาได้ร้องเรียกหา สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละครเช่นกัน ลูกเข้าใจว่าเวลานี้คือยุคบรรจบพบกัน พ่อมาเพียงครั้งเดียวเพื่อพาลูกกลับบ้าน ไม่ใช่ทุกคนจะไปสู่โลกใหม่ ผู้ที่ไม่มีบทบาทที่นั่นจะคงอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ เหตุนี้เองสิ่งนี้จึงมีการแสดงให้เห็นในรูปภาพด้วยเช่นกัน รูปภาพทั้งหมดกลายเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา รูปภาพเหล่านี้ซึ่งมีการอธิบายว่าวงจรโลกหมุนไปได้อย่างไรเป็นของหนทางของความรู้ ลูกเข้าใจว่าลูกลงมาจาก 16 องศา มาสู่ 14 องศา จาก 14 องศา มาสู่ 12 องศาอย่างไร และเวลานี้ไม่มีองศาใดเหลืออยู่เลยอย่างไร ทุกคนตามลำดับกันไป นักแสดงก็ตามลำดับกันไปเช่นกัน บางคนได้รับเงินเดือน 1,000 บางคน 1,500 บางคน 500 บางคน 100 และบางคน 150 และดังนั้นจึงมีความแตกต่างเป็นอย่างยิ่ง มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนในวิธีที่ลูกศึกษาเล่าเรียนด้วยเช่นกัน ในโรงเรียนเหล่านั้น หากพวกเขาสอบตกพวกเขาต้องศึกษาเล่าเรียนอีกครั้ง แต่ที่นั่น ไม่มีเรื่องของการศึกษาอีกครั้ง สถานภาพของลูกจะลดลง และแล้วลูกก็จะไม่สามารถศึกษาความรู้นี้ได้อีกครั้ง การศึกษานี้เป็นไปไม่ได้เพียงแต่ครั้งเดียวเท่านั้น พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นด้วยเช่นกัน ลูกๆเข้าใจว่าในตอนแรกเคยมีเพียงอาณาจักรเดียว เมื่อลูกอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ผู้อื่น, พวกเขาจะยอมรับสิ่งเหล่านี้ ชาวคริสเตียนก็มีความฉลาดอย่างมากในวิทยาศาสตร์ด้วยเช่นกัน ทุกคนเรียนรู้สิ่งเหล่านั้นจากพวกเขา สติปัญญาของพวกเขาไม่ได้กลับมาสูงส่งและหรือเหมือนหิน ในขณะนี้สติปัญญาของเขา กำลังสร้างความอัศจรรย์ วิทยาศาสตร์ได้เติบโตเป็นอย่างมากผ่านชาวคริสเตียน วิทยาศาสตร์มีจุดมุ่งหมายเพื่อความสุขด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าโลกเก่าจะต้องถูกทำลาย และแล้วเราจะไปสู่ดินแดนของความสงบและดินแดนของความสุข ดวงวิญญาณมนุษย์ทั้งหมดจะกลับบ้านได้อย่างไร? การทำลายล้างจะเกิดขึ้นด้วยวิทยาศาสตร์ ดวงวิญญาณทั้งหมดจะละร่างของพวกเขาและกลับบ้าน การหลุดพ้นหลอมรวมอยู่ภายในการทำลายล้างนี้ เป็นเวลาครึ่งวงจรที่ทุกคนเพียรพยายามเพื่อการหลุดพ้น เวลาที่สิ่งนี้จะเกิดขึ้นด้วยวิทยาศาสตร์และภัยพิบัติทางธรรมชาติ สิ่งนี้ควรเป็นที่เข้าใจว่าสงครามนี้คือเครื่องมือที่จะพาทุกๆดวงวิญญาณกลับไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น ผู้คนมากมายจะไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น ไม่ว่าลูกจะเพียรพยายามฝึกฝนหฐโยคะและรับกรรมมากมายเพียงใด ก็ไม่มีใครในบรรดาลูกๆที่สามารถไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นได้ มีการเตรียมระเบิดหลายล้านมากผ่านทางวิทยาศาสตร์ และดังนั้นต้องเป็นที่เข้าใจว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน จะมีผู้คนจำนวนน้อยมากในโลกใหม่ ที่เหลือทั้งหมดจะกลับไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น ลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิตด้วยพลังของการศึกษาของลูก และลูกปกครองอาณาจักรที่มั่นคงและไม่สั่นคลอน แต่ดูดินแดนทั้งหมดที่นั่น ทั้งหมดได้ถูกแบ่งแยกออกไป! พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของอาณาจักรของโลก อาณาจักรที่มั่นคงและไม่สั่นคลอน มรดกของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคืออำนาจการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัด ใครที่ห้ามรดกนี้และเมื่อใด? สิ่งนี้ไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของผู้ใด เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจ แต่ละดวงวิญญาณมีตาที่สามของความรู้ ลูกดวงวิญญาณกลายเป็นตัวของความรู้นี้ ลูกสามารถกลายเป็นสิ่งนี้ด้วยพ่อ, มหาสมุทรแห่งความรู้เท่านั้น พ่อมาและให้ความรู้ของผู้สร้างนี้และตอนต้น, ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างแก่ลูก ในความเป็นจริง สิ่งนี้ใช้เวลาเพียง 1 วินาทีเท่านั้น “การหลุดพ้นในชีวิต” ใน 1 วินาที ทุกคนอื่นได้รับการหลุดพ้น ละครถูกกำหนดไว้ในลักษณะนี้ ทุกคนได้รับการปลดปล่อยจากบ่วงของราวัน ผู้คนเหล่านั้นพยายามอย่างหนักมากเพื่อนำมาซึ่งความสงบในโลก เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจว่ามีความสงบในโลก

และในบราห์มันเมื่อใด มีคำกล่าวว่ามีความสงบในธาตุแสงและจะมีความสงบและความสุขที่นี้ในโลกนี้ด้วยเช่นกัน โลกนี้จะแตกต่างจากธาตุแสง ธาตุแสงอยู่เหนือดวงจันทร์และดวงดาว ไม่มีสิ่งใดของโลกนี้ที่นั่น นั่นถูกเรียกว่าโลกแห่งความเจียบสงบ ลูกออกจากร่างกายของลูกและเข้าไปสู่โลกแห่งความเจียบสงบนั้น ลูกๆ จดจำสิ่งนั้นและเหตุนี้เองเวลานี้ลูกจึงเตรียมตนเองเพื่อกลับไปที่นี่ ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งนี้ เวลานี้ลูกกำลังได้รับแรงบันดาลใจเพื่อเตรียมสำหรับสิ่งนี้ สงครามจะเป็นประโยชน์ บัญชีของทุกคนจะได้รับการชำระสะสาง ทุกคนจะกลับมาบริสุทธิ์ โยคะคือไฟ ทุกสิ่งกลับมาบริสุทธิ์ในไฟ เช่นที่พ่อรู้ถึงตอนต้น, ตอนกลางและตอนจบของละคร ในทำนองเดียวกันลูกๆ นักแสดงก็ต้องรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของละครด้วยเช่นกัน การเข้าใจสิ่งนี้หมายถึงการมีนิมิต ดวงตาที่สามของความรู้ของลูกเวลานี้ได้เปิดขึ้นมาแล้ว เวลานี้ลูกได้มารู้สิ่งต่างๆ ทั้งหมดของโลกตั้งแต่ตอนต้นของยุคทองจนถึงตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กอย่างแน่นอน ไม่มีมนุษย์อื่นใดรู้สิ่งนี้? ลูกเข้าใจว่าลูกคือผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง และเวลานี้ลูกคือผู้ที่มีลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจด้วยเช่นกัน และพ่อก็มาอีกครั้งเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง พ่อมาเพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ไม่มีใครอื่นในโลกรู้ว่าผู้ที่เป็นของสกุลเทพนั้นคือผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม พวกเขากลับมาบริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของผู้ใด ลูกเข้าใจว่าภาพลักษณ์ทั้งหมดเหล่านั้นว่าไม่มีชีวิต ไม่มีใครสามารถถ่ายภาพได้อย่างถูกต้องแม่นยำของพวกเขาได้ พวกเขามีความงามอย่างเป็นธรรมชาติ ร่างกายที่บริสุทธิ์ถูกสร้างขึ้นจากวัตถุธาตุที่บริสุทธิ์ ที่นี้ พวกเขาไม่บริสุทธิ์ ไม่มีใครในโลกนี้ที่มีสีผิวต่างๆ จะอยู่ในยุคทอง ศรีภษณะถูกเรียกว่าผู้ที่น่าเกลียดและสวยงาม ในยุคทองเขาสวยงามและในยุคเหล็กเขาน่าเกลียด เขาไปจากยุคทองสู่ยุคเหล็กได้อย่างไร? ลูกเข้าใจทุกสิ่งจากดวงวิญญาณอันดับหนึ่งเป็นต้นไป ท้นที่ที่เด็กออกมาจากครรภ์เขาก็ได้รับชื่อว่าศรีภษณะ ชื่อนี้จำเป็นอย่างแน่นอน ลูกจะพูดว่าดวงวิญญาณศรีภษณะสวยงามและแล้วก็กลับมาเกลียด และเหตุนี้เองเขาจึงถูกเรียกว่า “ผู้ที่น่าเกลียดและสวยงาม” เมื่อลูกได้รับดวงชะตาชีวิตของผู้นี้ ลูกก็สามารถเข้าใจโหราศาสตร์ของทั้งจักรวาล มันเต็มไปด้วยความลึกลับมากมายที่ลูกเท่านั้นที่รู้ ไม่มีใครอื่นที่รู้ความลับเหล่านี้ เวลานี้ลูกต้องไปสู่โลกใหม่และบ้านใหม่ ผู้ที่ศึกษาอย่างดีจะไปสู่โลกใหม่ พ่อคือนายของทั้งโลกที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด พ่อถูกเรียกว่านาย นี่คือการศึกษ ไม่สามารถมีความสงสัยหรือคำถามในการศึกษานี้ ลูกไม่จำเป็นต้องโต้แย้งเกี่ยวกับคัมภีร์ที่นี้ ครูผู้เดียวที่นี้สูงส่งที่สุดและท่านนั่งที่นี้และสอนลูก ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือสัจจะ ท่านบอกลูกในรูปของคำสอนถึงเรื่องราวของวิธีที่จะกลายเป็นนารายณ์ที่แท้จริง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1 ชำระสะสางบัญชีกรรมทั้งหมดของลูกและเตรียมตนเองเพื่อกลับไปสู่โลกของความเจียบสงบ ทำให้ดวงวิญญาณบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ด้วยพลังของการจดจำระลึกถึง

2 นำความรู้ที่จากมหาสมุทรแห่งความรู้ไปสู่การปฏิบัติ ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้และตัดสินใจเพื่อตนเอง เพื่อที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงส่งในชีวิตของการหลุดพ้นของลูก จงสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง

พร: พระ: ขอให้ลูกได้รับการปลดปล่อยจากอิทธิพลของแรงดึงดูดใดๆ โดยการอยู่กับพ่อและกลับมาเป็นเหมือนพ่อ
ที่ใดมีการจดจำระลึกถึงพ่อ นั่นคือที่ที่มีความเป็นมิตรของพ่อ จิตสำนึกที่เป็นร่างไม่สามารถเกิดขึ้นได้ ผู้ที่อยู่พ่อหรือใกล้ชิดกับพ่อจะห่างไกลจากกระแสจิตที่เลวร้ายของโลกใดๆ นั่นคือจากอิทธิพลของแรงดึงดูดใดๆ ผู้ที่อยู่กับพ่อจะกลับมาทัดเทียมกับพ่อโดยการอยู่กับท่าน เช่นเดียวกับที่พ่อสูงสุดเหนือสิ่งใด ในทำนองเดียวกันสภาพของลูกๆ ก็จะกลับมาสูงสุดและไม่มียะไรจากด้านล่างที่สามารถมีอิทธิพลต่อพวกเขาในสถานการณ์ใดๆ

คติพจน์: เมื่อจิตใจและสติปัญญาของลูกอยู่ภายใต้การควบคุมของลูก ก็จะง่ายดายสำหรับลูกที่จะกลับมาปราศจากร่าง

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ไม่มีนักเรียนอื่นใดทั่วทั้งโลกที่มีโชคหลายล้านเท่าเท่ากับลูก พ่อมหาสมุทรแห่งความรู้ มาที่นี่ในฐานะที่เป็นครูของลูกเพื่อสอนลูกด้วยตัวเอง
- คำถาม:** ลูกควรใส่ใจในสิ่งใดอย่างสม่ำเสมอ เพื่อที่เส้นด้ายของความผูกพันยึดมั่นของลูกจะขาดลงได้?
- คำตอบ:** หากลูกใส่ใจในการทำงานรับใช้ เส้นด้ายของความผูกพันยึดมั่นของลูกจะสามารถขาดลงได้ ทำให้สติปัญญาของลูกจดจำอย่างสม่ำเสมอว่าอะไรก็ตามที่ลูกเห็นด้วยดวงตาของลูกนั้นสูญสลาย อย่าได้เห็นสิ่งนั้นแม้ขณะที่มองดู ศรีมัทของพ่อคือ อย่าเห็นสิ่งที่เลวร้าย อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย!

โอมชานติ พระเจ้าข้าพุดกับลูกซาลิแกรมที่แสนหวาน นั่นคือกับลูกๆ ทางจิต ลูกๆ เข้าใจว่าลูกเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่บริสุทธิ์ที่คงอยู่ตลอดไปของยุคทอง ดังนั้นลูกควรจดจำว่าลูกเป็นของศาสนานั้น ผู้คนมากมายเชื่อในศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป แต่แทนที่จะเรียกว่าศาสนาเทพ พวกเขากลับให้ชื่อว่าศาสนาฮินดู เวลาที่ลูกเข้าใจแล้วว่าใครเป็นคนดั้งเดิมและคงอยู่ตลอดไป และด้วยการกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ นี่คือนั่นที่ลูกได้กลายเป็น พระเจ้านั่งที่นั่นและอธิบายสิ่งนี้ให้แก่มิตรเป็นการเล่นตัว พระเจ้าไม่ใช่มนุษย์ที่มีร่างกาย ผู้อื่นทั้งหมดมีร่างกายของเขาเอง ชีพบาบาเป็นที่รู้จักว่าเป็นผู้ที่ปราศจากร่าง ท่านไม่ได้มีร่างกายของท่านเอง ผู้อื่นทั้งหมดมีร่างกายของเขาเอง ดังนั้นจึงเป็นสิ่งที่หวานขึ้นอย่างมากที่จะมีประสบการณ์ว่าตนเองปราศจากร่างในลักษณะนี้ ลูกเคยเป็นอะไรและเวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นอะไร? ลูกเข้าใจว่าละครนี้ลูกสร้างขึ้นอย่างไร ศาสนาเทพนี้เคยเป็นหนทางของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ ซึ่งไม่ได้เป็นหนทางของการครองเรือนที่บริสุทธิ์อีกต่อไป ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป เพิ่งมีการให้ชื่อ“ฮินดู” เมื่อไม่นานมานี้ ไม่มีสิ่งใดเช่นศาสนาฮินดูดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป บาบาได้บอกลูกหลายต่อหลายครั้งให้อธิบายแก่ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิม บอกพวกเขาให้เขียนว่าพวกเขาเป็นของศาสนาใด : ศาสนาเทพดั้งเดิมที่บริสุทธิ์ที่คงอยู่ตลอดไป หรือศาสนาฮินดู และแล้วพวกเขาจะมาเพื่อเข้าใจเกี่ยวกับ 84 ชาติเกิด ความรู้นี้ง่ายดายมาก ผู้คนได้อยู่อย่างสับสนเมื่อลูกบอกว่าจริงคงอยู่เป็นหลายแสนปี สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้ในละครเช่นกัน การกลับมาตามโอมประธานจากสภาโตประธานคือบทบาทที่ลูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน ผู้ที่เคยเป็นของศาสนาเทพกลับมาสภปรกอย่างมากมายขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด ในตอนแรกบาร์ตเคยสูงส่งมาก ลูกควรร้องสรรเสริญบาร์ต แนนอนเวลานี้พวกเขาต้องกลับมาสโตประธานจากโตประธานและใหม่จากเก่า เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ผู้คนจะเริ่มเข้าใจสิ่งที่ลูกบอกพวกเขาอย่างแนนอน บอกพวกเขาว่า จงตื่นขึ้นมาจากการหลับใหลที่ลึกล้าและจดจำพ่อและมรดกของท่าน ลูกควรมีประสบการณ์ของความสุจริตตลอดทั้งวัน ทั้งโลกโดยทั่วไปและทั้งบาร์ตโดยเฉพาะ ไม่มีนักเรียนคนไหนที่มีโชคหลายล้านเท่าเหมือนกับลูก ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังกลายเป็นสิ่งที่ลูกเคยเป็นมาแต่ดั้งเดิม จะเป็นคนเดิมที่เคยถูกเลือกที่จะปรากฏตัวขึ้นมา ลูกต้องไม่สับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ ใครก็ตามที่ได้ยินความรู้แม้กระทั่งเล็กน้อยที่นิตยสารจะกลายเป็นปวงประชา สิ่งนี้เป็นเพราะสมบัติที่ไม่สูญสลายของความรู้ไม่เคยถูกทำลายได้ แต่ละวันองค์กรนี้จะกลับมามีพลังมากขึ้นเรื่อยๆ แล้วผู้คนนับไม่ถ้วนจะมาหาลูก ศาสนาค่อยๆ ก่อตั้งขึ้น เมื่อมีบุคคลสำคัญมาจากต่างประเทศ ผู้คนนับไม่ถ้วนก็จะไปเพื่อดูใบหน้าของเขา มันไม่ได้เป็นเช่นนั้นที่ ลูกรู้ว่าไม่ว่าอะไรก็ตามที่คงอยู่ในโลกนี้จะสูญสลาย ลูกต้องไม่มองเห็นสิ่งนั้น อย่างมองเห็นสิ่งที่เลวร้าย... ชยะทั้งหมดนั้นจะถูกเผา ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกเห็น รวมทั้งมนุษย์ ฯลฯ ลูกตระหนักว่าทุกสิ่งคือยุคเหล็ก ลูกคือบราห์มินของยุคบรรจบพบกัน ไม่มีใครอื่นรู้จักยุคบรรจบพบกันนี้ เพียงแต่จดจำว่านี่คือยุคบรรจบพบกันและลูกต้องกลับบ้าน ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแนนอน เวลานี้พ่อพูดว่า กิเลสของตัณหาราคะนี้เป็นเหตุของความทุกข์ตั้งแต่ตอนต้นตลอดจนตอนกลางจนถึงตอนจบของสิ่งนั้น ดังนั้นเอาชนะกิเลสตัณหาราคะ บางคนถูกก่อกวนอย่างมากเพื่อยาพิษ พ่อพูดว่า ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูก ลูกต้องเอาชนะมันตอนนี้มีมนุษย์มากมายในโลกในเวลานี้ นานแค่ไหนที่ลูกจะต้องอธิบายให้แก่แต่ละคนฟังเป็นรายบุคคล? เมื่อลูกอธิบายแก่คนหนึ่ง อีกคนหนึ่งจะพูดว่านี่คือเวทย์มนต์ แล้วพวกเขาก็หยุดศึกษาเล่าเรียน เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า อธิบายแก่ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ศาสนาดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปคือศาสนาเทพ ลูกอธิบายว่าลักษณะและนารายณ์ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของเขายังไง และเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นเทพอย่างไร สิ่งนั้นจะต้องเกิดขึ้นในชาติเกิดก่อนหน้านี้นี้ของเขอย่างแนนอนเมื่อพวกเขาจบสิ้น 84 ชาติเกิดของเขาและแล้วพวกเขาได้กลายเป็นสิ่งนั้น ผู้ที่สนใจในการทำงานรับใช้จะเฝ้าแต่ช่องแหวะอยู่ในงานรับใช้นั้น ความผูกพันยึดมั่น ฯลฯ ของลูกจะถูกขจัดออกไปจากทุกหนแห่ง สิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็นด้วยตาของลูก ลูกจะต้องลืม ควรเป็นราวกับว่าลูกมองไม่เห็นมัน อย่าได้เห็นสิ่งที่เลวร้าย! ผู้คนทำภาพ

สิ่งที่แสดงให้เห็นสิ่งนี้ แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ลูกๆทำความเพียรพยายามอย่างมาก บาบให้การขอบคุณแก่ลูกที่อธิบายแก่ผู้อื่นและทำให้พวกเขามีค่า ผู้ที่สามารถแสดงให้เห็นผลลัพธ์ของสิ่งที่พวกเขาทำคือผู้ที่ได้รับรางวัล ลูกรู้ว่าบาบาจะให้รางวัลแก่ลูกมากเพียงใด รางวัลแรกคืออาณาจักรสุริยวงศ์ และรางวัลที่สองคือจักรวรรดิ ทุกสิ่งนั้นตามลำดับกันไป คัมภีร์มากมายได้ถูกเขียนไว้ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในเวลานี้พ่ออธิบายว่า ไม่มีใครสามารถพบพ่อได้ด้วยการศึกษาคัมภีร์เหล่านั้น หรือการสร้างไฟบูชายัญหรือการทรมานตน ฯลฯ แต่ดวงวิญญาณจะมีบาปมากขึ้นเรื่อยๆ ไม่มีใครสามารถกลายเป็นดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ จนกระทั่งพ่อมาและทำให้ลูกเป็นดวงวิญญาณบุญ มีการให้ทานและทำบุญที่มีขีดจำกัด แล้วก็มีทานและทำบุญที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาทำทานและทำบุญโดยทางอ้อมในนามของพระเจ้าแต่พวกเขาไม่รู้ว่าพระเจ้าคือใคร เวลานี้ลูกรู้จักท่าน ลูกพูดว่าชีพบาบาได้เปลี่ยนลูกจากสิ่งที่ลูกเคยเป็นอย่างสิ้นเชิง พระเจ้าคือผู้เดียวเท่านั้น แต่พวกเขาก็ยังเรียกท่านว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน! ดังนั้นลูกควรอธิบายแก่ผู้คนเหล่านั้นเกี่ยวกับสิ่งต่างๆที่พวกเขาได้ทำมา พวกเขาหาลูกและรับฟังชั่วขณะหนึ่ง และพวกเขาก็ออกไป และพวกเขาก็ทิ้งทุกสิ่งที่พวกเขาได้ยินไว้ข้างหลัง สิ่งใดก็ตามที่พวกเขาได้ยินที่นี้ก็คงอยู่ที่นี้ พวกเขาถือทุกสิ่งทุกอย่าง พวกเขาบอกลูกว่าความรู้ดีมาก และพวกเขาจะมาอีก อย่างไรก็ตามพวกเขาก็ไม่สามารถตัดเส้นสายของความผูกพันยึดมั่นของเขาได้ เรื่องราวของราชาโมห์จิต (ผู้ที่เอาชนะความผูกพันยึดมั่น) นั้นดีมาก ราชาโมห์จิตขึ้นหนึ่งคือลักษมีและนารายณ์ เป็นสิ่งที่มหัศจรรย์ อย่างไรก็ตามผู้คนนั้นก็ยังไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ในขณะที่ลงบันไดมาสู่อำนาจจักรของราวัน เขาก็ตกลงมาโดยสิ้นเชิง ลูกๆ เล่นเกมของการปีนขึ้นไปและลงมา เกมของลูกนั้นง่ายมากด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า ชิมรสชาติความรู้ดี เป็นอย่างไร การกระทำที่สกปรกใดๆ พ่อพูดว่า พ่อคือเมล็ด ผู้เป็นสัจจะ ผู้มีชีวิต เป็นตัวของความปิติ และ มหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความรู้จะตั้งอยู่ข้างบนหรือ? แนนอนท่านจะต้องมาให้ความรู้ในเวลาใดเวลาหนึ่ง ไม่มีใครรู้ว่าความรู้คืออะไร พ่อพูดว่า เวลานี้พ่อได้มาเพื่อสอนลูก ดังนั้นลูกควรศึกษาเป็นประจำ ลูกต้องไม่ขาดการศึกษานี้แม้กระทั่งวันเดียว ลูกจะพบประเด็นที่ดียิ่งๆอย่างหนึ่งในแต่ละวันอย่างแน่นอน หากลูกไม่ศึกษามูลีลูกจะขาดบางประเด็นอย่างแน่นอน มีประเด็นที่นับไม่ถ้วน ลูกต้องอธิบายให้แก่ชาวบาร์ดด้วยเช่นกันว่าพวกเขาเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป มีศาสนามากมายในเวลานี้ ประวัติศาสตร์ต้องช้าลง เช่นที่จินนี่ลูกสั่งให้ขึ้นและลงบันได ดังนั้นนี่คือบันไดของการขึ้นไปและลงมาของลูกเช่นกัน ลูกทั้งหมดคือจินนี่ใช่ไหม? ลูกปีนบันไดขึ้นไปแล้วก็ลงมาผ่าน 84 ชาติเกิด มีมนุษย์มากมายและแต่ละคนต้องเล่นบทบาทของเขาเอง ลูกๆ ควรอัศจรรย์ใจ! เวลานี้ลูกได้รับคำแนะนำอย่างเต็มที่ของการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ถึงตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของละครโลกทั้งหมด ไม่มีมนุษย์คนไหนที่สามารถรู้สิ่งนี้ ไม่มีใครในยุคทองที่ใช้ภาษาที่ไม่ดี ที่นี้พวกเขาเฝ้าแต่ดูถูกกันและกัน นี่คือแม่น้ำของยาพิษ กันบึงของนรกอย่างแท้จริง ทุกคนที่นี้อยู่ในกันบึงของนรก ที่นั่นราชาราชินีเป็นเช่นไร ปวงประชาที่เป็นเช่นนั้น ลูกจะได้รับชัยชนะในเวลาสุดท้าย เมื่อทุกคนเข้าใจว่าใครสร้างศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป นี่คือสิ่งหลักที่ไม่มีใครรู้ พ่อพูดว่า พ่อคือเจ้าของคนจน พวกเขาจะเข้าใจสิ่งนี้ในเวลาสุดท้าย อย่างไรก็ตาม ก่อนเวลานั้นมันก็สายเกินไป เวลานี้ลูกแต่ละคนมีดวงตาที่สาม เก็บบ้านที่แสนหวานและอาณาจักรที่แสนหวานของลูกไว้ในสติปัญญาของลูก พ่อพูดว่า เวลานี้ลูกต้องไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข บทบาทใดก็ตามที่ลูกแต่ละคนได้เล่นแล้ว บทบาทนั้นจะเข้ามาในสติปัญญาของลูก ทุกคน ยกเว้นลูกๆบราห์มินนั้นเกือบตายแล้ว ลูกบราห์มินต้องกลับมาตื่นตัว เพียงลูกๆบราห์มินเท่านั้นที่กลายเป็นเทพ ศาสนาเดียวกันกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมาในเวลานี้ สติปัญญาของลูกก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่า ศาสนาอื่นๆถูกก่อตั้งขึ้นมาอย่างไร เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่อธิบายสิ่งทั้งหมดนี้ ดังนั้นลูกควรจดจำพ่อเช่นนั้นครั้งแล้วครั้งเล่า ลูกอาจทำธุรกิจของลูก ฯลฯ เพียงแต่อยู่อย่างบริสุทธิ์ ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปคือศาสนาที่บริสุทธิ์ เวลานี้จงกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง ขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปทั่ว จดจำพ่อ พ่อของลูกและลูกจะกลับมาสาโตประธาน ลูกจะได้รับพลังกำลังเมื่อลูกกลับมาสาโตประธาน ลูกไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงที่สุดจนกว่าลูกจะอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงนี้ เมื่อบาปของลูกได้รับการปลดปล่อยเท่านั้นที่ลูกจะไปถึงสภาพที่สาโตประธานของลูก นี่คือไฟโยคะ คำพูดเหล่านี้ถูกกล่าวไว้ในกิตะ ชันยาสชีพพยายามอย่างหนักมากกับโยคะ พวกเขาหล่อใจผู้คนจากต่างประเทศให้มาเพื่อที่พวกเขาจะสามารถทดลองและสอนโยคะแก่พวกเขา อย่างน้อยที่สุดพวกเขาคควรพยายามเข้าใจสิ่งที่ลูกพูด พระเจ้า ดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้เดียวเท่านั้น ท่านมาและทำให้ทุกคนสูงสุด (supreme) วันหนึ่งหนังสือพิมพ์จะพิมพ์สิ่งเหล่านี้ พวกเขาจะพูดว่า นี่เป็นความจริง ไม่มีใครนอกจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดสามารถสอนราชาโยคะได้ ลูกควรจะมีการพิมพ์สิ่งต่างๆเหล่านี้ด้วยตัวอักษรขนาดใหญ่ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่

พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในรางวัลของอาณาจักรสุริยวงศ์ ประกาศสิทธิ์ในพรจากบัปติดา ก่อน ลูกต้องแสดงให้เห็นผลลัพธ์ของงานรับใช้ที่ลูกทำอย่างแนบแน่น ตัดเส้นสายของความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดของลูก

2. พ่อ มหาสมุทรของความรู้ ผู้ที่ปราศจากร่าง มาเพื่อสอนความรู้แก่ลูกด้วยตัวเอง ดังนั้นลูกต้องศึกษาทุกวัน ลูกต้องไม่ขาดการศึกษานี้แม้แต่วันเดียว ทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาปราศจากร่างเช่นเดียวกับพ่อ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่พิเศษและกระจายเสียงของพลังความเจียบสงบ ด้วยข้อพิสูจน์ของชีวิตในทางปฏิบัติจริงของลูก

การให้ประสบการณ์ของพลังความเจียบสงบแก่ทุกคน คือการทำงานรับใช้พิเศษ เช่นที่พลังวิทยาศาสตร์ เป็นที่รู้จักกันอย่างดี ในทำนองเดียวกันให้พลังความเจียบสงบเป็นที่รู้จักกันอย่างดี ให้เสียงออกมาจากปากของทุกคนว่าพลังความเจียบสงบยิ่งใหญ่มากกว่าพลังวิทยาศาสตร์ วันนั้นจะมาถึงเช่นกัน การเปิดเผยของพลังความเจียบสงบหมายถึงการเปิดเผยพ่อ ชีวิตของลูกทั้งหมดคือข้อพิสูจน์ของพลังความเจียบสงบในทางปฏิบัติจริง ให้ผู้คนเห็นลูกแต่ละคนเป็นรูปจำลองของความสงบขณะที่ลูกเดินและเคลื่อนไหวไปทั่ว ดวงตาของนักวิทยาศาสตร์จะจับจ้องมาที่ลูกผู้มีความเจียบสงบ เมื่อลูกทำงานรับใช้เช่นนี้ จะกล่าวได้ว่า ลูกเป็นผู้รับใช้ที่พิเศษ

คติพจน์: รักษาสมดุลระหว่างการงานรับใช้และการคงสภาพของลูกไว้และลูกจะเฝ้าแต่ได้รับพรจากทุกคน

*** โอม ชานติ ***

คำพูดอันมีค่าที่ประมาณมิได้ของมาเตซวารีจ

เพลง “ชี้หนทางให้แก่ผู้ที่ตามอดเกิด พระเจ้าที่รัก”....

เมื่อผู้คนร้องเพลง “ชี้หนทางแก่ผู้ที่ตามอดเกิด” นั้นหมายความว่าไม่มีเพียงพระเจ้าเดียวเท่านั้นที่สามารถชี้หนทาง และเหตุนี้เองผู้คนจึงร้องเรียกหาพระเจ้า เมื่อพวกเขาขอให้พระเจ้าชี้หนทาง แน่แน่นอนพวกเขาขอให้พระเจ้าชี้หนทางให้กับมนุษย์ และดังนั้นพระเจ้าคือผู้ที่ไม่มีตัวตนต้องมาสู่รูปที่มีตัวตนอย่างแนบแน่น เพราะเพียงเมื่อนั้นท่านจะชี้หนทางในทางปฏิบัติจริง นั่นคือ ท่านไม่สามารถชี้หนทางได้หากปราศจากการมาที่นี้ ผู้คนที่มีความสับสนต้องการให้มีการชี้หนทางและเหตุนี้เองพวกเขาจึงพูดกับพระเจ้าว่า ชี้หนทางให้กับผู้ที่ตามอดเกิด ท่านก็ถูกเรียกว่าคนพาเรือผู้ที่พาเราข้ามไปสู่อีกฝั่งหนึ่งด้วยเช่นกัน นั่นคือ ท่านพาเราไปเหนือโลกที่ประกอบด้วยวัตถุธาตุทั้ง 5 ไปสู่อีกฟากหนึ่ง นั่นคือ ท่านได้พาเราไปเหนือวัตถุธาตุทั้ง 5 ไปยังธาตุที่ 6 ที่เป็นธาตุที่ยิ่งใหญ่แห่งแสงที่มั่นคง ดังนั้น เมื่อพระเจ้ามาจากฟากนั้นมายังฟากนี้เท่านั้นที่ท่านสามารถพาเราไปยังฟากนั้นได้ ดังนั้น พระเจ้าต้องมาจากโลกของท่าน และเหตุนี้เองพระเจ้าจึงถูกเรียกว่าเป็นคนพาเรือด้วยเช่นกัน ท่านคือผู้เดียวที่พาเรา ผู้เป็นเรือ (เรือของดวงวิญญาณ) ข้ามฟาก ท่านจะพาผู้ที่มิโยคะกับท่านไปกับท่านผู้ที่ถูกทิ้งไว้เบื้องหลังจะสัมผัสกับการถูกลงโทษจากดารามราช และต่อมาได้รับการหลุดพ้น

เมื่อผู้คนไม่มีความสุขอย่างที่สุด พวกเขาจดจำพระเจ้า “พระเจ้า พาเราไปจากโลกแห่งหนามนี้ไปยังร่มเงาของดอกไม้” สิ่งนี้หมายความว่านั่นเป็นโลกอื่นอย่างแนบแน่น มนุษย์ทั้งหมดรู้ว่าโลกของเวลานี้เต็มไปด้วยหนาม เนื่องจากพวกเขาสัมผัสกับความทุกข์และความไม่สงบ แล้วพวกเขาก็จดจำโลกของดอกไม้ แน่แน่นอนว่าจะต้องมีโลกซึ่งสันสการจะเต็มเต็มในดวงวิญญาณ เราทั้งหมดรู้ว่าความทุกข์และความไม่สงบอันเนื่องมาจากปัญชกรรมของปวงกรรมของเรา จากราชาสุยาจ มนุษย์ทุกคนติดอยู่กับในปัญชี่เหล่านี้อย่างสมบูรณ์ และเหตุนี้เองพระเจ้าเองจึงพูดว่าโลกปัจจุบันคือยุคเหล็ก ที่เต็มไปด้วยปวงกรรมในขณะที่โลกก่อนหน้านั้นเป็นโลกของยุคทอง ซึ่งเรียกว่าโลกแห่งดอกไม้ด้วยเช่นกัน นั่นคืออาณาจักรของเทพซึ่งเป็นอิสระจากปวงกรรมและหลุดพ้นในชีวิต นั่นไม่ใช่เวลานี้ เมื่อเราพูดว่า “การหลุดพ้นในชีวิต” ไม่ได้หมายความว่าเราเป็นอิสระจากร่างกายของเรา พวกเขาไม่ได้มีสำนึกของร่างกายใดๆ ขณะที่อยู่ในร่างกายของเขา และไม่มีความสุขใดๆ นี้หมายความว่าไม่ได้มีความซับซ้อนของปวงกรรมที่นั่น จากการมาใช้ชีวิต(การเกิด)ไปสู่การออกจากชีวิต(การตาย) พวก

เรามีความสุขตั้งแต่ตอนต้นตลอดจนตอนกลางจนถึงตอนสิ้นสุด ดังนั้น “การหลุดพ้นในชีวิต” หมายความว่าพวกเขาอยู่เหนือปวงกรรมขณะที่มีชีวิต เวลานี้ ทั้งโลกนี้ติดกับในกิเลสทั้ง 5 อย่างสมบูรณ์ นั่นหมายความว่ากิเลสทั้ง 5 อยู่ในทุกหนแห่ง อย่างไรก็ตาม มนุษย์ไม่ได้มีพลังที่จะเอาชนะวิญญูณปีศาจร้ายทั้ง 5 เหล่านี้ ด้วยเหตุนี้เองพระเจ้าจึงมาและปลดปล่อยเราจากวิญญูณปีศาจทั้ง 5 ด้วยตัวท่านเอง และทำให้เราได้รับรางวัลในอนาคตของการมีสถานภาพเป็นเทพ

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน ลูกต้องไม่ขาดการศึกษานี้เลย ด้วยการศึกษาลูกจะได้รับทุนการศึกษา ดังนั้นจงซึมซับความรู้ที่ลูกได้รับจากพ่อท่านเอง

คำถาม: ลูกจะเรียกใครว่าเป็นบราห์มินที่มีค่า และอะไรคือสิ่งซึ่งบอกของพวกเขา?

คำตอบ:

1. บราห์มินที่มีค่าคือผู้ที่สามารถเล่าความรู้ของกิตะของบาบาได้ด้วยการจำได้อย่างขึ้นใจ
2. พวกเขาทำให้ผู้อื่นมากมายกลายเป็นเช่นเดียวกับพวกเขา
3. พวกเขาให้ทานสมบัติของความรู้ให้แก่ผู้คนมากมาย
4. พวกเขาไม่เคยเข้ามาสู่ความขัดแย้งกับผู้อื่น
5. สติปัญญาของพวกเขาไม่ผูกพันกับผู้ที่มิร่างกายใดๆ
6. บราห์มินไม่มีวิญญาณปีศาจร้ายในตัวเขา พวกเขาเพียรพยายามที่จะละทิ้งสำนักที่เป็นร่างและอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ

โอมขานติ พ่อได้ให้คำแนะนำของพ่อเองและความรู้ของวงจรโลกด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ได้เข้ามาสู่สติปัญญาของลูกแล้วว่าวงจรโลกจะซ้ำรอยเหมือนเดิมทุกประการ เช่นที่พวกเขาสร้างการละเล่นและสร้างแบบจำลอง ลูกควรหมั่นวงจรนี้ในสติปัญญาของลูก ลูกได้ชื่อว่าเป็นผู้คงกะพันแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ดังนั้นสิ่งทั้งหมดนี้ควรหมั่นอยู่ในสติปัญญาของลูก จมซึมซับความรู้ที่ลูกได้รับจากพ่อ สิ่งนี้ควรจะซึมซับให้มากเช่นนั้นที่ในเวลาสุดท้ายลูกมีการจดจำระลึกถึงเพียงพ่อผู้เดียวและความรู้ของตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างในตัวลูก ลูกควรทำความเพียรพยายามที่ดีมาก นี่คือการศึกษาล้ำเรียน ลูกรู้ว่าไม่มีใครนอกจากลูกบราห์มินที่รู้เกี่ยวกับการศึกษานี้ มีวรรณะต่างๆมากมาย มนุษย์เชื่อว่าทุกคนควรมารวมตัวกันและเป็นหนึ่งเดียวกัน ในเวลานี้ทั้งโลกนั้นไม่สามารถเป็นหนึ่งเดียวกันได้ จำเป็นต้องมีอาณาจักรเดี่ยวศาสนาเดียว ภาษาเดียวในโลกนี้ แต่สิ่งนั้นสามารถคงอยู่ในยุคทองเท่านั้น ที่ซึ่งมีอำนาจการปกครองโลกของลักษมีและนารายณ์ผู้ที่เป็นนายของโลกนั้น ลูกควรอธิบายแก่ผู้คนว่าเคยมีความสงบในเวลานั้นอย่างไร นี่เป็นเรื่องของบาร์ตเพียงอย่างเดียว เมื่อเป็นอาณาจักรของเขาก็มีความสงบทั่วทั้งโลก ไม่มีใครนอกจากลูกที่รู้สิ่งนี้ ทั้งหมดคือผู้เลื่อมใสศรัทธาและลูกสามารถมองเห็นความแตกต่างระหว่างความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขาและความรู้นี้ ไม่ใช่ว่าผีและวิญญาณปีศาจร้ายจะทำร้ายลูกหากลูกไม่ทำการกราบไหว้บูชา ไม่เลย เวลานั้นลูกเป็นของพ่อ ไม่ว่าวิญญาณปีศาจร้ายใดที่ลูกมีอยู่ภายในตัวลูกจะถูกขจัดหมดไป วิญญาณปีศาจร้ายแรกสุดคือความหลงทะนงของสำนักที่เป็นร่าง เพื่อที่ลูกจะละทิ้งสิ่งนี้ พ่อทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เมื่อลูกจดจำพ่อก็ไม่มีวิญญาณปีศาจร้ายใดกล้าที่จะมาเบียดเบียนลูก ไม่มีวิญญาณปีศาจร้ายใดจะมาเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด วิญญาณปีศาจร้ายทั้งห้าเป็นของชุมนุมของราวันนั้น อาณาจักรของราวันและอาณาจักรของรามแยกจากกัน ในอาณาจักรของราวันมีความตกต่ำ ในขณะที่อาณาจักรของรามดวงวิญญาณมีความสูงส่ง ไม่มีใครนอกจากลูกเข้าใจความแตกต่างนี้ อย่างไรก็ดีตามแม้กระทั่งในบรรดาลูก ผู้ที่มีปัญญาและรู้คิดเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้อย่างดีมาก เพราะมายาที่เป็นเมฆนั้นไม่ยิ่งหย่อนเลย บางครั้งลูกหยุดการศึกษาหรือหยุดไปศูนย์และไม่ได้สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ดวงตาของพวกเขาหลอกลวงพวกเขา หากพวกเขาเห็นบางสิ่งที่ดี พวกเขาจะรับประทานสิ่งนั้น ดังนั้น พ่ออธิบายว่า ลักษมีและนารายณ์คือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ และลูกต้องกลายเป็นเช่นพวกเขา ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมเช่นพวกเขา ที่นั่นราชราชินีเป็นเช่นไร ปวงประชาที่เป็นเช่นนั้น ทุกคนมีคุณธรรมที่สูงส่ง ลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ไม่มีปีศาจใดที่นั่น ไม่มีใครนอกจากลูกบราห์มา Kumar และกุมารีที่เข้าใจประเด็นเหล่านี้ ลูกมีความภาคภูมิใจที่บริสุทธิ์ เพราะเวลานี้ลูกได้กลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า เพราะลูกเป็นของพ่อทางจิตที่สุดแสนหวาน ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าไม่มีผู้มิร่างกายใดสามารถสอนราชาโยคะได้ ไม่มีใครอื่นสามารถสอนความรู้นี้ หรือการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงเพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถสอนสิ่งนี้แก่ลูก ลูกศึกษาสิ่งนี้แล้วสอนผู้อื่น บางทีพวกเขาอาจจะถามลูกว่าใครสอนสิ่งนี้แก่ลูกและใครเป็นครูของลูก เพราะครูไม่ได้สอนสิ่งต่างๆทางจิตเหล่านี้ เพียงครูเท่านั้นที่จะสอนสิ่งเหล่านี้ อย่างไรก็ดีตาม ลูกรู้ว่าลูกไม่มีครูอื่นใดนอกจากสัจกูรู ท่านเรียกว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์สูงสุดด้วยเช่นกัน ตามละครสัจกูรูที่แท้จริงมาด้วยตัวท่านเองและให้คำแนะนำตัวท่านเอง ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ท่านบอกเราคือสัจจะและท่านจะพาเราไปสู่ดินแดนแห่งสัจจะ จะสามารถมีเพียงสัจจะเดียวเท่านั้น การจดจำผู้มิร่างกายเป็นสิ่งที่ผิด ที่นี้ลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น เช่นที่ดวงวิญญาณทั้งหมดคือจุดแห่งแสงที่สดใสเล็ก ดังนั้นพ่อก็คือจุดแห่งแสงเช่นกัน แต่ละดวงวิญญาณมีสันสการ์และกรรมของเขาเอง

สันสการ์ของเขาไม่สามารถเหมือนกันได้ หากสันสการ์ของเขาทั้งหมดเหมือนกัน รูปลักษณะของเขาก็จะเหมือนกันด้วย อย่างไรก็ตาม รูปลักษณะของพวกเขาไม่สามารถเป็นเหมือนกันได้ ต้องมีความแตกต่างบางอย่าง มีการละเล่นเดียนีเท่านั้นและมีโลกเดียวเท่านั้น ไม่ได้มีมากมาย การพูดว่ามีโลกที่อยู่เหนือขึ้นไปและโลกที่อยู่เบื้องล่างหรือมีโลกในดวงดาวทั้งหมดนั้นเป็นเรื่องเล่า บาบากล่าวว่า ใครบอกสิ่งนี้แก่ลูก? แล้วพวกเขาก็กล่าวถึงคัมภีร์หลากหลาย คัมภีร์เหล่านั้นต้องถูกเขียนขึ้นโดยมนุษย์อย่างแน่นอน ลูกรู้ว่าละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว แต่ละวินาที ไม่ว่าบทบาทใดก็ตามที่กำลังเล่นก็ถูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน ลูกๆ สิ่งนั้นได้เข้ามาในสติปัญญาของลูกด้วยเช่นกันว่าวงจรโลกนี้หมุนไปอย่างไรและมนุษย์ได้เล่นบทบาทของเขาอย่างไร บาบ่าได้บอกลูกว่า เพียงลูกเท่านั้นที่มีบทบาทที่จะเล่นในยุคทอง ลูกลงมาตามลำดับกันไปเพื่อที่จะเล่นบทบาทของลูก บาบ่าอธิบายทุกอย่างดีมาก และดังนั้นลูกต้องอธิบายสิ่งทั้งหมดนี้ให้แก่ผู้อื่น ศูนย์ใหญ่จะเปิด แล้วบุคคลสำคัญพร้อมกับผู้ที่ยากจนก็จะมาด้วยเช่นกัน โดยทั่วไปความรู้นี้เข้ามาสู่สติปัญญาของคนจนอย่างรวดเร็ว เมื่อบุคคลสำคัญมาพวกเขาจะพูดว่าพวกเขาไม่มีเวลาที่จะศึกษาสิ่งนี้เพราะงานการของพวกเขา ลูกๆ สัญญาว่าพวกเขาจะศึกษาเล่าเรียนอย่างดีมาก แต่ถ้าพวกเขาไม่ศึกษาเล่าเรียนพวกเขาก็ทำลายตัวเอง มายาจะดึงพวกเขาไปหาตัวเธอเอง มีลูกมากมายที่หยุดการศึกษา หากพวกเขาขาดการศึกษา พวกเขาจะสอบตกอย่างแน่นอน นักเรียนที่ดีในโรงเรียนจะไม่มีวันลาหยุดเพื่อไปงานแต่งงานหรือไปยังสถานที่อื่นใด เพราะสติปัญญาของเขาจะเข้าใจว่าพวกเขาต้องศึกษาเล่าเรียนอย่างดีเพื่อได้รับทุนการศึกษาที่ดี เหตุนี้เองพวกเขาก็ศึกษาเล่าเรียนและไม่มีวันคิดที่จะขาดการศึกษาของเขา พวกเขาจะไม่พบสิ่งใดที่หวานขึ้นนอกจากการศึกษาของเขา พวกเขาเข้าใจว่าเวลาของเขาจะสูญเปล่าโดยไม่จำเป็น ที่นี้มีครูเดียวเท่านั้นที่สอนลูก ดังนั้น ลูกไม่ควรขาดการศึกษาของลูก ใช่ นักเรียนนั้นตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่พวกเขาได้ทำมากมายแค่ไหน และหากครูรู้สึกว่ นักเรียนของเขาทำได้ดีมาก ครูก็จะสนุกกับการสอนด้วยเช่นกัน แล้วหากพวกเขาทำได้ดี ชื่อของครูก็จะได้รับการประกาศเกียรติคุณ เกียรติของเขาจะดีขึ้น และเขาจะได้มาซึ่งสถานภาพที่สูง ที่นี้เช่นกันผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีมากจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง จากชั้นเรียนเดียวกัน,บางคนได้สถานภาพที่สูงและบางคนก็ได้สถานภาพที่ต่ำกว่า และดังนั้นรายได้ของพวกเขาจะไม่เท่ากัน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับสติปัญญาของเขา ที่นั่นมนุษย์สอนมนุษย์ อย่างไรก็ตามที่นี้ลูกรู้ว่าคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดที่กำลังสอนลูก ดังนั้นลูกควรศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและมีความระมัดระวัง ลูกไม่ควรทิ้งการศึกษานี้ บางครั้งบางคนกลายเป็นคนทรยศด้วยการพูดในสิ่งที่ยุ่งเหยิงให้แก่กันและกัน ลูกไม่ควรทำตามการกำหนดของผู้อื่น ไม่ว่าบางคนจะพูดอะไรเกี่ยวกับศรัทธา ลูกมีศรัทธาว่าพ่อกำลังสอนลูก ดังนั้นลูกไม่ควรจากการศึกษานี้ไป ลูกตามลำดับกันไป ขณะที่พ่อเป็นลำดับหนึ่งเสมอ หากลูกทิ้งการศึกษานี้ ลูกจะไปที่ไหนหรือ? ลูกไม่สามารถได้รับการศึกษานี้ในที่อื่นใด ลูกต้องศึกษากับชีพบบา ลูกต้องทำข้อตกลงกับชีพบบาด้วยเช่นกัน บางคนพูดถึงสิ่งที่น่าสับสนและหันไปหน้าของผู้อื่นออกไป นี่คือการของชีพบบา ตัวอย่างเช่น ลูกบางคนอาจต้องการเริ่มหมกมุ่นทางจิตภายนอก ลูกต้องการที่จะสะสมเพื่อธนาคารของชีพบบา แต่ลูกจะทำสิ่งนั้นอย่างไร? ลูกๆ มาที่นี้และให้สิ่งใดก็ตามที่พวกเขาสามารถให้แก่แบ็บบดาร์(Baba's box)ของชีพบบา หากมีการให้แม้หนึ่งสตางค์ พวกเขาาก็จะได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้น 100 เท่า ชีพบบาพูดว่า ลูกจะได้รับปราสาทราชวังเป็นการตอบแทนสำหรับหนึ่งสตางค์นั้น โลกเก่านี้ทั้งหมดจะถูกทำลาย หลายคนจะมาจากครอบครัวที่มั่งคั่ง แต่ไม่มีลูกคนใดที่จะพูดว่าลูกไม่ได้รับการหล่อเลี้ยงจากคลังสมบัติของชีพบบา เพราะลูกทั้งหมดได้รับการหล่อเลี้ยงที่นี้ บางคนยากจนและบางคนมั่งคั่ง ผู้ที่ยากจนได้รับการดูแลโดยผู้ที่มั่งคั่ง ไม่มีเรื่องของความกลัวในสิ่งนี้ ลูกมากมายต้องการเป็นของบบา แต่พวกเขาต้องมีค่าด้วยเช่นกัน พวกเขาต้องมีสุขภาพพลานามัยดีและสามารถให้ความรู้ได้ด้วยเช่นกัน แม้กระทั่งรัฐบาลก็ตรวจสอบทุกคนอย่างถี่ถ้วนก่อนที่จะรับเข้าทำงาน ที่นี้เช่นกันทุกสิ่งต้องได้รับการตรวจสอบก่อน พวกเขาสามารถทำงานรับใช้ได้หรือไม่? ทั้งหมดตามลำดับกันไป ลูกแต่ละคนกำลังทำความเพียรพยายามของลูกเอง บางคนทำความเพียรพยายามอย่างดี แต่แล้วก็หายไป เนื่องจากเหตุผลอย่างใดอย่างหนึ่ง พวกเขาหยุดมาแล้วสิ่งนี้ก็ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของเขา ลูกได้รับการสอนทั้งหมดนี้เพื่อที่ลูกสามารถกลับมามีพลานามัยดีเสมอ ผู้ที่ใส่ใจก็จะเข้าใจว่าด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของพวกเขาจะสามารถถูกตัดออกไปได้ พวกเขาทำความเพียรพยายามอย่างมาก บางคนมาที่นี้เพื่อมาเวลาเท่านั้น ลูกต้องตรวจสอบตนเองเกี่ยวกับสิ่งนี้ พ่ออธิบายว่า หากลูกทำความผิดก็จะเป็นที่รู้ว่าลูกจะไม่สามารถสอนผู้ใดได้ บาบ่าพูดว่า ลูกต้องกลายเป็นบราห์มินที่มีค่าภายในเจ็ดวัน ไม่ใช่บราห์มินแต่ในนาม บราห์มินที่แท้จริงคือผู้ที่สามารถจดจำความรู้ของกิตะของบบาอย่างขึ้นใจ พราหมณ์ทางโลกเหล่านั้นก็ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน ที่นี้ก็เป็นเช่นเดียวกัน หากลูกไม่ใส่ใจกับการศึกษานี้ ลูกจะกลายเป็นอะไร? ลูกแต่ละคนต้องเพียรพยายามและให้ข้อพิสูจน์ของงานรับใช้ แล้วก็จะเป็นที่เข้าใจว่าลูกจะได้มาซึ่งสถานภาพอะไรและสิ่งนี้จะถูกกำหนดไว้วงจรแล้ววงจรเล่า หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนและสอนผู้อื่น ลูกก็ควรเข้าใจอยู่ภายในว่า ฉันไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนอย่างดี และเหตุนี้เองฉันจึงไม่สามารถสอนผู้ใดได้ บาบ่าถามว่า เหตุใดลูกถึงยังไม่กลับมามีค่าที่จะสอนผู้อื่นเล่า? จะต้องมีการส่งครูบราห์มินไปให้แก่ลูกอีกนานเท่าไร? ลูกต้องทำให้ผู้อื่นกลายเป็นเช่นเดียวกับตัวลูกเอง ผู้ที่ศึกษา

เล่าเรียนเป็นอย่างดีควรจะช่วยเหลือ แต่ลูกมากมายมีความขัดแย้งบางอย่างกับกันและกัน หรือลูกผูกพันต่อกันและกัน และหยุดศึกษาเล่าเรียน ผู้ที่เพียรพยายามจะได้รับผลของสิ่งนั้น เหตุใดลูกจึงได้รับอิทธิพลจากสิ่งที่บางคนพูดและหยุดศึกษาเล่าเรียน? สิ่งนี้อยู่ในละครเช่นกัน ไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเขา แต่ละครการศึกษา ก็จะกลับมาเข้มข้นมากยิ่งขึ้นและมีศุภณย์เปิดขึ้นมากมายอย่างต่อเนื่อง สิ่งนี้ไม่ใช่ค่าใช้จ่ายของชีพบาบา ลูกๆ เป็นผู้ดูแลค่าใช้จ่ายทั้งหมด นี่คือการให้ทานที่ดีที่สุด เมื่อผู้อื่นให้ทาน พวกเขาได้รับความสุขระยะสั้นที่มีขีดจำกัดเท่านั้นเป็นการตอบแทน ในขณะที่ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกให้ทานที่นี้ ลูกได้รับผลรางวัลของสิ่งนั้นเป็นเวลาถึง 21 ชาตเกิด ลูกรู้ว่าลูกได้มาที่นี้เพื่อกลายเป็นนารายณ์จากมนุษยธรรมดา ดังนั้นลูกควรทำตามผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดี ลูกควรศึกษาเป็นประจำ โดยทั่วไปเนื่องจากสำนักที่เป็นร่างลูกมากมายจึงต่อสู้กัน ลูกบูดบึ้งซึ่งตึงกับโชคของลูกเอง เหตุนี้เองผู้เป็นแม่จึงอยู่ในส่วนมาก ชื่อของผู้เป็นแม่ได้รับการประกาศเกียรติคุณ ความก้าวหน้าของผู้เป็นแม่ที่ลูกกำหนดไว้ในละคร ดังนั้นพ่อพูดว่า ลูกที่แสนหวาน พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อผู้เดียว อยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ถ้าไม่มีร่างกายลูกจะฟังสิ่งที่ผู้อื่นพูดได้อย่างไร? มีการฝึกฝนที่มั่นคงนี้ นั่นคือดวงวิญญาณ และเวลานี้ฉันต้องกลับบ้าน บาบาสพูดว่า ละทิ้งสิ่งอื่นทั้งหมดและเพียงแต่จดจำพ่อ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการนี้ พ่อพูดว่า แนนอนทำธุรกิจของลูก ฯลฯ ทำธุรกิจ 8 ชั่วโมง มีการพักผ่อน 8 ชั่วโมง และทำงานรับใช้ 8 ชั่วโมงสำหรับรัฐบาลนี้ ไม่ใช่ว่าลูกรับใช้พ่อ ลูกรับใช้ทั้งโลก เหตุนี้เองลูกจึงควรหาเวลาเพื่อสิ่งนี้ สิ่งสำคัญคือการจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ลูกไม่ควรสูญเสียเวลาของลูก ลูกได้รับอะไรด้วยการทำงาน 8 ชั่วโมงให้กับรัฐบาลนั้น? อาจจะได้รับหนึ่งพัน สองพันหรือห้าพัน ด้วยการรับใช้รัฐบาลนี้ ลูกกลายเป็นอภิมหาเศรษฐี ดังนั้น ลูกควรรับใช้จากภายในหัวใจของลูก ผู้ที่ต้องการที่จะกลายเป็นเพชรพลอยหนึ่งในแปด แนนอนต้องมีการจดจำระลึกถึงบาบา 8 ชั่วโมง ผู้ที่อยู่ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา มีการจดจำระลึกถึงอย่างมาก แต่พวกเขาก็สูญเสียเวลาของเขา พวกเขาไม่ได้รับสิ่งใด ด้วยการอาบในแม่น้ำคงคา สวดภาวนาและทรมานตน ฯลฯ พวกเขาไม่สามารถพบกับพ่อผู้ที่พวกเขาจะได้รับมรดกได้ เป็นที่นี้ที่ลูกได้รับมรดกของลูกจากพ่อ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตาพาทางจิตพูดนมัสตแดกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้ไม่เชื่อฟังศรัทธาด้วยการทำตามการกำหนดของผู้อื่น อย่ารับฟังสิ่งที่ผิดและหันไปหน้าของลูกออกไปจากการศึกษานี้ ลูกต้องไม่มีความขัดแย้งกับใครเลย
2. ตรวจสอบตนเองและถามว่า ฉันไม่ระมัดระวังเกี่ยวกับสิ่งใดหรือไม่? ฉันใส่ใจอย่างเต็มที่กับการศึกษานี้หรือไม่? ฉันเสียเวลาของฉันหรือไม่? ฉันได้กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณหรือไม่? ฉันกำลังทำงานรับใช้ทางจิตจากภายในหัวใจของฉันหรือไม่?

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงที่ปราศจากความหลงทะนงตน และแสดงรูปในทางปฏิบัติจริงของความรู้ที่แท้จริงนี้ ด้วยอำนาจทางจิตวิญญาณของลูก เมื่อต้นไม้มีของผลที่เต็มต้น ต้นไม้นั้นเริ่มโน้มกิ่งลงมา นั่นคือต้นไม้รับใช้อย่างถ่อมตน ในทำนองเดียวกัน ลูกๆ ผู้มีทางจิตวิญญาณ จะถ่อมตนและเป็นที่รักของทุกคนมากเท่าที่พวกเขาเป็นผู้มียิ่งใหญ่ ผู้ที่มีวศรา มีความหลงทะนงตน แต่ผู้ที่มีของสัจจะปราศจากความหลงทะนงตนขณะที่มีนี้ เหล่านี้คือรูปในทางปฏิบัติจริงของความรู้ที่แท้จริง ไม่ว่าผู้รับใช้ที่แท้จริงมีมากเพียงใดในทัศนคติของพวกเขา จะมีความรักและความถ่อมตนมากเท่านั้นในคำพูดของพวกเขา

คติพจน์: พื้นฐานของโชคคือการสละละทิ้งลูกไม่สามารถได้รับโชคโดยปราศจากการสละละทิ้ง

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อ มหาสมุทรแห่งความรู้กำลังให้เพชรพลอยของความรู้เต็มถาดแก่ลูก ลูกสามารถเต็มเต็มอารมณ์ได้มากเท่าที่ลูกต้องการด้วยเพชรพลอยเหล่านี้ และกลับมาเป็นอิสระจากความวิตกกังวลทั้งหมด

คำถาม: ประเด็นใดของหนทางของความรู้ที่ผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาก็ชอบด้วยเช่นกัน?

คำตอบ: ความสะอาด ในหนทางของความรู้ ลูกๆ กลับมาสะอาด พ่อมาเพื่อทำความสะอาดเสื้อผ้าที่สกปรกของลูก ดังนั้นเมื่อลูกดวงวิญญาณกลับมาสะอาด นั่นคือบริสุทธิ์แล้วเท่านั้นที่ลูกพัฒนาปีกที่จะโบยบินและกลับบ้าน ผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาก็ชอบความสะอาดอย่างมากด้วย พวกเขาไปอาบในแม่น้ำคงคาเพื่อจะกลับมาสะอาดแต่ดวงวิญญาณไม่สามารถสะอาดได้ด้วยน้ำ

โอม ซานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ลูกต้องไม่ลืมการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ในเวลาที่ลูกฝึกฝนสิ่งนี้ในตอนเช้าตรู่ไม่มีการใช้คำพูดใด เพราะนี่คือวิธีที่จะนำลูกกลับไปสู่ดินแดนนิพพาน โดยที่ไม่กลับมาบริสุทธิ์ลูกไม่สามารถบินกลับบ้านได้ ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าเมื่อถึงเวลาสำหรับยุคทองที่จะเริ่มต้น ดวงวิญญาณนับไม่ถ้วนจะโบยบินกลับบ้านเวลานี้มีดวงวิญญาณนับล้านๆ ในยุคทองจะมีเพียงไม่กี่แสนเท่านั้น คนอื่นจะโบยบินกลับบ้านไป แน่หนอนจะต้องมีใครบางคนให้ปีกแก่ดวงวิญญาณ ลูกดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงนี้ ไม่มีวิธีการอื่นใดที่จะกลับมาบริสุทธิ์ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ แม้ว่าบางคนจะพูดว่าอัสวร คนอื่นพูดว่าดวงวิญญาณสูงสุด และบางคนก็เรียกท่านว่าพระเจ้า ท่านคือหนึ่งเดียวเท่านั้น ไม่มีผู้มีชีวิตที่แตกต่างมากมาย พ่อของทุกคนเป็นเหมือนกัน แต่ละคนมีพ่อทางร่างที่ต่างกันไปแต่พ่อที่มาจากเบื้องบนเหมือนกันสำหรับทุกคน เมื่อผู้เดียวนั้นมาท่านก็ให้ความสุขแก่ทุกคนแล้วก็กลับบ้านไปอีกครั้งหนึ่ง และก็ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องจดจำท่านในเวลาของความสุขและแล้วนั้นก็กลายเป็นอดีต เวลานี้พ่ออธิบายถึงความลับของอดีตพร้อมกับปัจจุบันและอนาคต อดีต ปัจจุบันและอนาคตของต้นไม้ นั้นง่ายมากที่จะเข้าใจ ลูกเข้าใจว่าต้นไม้ปรากฏออกมาจากเมล็ดอย่างไรและก็เติบโตขึ้นเรื่อยๆ อย่างไร จนกระทั่งในที่สุดถึงเวลาสุดท้าย สิ่งนี้รู้ได้ว่าเป็นตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบ นี่คือต้นไม้ของศาสนาที่หลากหลาย ต้นไม้ของรูปลักษณ์ที่หลากหลาย รูปลักษณ์ของทุกคนนั้นต่างกันไป ลูกสามารถเห็นได้ว่าดอกไม้มีความแตกต่างด้วยเช่นกันตามความหลากหลายของต้นไม้ แม้ว่าดอกไม้ชนิดเดียวกันจะมีรูปลักษณะเดียวกันก็ยังมีมีความหลากหลายมากมายของรูปลักษณะภายในต้นไม้โลกมนุษย์ แต่ละคนภายในต้นไม้มีความงามเฉพาะตัวของตนเอง มีความงามหลากหลายประเภทในต้นไม้นี้ ในทำนองเดียวกันพ่อได้อธิบายความหมายของซั่มซุนด้า (ผู้ที่น่าเกลียดและสวยงาม) สิ่งนี้กล่าวถึงเทพเมื่อพวกเขาเปลี่ยนจากสาโตประธานเป็นตาโมประธาน เวลานี้ลูกกำลังเปลี่ยนจากน่าเกลียดมาสวยงาม ไม่มีผู้คนของศาสนาอื่นเปลี่ยนจากน่าเกลียดมาสวยงามในลักษณะนี้ แค่มองดูรูปลักษณะของพวกเขาก็แค่มองดูรูปลักษณะของชาวญี่ปุ่น ชาวยุโรป ชาวจีน ฯลฯ เพียงชาวอินเดียเท่านั้นที่รูปลักษณะของเขาเปลี่ยนไป ค่ายกย่องของการเปลี่ยนจากน่าเกลียดมาสวยงามนั้นใช้กับชาวบาร์ตไมใช่ศาสนาอื่นใด ต้นไม้นี้เป็นของโลกมนุษย์ เป็นต้นไม้ของศาสนาที่หลากหลายและพวกเขาทั้งหมดมาตามลำดับกันอย่างไร เวลานี้ลูกได้รับความรู้แล้ว ไม่มีใครสามารถอธิบายประเด็นเหล่านี้ได้ วงจรนี้คงอยู่เป็นเวลา 5000 ปี สิ่งนี้สามารถเรียกว่าเป็นต้นไม้หรือโลกก็ได้ เป็นเวลาถึงครึ่งหนึ่งของช่วงเวลาที่มีความเลื่อมใสศรัทธา นั่นเรียกว่าอาณาจักรของราวัน เป็นอาณาจักรของกิเลสทั้งห้าที่ซึ่งผู้คนกลับมาที่น่าเกลียดและไม่บริสุทธิ์ด้วยการนั่งบนกองไฟของตัณหาราคะ มีความแตกต่างอย่างยิ่งระหว่างกิจกรรมของซุมนุมของราวัน, ซุมนุมที่เป็นเช่นปีศาจและกิจกรรมของเหล่าเทพ ผู้คนร้องสรรเสริญพวกเขาขณะที่พิจารณาว่าตนเองนั้นเป็นคนบาปที่ตกต่ำ มีมนุษย์ประเภทต่างๆ มากมาย ลูกเคยทำความเลื่อมใสศรัทธามากมาย ขณะที่กลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ลูกก็เฝ้าแต่ทำการกราบไหว้บูชาและทำพิธีแสดงความเลื่อมใสศรัทธา เริ่มแรกการกราบไหว้บูชาไม่มีอะไรเจือปน ลูกเริ่มทำความเลื่อมใสศรัทธาผู้เดียวเท่านั้น และแล้วก็เริ่มที่จะมีการเจือปน และเวลานี้ในเวลาสุดท้ายก็มีสิ่งเจือปนอย่างสมบูรณ์ ดังนั้นเวลานี้พ่อมาและให้ความรู้ที่ไม่มีอะไรเจือปนนี้แก่ลูกที่จะทำให้ลูกได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ จนกว่าผู้เลื่อมใสศรัทธาจะไม่รู้สิ่งนี้ไม่เช่นนั้นพวกเขาจะยังคงภาควิไมใจในความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขาต่อไป พวกเขาไม่รู้ว่ามีเพียงดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้เลื่อมใสศรัทธาจดจำพระเวทย์และคัมภีร์และพราสวดสิ่งเหล่านั้น ทั้งหมดนั้นคือการขยายตัวของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มีความงามในความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่าความงามเป็นเหมือนกับภาพลวงตา

เป็นเหมือนกับทรายและน้ำที่เปล่งประกายและฉายแสงเหมือนกับเงิน มีเรื่องราวของกวางที่กระหายน้ำและวิ่งตรงไปยังสิ่งที่มันคิดว่าเป็นน้ำ,แต่นั้นเป็นเพียงภาพลวงตาและกวางก็ติดกับอยู่ในทราย หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาก็เป็นเช่นเดียวกัน ทุกคนติดกับอยู่ในสิ่งนั้น สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายามอย่างมากมาสำหรับลูกๆที่จะนำพวกเขาออกจากสิ่งนั้น อุปสรรคถูกสร้างขึ้นมาในสิ่งนี้เพราะพ่อกำลังทำให้ลูกบริสุทธิ์ ดรพดีตะโกนร้องขอความช่วยเหลือ มีดรพดีและดรโยธินในทั้งโลก ลูกทั้งหมดสามารถเรียกว่าเป็นปราชญ์ที่กำลังรับฟังเรื่องราวของความเป็นอมตะด้วยเช่นกัน พ่อบอกลูกถึงเรื่องราวของความเป็นอมตะและส่งลูกไปยังดินแดนของความเป็นอมตะ นี่คือนิรันดร์ของชีวิตที่มีความตายก่อนเวลาอันควรเกิดขึ้น เพียงแค่นั่งอยู่ที่ไหนสักแห่งผู้คนก็หัวใจวาย ลูกสามารถไปโรงพยาบาลและอธิบายว่า ที่นั่นท่านล้มป่วยและช่วงชีวิตของท่านก็สั้นมาก จะไม่มีโรคภัยเลยที่นั่น พระเจ้าพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณแล้วจดจำฉันพ่อของลูก ขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกออกไปจากผู้อื่นทั้งหมดและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย แล้วลูกจะไม่มีวันล้มป่วย ความตายจะไม่มีวันมาหาลูก ลูกจะมีช่วงชีวิตที่ยาวนานด้วยเช่นกัน ช่วงชีวิตของเหล่าเทพนั้นยาวนานมาก แล้วผู้ที่ที่มีช่วงชีวิตที่ยืนยมนั้นไปที่ใด? ขณะที่กลับมาใช้ชาติเกิดใหม่อย่างต่อเนื่องช่วงชีวิตของพวกเขาจะลดลง ไม่มีใครเข้าใจการละเล่นของความทุกข์และความทุกข์ พวกเขาจัดงานออกร้านและนิทรรศการมากมาย ฯลฯ ผู้คนนับไม่ถ้วนรวมตัวกันเพื่ออาบน้ำในงานเทศกาลที่ยิ่งใหญ่(กุมภเมลา) ผู้คนอาบน้ำทุกวันแต่พวกเขาไม่ได้รับประโยชน์ใดๆเลยจากสิ่งนั้น ลูกอาบน้ำทุกวันและน้ำทุกหยดนั้นก็มาจากมหาสมุทร มีคำกล่าวว่าน้ำที่ดีที่สุดนั้นมาจากบ่อ เวลานั้นแม่น้ำเต็มไปด้วยขยะแต่น้ำจากบ่อมีความสะอาดตามธรรมชาติและดังนั้นจึงเป็นสิ่งดีกว่าที่จะอาบน้ำด้วยน้ำนั้น นั่นก็เคยเป็นประเพณีมาก่อนแต่เวลานี้ประเพณีคือการอาบน้ำในแม่น้ำ ผู้ที่อยู่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเองก็ชอบความสะอาดด้วยเช่นกัน เวลานั้นพวกเขาเรียกหาดวงวิญญาณสูงสุดให้มาและทำความสะอาดพวกเขา กูรูนั้นหลักยึดของดวงวิญญาณสูงสุดเป็นอย่างยิ่งด้วยการพูดว่า ได้โปรดมาและซักเสื้อผ้าที่ไม่บริสุทธิ์เกิด พ่อมาและทำความสะอาดเสื้อผ้าที่ไม่บริสุทธิ์,เสื้อผ้าที่สกปรก ที่นั่นพ่อมาและทำความสะอาดดวงวิญญาณที่สกปรก ผู้คนเหล่านั้นพิจารณาว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ พ่อพูดว่า นี่คือนิรันดร์จักรของราวัน เป็นสภาพของการตกต่ำลงมาของทั้งโลก มีคำกล่าวว่าเมื่อสภาพของลูกนั้นสูงขึ้นสภาพของทั้งโลกก็สูงขึ้นด้วยเช่นกัน ทุกคนได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ โอ บาบ! ทุกคนสัมผัสกับคุณประโยชน์จากท่าน ทุกคนในยุคทองสัมผัสกับคุณประโยชน์ ที่นั่นมีเพียงอาณาจักรเดียวเท่านั้นและดังนั้นทุกคนจึงมีความสุข ในเวลานั้นคนอื่นอยู่ในดินแดนแห่งความสุข ในปัจจุบันนี้ผู้คนกำลังพยายามอย่างหนักมากที่จะสร้างสันติภาพในโลก เมื่อลูกถามพวกเขาว่าเคยมีความสุขในโลกที่พวกเขากำลังร้องขอในตอนนี้อยู่หรือไม่ พวกเขาตอบว่ายังคงมีอีก 40,000 ปีของยุคเหล็กเหลืออยู่ พวกเขาอยู่ในความมืดสนิท! ทั้งวงจรรนี้คงอยู่มา 5000 ปี แต่พวกเขาก็ยังคงพูดว่ายุคเหล็กยังคงมีเวลาเหลืออีก 40,000 ปี มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากมาย พ่อมาและบอกความจริงแก่ลูก มีเพียง 84 ชาติเกิดเท่านั้น หากวงจรคงอยู่หลายแสนปีแล้วมนุษย์ก็จะกลายเป็นสัตว์ป่า อย่างไรก็ตามนั้นไม่ใช่กฎ 84 ชาติเกิดนั้นเป็นชาติเกิดที่เป็นมนุษย์ทั้งหมด พ่อบอกบุญชี้ที่ถูกต้องแก่ลูก ลูกๆต้องซึมซับความรู้นี้ ฤๅษี มุนี ฯลฯ พูดว่า เนติ,เนติ นั่นคือพวกเราไม่รู้จักท่าน ดังนั้นพวกเขาเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า แน่หนอนต้องมีบางคนที่ไม่เชื่อในพระเจ้า เหล่าเทพคือผู้ที่เชื่อในพระเจ้า ทุกคนในอาณาจักรของราวันไม่เชื่อในพระเจ้า ด้วยการศึกษาคำสอนนี้ลูกจะกลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าและได้รับมรดกสำหรับ 21 ชาติเกิด และแล้วก็ไม่มีความจำเป็นสำหรับความรู้นี้ เวลานั้นเป็นยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดเมื่อลูกนั้นกลายเป็นมนุษย์ที่สูงที่สุด,เป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงตามที่ลูกได้ศึกษาที่นั่นมากมายเพียงใด ผู้ที่ศึกษาอย่างดีในเวลานี้จะกลายเป็นนายของโลก ไม่เช่นนั้นสถานภาพก็จะน้อยลงไป ถึงอย่างไรก็ตามอาณาจักรนั้นก็จะเป็นอาณาจักรของความทุกข์ ที่นั่นมีอาณาจักรของความทุกข์ ผู้ที่เวลานี้กลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าจะปกครองอาณาจักรของความทุกข์นั้น และแล้วเมื่อราวันมาพวกเขาก็กลายเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้าอีกครั้งและเริ่มสัมผัสกับความทุกข์ เมื่อภารัตนั้นมีความมั่งคั่งก็มีทรัพย์สมบัติที่ไม่มีขีดจำกัด วัดที่ใหญ่โตเช่นนั้นสร้างให้กับโสมนาถ หากพวกเขามีเงินมากมายเพื่อสร้างวัดในเวลานั้น ก่อนหน้านั้นพวกเขาก็ต้องเคยมีทรัพย์สมบัติเป็นอย่างมาก พวกเขาได้รับทรัพย์สมบัติทั้งหมดนั้นจากไหน? ได้มีการเขียนไว้ในคัมภีร์ว่ามหาสมุทรได้ให้เพชรพลอยเต็มถาด มหาสมุทรแห่งความรู้ในเวลานี้ได้ให้เพชรพลอยแห่งความรู้เต็มถาดแก่ลูก เวลานั้นอารมณ์ของลูกได้รับการเติมเต็ม ผู้เลื่อมใสศรัทธาไปอยู่เบื้องหน้าซางก้าและร้องขอให้มีการเติมอารมณ์ของพวกเขา พวกเขาไม่รู้จักรัพ่อ ลูกรู้ว่าเวลานี้พ่อกำลังเติมอารมณ์ของลูก ลูกแต่ละคนสามารถรับมากเท่าที่ลูกต้องการ ยิ่งลูกศึกษาเล่าเรียนมากเท่าไรลูกก็จะได้รับทุนการศึกษาสูงขึ้นมากเท่านั้น หากลูกต้องการลูกสามารถกลายเป็นมนุษย์ที่สูงที่สุด,เป็นผู้ที่มีสองมงกุฎ หรือหากลูกต้องการลูกสามารถกลายเป็นปวงประชาที่ยากจนหรือสาวใช้หรือคนรับใช้ มีลูกมากมายผู้ที่แม้กระทั่งหย่าขาดจากบาบา สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า พ่อไม่มีความกังวลใด พ่อเป็นอิสระจากความกังวลทั้งหมดและพ่อกำลังทำให้ลูกเป็นเช่นเดียวกัน มีคำกล่าวว่าผู้ที่เป็นของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย,สัตกูรูไม่มีความวิตกกังวลใดๆ พ่อ,ผู้ที่เป็นพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของทุกคนนั้นเรียกว่าผู้เป็นนายด้วยเช่นกัน พ่อ

พูดว่าพ่อเป็นครูที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ลูกเคยมีครูมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาและลูกเคยศึกษาสิ่งต่างๆ มากมาย ความรู้ที่พ่อสอนลูกนั้นพิเศษสุด พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้แต่พ่อจะไม่ถูกเรียกว่าจานีนันฮาร์(ผู้ที่ล่วงรู้ความลับทั้งหมด) มีผู้คนมากมายที่พูดว่า ท่านล่วงรู้ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นภายในตัวเรา พ่อพูดว่า พ่อไม่รู้สิ่งใดเลย พ่อมาเพื่อสอนลูกเท่านั้น ลูกดวงวิญญาณนั่งอยู่บนบัลลังก์ของลูก พ่อก็นั่งอยู่บนบัลลังก์นี้เช่นกัน ดวงวิญญาณเป็นจุดที่แสนเล็กเช่นนั้น ไม่มีใครรู้สิ่งนี้เลย เหตุนี้เองพ่อพูดว่า ก่อนอื่นจงเข้าใจเกี่ยวกับดวงวิญญาณแล้วลูกจะเข้าใจพ่อ ก่อนอื่นพ่ออธิบายความรู้ของดวงวิญญาณแล้วก็ให้คำแนะนำของพ่อ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาสร้างชาติและกรม, กราบไหว้บูชาแล้วก็ทำลาย พ่อพูดว่า ทั้งหมดนั้นคือการกราบไหว้บูชาตุ๊กตา ผู้ที่เข้าใจสิ่งทั้งหมดเหล่านี้อย่างชัดเจนจะนำคุณประโยชน์ให้กับผู้อื่นด้วยเช่นกัน พ่อคือผู้ให้คุณประโยชน์และดังนั้นลูกก็ต้องกลายเป็นเช่นเดียวกันด้วย บางคนไปเพื่อนำผู้อื่นออกจากบัลลังก์แต่ตัวเขาเองกลับติดอยู่ในนั้น พวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์ รายได้ทั้งหมดที่พวกเขาหามาก็ถูกทำลาย เหตุนี้เองพ่อพูดว่า จงระมัดระวังอย่างมาก ด้วยการนั่งบนกองไฟของตัณหาจะลูกจึงกลับมาน่าเกลียด ลูกพูดว่า เราเคยสวยงามและเวลานี้เราได้กลับมาน่าเกลียด เราเคยเป็นเทพและเราก็คือเป็นคนที่ลงมา ไม่เช่นนั้นแล้วใครที่จะใช้ 84 ชาติเกิด? พ่ออธิบายปัญหานี้ ลูกๆ ต้องทำความเข้าใจอย่างมากมายที่จะนำผู้ที่เคยจมน้ำในมหาสมุทรแห่งยาพิษเป็นเวลาของครึ่งวงจรให้ออกมา สิ่งนี้ไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! ถึงแม้ว่าใครบางคนจะได้รับความรู้เล็กน้อย นั่นก็จะมีวันลูกทำลาย นี่คือการรวมของการกลายเป็นนารายณ์ที่แท้จริงและปวงประชานี้ก็ถูกสร้างขึ้นมาจากเช่นกัน ผู้ที่จากไปหลังจากได้รับความรู้เพียงเล็กน้อยก็จะกลับมาภายหลังเพื่อเข้าใจมากขึ้น เมื่อเวลาผ่านไปผู้คนจะพัฒนาร่างกาย ผู้คนมีการวางแผนเมื่อพวกเขาไปยังสถานที่เฉพาะ อย่างไรก็ตามเมื่อพวกเขาจากไป การวางแผนของพวกเขาหายไปในเมื่อลูกอธิบายแก่พวกเขา พวกเขาบอกว่ามันเป็นสิ่งที่ดีมาก แต่เมื่อพวกเขาไปข้างนอกทุกสิ่งก็จบสิ้นลง พวกเขาพูดว่าพวกเขาจะกลับมาเมื่อพวกเขาเสร็จงานของพวกเขา อย่างไรก็ตามเมื่อพวกเขาออกไปข้างนอกมายาก็นั่นใบหน้าของพวกเขาออกไป กำมือเดียวปรากฏขึ้นมาจากหลายล้าน ใช้ความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงส่ง ลูกแต่ละคนควรถามหัวใจตนเองว่า มันจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมากเพียงไร? ลูกพูดว่าลูกลืมจดจำระลึกถึงพ่อ โอโฮ! เมื่อลูกทำตามหนทางของความไม่รู้ลูกเคยพูดใหม่ว่าลูกลืมพ่อของลูก? บาบาสพูดว่า ไม่ว่าจะมีพายุมากมายเพียงไรลูกต้องไม่สั่นคลอน พายุจะมาแต่ลูกต้องไม่ทำสิ่งใดผิดพลาดด้วยอวัยวะประสาทสัมผัสของลูก พวกเขาพูดว่า บาบาสายาวเวทมนตร์ให้กับเรา บาบาสพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน อยู่ในการจดจำระลึกถึงและสนิมของลูกจะถูกขจัดออกไป สนิมที่สะสมไว้ในดวงวิญญาณจะสามารถขจัดออกไปได้ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้น บาบาคือบิณฑ์, จุด ไม่มีวิธีใดที่จะขจัดสนิมออกไปนอกจากการจดจำพ่อ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกคือลูกของพ่อผู้ให้คุณประโยชน์ ดังนั้นลูกต้องให้คุณประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่น จงระมัดระวังที่ลูกจะไม่ทำการกระทำใด ที่จะจบสิ้นรายได้ที่ลูกสะสมมา
2. ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและเต็มอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ ทำความเพียรพยายามที่จะได้รับทุนการศึกษา อยู่อย่างเป็นอิสระจากความกังวลและอยู่อย่างไร้กังวลเช่นเดียวกับพ่อ

พร: พร: ขอให้ลูกอยู่อย่างละวางจากธรรมชาติและสันสการ์เก่าของลูกด้วยพลังของการตระหนักรู้ (power of realization) และกลายเป็นผู้มีชัยชนะเหนือมายา ธรรมชาติและสันสการ์ของร่างกายเก่าของลูกนั้นรุนแรงมากและพวกเขาสร้างอุปสรรคใหญ่หลวงในการที่ลูกเป็นผู้เอาชนะมายา แม้ว่าวงแห่งธรรมชาติและสันสการ์เก่าของลูกจะถูกทำลาย แต่เชื้อสายของมันก็ยังคงอยู่ และมันจะหลอกลวงลูกเมื่อถึงเวลา บางครั้งลูกตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของมายาที่ลูกไม่แม้จะพิจารณาสิ่งที่ผิดเป็นผิด ลูกตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของสิ่งต่างๆ ภายนอก เหตุนี้เองลูกต้องตรวจสอบตนเองและใช้พลังของการตระหนักรู้ (power of realization) ที่จะกลับมาละวางจากธรรมชาติหรือสันสการ์เก่าที่ซ่อนอยู่ และแล้วลูกจะกลายเป็นผู้มีชัยชนะเหนือมายา

คติพจน์: การจบสิ้นความสัมพันธ์มากมายของ"ของนั้น"คือการกลายเป็นเทวดานางฟ้า

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน แผนกของความรู้แยกจากแผนกของโยคะ ด้วยการมีโยคะลูกๆ ดวงวิญญาณกลับมาสาโตประธาน เพื่อที่จะมีโยคะ ลูกต้องการความสันโดษ
- คำถาม:** บนพื้นฐานอะไรที่การจดจำระลึกถึงของลูกอยู่อย่างมั่นคง?
- คำตอบ:** บนพื้นฐานของการลืมทุกสิ่งที่ลูกมี ลูกไม่ควรจะแม้แต่จะจดจำร่างกายของลูก ใช้ทุกสิ่งที่ลูกมีเพื่องานรับใช้ของพระเจ้า สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายาม ด้วยการส่งเวทย์ทุกสิ่งการจดจำระลึกถึงของลูกสามารถอยู่อย่างมั่นคง หากลูกจดจำพ่อด้วยความรักการจดจำระลึกถึงของลูกจะถึงการจดจำระลึกถึงของพ่อ บาบาจะให้กระแสแก่ลูกด้วยเช่นกันที่จะทำให้ลูกดวงวิญญาณกลับมามีพละนามัยดีเสมอและช่วงชีวิตของลูกจะเพิ่มขึ้น

โอม ซานติ เวลานี้มีสองสิ่ง ความรู้และโยคะ พ่อมีสมบัติที่มีค่าอย่างมหาศาลที่พ่อให้แก่ลูกๆ ผู้ที่จดจำพ่อมากที่สุดได้รับกระแสอย่างมากเป็นเพราะการจดจำระลึกถึงของลูกดึงดูดการจดจำระลึกถึงของพ่อ นี่คือกฎเพราะสิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง หากใครบางคนมีความรู้มากมายนั้นไม่ได้หมายความว่าเขามีการจดจำระลึกถึง ไม่เลย แผนกของความรู้แยกออกไปและวิชาของโยคะก็ยิ่งใหญ่ ความรู้น้อยกว่าโยคะ ดวงวิญญาณกลับมาสาโตประธานด้วยโยคะด้วยการมีการจดจำระลึกถึงอย่างมาก ถ้าลูกไม่มีการจดจำระลึกถึงก็เป็นไปไม่ได้ที่จะกลับมาสาโตประธาน หากลูกๆ ไม่จดจำพ่อตลอดทั้งวันแล้วพ่อก็ไม่จดจำลูกเช่นกัน เมื่อลูกมีการจดจำระลึกถึงที่ดีการจดจำระลึกถึงนั้นก็ถึงการจดจำระลึกถึงของพ่อ ลูกดึงดูดพ่อ สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกันและต้องเข้าใจอย่างชัดเจนมาก ลูกจำเป็นต้องมีความสันโดษอย่างมากที่จะมีการจดจำระลึกถึง พื้นฐานของการประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงสำหรับผู้ที่มาภายหลังคือการจดจำระลึกถึง พวกเขาเคยอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างมาก การจดจำระลึกถึงของพวกเขาดึงดูดการจดจำระลึกถึงของพ่อ เมื่อลูกๆ มีการจดจำระลึกถึงอย่างมากพ่อก็จดจำลูกอย่างมากมาด้วยเช่นกัน พ่อดึงดูดลูก เมื่อลูกพูดว่า “บาบาได้โปรดเมตตา! ได้โปรดกรุณา!” สิ่งนั้นก็ต้องใช้การจดจำระลึกถึงเช่นกัน หากการจดจำระลึกถึงของลูกถูกต้องแม่นยำก็จะมีแรงดึงดูดนั้นโดยอัตโนมัติและลูกจะได้รับกระแสพลัง ลูกดวงวิญญาณรู้้อยู่ภายในว่าเมื่อลูกกำลังจดจำบาบา, การจดจำระลึกถึงนั้นทำให้ลูกเต็มเปี่ยมอย่างสมบูรณ์ ความรู้คือทรัพย์สินสมบัติของลูก การจดจำระลึกถึงของลูกทำให้ลูกดึงดูดการจดจำระลึกถึงของบาบาได้ ด้วยสิ่งนี้ลูกกลับมามีพละนามัยและบริสุทธิ์ ท่านมีพลังมากมายที่ท่านสามารถชำระทั้งโลกให้บริสุทธิ์ เหตุนี้เองผู้คนจึงเรียกหาท่าน โอ บาบา! ได้โปรดมาและชำระพวกเราผู้ไม่บริสุทธิ์เถิด! ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขาวิ่งตระโกนไปเรื่อยๆ และสูญเสียเวลาของพวกเขา พวกเขาไม่แม้กระทั่งรู้จักพ่อ ถึงแม้พวกเขาอาจจะทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างจริงจังและแม้กระทั่งส่งเวทย์ตนเองที่วัดของชีวาที่คาลิ, พวกเขาที่ไม่ได้รับสิ่งใด พวกเขายังคงเริ่มที่จะทำบาปอีกครั้ง มายาดักพวกเขาไว้ในทันที พวกเขาไม่ได้มาซึ่งสิ่งใด เวลานี้ลูกรู้ว่าพ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้นลูกควรส่งเวทย์ตนเองต่อท่าน ผู้คนคิดว่าชีวาและชางกาคือคนเดียวกัน นั่นก็เป็นเพียงความไม่รู้เช่นกัน ที่นั่นบาบาพูดซ้ำๆ ว่า มานมานะบาพ! จดจำพ่อและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกได้รับชัยชนะเหนือความตาย ไม่ว่าลูกจะทำความเพียรพยายามมากเพียงไรก็ตามสำหรับสิ่งนี้ มายาก็จะนำอุปสรรคเข้ามาในหนทางของลูกตามนั้น เพราะเธอรู้ว่าด้วยการจดจำพ่อลูกจะจากเธอไป สิ่งนี้เป็นเพราะเมื่อลูกได้กลายเป็นของพ่อ ลูกต้องละทิ้งทุกสิ่ง ลูกต้องไม่จดจำเพื่อนฝูงญาติมิตร ทรัพย์สินสมบัติ ฯลฯ ของลูกอีกต่อไป มีเรื่องราวซึ่งกล่าวไว้ว่าแม้กระทั่งไม้เท่านั้นก็ต้องทิ้งไป ผู้อื่นบอกลูกให้ทิ้งทุกสิ่งแต่ไม่มีใครที่บอกลูกไม่ให้จดจำร่างกายของลูก พ่อพูดว่า ร่างกายเหล่านั้นเก่า ลูกต้องลืมร่างนั้นด้วยเช่นกัน ลูกต้องลืมทุกสิ่งในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกต้องลืมทุกสิ่งอย่างสิ้นเชิง นั่นคือ สิ่งใดก็ตามที่ลูกมีใช้สิ่งนั้นเพื่องานรับใช้แล้วการจดจำระลึกถึงของลูกจะอยู่อย่างมั่นคง หากลูกต้องการประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกต้องไม่แม้กระทั่งจดจำร่างกายของลูก ลูกมาอย่างปราศจากร่างและลูกต้องกลับไปอย่างปราศจากร่าง พ่อสอนลูกๆ พ่อไม่มีความปรารถนาเลย พ่อเพียงแต่ทำงานรับใช้ เพียงพ่อเท่านั้นที่มีความรู้ นี่คือการแสดงของพ่อและลูกๆ ด้วยกัน ลูกๆ จดจำพ่อแล้วพ่อก็นั่งที่นั่นและให้ไฟส่องทางแก่ลูก เมื่อลูกๆ ดึงพ่อมาเป็นอย่างมากพ่อก็นั่งและให้แสงสว่างแก่พวกเขา หากพวกเขาไม่สามารถดึงบาบาได้มากเพียงพอแล้วบาบาที่นั่งและจดจำพ่อ หากเวลาใดก็ตามที่ใครบางคนต้องการกระแสพลัง, การนอนของบาบาก็จะถูกรบกวน ท่านจะเป็นห่วงว่าคนนั้นคนนี้ต้องการที่จะได้รับกระแสพลัง ช่วงชีวิตของลูกไม่ได้เพิ่มขึ้นด้วยการศึกษาความรู้ ช่วงชีวิตของลูกเพิ่มขึ้นและลูกจะกลับมามีพละนามัยดีเสมอด้วยการได้รับกระแสพลังนี้ มีบางคนในโลกที่มีอายุอยู่ 125 ถึง 150 ปี พวกเขาต้องมีพละนามัย

ได้อย่างแน่นอน พวกเขาต้องทำความเข้าใจสัทธิศาสตร์มากมายด้วยเช่นกัน มีคุณประโยชน์ในความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีความเสียหายในสิ่งนั้น กิริยามารยาทของผู้ที่ไม่ทำความเข้าใจสัทธิศาสตร์ใดๆ นั้นไม่ดี ในความเลื่อมใสศรัทธามีศรัทธา ในพระเจ้า ดังนั้นพวกเขาไม่พูดเท็จหรือทำบาปหรือมีความโกรธในธุรกิจของพวกเขา ผู้เลื่อมใสศรัทธาได้รับการยกย่อง ด้วยเช่นกัน ผู้คนไม่รู้ว่าหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้นเมื่อใด พวกเขาไม่รู้สิ่งใดของความรู้นี้ หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาจะกลับมามีพลังด้วยเช่นกัน แต่เมื่ออิทธิพลของความรู้นี้เพิ่มขึ้น, ความเลื่อมใสศรัทธาก็จะถูกละทิ้งไปอย่างสิ้นเชิง การละเล่นนี้เกี่ยวกับความสุขและความทุกข์และเกี่ยวกับความเลื่อมใสศรัทธาและความรู้ ผู้คนเพียงแต่พูดว่า พระเจ้าให้ความสุขและความทุกข์ แต่แล้วพวกเขาก็พูดด้วยเช่นกันว่าท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน! ความสุขและความทุกข์เป็นสองสิ่งที่แยกจากกัน เป็นเพราะไม่รู้จักรัศมี, พวกเขาจึงไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ดวงวิญญาณเหล่านั้นทั้งหมดออกจากร่างของพวกเขาและใช้อีกร่างหนึ่ง เพียงลูกเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ ไม่มีใครกล่าวว่าลูกอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณในยุคทอง เป็นเวลาที่พ่อสอนลูกให้กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ นั่นคือดินแดนที่บริสุทธิ์ของความสุข ไม่มีใครจดจำพ่อในเวลาของความสุข เป็นเพียงเมื่อพวกเขามีประสบการณ์ของความทุกข์เท่านั้นที่พวกเขาจดจำพระเจ้า ดูซิว่าละครนั้นมหัศจรรย์เพียงใด! เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจตามลำดับกันไป ลูกเขียนประเด็นลงไปเพื่อที่จะทบทวนประเด็นเหล่านั้นในเวลาของการให้คำบรรยาย หมอและนักกฎหมายก็จดประเด็นลงไปด้วยเช่นกัน เวลาลูกได้รับการขึ้นของพ่อ ลูกควรจะทบทวนประเด็นเหล่านั้นก่อนให้คำบรรยายเช่นกัน บาบ่าได้เข้ามาในผู้นี้ เมื่อพ่ออธิบายแก่ลูก, ผู้นี้ก็รับฟังเช่นกัน หากพ่อไม่บอกประเด็นแก่ลูก พ่อจะรู้ประเด็นเหล่านั้นเพื่อที่พ่อจะสามารถอธิบายแก่ลูกได้อย่างไร? พ่อพูดว่า นี่คือการเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของลูก มีรูปภาพของบราห์มาและวิษณุด้วยเช่นกัน ลูกไปยังอาณาจักรของลูกตามลำดับกันไป ลูกประกาศสิทธิ์ในสถานภาพตามที่ลูกมีการจดจำระลึกถึงมากเพียงไรและลูกได้ซึมซับมากเพียงไร พ่อพูดว่า พ่ออธิบายประเด็นที่ลึกซึ้งและละเอียดอ่อนอย่างมาก ลูกควรจะจดประเด็นใหม่ลงไป ประเด็นเก่าๆก็จะไม่มีประโยชน์ หลังจากที่ถูกได้ให้คำบรรยายลูกก็จะจำได้ว่าหากลูกอธิบายบางประเด็นตรงจุดแล้ว สิ่งนั้นก็จะเข้าไปอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาได้เป็นอย่างดี ลูกคือ “นักพูดความรู้” แต่ตามลำดับกันไป ดีที่สุดคือมหาระตี บาบานั้นต่างไป บัพและดาดานี้รวมรูปกัน การอธิบายของมามานั้นดีที่สุด ลูกๆ เคยมีนิมิตของมามาที่สมบูรณ์พร้อม เมื่อไรก็ตามที่มีความจำเป็น, บาบาก็จะเข้ามาและทำงานของท่านให้เสร็จ สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดจะต้องเป็นที่เข้าใจ ลูกศึกษาเล่าเรียนเมื่อลูกมีเวลา ลูกต้องทำธุรกิจ ฯลฯ ตลอดทั้งวัน ลูกต้องการเวลาที่จะไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกต้องการความเงียบสงบ ยกตัวอย่างเช่น หากบางคนที่ทำงานรับใช้ที่ดีจำเป็นต้องได้รับกระแสพลังแล้ว ดวงวิญญาณนั้นจะต้องมีการจดจำเพื่อที่จะได้รับความช่วยเหลือ ก่อนอื่นด้วยการจดจำใบหน้าแล้วลูกจะสามารถจดจำดวงวิญญาณได้ ลูกต้องสร้างวิธีการเช่นนั้น หากลูกๆที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้กำลังประสบกับความยากลำบากพวกเขาต้องได้รับการช่วยเหลือ ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อแล้วจดจำดวงวิญญาณนั้นเล็กน้อย สิ่งนี้เป็นเหมือนกับให้ไฟส่องทางแก่พวกเขา ไม่ใช่ว่าลูก ต้องนั่งในสถานที่ใดโดยเฉพาะและมีการจดจำระลึกถึง จดจำพ่อในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมาและรับประทานอาหารของลูก หากลูกต้องการให้กระแสพลังแก่ผู้อื่น ลูกต้องอยู่อย่างตื่นตัวอยู่ตลอดทั้งคืน เคยมีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่า ลูกจดจำพ่อมากเพียงไรในขณะที่ตื่นขึ้นมาในตอนเช้า, ก็จะมีแรงดึงดูดตามนั้นและبابาก็จะให้แสงแก่ลูก ธุรกิจของبابาคือการให้ไฟส่องทางแก่ลูกๆ เมื่อไรก็ตามที่จำเป็น ต้องให้ไฟส่องทางอย่างมาก, บาบานี้จะจดจำพ่อเป็นอย่างมาก ดังนั้นพ่อจึงให้ไฟส่องทางด้วยเช่นกัน ลูกต้องจดจำดวงวิญญาณและแล้วก็ให้ไฟส่องทาง บาบานี้ก็ให้ไฟส่องทางเช่นกัน ลูกสามารถเรียกสิ่งนี้ว่าความเมตตา, พรหรือจะเรียกว่าอะไรก็ตามที่ลูกต้องการเช่นกัน หากลูกที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ล้มป่วยแล้วเป็นเพราะดวงวิญญาณนั้นต้องการพลัง บาบารู้สึกเห็นใจและตื่นอยู่ตลอดทั้งคืนและจดจำดวงวิญญาณนั้น หากดวงวิญญาณมีการจดจำระลึกถึง, บาบาก็จะจดจำพวกเขาตอบแทน พ่อมีความรักเป็นอย่างยิ่งต่อลูกๆ และดังนั้นการจดจำระลึกถึงของพ่อจึงไปถึงดวงวิญญาณ อย่างไรก็ตาม ความรู้เป็นสิ่งที่ง่ายดายและไม่มีอุปสรรคใดของมายาในสิ่งนั้น สิ่งหลักคือการมีการจดจำระลึกถึงแต่มีอุปสรรคในสิ่งนี้ ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงสติปัญญาของลูกจะกลับมาเป็นเช่นภาชนะทองคำที่ทำให้ลูกสามารถซึมซับความรู้ได้ มีคำกล่าวว่าน้ำนมราชสีห์จะสามารถเก็บไว้ได้ในภาชนะทองคำเท่านั้น ลูกต้องการภาชนะทองคำเพื่อที่จะเก็บสมบัติของความรู้ในที่พ่อให้ไว้ สิ่งนี้สามารถเกิดขึ้นได้เมื่อลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงเท่านั้น หากลูกไม่มีการจดจำระลึกถึงลูกก็ไม่สามารถซึมซับได้ อย่าได้คิดว่าพ่อคือผู้ล่วงรู้ความลับภายใน การทำนายเหตุการณ์ล่วงหน้าซึ่งต่อมาก็เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา หากพวกเขามีลูกพวกเขาก็พูดว่าเป็นพรของกुरु หากสิ่งนั้นไม่เกิดขึ้น, พวกเขา ก็พูดว่าเป็นประสงค์ของพระเจ้า มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน พ่อได้อธิบายถึงความลับของละครแก่ลูกอย่างชัดเจนมาก ลูกไม่รู้สิ่งเหล่านี้มาก่อน นี่เป็นเหมือนกับการตายขณะที่มีชีวิตและการเกิดใหม่ของลูก ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ ลูกสามารถพูดหัวข้อที่ว่าลักษมีและนารายณ์ได้มาซึ่งอาณาจักรของพวกเขาอย่างไรและพวก

เขาสูญเสียไปอีกครึ่งอย่างไร บอกพวกเขาว่าเราสามารถอธิบายประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของทั้งหมดนั้นได้ บราห์มานี้พูดด้วยเช่นกันว่า นั่นเคยกราบไหว้บูชาลัทธิขีมีและนารายณ์และเคยศึกษากิตะด้วยเช่นกัน เมื่อบาบาเข้ามาในร่างของฉันฉันก็ละทิ้งทุกสิ่ง ฉันได้นิมิตที่บาบาพูดว่า จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ไม่มีคำถามในสิ่งนี้ของการศึกษากิตะ พ่อฉันในผู้นี้และทำให้เขาทำทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่ใช่ว่าเขาไปที่วัดและเหลือบมองชีวา สิ่งต่างๆของความเลื่อมใสศรัทธาเพียงแต่หายไปอย่างสมบูรณ์ สติปัญญาได้รับการเติมเต็มด้วยความรู้ของผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง ด้วยการรู้จักพ่อลูกก็รู้ทุกสิ่ง ลูกควรจะเขียนเกี่ยวกับหัวข้อที่มหัศจรรย์เหล่านี้เพื่อที่ผู้คนนั้นจะอัศจรรย์ใจและวิ่งมาเพื่อฟังลูก ไปที่วัดและถามใครก็ตามที่นั่นว่า มีศาสนาอื่นใดหรือไม่เมื่อลัทธิขีมีและนารายณ์เป็นนายของโลก? มีเพียงบาร์ตเดียวเท่านั้นในเวลานั้น ดังนั้นท่านจะสามารถพูดได้อย่างไรว่ายุคทองคงอยู่หลายแสนปี? ในเมื่อพวกเขาพูดว่า 3000 ปีก่อนพระคริสต์เคยมีสวรรค์จะเป็นหลายแสนปีได้อย่างไร? หลังจากหลายแสนปีก็จะมีประชากรนับไม่ถ้วนเหมือนกับยุ้ง เพียงแต่บอกพวกเขาเล็กน้อยและพวกเขาก็จะอัศจรรย์ใจเช่นกัน อย่างไรก็ตามความรู้นี้จะอยู่ในสติปัญญาของผู้ที่เป็นของสกุลนี้เท่านั้น ไม่เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็เพียงแค่พูดว่าความรู้ของบราห์มา กุมารีนนั้นน่าอัศจรรย์ ลูกต้องการสติปัญญาเพื่อที่จะเข้าใจ สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง สามิและภรรยาจดจำกันและกัน ดวงวิญญาณจดจำดวงวิญญาณสูงสุด ในเวลานี้ทุกคนนั้นมีโรคภัยและต้องถูกทำให้เป็นอิสระจากโรคภัย เก็บหัวข้อนี้ไว้ บอกพวกเขาว่า หากท่านล้มป่วยซ้ำแล้วซ้ำเล่า, เราสามารถให้สมุนไพรรักษาชีวิตแก่ท่านที่ท่านจะไม่วันล้มป่วยอีกครั้ง อย่างไรก็ตามสิ่งนี้สามารถเกิดขึ้นได้ หากท่านรับประทานยาอย่างถูกต้องที่เราให้แก่พวกท่าน ยานี้ไม่แพงเลยและจะป้องกันท่านจากการล้มป่วยถึง 21 ชั่วโมงตลอดทั้งยุคทองและยุคเงิน นั่นคือสวรรค์ จดประเด็นเหล่านี้ลงไปแล้วเขียนออกมา ลูกเป็นสัลยแพทย์ของสัลยแพทย์ทั้งหมด สัลยแพทย์ที่ไม่สูญเสียสายที่ยิ่งใหญ่ของสัลยแพทย์ทั้งหมดจะให้ยาเช่นนั้นแก่ลูกสำหรับ 21 ชาติเกิดในอนาคตของลูก ลูกจะไม่วันล้มป่วย เวลานี้คือยุคบรรจบพบกัน ผู้คนจะมีความสุขเมื่อได้ยินสิ่งต่างๆเช่นนั้น พระเจ้าพูดว่า พ่อคือสัลยแพทย์ที่ไม่สูญเสียสาย ผู้คนยังคงจดจำท่าน โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! สัลยแพทย์ที่ไม่สูญเสียสายได้โปรดมา! เวลานี้พ่อมาแล้ว เฝ้าแต่อธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ทุกคน ในเวลาสุดท้ายทุกคนจะเข้าใจอย่างแน่นอน บาบาให้วิธีการที่ฉลาดแก่ลูกอยู่เรื่อยๆ อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะได้รับไฟส่องทางจากพ่อ ตั้งแต่เช้าตรู่และนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อ กลายเป็นผู้ช่วยของพ่อด้วยการตื่นตลอดคืนและให้กระแสปลังงานแก่ผู้อื่น
2. ใช้ทุกสิ่งที่ลูกมีอย่างมีค่าด้วยการใช้สิ่งนั้นสำหรับงานรับใช้ของพระเจ้า ลืมร่างเก่าของลูกและอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ สักเวลายตนเองอย่างสมบูรณ์และเพียรพยายามต่อไปที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ

พร: พร: ขอให้ลูกกลายเป็นผู้มีชัยชนะเหนือมายา ด้วยการจบสิ้นการหม่นของมายาทั้งหมดด้วยกบฏจักรของการตระหนักรู้ในตนเอง การรู้จักตนเองหมายถึงการมีนิมิตเกี่ยวกับตนเอง และการรู้ความรู้ของวงจร หมายถึงการเป็นผู้ควงกบฏจักรของการตระหนักรู้ในตนเอง เมื่อลูกกลายเป็นผู้ควงกบฏจักรของการตระหนักรู้ในตนเอง การหม่นของมายาก็จบสิ้นโดยอัตโนมัติ การหม่นของสำนึกที่เป็นร่าง การหม่นของความสัมพันธ์ การหม่นของปัญหาเป็นการหม่นที่มากมายของมายา เป็นเวลา 63 ชาติเกิดที่ลูกได้ติดกับในการหม่นมากมายเหล่านั้นมา เวลานี้โดยการกลายเป็นผู้ควงกบฏจักรของการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกสามารถกลายเป็นผู้มีชัยชนะเหนือมายา การกลายเป็นผู้ควงกบฏจักรของการตระหนักรู้ในตนเองหมายถึงการไปสู่สภาพที่โบยบินด้วยปีกของความรู้และโยคะ

คติพจน์: อยู่ในสภาพที่ปราศากร่างและลูกจะเอาชนะสถานการณ์ที่เลวร้ายได้อย่างง่ายดาย

*** โอม ขานติ ***

ละทิ้งจิตสำนึกที่เป็นร่างของ “ของฉัน, ของฉัน” และก้าวเดินตามรอยเท้าของพ่อบราห์มา

วันนี้ บัพดาตาได้มาเห็นลูกดวงวิญญาณบราห์มินที่สูงส่งของท่านในทุกหนแห่ง การเป็นบราห์มินหมายถึงการเป็นผู้ที่เกิดจากปากของบราห์มา บัพดาตามีความสุขมากที่ได้เห็นโชคของลูกบราห์มินทุกคน ท้นที่ที่ลูกบราห์มินแต่ละคนถือกำเนิดมา จะมีการแต้มติล็กแห่งการตระหนักรู้นบนหน้าผากของลูกคนนั้นโดยพ่อบราห์มาเอง พระเจ้าเองทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่มีติล็กพร้อมกันนี้ท่านยังทำให้แต่ละดวงวิญญาณบราห์มินสวมมงกุฎแห่งแสงด้วยมนตราที่ยิ่งใหญ่ของความบริสุทธิ์ นอกจากนี้ท่านยังทำให้ลูกดวงวิญญาณบราห์มินแต่ละคนเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลกและทำให้ลูกสวมมงกุฎแห่งความรับผิดชอบด้วย พระเจ้าเองทำให้ลูกนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจของท่านและทำให้ลูกสวมมงกุฎทั้งสอง ท้นที่ที่ลูกถือกำเนิดมา ลูกกลายเป็นผู้ที่มีติล็ก มงกุฎ และบัลลังก์ ไม่มีดวงวิญญาณอื่นใดตลอดทั้งวงจรที่สามารถมีโชคที่ยิ่งใหญ่เช่นนี้ได้ ดังนั้นลูกบราห์มินได้ตระหนักรู้ถึงโชคที่สูงส่งของลูกหรือไม่? ลูกได้ตระหนักรู้หรือไม่ว่าท้นที่ที่ลูกถือกำเนิดมาเป็นบราห์มินลูกก็มีโชคอย่างมาก? ผู้คนในโลกมีสัญลักษณ์ของลูกบราห์มินในรูปของศรีกฤษณะ อย่างไรก็ตาม ติล็ก มงกุฎ และบัลลังก์นั้นเป็นสัญลักษณ์ของการเป็นราชกุมาร (เจ้าชาย) ของโลกนั้น แต่เขาไม่ได้รับสิ่งเหล่านี้เลยในวัยเด็กของเขา ในขณะที่ลูกบราห์มินทั้งหลายได้รับทั้งสามสิ่ง มีเพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่มีโชคของการได้มาซึ่งการบรรลุผลในทั้งสามประการนี้จากพ่อสูงสุด ดังนั้นบัพดาตาจึงเห็นว่าดวงดาวแห่งโชคที่เปล่งประกายบนหน้าผากของลูกแต่ละคนนั้นมีความยิ่งใหญ่เพียงใด ลูกเองก็เห็นดวงดาวแห่งโชคเปล่งประกายอยู่ในตัวลูกเองด้วยเช่นกันหรือไม่? ลูกเห็นว่ามันเปล่งประกายไหม? หรือบางครั้งดวงดาวของลูกเปล่งประกายได้ดีมาก แต่บางครั้งประกายของดวงดาวนั้นก็ลดลง? ดวงดาวแห่งโชคนี้เป็นดวงดาวที่พิเศษไม่เหมือนใคร ดังนั้นเมื่อใดก็ตามที่บัพดาตาเห็นและพบลูก ท่านก็ดีใจที่ได้เห็นดวงดาวบนหน้าผากของลูกแต่ละคนเปล่งประกาย เหตุใดประกายของดวงดาวที่เปล่งประกายจึงลดลง? ลูกทุกคนรู้ถึงสาเหตุของสิ่งนี้เป็นอย่างไร

เมื่อบัพดาตามองดูชาร์ทของลูกๆ ท่านก็ยิ้ม เมื่อลูกคนไหนถูกถามว่าลูกต้องการจะเป็นอะไรหรือเป้าหมายของลูกคืออะไร ลูกส่วนใหญ่จะตอบว่า “ฉันต้องการเป็นอันดับหนึ่ง ฉันต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสุริยะวงศ์” ไม่มีลูกคนไหนต้องการที่จะเป็นของจันทราราศีษัตรีย์รามหรือสีดา อย่างไรก็ตามในเมื่อลูกมีเป้าหมายที่จะเป็นส่วนหนึ่งของสุริยะวงศ์อันดับหนึ่งแล้วตามเป้าหมายของลูก ลูกต้องแสดงให้เห็นคุณสมบัติที่จำเป็นสำหรับเป้าหมายนั้น ลูกๆ มีเป้าหมายที่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยะวงศ์ นั่นคือ ลูกมีเป้าหมายที่จะได้รับชัยชนะอย่างสม่ำเสมอ การมีชัยชนะอย่างสม่ำเสมอเป็นสิ่งขับเคลื่อนของดวงวิญญาณสุริยะวงศ์อันดับหนึ่ง องค์ของดวงอาทิตย์ไม่เคยเพิ่มขึ้นหรือลดลง ดวงอาทิตย์ขึ้นและตก แต่ดวงอาทิตย์ไม่เคยลดลงเหมือนของจันทราราศีเหล่านั้น การมีความสม่ำเสมอ มันคง และมีชัยชนะอยู่เสมอคือสิ่งขับเคลื่อนของดวงวิญญาณสุริยะวงศ์ ผู้ที่เป็นของจันทราราศีถูกเรียกว่านักรบ ในชีวิตนักรบบางครั้งมีชัยชนะและบางครั้งก็พ่ายแพ้ บางครั้งพวกเขาเป็นตัวของความสำเริง และบางครั้งพวกเขาก็เป็นตัวของความลำบากตรากตรำ การบราห์มาหมายถึงความลำบากตรากตรำ องค์ของผู้ที่เป็นส่วนหนึ่งของจันทราราศีนั้นไม่คงที่สม่ำเสมอ เหตุนี้เองลูกต้องทำให้คุณสมบัติของลูกเท่าเทียมกับเป้าหมายของลูก ลูกได้รักษาเป้าหมายของการกลับมาทัดเทียมกับพ่อ เมื่อลูกแต่ละคนถูกถามว่าลูกต้องการเป็นอะไร ลูกพูดว่า “ทัดเทียมกับพ่อ” ดังนั้นบาบาจึงเป็นตัวของชัยชนะอย่างง่ายดายอยู่เสมอ หากลูกไม่มีสภาพที่มันคงและสม่ำเสมอแล้วลูกจะเป็นอันดับหนึ่งได้อย่างไร? หรือลูกจะเป็นผู้ที่ตามลำดับกันไป? หนึ่งคือผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในอันดับหนึ่ง และอีกหนึ่งคือผู้ที่ตามลำดับกันไป ดังนั้นถามตนเองว่า: ฉันเป็นอันดับหนึ่งหรือน้อยอยู่ในรายชื่อของผู้ที่ตามลำดับกันไป? การเป็นอันดับหนึ่งหมายถึงการทำตามพ่อบราห์มา

บัพดาตากำลังแสดงวิธีที่ง่ายดายให้แก่ลูก: โดยการทำตามพ่อก็จะใช้ความพยายามน้อยลง เท่านั้นคือรอยเท้าของบราห์มาเป็นสิ่งบ่งบอกถึงรอยเท้าของทุกงาน ดังนั้นจึงเป็นสิ่งที่ง่ายที่จะวางเท้าของลูกตามรอยเท้าของท่าน ลูกไม่ต้องหาหนทางใหม่ ลูกเพียงแต่ต้องวางเท้าของลูกตามรอยเท้าของพ่อ ไม่ว่าลูกจะดำเนินงานใดก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นการสร้างความคิดในจิตใจ การพูดถ้อยคำใดๆ หรือการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ก่อนที่จะดำเนินงานนั้นให้พิจารณาว่าการกระทำที่ลูกกำลังทำนั้นเท่าเทียมกับการกระทำของพ่อบราห์มาหรือไม่ พ่อบราห์มามีความคิดเช่นไร? ความคิดของลูกสอดคล้องกับความคิดของพ่อบราห์มาหรือไม่? ทุกถ้อยคำที่ลูกพูดนั้นเท่าเทียมกับคำพูดที่พ่อบราห์มาพูดหรือไม่? ถ้ามันไม่เป็นเช่นนั้นลูกก็ต้องไม่ทำสิ่งนั้น! ถ้าไม่ใช่เช่นนั้นลูกก็ต้องไม่คิดในลักษณะนั้นและต้องไม่พูดหรือทำสิ่งอื่นใดในลักษณะนั้น ให้อย่างก้าวของ

ลูกอย่าได้แตกต่างจากย่างก้าวของพ่อบราห์มา มิฉะนั้นลูกจะบรรลุเป้าหมายของลูกและไปถึงจุดหมายปลายทางของลูกของการทัดเทียมกับพ่อได้อย่างไร? เมื่อลูกทำตามบราห์มาในทุกย่างก้าวอย่างสม่ำเสมอ ประการแรกลูกจะได้สัมผัสว่าตัวเองเป็นผู้เพียรพยายามอย่างง่ายดาย และประการที่สองลูกจะสัมผัสว่าจุดหมายปลายทางของความสมบูรณ์พร้อมนั้นอยู่ใกล้

การเป็นเหมือนพ่อบราห์มาหมายถึงการไปถึงจุดหมายปลายทางของความสมบูรณ์พร้อม ดังนั้นพ่อบราห์มาในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนจึงปลุกเรียกลูกทุกคนให้กลายเป็นเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อนและสมบูรณ์พร้อม ลูกไม่ได้ยินเสียงเพลงของการปลุกเรียกหรือ เสียงเพลงที่แสนหวานที่พ่อบราห์มาร้องว่า“มาเถอะลูก! ลูกที่แสนหวานมาเร็ว?” ลูกไม่ได้ยินท่วงทำนองอันไพเราะและคำพูดเหล่านี้หรือ? ฟังเสียงของพ่อบราห์มาและจับเสียงนั้น พ่อบราห์มาพูดว่าลูกๆกำลังคิดถึงปี 1999 เป็นอย่างมาก ลูกสงสัยว่าจะเกิดอะไรขึ้น: ไม่ว่าสิ่งนี้จะเกิดขึ้นหรือสิ่งนั้นจะเกิดขึ้น ไม่ว่ามันจะเกิดขึ้นหรือไม่เกิดขึ้นก็ตาม ลูกคิดเป็นอย่างมากที่บางทีมันอาจจะไม่เกิดขึ้น บางครั้งลูกคิดว่ามันจะเกิดขึ้น แต่ในบางครั้งลูกคิดว่ามันจะไม่เกิดขึ้น ลูกร้องเพลงนี้อยู่เสมอว่า“มันจะเกิดขึ้นหรือไม่?” อย่างไรก็ตามมีลูกจำนวนน้อยมากที่มีความคิดที่สูงส่งที่จะก้าวไปข้างหน้าด้วยความเร็วที่รวดเร็วและเข้าถึงรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าหรือรูปที่สมบูรณ์พร้อมและเพียบพร้อมของลูก "อะไรจะเกิดขึ้น?" ลูกร้องเพลงนี้ว่า "มันจะเกิดขึ้นหรือไม่?" เป็นอย่างมาก พ่อพูดว่า: ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น เป้าหมายของลูกคืออะไร? เป้าหมายของลูกคือการฟังและเห็นทุกสิ่งหรือการกลายเป็นเทวดานางฟ้าเช่นเดียวกับพ่อบราห์มา? ลูกได้เตรียมการสำหรับสิ่งนี้แล้วหรือยัง? แม้ว่าวัตถุจะแสดงสีสันและรูปแบบของพวกเขาก็เป็นครั้งคราว ลูกๆที่มีรูปที่อะแอะและมีความทัดเทียมกับพ่อพร้อมที่จะดูทุกฉากของวัตถุหรือไม่วัตถุ? ลูกได้กลายเป็นเทวดานางฟ้าที่ปราศจากผลกระทบจากความปั่นป่วนของวัตถุหรือไม่วัตถุ? ลูกกำลังยุ่งอยู่กับการทำให้สภาพของลูกพร้อมหรือลูกกำลังยุ่งอยู่กับการคิดว่าจะเกิดอะไรขึ้นใหม่? ไม่ว่าสถานการณ์ที่เลวร้ายใดๆจะปรากฏขึ้นตรงหน้าลูก ลูกผู้เป็นนายของวัตถุจะตั้งตนอยู่ในสภาพของการเป็นนายหรือไม่? หรือลูกจะขุ่นมัวไม่พอใจและสงสัยว่า "เกิดอะไรขึ้น?" ตัวลูกเองจะยุ่งอยู่กับข่าวในฉากของ“สิ่งนี้เกิดขึ้นและสิ่งนั้นเกิดขึ้น”หรือไม่? หรือลูกจะอยู่อย่างมั่นคงในสภาพของความสมบูรณ์พร้อมของลูก และสัมผัสว่าสถานการณ์ที่เลวร้ายใดๆเป็นเหมือนเมฆที่ลอยผ่านไปหรือไม่?

ดังนั้นพ่อบราห์มาจึงถามลูกๆว่า: ลูกกลายเป็นเทวดานางฟ้าเช่นเดียวกับพ่อตลอดเวลาหรือไม่? ลูกทุกคนจะต้องกลายเป็นอะแอะในขณะที่อยู่ในรูปที่มีตัวตนของลูก ลูกจะพูดว่า: บาบ่าได้กลายเป็นอะแอะแล้ว แล้วลูกก็จะขอให้ทำให้ลูกกลายเป็นอะแอะเช่นเดียวกับท่าน พ่อบราห์มาพูดว่า: ก่อนอื่นให้ถามตนเองก่อนว่าลูกได้ปฏิบัติตามความรับผิดชอบของมงกุฎที่พ่อได้วางไว้บนศีรษะของลูกหรือไม่ นั่นคือความรับผิดชอบของการให้คุณประโยชน์โลก? ลูกผู้ให้คุณประโยชน์โลกได้ทำให้งานของการให้คุณประโยชน์โลกของลูกสำเร็จแล้วหรือยัง? พ่อบราห์มากลายเป็นอะแอะเพราะท่านต้องมอบงานของการให้คุณประโยชน์โลกแก่ลูก ท่านต้องเป็นอิสระจากบ่วงพันธะทั้งหมดและกลายเป็นเครื่องมือที่จะเร่งความเร็วในการทำงานรับใช้ ลูกสามารถเห็นรูปในทางปฏิบัติของสิ่งนี้ได้ในทุกหนแห่ง ทั้งในดินแดนนี้และในต่างแดนความเร็วของงานรับใช้ได้เพิ่มขึ้นโดยอะแอะบราห์มาและมันจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ พ่อบราห์มาต้องกลายเป็นเครื่องมือที่จะเพิ่มความเร็วของงานรับใช้ อย่างไรก็ตามไม่ใช่พ่อบราห์มาเพียงผู้เดียวที่จะประกาศสิทธิในอาณาจักร ลูกทุกคนต้องประกาศสิทธิในอาณาจักรพร้อมกับท่านด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองลูกๆในรูปที่มีตัวตนจึงถูกทำให้เป็นเครื่องมือในโลกที่มีตัวตน อย่างไรก็ตามในเวลาสุดท้ายลูกทุกคนจะต้องกลายเป็นเทวดานางฟ้าที่อะแอะจากรูปที่มีตัวตนของลูกด้วย ดังนั้นลูกต้องเพิ่มความเร็วในงานรับใช้ของการให้คุณประโยชน์โลกและจงทำให้ตนเองสมบูรณ์พร้อมและนำมาซึ่งความสมบูรณ์พร้อม

พ่อบราห์มาถามลูกว่า: เราควรมีความสมบูรณ์ในปี 1999 หรือไม่? วัตถุทั้งหมดพร้อมแล้วและกำลังรอพวกเราที่จะตบมือและส่งสัญญาณกับพวกเขา ลูกได้กลายเป็นเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงและเบาสบายแล้วหรือยัง? อย่างน้อยลูก 108 ได้รับชัยชนะอย่างสม่ำเสมอหรือไม่? ลูกได้สอบผ่านในการไม่มีความคิด คำพูด หรือการกระทำที่ไร้ประโยชน์หรือในเชิงลบเมื่อมีการติดต่อสัมพันธ์กับทุกคนหรือไม่? ภาระของสิ่งที่ไร้ประโยชน์หรือเป็นลบจะหยุดลูกจากการเป็นเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงที่เบาสบายตลอดเวลา ดังนั้นพ่อบราห์มาจึงถามลูกว่า: ลูกกลายเป็นเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงผู้เป็นอิสระจากภาระหรือไม่? ลูกได้ขีดเส้นใต้คำว่า“สม่ำเสมอ”หรือไม่? เมื่อดวงวิญญาณอย่างน้อย 108 มีประสบการณ์กับชีวิตที่เป็นเทวดานางฟ้าอย่างสม่ำเสมอท่านจะสามารถกล่าวได้ว่าพวกเขามีความทัดเทียมกับพ่อบราห์มา ดังนั้นพ่อจึงถามลูกว่า: ท่านควรตบมือในตอนนี้อย่างไรหรือไม่? หรือท่านควรจะตบมือในปี 2000? หรือปี 2001? ท่านควรจะตบมือเมื่อใด? ลูกกำลังคิดอะไรอยู่? ที่ลูกจะกลายเป็นสิ่งนี้เมื่อบาบาตบมือหรือไม่? มันเป็นเช่นนั้นไหม? ลูกกำลังคิดอะไร? ที่ลูกจะกลายเป็นสิ่งนี้เมื่อ

บาบาตอบมือหรือไม่? อะไรจะเกิดขึ้น? บาบาควรตอบมือไหม? พุดชิ! ลูกพร้อมไหม? ลูกควรได้รับข้อสอบหรือไม่? บาบาจะไม่ยอมรับอะไรเช่นนั้น! บาบาควรทดสอบลูกไหม? ครู พุดชิ! บาบาควรจะให้ข้อสอบแก่ลูกไหม? ลูกจะต้องทิ้งทุกสิ่ง ผู้ที่อยู่ในมรณัมจะต้องออกจากมรณัม ผู้ที่อยู่ในญาณสะโลวาร์จะต้องออกจากญาณสะโลวาร์ ผู้ที่อยู่ในศูนย์จะต้องออกจากศูนย์และผู้ที่อยู่ในต่างประเทศจะต้องออกจากประเทศเหล่านั้น ลูกจะต้องทิ้งทุกสิ่ง แล้วลูกพร้อมเสมอหรือไม่? ถ้าลูกพร้อมเสมอแล้วก็ตอบมือ! ลูกพร้อมเสมอไหม? บาบาควรทดสอบลูกไหม? บาบาควรจะประกาศเรื่องนี้ในวันพรุ่งนี้ไหม? ไม่ใช่ว่าลูกจะละทิ้งทุกสิ่งหลังจากที่ลูกกลับบ้านไปใช่ไหม? มันไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกบอกว่าลูกจะต้องจัดทุกสิ่งให้เรียบร้อยก่อน ไม่เลย ลูกจะต้องอยู่ในที่ที่ลูกอยู่ไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ไหนก็ตาม ลูกพร้อมเสมอหรือยัง? ลูกจะไม่มีสถานที่ทำงานของลูก เติงของลูก ห้องของลูก ไม่มีแม้กระทั่งตู้เสื้อผ้าของลูก อย่าได้พูดว่าลูกมีงานเล็กน้อยที่ลูกต้องทำให้เสร็จภายในสองวันก่อนแล้วค่อยกลับมา ไม่เลย คำสั่งก็คือคำสั่ง จิตก่อนที่จะพูดว่า “พร้อม”! ไม่เช่นนั้นบาบาจะออกคำสั่งในวันพรุ่งนี้ว่าลูกต้องไปที่ไหนและไม่ควรไปที่ไหน บาบาควรออกคำสั่งนี้หรือไม่? ลูกพร้อมไหม? ลูกไม่ได้พูดว่า “พร้อม” ด้วยความกล้าหาญมากถึงขนาดนี้! ลูกกำลังคิดว่ามันคงจะดีถ้าลูกมีเวลาอีกหนึ่งวัน ที่ “สิ่งนี้จะเกิดขึ้นไม่ได้หากไม่มีฉัน” “สิ่งนี้ไม่ควรเกิดขึ้นหากไม่มีฉัน” ลูกต้องไม่มีแม้กระทั่งความคิดที่ไร้ประโยชน์เหล่านี้ เมื่อฟอברהมาลูกย้าย ท่านคิดไหมว่าจะเกิดอะไรขึ้นถ้าไม่มีท่าน? ท่านสงสัยว่าทุกสิ่งจะดำเนินต่อไปอย่างไรหรือไม่? ท่านคิดว่าท่านควรจะให้คำชี้แนะและให้แนวทางเดียวหรือไม่? ท่านได้ให้คำชี้แนะและแนวทางใดหรือไม่? ท่านให้คำชี้แนะและแนวทางผ่านสภาพที่สมบูรณ์พร้อมของท่าน ไม่ใช่ด้วยคำพูด ลูกพร้อมถึงขนาดนั้นหรือไม่ที่ทันทีที่ลูกได้รับคำสั่งลูกสามารถที่จะปล่อยวางและเป็นอิสระได้? นี่คือการที่บาบากำลังจะทำ และท่านกำลังบอกลูกอยู่ตอนนี้ จะมีคำสั่งลูกจะไม่ต้องถามอะไรเลย จะไม่มีการกำหนดวันที่ ทันใดนั้นก็มีการออกคำสั่ง มา! สิ่งนี้เรียกว่าเป็นเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงและเบาสบาย ทันทีที่ลูกได้รับคำสั่งลูกก็โอบบิ้น เช่นเดียวกับที่มีคำสั่งตาย ลูกคิดอย่างไร ลูกจะคิดถึงศูนย์ของลูก ตัวของลูก นักเรียนของลูก หรือพื้นที่ของลูกหรือไม่? ทุกวันนี้มีความวุ่นวายอย่างมากเกี่ยวกับ “พื้นที่ของฉัน” ผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลกมีพื้นที่ที่จำกัดหรือไม่? ลูกจะต้องสละละทิ้งสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด สิ่งนั้นทั้งหมดเป็นความหยิ่งยโสของร่างกายด้วยเช่นกัน การมีสำนึกเกี่ยวกับร่างกายของลูกนั้นยังไม่ร้ายแรงเท่ากับการมีความหลงทะนงตนของร่างกายซึ่งเป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อนมาก การมีจิตสำนึกของ “ของฉัน” เรียกว่าเป็นความหลงทะนงตนของร่างกาย เมื่อลูกมีจิตสำนึกของ “ของฉัน” ย่อมมีความหลงทะนงตนอย่างแน่นอน อาจจะเป็นคุณสมบัติพิเศษของลูก – นั่นคือ “นี่คือคุณสมบัติพิเศษของฉัน”, “คุณธรรมของฉัน”, “งานรับใช้ของฉัน”. จิตสำนึกของ “ของฉัน” นี่ก็คือ “พระภู ปราสาด” (สิ่งที่ออฟเฟอร์แด่พระเจ้าและที่ลูกได้รับ) มันไม่ใช่ของลูก การพิจารณาว่า “ปราสาด” เป็นของตานั้นคือจิตสำนึกที่เป็นร่าง การสละละทิ้งจิตสำนึกที่เป็นร่างนี้หมายถึงการกลับมาสมบูรณ์พร้อม ด้วยเหตุนี้จึงมีคำกล่าวว่า “เทวดานางฟ้าคือผู้ที่ไม่มีความหลงทะนงตนของร่างกาย ไม่มีสำนึกของ “ของฉัน” และไม่มีจิตสำนึกเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของ “ของฉัน” ประเภทต่างๆ เทวดานางฟ้าหมายความว่าความสัมพันธ์ที่มีขีดจำกัดทั้งหมดได้จบสิ้นลงแล้ว ดังนั้นเวลานี้ลูกจะเตรียมการอะไร? ฟังเสียงของฟอברהมาด้วยความตั้งใจ ท่านกำลังปลุกเรียกลูก ฟอพูดว่า: เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะติดลองแห่งความสมบูรณ์พร้อม ท่านสามารถติดลองเหล่านั้นได้เมื่อใดก็ตามที่ท่านต้องการแต่อย่างน้อย 900,000 คนควรพร้อมเสมอสำหรับตอนต้นของยุคทอง แม้ว่าพวกเขาจะตามลำดับกันไปก็ตาม เพราะจะมีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่จะเป็นอันดับหนึ่ง! ควรมีอย่างน้อย 108 คนที่เป็นอันดับหนึ่ง 16,000 คนซึ่งเป็นอันดับสอง และ 900,000 คนซึ่งเป็นอันดับสาม อย่างน้อยหลายคนนั้นก็ควรเตรียมพร้อม จะต้องเตรียมอาณาจักรให้พร้อม

ในผลลัพธ์ บัพาดาเห็นว่าปัจจุบันรูปแบบของมายาที่มีอยู่ในลูกส่วนใหญ่เป็นความคิดที่เป็นลบหรือไร้ประโยชน์ สภาพของลูกผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลกคือผู้ที่ไม่มีทัศนคติและดริชตีที่สม่ำเสมอและไม่มีขีดจำกัด สภาพของความไม่มีขีดจำกัด ไม่ควรมีความรู้สึกที่เป็นลบหรือไร้ประโยชน์แม้แต่น้อยในทัศนคติของลูกต่อดวงวิญญาณใด การเปลี่ยนบางสิ่งที่เป็นลบเป็นสิ่งที่แตกต่างออกไป อย่างไรก็ตามผู้ที่ไม่มีทัศนคติในเชิงลบเองจะไม่สามารถช่วยเหลือผู้อื่นให้เปลี่ยนทัศนคติในเชิงลบของตนให้เป็นในเชิงบวกได้ เหตุนี้เองลูกแต่ละคนจึงต้องตรวจสอบตนเองอย่างละเอียดอ่อนและดูว่าทัศนคติและดริชตีของลูกที่มีต่อทุกคนนั้นได้ให้คุณประโยชน์และมีเมตตากรุณาในทางที่ไม่มีขีดจำกัดหรือไม่ นอกจากความรู้สึกที่ให้คุณประโยชน์และมีเมตตากรุณาแล้ว อย่าให้มีความรู้สึก, ความคิด หรือคำพูดที่มีขีดจำกัดในตัวลูกในลักษณะที่ละเอียดอ่อนใดๆ สิ่งใดก็ตามที่หลอมรวมอยู่ในตัวลูกในลักษณะที่ละเอียดอ่อนจะปรากฏขึ้นและมองเห็นได้ในเวลาใดเวลาหนึ่งหรือเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น ตอนนี้ลูกอาจโอเคอยู่ตลอดเวลา แต่มันจะปรากฏออกมาในเวลาใดเวลาหนึ่ง แล้วลูกก็จะคิดว่า: “ถึงอย่างไรคนนี้ก็เป็นอย่างนี้ อยู่แล้ว สถานการณ์นี้ก็เป็นอย่างนี้ คนนี้ก็เป็นอย่างนี้” คนนั้นอาจเป็นเช่นนั้น แต่สภาพของลูกเต็มไปด้วยความรู้สึกที่บริสุทธิ์และไม่มีขีดจำกัดหรือไม่? ตรวจสอบความผิดพลาดของตนเอง ลูกเข้าใจไหม?

อย่ามองที่สถานการณ์ – มองดูตนเอง! แค่นั้นเอง! ในปี 1999 ลูกต้องใส่ใจอย่างสม่ำเสมอว่าทุกอย่างก้าวของลูกจะเป็นไปตามรอยเท้าของพ่อบราห์มา ลูกทุกคนรักพ่อบราห์มาใช้ไหม? ดังนั้นลูกจึงทำตามผู้ที่ลูกรักเสมอ ลูกต้องกลับมาทบทวนกับพ่อ สิ่งนี้โอเคใช่ไหม? ลูกทุกคนจะพร้อมในปี 1999 ไหม? ลูกยังมีเวลาอีกหนึ่งปี อย่าคิดว่า “สิ่งนี้เกิดขึ้น” หรือ “สิ่งนั้นเกิดขึ้น” สิ่งทั้งหมดนั้นจะเกิดขึ้นอยู่ดี ลูกได้รับการบอกล่วงหน้าว่ามันจะเกิดขึ้น แต่ลูกต้องกลายเป็นเทวดานางฟ้าเช่นเดียวกับพ่อเช่นกัน ลูกเข้าใจไหม? ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนี้ใช่ไหม? ลูกสามารถทำเช่นนั้นได้ไหม? ลูกจะพร้อมในอีกหนึ่งปีข้างหน้าหรือลูกจะพร้อมในครึ่งปี? บราห์มาบapakำลังปลุกเรียกลูกเพื่อให้ลูกกลับมาสมบูรณ์พร้อมด้วยเช่นกัน ธรรมชาติก็กำลังรอคอยลูกอยู่ด้วยเช่นกัน จงกลับมาพร้อมเสมอในหกเดือน! ถ้าไม่ได้หกเดือนก็ในหนึ่งปี อย่าได้ขึ้นลง คงอยู่อย่างไม่สั่นคลอน! อย่างไรก็ตามอย่าได้ปล่อยเป้าหมายของลูก ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นลูกต้องกลับมาทบทวนกับพ่อ แม้ว่าบราห์มีบางคนพยายามเขย่าลูกทำให้ลูกสั่นคลอนหรือกลายเป็นอุปสรรคขัดขวางในหนทางของลูก ลูกก็ยังต้องกลับมาทบทวนกับพ่อ ลูกชอบคำแนะนำนี้ไหม? (บัปเตตาทำให้ทุกคนในชุมนุมยกมือขึ้นและถ่ายวิดีโอและถ่ายภาพของทุกคน) บาบาส่งภาพนี้ให้กับทุกคน ที่นี่ในหนังสือเรื่องนี้บางคนอาจพลาดได้ แต่ไม่มีใครสามารถพลาดในหนังสือของอาณาจักรที่ละเอียดอ่อนได้ อัจชะ

พ่อถามว่า: ลูกแต่ละคนสามารถกลับมาปราศจากร่างในหนึ่งวินาทีได้หรือไม่? เวลานั้นกลับมาแน่นอนในสภาพที่ปราศจากร่างในหนึ่งวินาที (بابาดำเนินการฝึกดริล) อัจชะ ตอนนี้ลูกสามารถกลับคืนสู่ร่างกายของลูกได้แล้ว ตอนนี้กลับมาปราศจากร่างอีกครั้ง ตลอดทั้งวัน หากลูกมีเวลาเพียงวินาทีเดียว ให้ฝึกฝนสิ่งนี้ต่อไป อัจชะ

ถึงลูกดวงวิญญาณบราห์มีที่สูงส่งที่สุด ถึงผู้ที่ย่างเท้าของพวกเขาตามรอยเท้าของพ่อบราห์มา ถึงลูกผู้เชื่อฟังที่ทำตามพ่อ ถึงผู้ที่อยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่เป็นเทวดานางฟ้าอย่างสม่ำเสมอเหมือนพ่อบราห์มา ถึงดวงวิญญาณผู้ใกล้ชิดที่กลายเป็นนายของวัตถุธาตุและผู้ที่เกิดทุกจากของธรรมชาติอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ถึงดวงวิญญาณที่ไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน ถึงผู้ที่มีทัศนคติและดริชต์ที่ไม่มีขีดจำกัดอยู่เสมอ ถึงลูกที่มีโชค ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสเต จากบัปเตตา ความรักและความทรงจำระลึกถึงเป็นพิเศษแด่ลูกทุกคนในแผ่นดินนี้และในต่างแดนที่กำลังรับฟังอยู่

พร: : ขอให้ลูกเบิกเฉยต่อความรู้ในเรื่องของความปรารถนา และคงอยู่อย่างมีความสุขในโชคอันสูงส่งของลูก โดยตระหนักถึงการบรรลุผลอันไม่สูญสลายของลูก
ลองคิดดูสิว่าโชคของคนที่มีพ่อเป็นผู้ประทานโชคเองนั้นจะเป็นเช่นไร! จะมีความสุขอยู่เสมอที่โชคเป็นของลูก “ว่า โชคอันสูงส่งของฉัน! ว่า พ่อผู้ประทานโชค!” ร้องเพลงนี้เรื่อยๆและโอบรับไปอย่างมีความสุข ลูกได้รับสมบัติที่มีค่าอันไม่สูญสลายที่จะอยู่กับลูกไปหลายชาติเกิด ไม่มีใครสามารถแย่งชิงมันไปหรือปล้นไปจากลูกได้ เป็นโชคอย่างยิ่งที่ลูกไม่มีความปรารถนา ลูกจะพบความสุขของจิตใจเมื่อลูกได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดแล้ว ไม่มีอะไรขาดหายไป และดังนั้น ลูกจึงเบิกเฉยต่อความรู้เกี่ยวกับความปรารถนาใดๆ

คติพจน์: เวลาแห่งการทาบไปได้ผ่านไปแล้ว แต่ความคิดและคำพูดที่ไร้ประโยชน์ยังคงหลอกลวงลูกเป็นอย่างมาก

*** โอม ชานดี ***

หมายเหตุ: วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่ 3 วันสมาธิสากลโลก และลูกบราห์มีทุกคนจะนั่งสมาธิตั้งแต่เวลา 18.30 น. ถึง 19.30 น. จงมั่นคงในสภาพที่ไม่มีตัวตนของลูก และสัมผัสกับความสงบ ความรัก และความบริสุทธิ์ที่ไร้ขีดจำกัด ตั้งสมาธิจดจ่อจิตใจและสติปัญญาของลูกและทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพที่เป็นเมล็ด

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้และหาหัวข้อที่ลูกจะสามารถให้การบรรยายได้ หัวข้อการบรรยายควรเป็นเช่นเดียวกันในทุกที่ สิ่งนี้จะกลายเป็นพื้นฐานของความเป็นหนึ่งเดียวกันในบรรดาลูกๆ

คำถาม: ลูกๆ ควรจะเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามใดเพื่อที่ลูกจะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม?

คำตอบ: ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะไปอยู่เหนือปวงกรรมทั้งหมด เมื่อลูกพูดกับใครบางคน, คิดว่าผู้นั้นเป็นดวงวิญญาณ, เป็นพี่น้องของลูก, มองดูที่พี่น้อง เมื่อลูกรับฟังพ่อ, มองดูพ่อที่ตรงกลางหน้าผากของพ่อ ด้วยการรักษาสายตาของความเป็นพี่น้องเพศชายสำหรับทุกคนนี้ไว้ ความรักและความสัมพันธ์ของการเป็นพี่น้องของลูกจะกลับมามั่นคง สิ่งนี้ต้องการความเพียรพยายาม แต่เป็นความเพียรพยายามนี้ที่ทำให้ลูกสามารถสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม ลูกๆ ผู้ที่กำลังได้รับสถานะภาพที่สูงจะทำความเพียรพยายามนี้อย่างแน่นอน

โอม ซานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานได้เคยมีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่า นี่เป็นดินแดนของความตายและตรงข้ามกับสิ่งนี้มีดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาได้เคยมีการแสดงว่าซางก้าได้บอกปาระติถึงเรื่องราวของความเป็นอมตะ เวลาลูกกำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ไม่ใช่ซางก้าที่บอกเรื่องราวนี้ นี่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อผู้เดียวบอกเรื่องราวนี้ ซางก้าไม่ใช่มหาสมุทรแห่งความรู้ที่เขาจะบอกเรื่องราวนี้แก่ลูก ลูกๆ ต้องอธิบายวิธีการเอาชนะความตาย เป็นความรู้นี้ที่ทำให้ลูกเป็นอมตะและคงอยู่ตลอดไปและเพิ่มช่วงชีวิตของลูกให้ยืนยาวขึ้นด้วยเช่นกัน ที่นั่นไม่มีความตาย เป็นเพียงด้วยการเอาชนะกิเลสทั้งห้าที่นั่น นั่นคือด้วยการเอาชนะราวัน, ที่ลูกจะกลายเป็นนายของอาณาจักรของราม นี่คือดินแดนแห่งความเป็นอมตะ อาณาจักรของราวันเป็นดินแดนแห่งความตายและอาณาจักรของรามคือดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ความตายไม่มีวันมาหาเหล่าเทพ ไม่มีปีศาจแห่งความตายที่นั่น หัวข้อที่ว่า “มนุษย์จะสามารถเอาชนะความตายได้อย่างไร” นั้นดีมาก ประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดคือความรู้นี้ บารัตเคยเป็นดินแดนของความเป็นอมตะที่ผู้คนมีช่วงชีวิตที่ยืนยาว ตัวอย่างของงูให้กับยุคทอง งูทั้งหนึ่งของมันและมีหนึ่งใหม่อย่างเป็นธรรมชาติ สิ่งนี้ลูกเรียกว่าการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกรู้ว่าทั้งโลกกำลังจะถูกทำลายและลูกจะต้องละร่างเก่าของลูก หนึ่งเก่าในปัจจุบันของลูกเป็นหนึ่งสุดท้ายของ 84 ชาตเกิดของลูก สิ่งนี้ไม่ได้เกิดขึ้นในดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ที่นั่นลูกมีสำนึกรู้ว่าเมื่อร่างเก่าของลูกไปถึงสภาพที่เสื่อมโทรม พวกเขาจะต้องละร่างเหล่านั้นและใช้ร่างใหม่ ลูกมีนิมิตด้วยเช่นกัน ความเข้าใจลูกเรียกว่าการหยั่งรู้ด้วยเช่นกัน หนึ่งใหม่ของลูกพร้อมสำหรับลูกและเวลานี้ลูกต้องทิ้งหนึ่งเก่าของลูก นี่คือวิธีที่สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นที่นั่น โลกลูกเรียกว่าดินแดนแห่งความเป็นอมตะที่ซึ่งไม่มีความตาย ลูกจะจากร่างของลูกในเวลาที่ถูกต้อง ตัวอย่างของเต่าก็ใช้กับที่นี้ด้วยเช่นกัน เต่าทำงานของมันและแล้วก็กลับมาสำรวจตนเอง ตัวอย่างที่นี้ได้มีการลอกเรียนแบบโดยผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา, แต่เพียงในนามเท่านั้น พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด เวลาลูกเข้าใจว่าเทศกาลทั้งหมดที่พวกเขาเฝ้าแต่เฉลิมฉลองในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเช่นรักซาบันตัน, ดาเซลลา, ดีวาลาและโฮลีนันใช้กับเวลานี้ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง ให้ทำรายการของหัวข้อทั้งหมดเช่นที่มนุษย์เอาชนะความตายได้อย่างไรและดวงวิญญาณทั้งหมดจากดินแดนแห่งความตายและไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะได้อย่างไร ลูกต้องเขียนประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดลงไปก่อนที่จะอธิบายประเด็นเหล่านั้น เช่นที่พวกเขาเขียนเรื่องราวของการแสดงและพูดว่า วันนี้เป็นการแสดงเรื่องนั้นเรื่องนี้ ลูกควรที่จะมีรายการของประเด็นต่างๆ ด้วยเช่นกันว่าวันนี้จะมีการอธิบายหัวข้อนี้แก่ท่าน ‘ท่านจะสามารถทั้งอาณาจักรของราวันและไปสู่อาณาจักรของเทพได้อย่างไร’ คำอธิบายนั้นเป็นเช่นเดียวกันแต่เมื่อผู้คนรับฟังหัวข้อที่แตกต่างกัน พวกเขาจะเข้าใจว่าพวกเขาสามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของพวกเขาจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างไร และมีประสบการณ์ของความสุขเป็นอย่างมากอย่างไร มีการเขียนไว้ในหนังสือพิมพ์ว่าชัชยาสซีกำลังฉลองไฟฟูชาย์ยู่ที่ 125 และภายใต้มันก็เป็นรายการของหัวข้อที่ถูกละทอด ที่นี้พ่อพูดว่า พ่อสร้างไฟฟูชาย์ยู่นี้ครั้งเดียวเท่านั้นที่ทั้งโลกจะถูกส่งเวลงไปอย่างสมบูรณ์ พวกเขาสร้างไฟฟูชาย์ยู่มากมายและมีขบวนแห่ที่ใหญ่โตมากมายๆ ลูกเข้าใจว่ารูดาชีพบาบาสร้างไฟฟูชาย์ยู่เดียววันที่ที่นั่นและทั้งโลกเก่าก็จะถูกส่งเวอย่างสมบูรณ์ โลกใหม่ถูกสร้างขึ้นมาและลูกกลายเป็นเทพ พ่ออธิบายทั้งหมดนี้แก่ลูก พ่อผู้สร้างมาและให้ความรู้ของตัวท่านเองแก่ลูกและความรู้ของตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างเช่นกัน ท่านสอนราชาโยคะแก่ลูกด้วยเช่นกัน มีเทพที่บริสุทธิ์ในยุคทอง พวกเขาปกครอง

อาณาจักรด้วยเช่นกัน นั่นถูกเรียกว่าศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ลูกสามารถมีหัวข้อนี้ว่า ‘ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของยุคทองมีการสร้างขึ้นอย่างไร’ และ ‘ความสงบถูกสร้างขึ้นมาทั่วทั้งโลกอย่างไร’ ด้วยเช่นกัน จงมาและทำความเข้าใจสิ่งนี้ ไม่มีใครนอกจากพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดที่สามารถแนะนำลูกถึงวิธีการสร้างความสงบในโลก มีการให้รางวัลแก่ผู้ที่ให้ความคิดเห็น มีหัวข้อเช่นกันว่า ใครจะสามารถให้รางวัลสำหรับการสร้างความสงบในโลกและสิ่งนั้นจะเสร็จสมบูรณ์ได้อย่างไร? ไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้และทำรายการของประเด็นต่างๆ ให้ทำการเตรียมการเช่นนั้นที่หัวข้อเดียวกันนั้นจะมีการใช้ทุกที่ และแล้วสายใยจะถูกสร้างขึ้นในระหว่างลูกทั้งหมด จงทำรายการและให้ทุกคนรู้ล่วงหน้า และแล้วชาวก็ควรจะส่งไปเคลียร์เพื่อที่ทุกคนจะรู้ว่าการบรรยายเดียวกันกำลังเกิดขึ้นทุกที่ สิ่งนี้ถูกเรียกว่าความเป็นหนึ่งเดียวกัน ทั่วทั้งโลกมีความแตกต่าง แต่คำยกย่องของอาณาจักรของรามนั่นคือสิงโตและวัวดำน้ำด้วยกันจากบ่อเดียวกัน หากมีเรื่องราวเช่นนั้นที่ถูกให้ในยุคเงิน ยุคทองจะต้องเป็นเช่นไร? มีเรื่องราวต่างๆ มากมายที่เขียนไว้ในคัมภีร์เวลานี้ลูกได้รับฟังเพียงเรื่องราวเดียวที่พ่อบอกลูก พวกเขาเฝ้าแต่แต่งเรื่องราวนี้ไม่ถ้วนในโลก ไม่มีคัมภีร์ใด ฯลฯ ที่เคยสร้างขึ้นมาตั้งแต่ตอนต้นยุคทองแดงจนถึงตอนสิ้นสุดยุคเหล็กคงอยู่ที่นั่น ทุกสิ่งของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาจบสิ้น ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกเห็นที่นั่นคือความชั่วร้ายเยี่ยงปีศาจ ดังนั้นมองแต่ไม่เห็น ฟังแต่ไม่ได้ยิน เพียงแต่เก็บสิ่งต่างๆ ที่พ่ออธิบายแก่ลูกไว้ในสติปัญญาของลูกเท่านั้น เรabraห์มิน ของยุคบรรจบพบกันนั้นสูงส่งมาก เราสูงส่งยิ่งกว่าเหล่าเทพในเวลานี้เราคือลูกๆ ของพระเจ้า จำนวนของพวกเราเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทีละนิด แม้กระทั่งประเด็นที่แสนจะง่ายดายก็ไม่ได้นั่งในสติปัญญาของใคร ลูกคือลูกๆ ของพระเจ้าและดังนั้นลูกต้องกลายเป็นนายแห่งสวรรค์อย่างแน่นอน เพราะพ่อคือผู้สร้างสวรรค์ เนื่องจากระยะเวลาของวงจรที่ให้ไว้หลายแสนปี พวกเขาจึงไม่สามารถจดจำสิ่งใดได้ พ่อมาและเตือนลูก นี่คือการประเดิมของ 5000 ปี ลูกเคยเป็นเทพ เวลานี้ท่านกำลังทำให้ลูกเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง ด้วยการรับฟังเป็นการส่วนตัว, ลูกก็สัมผัสกับความสุขเป็นอย่างมากและกลับมาสดชื่น เป็นลูกที่ฉลาดและรู้คิดที่มีสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขาที่พวกเขาต้องประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขาจากพ่อ พ่อสร้างโลกใหม่และเราต้องอยู่ในโลกใหม่นั้นอย่างแน่นอน ทุกคนคือลูกของพ่อผู้เดียว ศาสนาของทุกคนนั้นแตกต่างกันและสถานที่อยู่อาศัยของทุกคนก็แตกต่างกันด้วยเช่นกัน แต่ละคนมาและไปในลักษณะที่แตกต่างกัน พวกเขาไปและอยู่ในอาณาจักรสูงสุดอย่างไรก็อยู่ในสติปัญญาด้วยเช่นกัน มีต้นไม้เฝ้าพันธุในอาณาจักรสูงสุด ต้นไม้เฝ้าพันธุไม่สามารถมองเห็นได้ในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน ฉากใดก็ตามที่มองเห็นในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อนเป็นเพียงนิมิต ทั้งหมดถูกกำหนดไว้แล้วในละคร เมื่อลูกไปสู่อาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ลูกก็เห็นทุกสิ่งราวกับเป็นหนังเงา เริ่มแรกภาพยนตร์ที่พวกเขาทำนั้นไม่มีเสียงและแล้วพวกเขาก็เริ่มสร้างภาพยนตร์ที่มีเสียง ลูกไม่สามารถทำอะไรด้วยเพียงความเงียบได้ ลูกๆ เข้าใจว่าลูกอยู่ในความเงียบสงบอย่างไร เช่นที่มีต้นไม้เฝ้าพันธุของดวงวิญญาณที่นั่น ดังนั้นที่มีต้นไม้ของมนุษย์เช่นกัน จงเก็บสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดไว้ในสติปัญญาของลูกและให้คำบรรยายด้วยประเด็นเหล่านี้ มันใช้เวลาที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆ เหล่านั้นทั้งหมด แม้ว่าลูกจะเข้าใจทุกสิ่ง การจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงที่จะทำให้ลูกสามารถซึมซับทุกสิ่งและมีประสบการณ์ของความสุขนั้นอยู่ที่ใด? เวลานี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนวิธีที่จะมีโยคะที่ลูกต้องแม่นยำ ได้เคยมีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่าลูกต้องนับถือทุกคนอย่างเป็นพี่น้องของลูก หน้าผากของแต่ละคนคือบัลลังก์ของดวงวิญญาณ เหตุนี้เอง “พาหนะที่โชติ” เป็นเช่นบัลลังก์ของบาบาจึงได้รับการจดจำเมื่อลูกอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ผู้อื่น, ให้คงสำนึกว่าลูกกำลังอธิบายแก่พี่น้องของลูก สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายามเป็นอย่างยิ่งที่จะรักษาทัศนคตินี้ไว้ ด้วยการทำความเข้าใจที่ลูกได้รับสถานะภาพที่สูง พ่อมองดูลูกในลักษณะนี้ด้วยเช่นกัน สายตาของพ่อก็ถูกดึงไปที่กึ่งกลางหน้าผากด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณเป็นเพียงจุดเล็กๆ เป็นดวงวิญญาณที่รับฟัง ลูกมองดูพ่อที่กึ่งกลางหน้าผากด้วยเช่นกัน บาบายูที่นั่นและบราเธอร์(ดวงวิญญาณของบราห์มา) ก็อยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน ด้วยการเก็บสิ่งต่างๆ เช่นนั้นไว้ในสติปัญญาของลูก ลูกๆ ของมหาสมุทรแห่งความรู้ก็กลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน เป็นสิ่งที่ยากมากสำหรับลูกที่จะทำสิ่งนี้ เป็นสิ่งที่ยากเล็กน้อยสำหรับผู้ที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของเขาที่จะรักษาสภาพนี้ไว้ พวกเขากลับไปบ้านหลังจากรับฟังแต่บรรยากาศที่บ้านของพวกเขาที่แตกต่างกันไป ที่นี้เป็นเรื่องง่าย บาบอบอกวิธีการที่ง่ายดายมากแก่ลูกว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พิจารณาว่าผู้อื่นเป็นพี่น้องของลูก ด้วยสายตาของความเป็นพี่น้องนี้ลูกจะสามารถไปอยู่เหนือบ่วงกรรมทั้งหมด ลูกจะสามารถลิ้มร่างกายและเพียงแต่จดจำพ่อ หากลูกเฝ้าแต่ทำความเข้าใจอย่างต่อเนื่องลูกจะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม อย่างไรก็ตามมีเพียงจำนวนน้อยเท่านั้นที่สามารถรักษาสภาพนี้ไว้ได้และนั่นคือพวกเขาที่กลายเป็นนายของโลก มีลูกประจำของแปดด้วยเช่นกัน และดังนั้นลูกต้องเพียรพยายาม ผู้ที่จะประกาศสิทธิในสถานะภาพที่สูงจะเพียรพยายามอย่างแน่นอนไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น ไม่มีความจำเป็นที่จะเข้าไปสู่เรื่องอื่นๆ ความรักและความสัมพันธ์สร้างขึ้นจากสายตาของความเป็นพี่น้องและสายตานั้นกลับมามั่นคง ดังนั้นพ่อพูดว่า พ่ออธิบายสิ่งต่างๆ ที่ลึกล้ำมากแก่ลูก สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายามที่จะนำสิ่งทั้งหมดนั้นไปปฏิบัติ เมื่อลูกนั่งที่นั่นลูกแต่ละคนควรพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ นั่นคือดวงวิญญาณที่รับฟัง ลูกกำลังมองดูที่ดวงวิญญาณที่กำลังรับฟัง

ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันของผลกระทบของการกระทำ ร่างกายรับฟังหรือไม่? นี่เป็นสิ่งที่ผิด พอออก
สิ่งที่ลึกล้ำมากแก่ลูก นั่นคือลูกต้องทำความเพียรพยายาม ผู้ที่กลายเป็นบางสิ่งในวงจรที่แล้วจะทำความเพียรพยายามอีก
ครั้ง พวกเขาถ่ายทอดประสบการณ์ของตนเองเช่นกันว่า นั่นพูดและรับฟังในลักษณะนี้และได้พัฒนานิสัยนี้ นี่เป็นดวง
วิญญาณที่ได้รับการบอกว่า “มานมานะบาฟ” ลูกแต่ละคนที่ได้รับการบอกว่า “มานมานะบาฟ” นั่นคือ “จดจำพ่อ” ความ
เพียรพยายามนี้แฝงตัว นักเรียนไปและนั่งใต้ต้นไม้เพื่อศึกษาเล่าเรียน แต่นั่นเป็นสิ่งที่ เป็นทางกายภาพ ด้วยการฝึกฝน
ทั้งหมดนี้ของลูกในเวลานี้, นิสัยนี้จะเพิ่มขึ้นในแต่ละวัน ลูกกำลังรับฟังสิ่งใหม่ๆ ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกได้ยินในเวลานี้
คนใหม่จะมาและได้ยินสิ่งเหล่านั้นด้วยเช่นกัน บ้างก็พูดว่าพวกเขาฆ่า อย่างไรก็ตามในความเป็นจริงลูกได้ยินสิ่งที่
ละเอียดอ่อน, ลึกล้ำและชั้นหนึ่งอย่างยิ่ง และด้วยการทำความเพียรพยายามลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานะภาพที่สูง
มาก นี่เป็นสิ่งที่ดี มายาจะไม่ปล่อยลูกไปจนกระทั่งเวลาสุดท้ายจริงๆ สงครามของลูกกับมายาจะดำเนินไปจนกระทั่งลูกได้
รับชัยชนะ และแล้วลูกก็จะจากไปในทันที ขึ้นอยู่กับว่าลูกมีการจดจำระลึกถึงมากเพียงใด ลูกจะกลับมามตราหน้าว่าลูก
กำลังจะไปหาพ่อและแล้วจากร่างของลูก บาบาก็เห็นว่า เมื่อผู้ที่มีเป้าหมายที่จะหลอมรวมเข้ากับธาตุบราห์มีได้จากร่าง
ของพวกเขา ก็จะมีเจตนาอย่างสมบูรณ์กระจายออกไปโดยรอบ กระนั้นก็ตามไม่มีใครสามารถได้มาซึ่งการ
หลุดพ้นตลอดไป และยังไม่มีการที่สามารถที่จะกลับบ้านได้ นักแสดงทั้งหมดเป็นที่ต้องการในละครนี้ พวกเขาทั้งหมดต้อง
ลงมาที่นี้ในเวลาสุดท้าย เมื่อไม่มีแม้แต่ดวงวิญญาณเดียวคงอยู่เบื้องบนนั้น และแล้วทุกคนก็ต้องกลับบ้าน อย่างไรก็ตาม
มีมนุษย์มากมาย พวกเขาทั้งหมดจะต้องกลับบ้าน จะมีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่ยังคงอยู่ที่นี้ พวกเขาจะพูดว่า เราจะเห็นทุก
คนจากไป เวลานี้ยุคทองกำลังถูกสร้างขึ้นมา มีมนุษย์มากมายหลายพันล้านและดังนั้นเราจะเห็นทุกคนจากไปและแล้วก็
จะไปสู่อาณาจักรของเราเอง บางทีผู้อื่นอาจจะเห็นสปีลิ่งทำให้สับสนคนจากไป แต่ลูกจะได้เห็นดวงวิญญาณมากเพียงไรที่จาก
ไป? ดวงวิญญาณทั้งหมดจะกลับไปเหมือนฝูงแมลงไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ พ่อได้มาที่นี้เพื่อพาลูกและทุกคนกลับบ้าน
และแล้วส่งลูกกลับลงมา เหล่านี้เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์ มนุษย์นับพันล้านจะกลับบ้าน ลูกจะได้เห็นพวกเขาทั้งหมดจากไป
ทุกคนจะกลับบ้านสู่อาณาจักรสูงสุด เวลานี้สติปัญญาของลูกจะต้องทำงานกับเรื่องเหล่านี้ทั้งหมด ต้นไม้จะค่อยๆเริ่มเติบโต
ใหญ่อีกครั้งที่ละนิด ลูกประจำของรุ่นต่ำจะกลายเป็นลูกประจำของรูढ़า สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกประจำของรูढ़า
(ชีวา) กลายเป็นลูกประจำของรุ่นต่ำ(วิษณุ)ได้อย่างไร ในบรรดาลูกด้วยเช่นกันเพียงผู้ที่มีสติปัญญาที่กว้างและไม่มีขีด
จำกัดเท่านั้นที่จะสามารถเข้าใจสิ่งที่ละเอียดอ่อนเหล่านี้ทั้งหมดได้ พ่ออธิบายสิ่งต่างๆเหล่านี้แก่ลูกในวิธีที่หลากหลายเพื่อ
ที่ลูกจะสามารถจดจำสิ่งเหล่านั้นได้ จากลูกประจำของรูढ़า ลูกจะเข้ามาสู่ลูกประจำของรุ่นต่ำ และแล้วลูกจะลงมาเรื่อยๆ
ตามลำดับกันไป ลูกประจำของรูढ़านั้นใหญ่โตมาก! ไม่มีใครอื่นเข้าใจความรู้นี้ นับตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ไม่มีใครอื่นสามารถ
รู้ความรู้นี้ เพียงลูกบุรุษหมีของยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่สามารถเข้าใจทั้งหมด เพียงแค่จดจำยุคบรรจบพบกันและ
ความรู้ทั้งหมดจะเข้าไปสู่สติปัญญาของลูก ลูกคือประการแห่งแสงที่แสดงให้เห็นจุดหมายปลายทางของพวกเขา
ลูกกลายเป็นประการที่ดีมากเช่นนั้น ไม่มีประเด็นใดที่ไม่ได้ใช้กับลูก ลูกเป็นศัลยแพทย์ เจ้าของโรงรับจำนำ และคนชัก
ผ้า คุณสมบัติพิเศษเหล่านี้ทั้งหมดอยู่ในลูกและดังนั้นค่ายกย่องทั้งหมดนี้ใช้กับลูก แต่ตามลำดับกันไปตามความเพียร
พยายามที่ลูกทำ ค่ายกย่องที่ลูกได้รับนั้นเป็นไปตามงานที่ลูกทำ พ่อให้การกำหนดแก่ลูกและลูกต้องคิดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี
นั้น เป็นหน้าที่ของลูกๆ ที่จะจัดสรรมา บาบาก็ไม่หยุดลูกจากการทำอะไร อัจชะ มีประโยชน์อะไรในการอธิบายมาก
เกินไป? พ่อพูดว่า มานมานะบาฟ! บาบ่าป้อนอาหารที่ซูกำลังเช่นนั้นแก่ลูก อัจชะ

ถึงลูกๆที่ สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัพดาตาพ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. รักษาความซาบซึ้งนี้ไว้เสมอว่า เราบราห์มินของยุคบรรจบพบกันนั้นสูงส่งยิ่งกว่าเหล่าเทพ เพราะในเวลานี้เราเป็นลูกๆ
ของพระเจ้า เราเป็นนายมหาสมุทรแห่งความรู้ ในเวลานี้ที่เราซึมซับคุณสมบัติพิเศษเหล่านี้ทั้งหมดไว้ในตัวเราเอง
2. เพียงแต่เก็บสิ่งต่างๆ ที่พ่ออธิบายไว้ในสติปัญญาของลูก ขณะที่ได้ยินสิ่งใด,อย่าได้ฟังสิ่งนั้น ขณะที่มองสิ่งใดอย่าได้
เห็นสิ่งนั้น อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย! อย่าได้เห็นสิ่งที่เลวร้าย!

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีสิทธิ์ทั้งหมดและได้รับผลที่หลากหลายด้วยการทำงานรับใช้ของพระเจ้า
กล่าวกันว่า: ทำงานรับใช้และรับประทานผลของสิ่งนั้น การให้ความรู้ของพระเจ้าคืองานรับใช้ของพระเจ้า

และผู้ที่ทำงานรับใช้นี้จะได้รับผลแห่งความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส พลัง และความสุข มีเพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่มีสิทธิ์ในสิ่งนี้เพราะหน้าที่ของลูกคือการศึกษและสอนผู้อื่นเกี่ยวกับการศึกษาของพระเจ้าที่พวกเขาสามารถเป็นของพระเจ้าได้ โดยการงานรับใช้พระเจ้าเช่นนี้ลูกจะประกาศสิทธิ์ในผลของพระเจ้า รักษาความซาบซึ่งนี้

คติพจน์: ทำสิ่งต่างๆ ในขณะที่อยู่กับพ่อและลูกจะอยู่อย่างเป็นแสงและเบาสบาย

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จดจำพ่อและมรดกของลูกข้าแล้วข้าเล่า พ่อ ศัลยแพทย์ทางจิต ให้ยาเดียวเท่านั้นแก่ลูกที่จะทำให้ลูกมีพละนาถมีดีเสมอ พ่อพูดว่า ลูกๆ จดจำพ่อ!
- คำถาม:** ประเด็นใดที่ลูกแต่ละคนควรพูดกับตนเอง เพื่อที่ลูกจะสามารถมีประสบการณ์ของความสุขสันต์อย่างยิ่ง?
- คำตอบ:** บอกตนเองว่า ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ฉันสามารถมองเห็นด้วยดวงตาเหล่านี้จะถูกทำลาย เพียงบาบาและตัวเราเท่านั้นที่จะคงเหลืออยู่ บาบาที่แสนหวานกำลังทำให้เราไปเป็นนายแห่งสวรรค์ ด้วยการเข้าไปสู่ความสันโดษและพูดกับตนเองในลักษณะนี้ ลูกจะมีประสบการณ์ของความสุขสันต์เป็นอย่างยิ่ง

โอม ซานติ พ่อสูงสุด พระเจ้าข้าพูด ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ลูกควรจดจำยุคบรรจบพบกันที่มีสิริมงคลที่สุดนี้ในทุกย่างก้าว เพียงลูกเท่านั้นที่รู้อย่างนี้ แต่ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ สติปัญญาของลูกควรจดจำว่าในเวลานี้ ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้ เรากำลังกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด และบาบาได้มาแล้วเพื่อปลดปล่อยเราจากกรงขังของราวันนี้ เช่นที่นกกลับมามีความสุขเมื่อถูกปล่อยจากกรง นกก็โอบบินและมีประสบการณ์ของความสุข ดังนั้นลูกๆ ตระหนักว่านี่คือกรงขังของราวันที่มีความทุกข์ต่างๆ หลากประเภทด้วยเช่นกัน เวลานี้พ่อมาเพื่อปลดปล่อยลูกจากกรงขังนี้ ถึงแม้ว่าเราเป็นมนุษย์ ได้มีการเขียนไว้ในคัมภีร์ว่าสงครามเคยเกิดขึ้นระหว่างเทพและปิศาจและเทพนั้นก็ชนะสงคราม ในความเป็นจริง ไม่ใช่เรื่องของสงคราม ในเวลานี้ลูกกลายเป็นเทพจากปิศาจ ลูกได้มาซึ่งชัยชนะเหนือราวันนั้นคือกิเลสทั้งห้า ไม่ใช่ขุมหมุ่ของราวัน กิเลสทั้งห้าถูกเรียกว่าราวัน อย่างไรก็ตาม ไม่มีเรื่องของการเผาผู้ใด ลูกๆ กลับมามีความสุขอย่างมากที่ลูกกำลังจะไปสู่โลกที่ซึ่งอากาศไม่ร้อนเกินไปและไม่หนาวเกินไป ที่ซึ่งมีฤดูใบไม้ผลิอย่างสม่ำเสมอ ฤดูใบไม้ผลิของยุคทองกำลังมาถึงในเวลานี้ ที่นี้ฤดูใบไม้ผลิคงอยู่ในระยะเวลาสั้นๆ แต่ฤดูใบไม้ผลิที่นั่นคงอยู่ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่นั่นสภาพอากาศไม่ร้อน ในขณะที่ที่นั่นผู้คนทุกข์ทรมานและตายเนื่องจากความร้อน เพื่อที่ลูกจะเป็นอิสระจากสิ่งที่มีความทุกข์ทั้งหมดนี้ ศัลยแพทย์ที่ไม่สูญสลายจึงให้ยาที่ง่ายดายมากแก่ลูก ศัลยแพทย์อื่นๆ ที่ลูกไปหาต้องจ่ายค่าต่างๆ มากมายลา ในขณะที่ศัลยแพทย์นี้ไม่มียาอื่นใด เพียงด้วยการจดจำท่าน ลูกกลับมาเป็นอิสระจากโรคภัยอย่างสิ้นเชิง ไม่มียาใดลา ลูกจะพูดว่า วันนี้พวกเราจะมีการสัมมนาเรื่อง “เราควรเขียนชาร์ตอย่างไร” “เราควรจดจำบาบาอย่างไร” เราจะมี การสัมมนาเรื่องนี้ เวลานี้พ่อไม่ได้ทำให้ลูกยุ่งยากที่จะต้องนั่งและเขียนสิ่งใดลงไป ไม่มีความจำเป็นใดที่จะต้องเสียกระดาษ พ่อพูดว่า เพียงแค่ทำให้สติปัญญาของลูกจดจำพ่อ ในหนทางของความไม่รู้พวกเขาเขียนชาร์ตว่าพวกเขาจดจำพ่อของเขา มากเท่าไรหรือไม่? ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องอ่านหรือจะเขียนอะไรสำหรับสิ่งนั้น ลูกๆ พูดกับพ่อว่า บาบาฉันลืมท่าน หากผู้อื่นได้ยินสิ่งนี้ พวกเขาจะพูดอะไร? ลูกพูดว่า เราได้กลายเป็นของท่านขณะที่มีชีวิต เหตุใดลูกจึงกลายเป็นสิ่งนี้? เพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของอำนาจในการปกครองโลกจากพ่อ ดังนั้นและแล้วเหตุใดลูกจึงลืมพ่อเช่นนั้น? ลูกไม่สามารถจดจำพ่อผู้ที่ให้มรดกอย่างมากเช่นนั้นแก่ลูกหรือ? ลูกได้รับมรดกนี้จากท่านมาก่อนหลายต่อหลายครั้ง แต่ลูกยังคงลืมท่าน! หากลูกต้องการประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ ลูกต้องจดจำท่านและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน มีอะไรที่จะเขียนหรือไม่? ลูกแต่ละคนเพียงแต่ต้องถามหัวใจของลูก มีตัวอย่างของนาราด เขาคือผู้เลื่อมใสศรัทธาที่ยิ่งใหญ่ ลูกรู้ว่าลูกคือผู้เลื่อมใสศรัทธาที่เก่าแก่ของหลายต่อหลายชาติเกิด ในเวลานี้ลูกมีประสบการณ์ของความสุขอย่างมากด้วยการจดจำพ่อที่แสนหวาน ยิ่งลูกมีการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร ลูกก็จะกลับมามีค่าควรแก่การแต่งงานกับลักษมีหรือนารายณ์มากตามนั้น เมื่อเด็กที่ยากจนได้ถูกนำมาเลี้ยงดูโดยผู้มั่งคั่ง เขากลับมามีความสุขอย่างมาก เขาจะเฝ้าแต่จดจำพ่อใหม่และมรดกของเขา มีมากมายที่นั่นที่ไม่แม้กระทั่งสติปัญญากลับมาเป็นลูกของพ่อและประกาศสิทธิในอาณาจักร เป็นเรื่องที่น่าประหลาดใจที่ลูกไม่สามารถจดจำแม้กระทั่งพ่อผู้ที่กำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก พ่อรับลูกๆ มาเลี้ยงดู และดังนั้นเป็นสิ่งที่น่าประหลาดใจที่ลูกไม่สามารถจดจำพ่อเช่นนั้น ลูกควรจดจำพ่อและทรัพย์สินสมบัติของท่านข้าแล้วข้าเล่า พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่แสนหวานที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพาน ลูกเชิญพ่อมาที่นี้เพื่อนำลูกมาเลี้ยงดู พ่อได้รับการเชิญให้มา เป็นพ่อที่ก่อตั้งสวรรค์ พ่อให้มรดกของสวรรค์แก่ลูก ลูกเรียกหาบาบา ได้โปรดมาและรับเราผู้ที่ไม่บริสุทธิ์มาเลี้ยงดู ลูกเองได้พูดว่าลูกนั้นไม่บริสุทธิ์ ยากจน สกปรกและไม่มีความดีหนึ่งสตางค์ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเฝ้าแต่เรียกหาพ่อที่ไม่ใช่บิดาที่แท้จริงให้มา พ่อพูดว่า ลูกยังคงไม่มีความทุกข์มากในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้มนุษย์มีความทุกข์อย่างมาก เวลานี้พ่อมาแล้วดังนั้นต้องเป็นเวลาสำหรับการทำลายล้างอย่างแน่นอน ลูกเข้าใจว่าหลังจากสงครามนี้ หลังการทำลายล้าง จะไม่มีร่องรอยของสงครามใดๆ เป็นเวลาหลายชาติเกิดและหลายปี สงครามจะไม่เกิดขึ้นและจะไม่มี

ร่องรอยของความทุกข์หรือความเจ็บป่วย ฯลฯ อย่างไรก็ตาม เวลานี้มีโรคภัยมากมาย พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อจะปลดปล่อยลูกจากความทุกข์ทรมานทั้งหมด ลูกเคยจดจำพ่อ โอ้ พระเจ้า! มาและเอาความทุกข์ของเราออกไปและประทานความสงบและความสุขให้แก่เราเถิด! ทุกคนร้องขอสองสิ่งนี้ ที่นี้ไม่มีความสงบ ดังนั้นผู้ที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับความสงบจะได้รับรางวัลสันติภาพ ผู้คนที่ยากจนไม่รู้ว่สันติภาพคืออะไร สันติภาพไม่สามารถได้มาจากใครอื่นนอกจากพ่อที่สุดแสนหวานนั้น ลูกพยายามอย่างหนักมากที่จะทำให้พวกเขาเข้าใจ แต่พวกเขาก็ยังคงไม่เข้าใจ ลูกควรเขียนถึงรัฐบาลด้วยเช่นกันและถามว่า เหตุใดท่านจึงสูญเสียเงินทองของท่านโดยไม่เกิดประโยชน์ใดๆเลย? เพียงพ่อผู้เดียว มหาสมุทรแห่งความสงบเท่านั้นที่สามารถสร้างสันติภาพในโลก ลูกสามารถเขียนจดหมายนี้ในลักษณะที่เป็นทางการต่อหัวหน้ารัฐบาลด้วยกระดาษคุณภาพดี เมื่อพวกเขาเห็นกระดาษคุณภาพดี พวกเขาจะเข้าใจว่าจดหมายมาจากบุคคลสำคัญ ถามพวกเขาว่า “ท่านพูดถึงสันติภาพในโลก ดังนั้นท่านเคยได้รับสิ่งนั้นมาก่อนเมื่อใดที่ท่านสามารถได้รับสิ่งนั้นในลักษณะเดียวกันอีกครั้ง ท่านต้องเคยได้รับสิ่งนั้นมาก่อน” ลูกรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้และดังนั้นลูกสามารถเขียนเวลาและวันที่ลงไปได้ว่าความสงบและความสุขคงอยู่ในโลกเมื่อใด เป็นพ่อผู้ที่มาสร้างความสงบและความสุขในโลก นั่นคือช่วงเวลาของยุคทอง ลักษณะและนารายณ์นี้เป็นสิ่งซับซ้อนของราชวงศ์นั้น ไม่มีใครอื่นรับบทบาทของบราห์มาและลูกบราห์มิน บทบาทของบราห์มาคือบทบาทหลัก ท่านกลายเป็นพาหนะที่พ่อได้ดำเนินงานมากมาย เหตุนี้เองท่านจึงได้รับชื่อว่า “พาหนะที่โชคดียิ่งหลายล้านเท่า” จงไตร่ตรองว่าลูกจะสามารถอธิบายสิ่งนี้อย่างไร มนุษย์มีความซบเซามากมาย เวลานี้ลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อแก่พวกเขา เพียงพ่อกับมหาสมุทรแห่งความรู้เท่านั้นที่มีความรู้ เป็นเมื่อท่านมาเท่านั้นที่ท่านให้ความรู้ และแล้วจนกระทั่งไม่มีใครสามารถให้ความรู้ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดเฝ้าแต่กราบไหว้บูชา เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูก ในความเป็นจริง ลูกไม่ได้ทำหน้าที่สื่อของความรู้ที่ถาวรเลย ลูกได้ยินความรู้ด้วยหูของลูก ไม่ว่าหนังสือใดก็ตามเวลาที่ลูกมีเป็นสิ่งชั่วคราวเท่านั้น เพราะสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดจะถูกทำลาย บันทึกที่ลูกจดไว้ทั้งหมดจะจบสิ้นลงด้วยเช่นกัน บันทึกที่ลูกจดไว้เป็นเพียงสำหรับความเพียรพยายามของลูกเอง พ่อพูดว่า ทำรายการของหัวข้อที่ลูกจะสามารถจดจำได้ ลูกรู้ว่าหนังสือเหล่านั้นจะหายไป เหลืออยู่เพียงการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่จะเหลืออยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกดวงวิญญาณกลับมาเต็มเปี่ยมอย่างสมบูรณ์เช่นพ่อ สิ่งต่างๆที่เหลือทั้งหมดไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกมองเห็นด้วยดวงตาของลูกจะถูกทำลายในเวลาสุดท้าย ไม่มีสิ่งใดจะหลงเหลืออยู่ในเวลาสุดท้าย พ่อคือศัลยแพทย์ที่คงอยู่ตลอดไป ดวงวิญญาณเช่นกันคงอยู่ตลอดไปและไม่สูญสลายเช่นกัน พวกเขาออกจากร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง ในแต่ละวัน ไม่ว่าผู้คนจะได้รับรังใด, พวกเขาจะสกปรกและไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกกำลังกลับมาสูงส่ง เป็นพ่อผู้ที่ทำให้ลูกสูงส่ง ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนา ฯลฯ ไม่ได้ทำให้ลูกสูงส่ง พ่อทำให้ลูกสูงส่ง บาบาสพูดว่า ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อทำให้ลูกนั่งอยู่บนเปลือกตาของพ่อและพาลูกกลับไปกับพ่อ ดวงวิญญาณหนึ่งอยู่ที่นั่นในดวงตา พ่อพูดว่า โอ้ ดวงวิญญาณ พ่อจะพาคุณไปอยู่เหนือทุกสิ่งในดวงตาของพ่อ เพียงเวลาสั้นๆเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ในเวลานี้ ดังนั้น จงเพียรพยายาม! ถามหัวใจของลูกเองว่าลูกจดจำบาบาที่แสนหวานมากเท่าใด อีเออร์และรันจา (คู่รัก) ไม่ได้รักกันเพื่อกิเลส มีเพียงความรักที่บริสุทธิ์ ด้วยการจดจำระลึกถึงของพวกเขา พวกเขาจึงสามารถมองเห็นกันและกัน พวกเขาจะพบกันและกัน พ่อพูดว่าลูกเช่นกันควรเป็นเช่นนั้น พวกเขาคือคู่รักและผู้เป็นที่รักสำหรับหนึ่งชาติเกิด ในขณะที่ลูกคือคู่รักของพ่อเป็นเวลาหลายชาติเกิด สิ่งเหล่านั้นที่เกิดขึ้นในเวลานี้ คำว่า ‘คู่รักและผู้เป็นที่รัก’ ไม่ได้ใช้ในยุคทอง ที่นั่นพวกเขาอยู่อย่างบริสุทธิ์ เมื่อคนหนึ่งคิดถึงอีกคนหนึ่ง เขาหรือเธอจะปรากฏตัวขึ้นและพวกเขาจะมีประสบการณ์ของความสุข ลูกๆ ไม่มีสิ่งใดที่ปรากฏให้เห็นได้ในเวลานี้ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ, ผู้เป็นที่รักของลูกเท่านั้น พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อด้วยความสุขอย่างยิ่ง พ่อเฝ้าแต่อธิบายว่า ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกรักพ่ออย่างผู้ที่เป็นที่รักของลูก และลูกส่งเวรตนเองให้แก่พ่อ ลูกเคยพูดว่า โอ้ ผู้เป็นที่รัก เมื่อท่านมา ฉันจะส่งเวรตนเองแก่ท่าน เวลานี้ผู้เป็นที่รักได้มาแล้วเพื่อทำให้ทุกคนสวยงาม ท่านพยายามทำให้ลูกกลายเป็นเช่นตัวท่านเอง เมื่อลูกกลับมาสวยงามร่างกายของลูกจะสวยงามด้วยเช่นกัน เป็นดวงวิญญาณที่มีอัลลอยด์ปะปนเข้าไป ในเวลานี้จดจำพ่อและอัลลอยด์นั้นจะถูกขจัดออกไป มีความสันโดษมากมายที่นี้สำหรับลูกที่มา เมื่อบาทหลวงออกไปเดิน พวกเขาคงอยู่ในความเจ็บปวดโดยสิ้นเชิง พวกเขาถือลูกประคองในมือของเขาและพวกเขาจะไม่มองผู้ใด พวกเขาเดินอย่างช้ามากและอยู่ในการจดจำระลึกถึงพระคริสต์ พวกเขาไม่รู้จักพ่อ มีคำกล่าวถึงพ่อว่าพระเจ้าอยู่เหนือรูปและนาม ดังนั้นหากท่านเป็นจุด พวกเขาจะสามารถมองเห็นอะไรเล่า? พวกเขาไม่รู้ว่าจะจดจำได้อย่างไร เวลานี้ลูกรู้จักท่าน ลูกเข้าใจสิ่งนี้ เหตุนี้เองลูกจึงมาที่นี่ มธูบันได้รับการสรรเสริญ นี่คือมธูบันที่แท้จริงที่ลูกมา นั่งในความสันโดษมากเท่าที่จะเป็นไปได้และจดจำพ่อ อย่างมองดูผู้อื่น มีดาวฟ้ามากมาย ไปบนดาวฟ้าในตอนเช้าในการจดจำระลึกถึงบาบา และลูกจะมีประสบการณ์ของความสุสันต์เป็นอย่างยิ่ง พยายามที่จะตื่นขึ้นในช่วงกลางคืนตอนตีหนึ่งหรือตีสองหรือตอนเช้าตรู่ ลูกคือผู้ที่มีชื่อเสียงที่เอาชนะการหลับนอน ไปนอนแต่หัวค่ำแล้วตื่นขึ้นตอนตีหนึ่งหรือตีสองในตอนเช้าและไปบนดาวฟ้าและอยู่ในสันโดษในการจาริกแสวงบุญแห่ง

การจดจำระลึกถึง ลูกต้องสะสมรายได้ของลูก จดจำพ่อและทำให้ตนเองไม่ว่างเว้นในการสรรเสริญพ่อ บอกกันและกัน ด้วย “บาบานั้นแสนหวานมาก” ด้วยการจดจำท่านบาปของลูกจะถูกตัดออกไป ลูกมีโอกาสดีมากที่จะสะสมรายได้ อย่าง มากที่นี้ ลูกไม่สามารถที่จะทำสิ่งนี้ได้ในบ้านของลูกเอง ลูกไม่มีเวลาและกระแสจิตและบรรยากาศของโลกก็สกปรกมาก จนลูกไม่สามารถที่จะคงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ไม่มีความจำเป็นที่จะเขียนสิ่งใดสำหรับสิ่งนี้ คู่รัก และผู้เป็นที่รักเขียนสิ่งใดหรือไม่? ตรวจสอบตนเองภายในว่า ฉันเป็นสาเหตุที่ทำให้ใครมีความทุกข์หรือไม่? ฉันเตือน ผู้คนให้นึกถึงบาปมากมายเท่าใด? ลูกมาที่นี้เพื่อสร้างความก้าวหน้า ดังนั้นทำความเพียรพยายามที่นี้ นั่งในสันโดษบน ดาดฟ้าและสะสมรายได้ของลูก เพราะว่านี้คือเวลาเพื่อการสะสม เป็นเวลาห้าถึงเจ็ดวันที่ลูกอยู่ที่นี่ หลังจากได้ยืนมรลึจ ไปและนั่งในสันโดษ ลูกกำลังนั่งในบ้านของลูกเอง ดังนั้นจดจำพ่อและลูกจะสามารถสะสมรายได้บางอย่างเพื่อตนเอง ผู้ เป็นแม่มากมายอยู่ในบ่วงพันธะและดังนั้นพวกเขาก็จดจำพ่อ ซึ่งบาปปลดปล่อยฉันจากบ่วงพันธะนี้ด้วยเถิด พวกเขา ถูกทรมานอย่างมากสำหรับกิเลส ในละครพวกเขาได้แสดงให้เห็นว่าดรุพดีถูกเปลี่ยนผ่อย่างไรร ลูกทั้งหมดคือดรุพดีในเวลา นี้ ดังนั้นเฝ้าแต่จดจำพ่อ บาบบอกลูกถึงวิธีที่ฉลาดมากมายที่ลูกสามารถจดจำพ่อ ไม่ใช่เรื่องของการต้องอาบน้ำ ฯลฯ ใช ถ้าลูกขับถ่ายและแล้วก็ยังเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องอาบน้ำ แม้ขณะที่อาบน้ำผู้เลื่อมใสศรัทธาบางคนก็จดจำพระเจ้าและเทพ สิ่ง สำคัญคือการจดจำระลึกถึง ลูกได้รับความรู้อย่างมากมาย เป็นความรู้ของวงจร 84 ชาติเกิด ตรวจสอบตนเองภายในและ ถามว่า ตลอดทั้งวันฉันจดจำพ่อ, พ่อที่สูงสุดแสนหวาน ผู้ที่กำลังทำให้ฉันกลายเป็นนายแห่งสวรรค์มากมายเท่าใด? จิตใจของ ฉันเฝ้าแต่เร่ร้อนหรือไม่? จิตใจของฉันไปที่ใด? โลกนี้จะไม่คงอยู่ ทุกสิ่งจะถูกทำลาย เพียงบาบาและตัวเราเองเท่านั้นที่ จะหลงเหลืออยู่ ด้วยการพูดคุยกับตนเองในลักษณะนี้ ลูกจะมีประสบการณ์ของความสุขสันต์ธรรมดาเป็นอย่างมาก ผู้ที่มา ที่นี้คือผู้เลื่อมใสศรัทธาที่เก่าแก่ที่สุด ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าผู้ที่ไมมาที่นี้คือผู้เลื่อมใสศรัทธาเมื่อไม่นานมานี้และจะมาใน ภายหลัง ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาจะมาที่นี้เพื่อประกาศสิทธิในมรดก ของเขาจากพ่ออย่างแน่นอน ความเพียรพยายามที่นี้นั้นแฝงตัว ผู้ที่ไม่ได้ซึมซับความรู้ี้จะไม่สามารถทำความเพียร พยายาม ลูกมาที่นี้เพื่อกลับมาสดชื่นใหม่ ลูกสามารถสะสมได้มากมายที่นี้ในหนึ่งสัปดาห์ ลูกจะไม่สามารถสะสมได้มากนัก ที่นั่น(ในสถานที่ของลูกเอง)แม้กระทั่งเป็นเวลาสิบสองเดือน ลูกสามารถตามทันได้ในเวลาเพียงเจ็ดวัน เป็นบาบาที่กำลัง ให้คำแนะนำนี้แก่ลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สูงสุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. นั่งในสันโดษ จดจำพ่อ และสะสมรายได้ ลูกต้องตรวจสอบตนเองภายในว่าจิตใจของลูกไม่ได้เร่ร้อนในเวลาของการ จดจำระลึกถึง ฉันจดจำพ่อที่แสนหวานเป็นเวลานานเท่าใด?
2. คงอยู่ในความสุขอย่างสม่ำเสมอว่าบาบาได้ปลดปล่อยลูกจากกรงขังของราวัน เวลานี้ลูกจะไปสู่โลกใหม่ที่ซึ่งอากาศไม่ ร้อนเกินไปและไม่หนาวเกินไป แต่จะมีฤดูใบไม้ผลิอย่างสม่ำเสมอ

พร: พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยสมบัติแห่งความสุขและกลายเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลโดยการเปลี่ยน "ของฉัน" ไปเป็น "ของท่าน"
ลูกๆผู้ที่พูดว่า "ทุกสิ่งเป็นของท่าน" คงอยู่อย่างไร้กังวล “ไม่มีอะไรเป็นของฉัน, ทุกสิ่งเป็นของท่าน” เมื่อ ลูกนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงเช่นนั้นลูกจะกลับมาไร้กังวล ทุกคนต้องการที่จะอยู่อย่างไร้กังวลในชีวิตของ พวกเขา ที่ใดไม่มีความกังวล ที่นั่นมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ ด้วยการพูดว่า “ของท่าน” และด้วยการกลับ มาไร้กังวล ลูกก็กลับมาเต็มไปด้วยสมบัติแห่งความสุข ลูกจักรพรรดิที่ไร้ความกังวลมีสมบัติที่นับไม่ถ้วน ไม่สิ้นสุด และไม่สูญสลาย ซึ่งจะไม่อยู่ที่นั่นในยุคทอง

คติพจน์: การใช้สมบัติของลูกเพื่องานรับใช้หมายถึงการเพิ่มบุญที่สะสมของลูก

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกควรมีความสุขที่แฝงตัวที่ลูกคือนักเรียนในมหาวิทยาลัยของพ่อสูงสุดและลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อประกาศสิทธิในมรดกของโลกใหม่ในอนาคตของลูก
- คำถาม:** สำนักใดที่ลูกควรมีอย่างสม่ำเสมอเพื่อที่ลูกจะสามารถสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง?
- คำตอบ:** เราดวงวิญญาณคือลูกของชีพบบา พ่อได้มาเพื่อเปลี่ยนเราจากหนามให้เป็นดอกไม้ ให้รักษาสำนึกนี้ไว้ อย่างสม่ำเสมอและลูกจะสามารถสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษาเล่าเรียนและโยคะ เมื่อลูกมีความระอาต่อกิเลสลูกจะสามารถสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งได้ เมื่อใดที่กิเลสจู่โจมลูก จำไว้ว่าลูกคือหนามและลูกต้องกลายเป็นดอกไม้

โอม ซานติ อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกกำลังนั่งอยู่ในมหาวิทยาลัยทางจิต ลูกควรมีความสุขซึ่งนี้ ลูกไม่ควรนั่งที่นี้เหมือนคนโง่เขลา อย่างที่ลูกจะนั่งเป็นปกติในโรงเรียน ลูกมากมายนั่งที่นี้เหมือนคนที่โง่เขลา ลูกควรจดจำว่านี่คือมหาวิทยาลัยของพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด, ผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใด และเราคือนักเรียนของท่าน ดังนั้นลูกควรมีความสุขซึ่งทางจิตอย่างมาก นี่คือความสุขที่แฝงตัว ความรู้ที่แฝงตัว ทุกประเด็นนั้นแฝงตัว ลูกมากมายแม้ขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี่ก็มีความคิดที่สกปรกเกี่ยวกับสิ่งภายนอก ลูกกำลังศึกษาที่นี่เพื่อประกาศสิทธิในมรดกของโลกใหม่ในอนาคตของลูก ดังนั้นลูกควรจะมีมีความสุขอย่างมากและมีคุณธรรมที่สูงส่งเช่นกัน เพียงบรรทมึนเท่านั้นที่มาที่นี่ ลูกได้ทั้งขยะที่สกปรกทั้งหมดไว้ข้างนอกและมาที่นี่ ดังนั้นลูกควรคงอยู่ในความสุขอย่างยิ่ง ในเวลานี้ทั้งโลกกำลังนั่งอยู่ในขยะ มีความแตกต่างระหว่างขยะของยุคเหล็กและสวนดอกไม้ของยุคทอง ในยุคเหล็กพวกเขาเฝ้าแต่ที่มแทงกันและกัน ในเวลานี้ลูกต้องกลายเป็นดอกไม้ ดังนั้นลูกควรมีความสุขเป็นอย่างยิ่ง เวลานี้เรากำลังกลายเป็นดอกไม้ นี่คือสวนดอกไม้ พ่อเรียกว่าเป็นนายของสวนดอกไม้ นายของสวนดอกไม้มาและเปลี่ยนเราซึ่งเป็นหนามให้เป็นดอกไม้ ลูกควรมีความเข้าใจว่าลูกกำลังกลายเป็นดอกไม้ชนิดใด ที่นี้มีสวนดอกไม้ด้วยเช่นกัน หลังจากไดยินมูร์ลี, จงเข้าไปในสวนดอกไม้และเปรียบเทียบกับดอกไม้และถามตนเองว่าลูกคือดอกไม้ชนิดใดหรือลูกยังคงเป็นหนามหรือไม่ เมื่อลูกโกรธ ลูกควรตระหนักว่าลูกคือหนาม และลูกยังคงมีวิญญาณปีศาจร้ายนั้นในตัวลูก ลูกควรมีความระอาอย่างมาก ความโกรธสามารถแสดงตัวมันเองต่อหน้าผู้คนมากมาย แต่คนเราไม่สามารถชกแวงในกิเลสต่อหน้าทุกคนได้ เพราะสิ่งนั้นกระทำอย่างลับๆ ความโกรธปรากฏออกมาภายนอก เมื่อบางคนโกรธ ผลกระทบของสิ่งนั้นคงอยู่เป็นเวลา 2-3 วัน มีอิทธิพลของความโกรธและมีอิทธิพลของความละโมภด้วยเช่นกัน ลูกควรมีความระอาต่อตนเอง ลูกเข้าใจว่าบบากำลังทำให้ลูกกลายเป็นดอกไม้ ศัตรูหาคะและความโกรธนั้นสกปรกมาก สิ่งเหล่านี้ทำลายความงามทั้งหมดของมนุษย์ เมื่อลูกแสดงให้เห็นถึงความงดงามที่นี้เท่านั้นที่ลูกจะได้มาซึ่งความงดงามที่นั้น พ่ออธิบายแก่ลูกทุกวันที่ลูกควรสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งเพราะลูกจะไปสวรรค์ มองดูซิว่าลักษมีและนารายณ์เต็มไปด้วยคุณธรรมอย่างไร ผู้คนไปอยู่เบื้องหน้าของพวกเขาและร้องเพลงสรรเสริญว่า เราคือคนบาปที่ตกต่ำและท่านคือผู้ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยทุกคุณธรรม ลูกอธิบายด้วยเช่นกันว่าสวรรค์คือสวนดอกไม้ในขณะที่นรกคือป่าหนาม ชีพบบาก่อตั้งสวรรค์ขณะที่เราวันสร้างนรก ลูกควรคิดว่า ฉันคือลูกของพ่อ, แล้วขยะเข้ามาในตัวฉันได้อย่างไร? หากลูกมีขยะอยู่ภายในตัวลูก ลูกก็ประณามชื่อเสียงของพ่อ หากลูกโกรธ นั่นก็หมายความว่าลูกประณามพ่อ เมื่อวิญญาณปีศาจร้ายของความโกรธเข้ามาในตัวลูก ลูกก็ลืมนั่น เมื่อลูกจดจำพ่อ วิญญาณปีศาจร้ายก็ไม่สามารถเข้ามาในตัวลูกได้ หากลูกทำร้ายหัวใจของใครบางคน, ผลลัพธ์นั้นก็ยังคงอยู่ด้วยเช่นกัน หากลูกโกรธแม้กระทั่งครั้งเดียว สิ่งนี้ก็จะคงอยู่ในสติปัญญาของผู้อื่นเป็นเวลาถึงหกเดือนที่ลูกเป็นคนที่มีความโกรธ แล้วพวกเขาก็ลงมาจากหัวใจของเขา ดวงวิญญาณนั้นลงมาจากบัลลังก์หัวใจของบัพดาตาด้วยเช่นกัน ดาด้านี้กลายเป็นนายของโลก แนนอนท่านต้องมีคุณสมบัติพิเศษมากมายด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามหากสิ่งนี้ไม่อยู่ในโชคของใคร เขาก็ไม่ทำความเพียรพยายาม นี่เป็นความเพียรพยายามที่ง่ายดายเช่นนั้น เพียงแต่จดจำพ่อและดวงวิญญาณจะกลับมาสะอาด ไม่มีวิธีอื่นใด ในเวลานี้ไม่มีราชวิธีใดๆ มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สอนราชาโยคะแก่ลูก มนุษย์ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงมนุษย์ได้ พ่อมาและเปลี่ยนแปลงทุกคน ผู้ที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงอย่างสมบูรณ์เป็นคนแรกที่จะเข้าไปสู่ยุคทอง หากลูกมีนิสัยที่สกปรกใดๆลูกควรละทิ้งนิสัยเหล่านั้นไป ลูกควรใส่ใจอย่างเต็มที่กับการศึกษาเล่าเรียนและโยคะนี้ ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าไม่ใช่ลูกทุกคนจะสามารถกลับมาสูงส่งได้มากเท่ากัน อย่างไรก็ตาม, พ่อให้แรงบันดาลใจกับลูกที่จะทำความเพียรพยายาม จงเพียรพยายามให้มากเท่าที่ลูกสามารถทำได้และประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง มิฉะนั้นลูกจะไม่สามารถได้มาซึ่งสถานภาพนั้นจงแล้วจงเล่า บาบอธิบาย

แก้ลูกช้าแล้วช้าเล่าว่า จดจำพอและชยะของลูกจะถูกขจัดออกไป ชันยาสซีเหล่านั่นสอนหัตถะโยคะ อย่าคิดว่าลูกสามารถทำให้สุขภาพของลูกดีขึ้นด้วยหัตถะโยคะหรือที่ลูกจะไม่ล้มป่วย ไม่เลย พวกเขาก็ล้มป่วยด้วยเช่นกัน เมื่อเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ในบาร์ต ทุกคนมีช่วงชีวิตที่ยาวนานและพวกเขาเคยมีพละนามย์ที่ดีและมั่งคั่ง อย่างไรก็ตามช่วงชีวิตของทุกคนในเวลานั้นสั้นมาก ไม่มีใครรู้ว่าใครทำให้บาร์ตเป็นเช่นนั้น ผู้คนอยู่ในความมิดมิดอย่างมาก ไม่ว่าลูกจะอธิบายมากเท่าใด ก็เป็นสิ่งที่ยากมากสำหรับพวกเขาที่จะเข้าใจ เป็นคนยากจนและคนธรรมดาที่พยายามจะเข้าใจ มีใครที่นี่ที่เป็นเศรษฐีเงินล้านหรือไม่? วันนี้ เงินล้านไม่ใช่เรื่องใหญ่ มีเศรษฐีเงินล้านมากมายในเวลานี้ บาบาริยกพวกเขาว่าธรรมดาด้วยเช่นกัน วันนี้เป็นเรื่องของมหาเศรษฐีพันล้าน พวกเขาใช้เงินจำนวนมากในงานแต่งงาน ลูกต้องอธิบายในวิธีที่ฉลาดเช่นนั้นที่ว่าลูกควรจะยิงตรงเป้า เมื่อสมาชิกสภาที่สำคัญมาลา พวกเขามีความพอใจอย่างมาก แต่ก็ยังไม่มีแม้แต่คนเดียวที่มีพลังที่จะกระจายเสียงนั้นได้ แม้ว่าลูกจะอธิบายแก่พวกเขา พวกเขาก็ไม่เข้าใจทุกอย่างเต็มที่ พระเจ้าคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดและนี่คือมรดกที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ผู้คนมากมายไม่รู้ว่ามีใครให้มรดกของสวรรค์นี้แก่ลักษมีหรือนารายณ์หรือพวกเขาอาศัยอยู่ที่ใด ผู้คนมากมายไปพิพิภักดิ์เพื่อที่จะทำความเข้าใจ มีโอกาสที่ดีมากสำหรับงานรับใช้ แต่พวกเขาไม่มีโยคะ หากลูกจดจำพอ ลูกก็จะสดชื่นแจ่มใส นั่นเป็นลูกของใคร? ลูกมากมายไม่ได้ศึกษาอย่างมีระเบียบวินัย พวกเขาไม่มีโยคะกับพ่อ ยังไม่มีใครสมบูรณ์พร้อม พวกเขาตามล่าดับกันไป ลูกควรนั่งอยู่ในสันโดษและจดจำพอ เรากำลังประกาศสิทธิในมรดกของสวรรค์จากพ่อเช่นนั้น เราคือผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ที่สุดในโลกนี้และเราคือผู้ที่ต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง จดจำสิ่งนี้เป็นอย่างดี พ่อเฝ้าแต่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับสิ่งต่างๆมากมาย ทำสิ่งนี้และสิ่งนี้ ที่ปรึกษาของราชินีวิคตอเรียเคยยากจน เขาศึกษาเล่าเรียนอย่างหนักมากภายใต้แสงไฟบนถนนและได้มาซึ่งสถานภาพที่สูง เขามีความสนใจ สิ่งนี้เป็นไปสำหรับผู้ที่ยากจนเช่นกัน พ่อคือเจ้าแห่งคนจน ผู้ที่มั่งคั่งจะจดจำพระเจ้าได้อย่างไร? พวกเขาพูดว่าสำหรับเราที่นั่นคือสวรรค์ โอ้ จริงหรือ? แต่บาบายังไม่ได้ก่อตั้งสวรรค์เลย ท่านกำลังทำสวรรค์ในเวลานี้ ดังนั้นลูกต้องจดจำพอ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ลูกควรคิดหาวิธีการที่จะทำให้ผู้คนเข้าใจว่าไม่มีใครนอกจากพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดสามารถสอนโยคะโบราณของบาร์ตได้ หัตถะโยคะเป็นไปสำหรับผู้คนที่อยู่ในหนทางสันโดษ บาบายังคงอธิบายต่อไปว่าเมื่อมีบางคนต้องได้รับประโยชน์ เขาจะเขียนความคิดเห็นของเขาตามนั้น อย่างไรก็ตาม หากยังไม่ถึงเวลาสำหรับการยกระดับของเขา สิ่งนั้นก็จะไม่เข้าไปในสติปัญญาของเขา การกิจของลูกคือการกิจของพระเจ้า ลูกต้องทำงานรับใช้ของการทำให้มนุษย์กลายเป็นเทพ ความคิดเห็นต่างๆมากมายปรากฏขึ้นมาในโลกอย่างต่อเนื่องและมีการแสดงให้เห็นเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นมากมาย มีศรัทธาที่มากมายมากมาย! มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน แม้กระทั่งในบันดาลูกบราห์มิน มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ลูกบางคนไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เป็นสิ่งที่ง่ายดายมากหากลูกเพียงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพอแล้วบาปของลูกจะถูกตัดออกไป สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งและลูกจะกลายเป็นเทพ เฝ้าแต่กระจายเสียงนี้ออกไป หากลูกไม่มีจิตสำนึกที่เป็นร่าง ลูกสามารถแบกกล่องไว้รอบคอของลูก ลูกสามารถตีกลองและบอกทุกคนว่าพ่อมาแล้วและพ่อพูดว่า จดจำพอเพียงผู้เดียวเท่านั้นและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ลูกควรให้สาสน์นี้กับทุกบ้าน ทุกคนกลับมามีสนิม ทั้งโลกนี้ตาโหมประธาน ลูกต้องให้สาสน์ของพ่อแก่ทุกคนแน่นอน ในเวลาสุดท้ายชื่อของลูกจะได้รับการประกาศเกียรติคุณ พวกเขาจะพูดว่า นี่เป็นสิ่งที่มหัศจรรย์ว่าพวกเขาพยายามที่จะปลุกเราให้ตื่นขึ้นมาแต่เราไม่ตื่น ผู้ที่ยังคงหลับอยู่ก็สูญเสียและผู้ที่ยืนขึ้นมาก็จะได้รับ พ่อมาเพื่อให้อาณาจักรแก่ลูกและลูกก็ยังสูญเสียมันไป ลูกควรคิดค้นวิธีการที่จะทำงานรับใช้ ในเวลานี้พ่อมาแล้วและพ่อพูดว่า จดจำพอผู้เดียวและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย กลับมาบริสุทธิ์และลูกจะกลายเป็นนายของโลกว่าที่บริสุทธิ์ หากลูกไม่มีการจดจำระลึกถึง บาปของลูกจะไม่สามารถถูกตัดไปได้ เมื่อไม่มีสนิมใดหลงเหลืออยู่เท่านั้นที่ลูกจะสามารถได้มาซึ่งสถานภาพที่สูง มิฉะนั้นลูกจะต้องได้รับประสบการณ์ของการลงโทษและได้มาซึ่งสถานภาพที่ต่ำ มีช่องว่างมากมายสำหรับงานรับใช้ที่จะทำ พกพาไปสเตอร์ติดตัวไปกับลูกเพื่องานรับใช้ ลูกควรทำรูปภาพในลักษณะเช่นนั้นที่ภาพเหล่านั้นจะไม่เสียหาย รูปภาพเหล่านี้ดีมากในขณะที่แบบจำลองเป็นเหมือนของเล่น มีภาพของบุคคลสำคัญมากมาย ภาพเหล่านั้นคงอยู่มาเป็นพันปี ในความเป็นจริงสำหรับลูก, มีภาพไปสเตอร์เพียงหกภาพก็เพียงพอ ไปและอธิบายให้พวกเขาฟังว่าวงจรโลกหมุนไปอย่างไรและด้วยการจดจำวงจร, ลูกกลายเป็นผู้ปกครองโลกอย่างไร เข้มกัลดติดหน้าอกนี้ก็ดีมากเช่นกัน แต่ลูกไม่ได้เห็นคุณค่าของเข้มกัลดนั้น อธิบายสิ่งต่อไปและลูกจะสามารถหารายได้อย่างมาก เข้มกัลดนี้เป็นเช่นนั้นที่ลูกสามารถกลัดไว้ที่หน้าอกและอธิบายว่า นี่คือนาบาและท่านให้มรดกแก่คุณโดยผ่านบราห์มานี้ ลูกสามารถทำงานรับใช้ได้แม้กระทั่งบนรถไฟ แม้กระทั่งเด็กเล็กๆก็สามารถทำสิ่งนี้ ไม่มีใครจะคัดค้าน เข้มกัลดนี้เป็นเช่นนั้นที่ทุกสิ่งถูกหลอมรวมอยู่ในเข้มนี้ นั่นคือ เพชร, ไข่มุก, ดอกไม้, ผลไม้ และปราสาทราชวัง อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของลูก บาบาได้บอกลูกหลายครั้งแล้วว่าลูกต้องนำภาพติดตัวไปกับลูก ไข่ ผู้คนจะวิพากษ์วิจารณ์ลูก ศรีภรรยาได้รับการดูหมิ่นเช่นกัน มีคำกล่าวว่าเขาลักพาผู้หญิง แต่เขาทำให้ผู้หญิงเหล่านั้นกลายเป็นจักรพรรดินีใช่ไหม? คนที่จะกลายเป็นนายของโลกละ

จะทำสิ่งเช่นนั้นได้อย่างไร? ลูกควรมีความซาบซึ้งอย่างมากในหนทางของความรู้นี้ เราต้องการให้การทำลายล้างเกิดขึ้นเร็วขึ้น อย่างไรก็ตาม แล้วลูกก็พูดว่า โอ้! บาบาของเราอยู่กับเรา หากเราจากบาบาในเวลานี้ จะเป็นเพียงหลังจาก 5000 ปีเท่านั้นที่เราจะพบบาบาอีกครั้ง เราจะจากบาบาเช่นนั้นได้อย่างไร? เวลานี้เรากำลังศึกษาเล่าเรียนกับบาบา ชาติเกิดบราห์มินีคือชาติเกิดที่สูงส่งที่สุดของลูก ท่านคือพ่อเช่นนั้นที่ท่านกำลังให้อาณาจักรแก่เรา เราจะไม่พบท่านอีกครั้ง อย่างไรก็ตามมีคำกล่าวว่าผู้ที่อาศัยอยู่ริมฝั่งแม่น้ำคงคาไม่ได้เห็นคุณค่าของสิ่งนั้นมากเท่ากับผู้ที่อาศัยอยู่ที่อื่น ผู้อื่นให้ความสำคัญอย่างมากกับสิ่งนี้ ที่นั่นเช่นกันคนภายนอกสังเวदनเองแก่บาบา อย่างไรก็ตามหากลูกไม่มีพลังของโยคะ และไม่ว่าลูกจะอธิบายอะไรแก่ผู้อื่นก็จะมีผลกระทบเลย พวกเขาจะไม่เข้าใจสิ่งใด ลูกมากมายมาที่นี่หรือพวกเขาเขียนและพูดว่าพวกเขาอธิบายแก่ผู้อื่นในลักษณะนี้และพวกเขาพูดว่าสิ่งนี้ดีมาก อย่างไรก็ตามบาบาเข้าใจว่า แม้ว่าผู้คนเหล่านั้นจะรับฟัง พวกเขาไม่ได้ยินสิ่งใด พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย! พวกเขาไม่แม้กระทั่งตระหนักรู้จักพ่อ หากพวกเขาเข้าใจบางสิ่ง พวกเขาจะรักษาสายใยกับพ่อไว้และอย่างน้อยก็เขียนจดหมาย พวกเขาจะถามลูกในทันทีว่า บอกฉันว่าจะเขียนจดหมายถึงพ่อเช่นนั้นอย่างไร จดหมายควรจะเขียนถึงชีพบาบาในการดูแลของบราห์มา พวกเขาจะเขียนถึงบาบาในทันที ผู้นี้, บราห์มาคือพาหนะของชีพบาบา ผู้ที่ค่ามากที่สุดคือผู้ที่พ่อเข้ามาในผู้นี้ คอของลูกหลายคนนั้นเหนื่อยล้าเมื่อพวกเขาทำงานรับใช้ เพราะพวกเขาไม่มีโยคะ ลูกศรของเขาจึงยังไม่ถูกผู้ใด สิ่งนี้เรียกว่าละคร หากพวกเขาเข้าใจว่าบาบาคือใคร พวกเขาจะไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่พบท่าน ลูกสามารถเดินทางโดยรถไฟขณะที่อยู่อย่างโยกยุดได้ว่า ฉันกำลังจะไปหาบาบา เมื่อผู้คนกลับบ้านจากต่างประเทศ พวกเขาก็นึกถึงภรรยาและลูกของเขา ดังนั้นลูกมาที่นี่เพื่อที่จะพบใคร? ในระหว่างทางที่นี้ลูกควรมีความสุขอย่างมาก ทำงานรับใช้ระหว่างทาง บาบาคือมหาสมุทร เมื่อท่านเห็นว่าลูกกำลังทำตามท่านและคลื่นของความรู้กำลังปรากฏอยู่ในตัวลูก ท่านก็มีความพอใจอย่างมาก ท่านคิดว่า คนนี้คือลูกที่มีค่าที่ดีมาก ลูกสามารถได้รับคุณประโยชน์อย่างมากในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงนี้ในตอนเช้าตรู่ ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกจดจำบาบาในตอนเช้าเท่านั้น หากลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงและทำงานรับใช้ขณะที่เดินเห็นพูดคุยและรับประทาน แล้วลูกก็อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าทำร้ายหัวใจของใคร ตรวจสอบเพื่อดูว่ามีวิญญาณปีศาจร้ายภายในตัวลูกหรือไม่และขจัดสิ่งนั้นออกไปถ้าหากมี กลายเป็นดอกไม้และให้ความสุขแก่ทุกคน
2. ลูกคือลูกของมหาสมุทรของความรู้ และดังนั้นคลื่นของความรู้ควรปรากฏขึ้นมาในลูกอย่างสม่ำเสมอ คิดค้นวิธีที่จะทำงานรับใช้ ลูกต้องรับใช้บนรถไฟและอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงเพื่อกลับมาบริสุทธิ์

พร: พร: ขอให้ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าที่จะได้รับความช่วยเหลือจากพ่อและได้รับพรโดยรักษาสมดุลของการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้
เมื่อใดลูกรักษาสมดุลของการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ นั่นคือเมื่อมีความเสมอภาคของทั้งสอง ลูกจะได้รับความช่วยเหลือจากพ่อเป็นพิเศษ ความช่วยเหลือนี้กลายเป็นพร เพราะบัพดาดาไม่ได้ให้พรในตนเองเดียวกันกับที่ผู้อื่นให้ พ่อปราศจากร่างและดังนั้นพรของบัพดาดาคือการได้รับความช่วยเหลือของท่านอย่างง่ายดายและเป็นธรรมชาติซึ่งทำให้สิ่งที่เป็นไปไม่ได้กลับเป็นไปได้ ความช่วยเหลือนี้หมายถึงการได้รับพร ลูกคือดวงวิญญาณที่มีค่าต่อพรเช่นนั้นที่ลูกจะได้รับรายได้หลายล้านในแต่ละย่างก้าว

คติพจน์: เพื่อที่จะให้สะกาช จงสะสมสตอกของความสุข ความสงบ และความรักที่แท้จริง

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน จงสำรวจตนและฝึกฝนที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง ตรวจสอบว่าลูกอยู่ในสำนักเป็นดวงวิญญูณและสำนักของพระเจ้าได้นานแค่ไหน
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของลูกๆที่นั่งในสันโดษและฝึกฝนที่จะมีสำนักเป็นดวงวิญญูณ?
- คำตอบ:** 1. ไม่มีคำพูดที่ผุดออกมาจากปากของพวกเขา 2. พวกเขามีความรักอย่างเป็นพี่น้องต่อกัน และอยู่อย่างเป็นเช่นนั้นแนมและน้ำตาล 3. พวกเขามีคุณธรรมที่ดีมาก พวกเขาไม่เคยกระทำความที่เป็นบาปใดๆ 4. สายตาของพวกเขาอ่อนหวานมาก พวกเขาไม่เคยมีสำนักที่เป็นร่าง 5. พวกเขาไม่เคยเป็นเหตุของความทุกข์แก่ผู้ใด

โอมชานติ พ่อทางจิตพูดกับลูกทางจิต หากพ่อพูด “กับจิตวิญญูณเท่านั้น” ก็จะไม่ใช้พูดกับมนุษย์ เหตุนี้เอง พ่อทางจิตพูดว่า ลูกทางจิต พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญูณ เราดวงวิญญูณกำลังได้รับความรู้จากพ่อ ลูกต้องคงอยู่ในสำนักเป็นดวงวิญญูณ พ่อได้มาเพื่อพาลูกกลับบ้าน แม้ว่าลูกมีสำนักเป็นดวงวิญญูณในยุคทอง ลูกก็ไม่ได้มีสำนักของพระเจ้า ที่นี้ลูกมีสำนักเป็นดวงวิญญูณและสำนักของพระเจ้า นั่นคือลูกเป็นลูกของพ่อ มีความแตกต่างเป็นอย่างมากระหว่างที่นั่นและที่นี่ ที่นี้มีการศึกษาเล่าเรียนนี้ ในขณะที่ที่นั่นไม่มีเรื่องของการศึกษานี้ ที่นี้หากลูกรับฟังอย่างต่อเนื่องด้วยศรัทธาว่า ลูกแต่ละคนคือดวงวิญญูณและพ่อกำลังสอนลูก ลูกจะสามารถซึมซับความรู้ได้อย่างดี และลูกจะเฝ้าแต่มีสำนักเป็นดวงวิญญูณ แม้ว่าสิ่งนี้ดูเหมือนจะง่ายมาก จุดหมายปลายทางของการทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพนี้สูงมาก ลูกควรถ่ายทอดประสบการณ์ของตัวเองว่า ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญูณขณะที่กำลังพูดกับผู้อื่น และมองเห็นพวกเขาเป็นดวงวิญญูณอย่างไร พ่อพูดว่า แม้ว่าพ่อกำลังนั่งอยู่ในร่างนี้ นี่คือการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมชาติของพ่อ พ่อพิจารณาว่าลูกเป็นดวงวิญญูณ พ่อสอนดวงวิญญูณ ดวงวิญญูณเช่นกันที่เล่นบทบาทในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์ขณะที่เล่นบทบาทของเขา ดวงวิญญูณต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง ถ้าลูกไม่พิจารณาว่าพ่อเป็นดวงวิญญูณสูงสุดและจดจำท่านแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร? สำหรับสิ่งนี้ ลูกต้องกลับมาสำรวจตนและฝึกฝนที่จะมีการจดจำระลึกถึง ความรู้ที่ง่ายดายมาก แต่ลูกต้องมีศรัทธาที่มั่นคงนี้ว่า “ฉัน ดวงวิญญูณกำลังศึกษาและบารบากำลังสอนเรา” แล้วลูกจะสามารถซึมซับความรู้และจะไม่กระทำความบาปใดๆ ไม่ใช่ว่าลูกจะไม่กระทำความบาปอีกต่อไปในเวลานี้ ในเวลาสุดท้ายเท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะบาป สายตาของความเป็นพี่น้องนั้นอ่อนหวานมาก ไม่มีสำนักที่เป็นร่างในสิ่งนี้ ลูกเข้าใจว่าความรู้ของพ่อมีความลึกล้ำมาก หากลูกต้องการที่จะกลายเป็นผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ลูกต้องฝึกฝนสิ่งนี้อย่างดีและคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้เป็นอย่างมาก ลูกจำเป็นต้องอยู่ในสันโดษเพื่อที่จะกลับมาสำรวจตน ลูกไม่สามารถมีความสันโดษที่บ้านหรือในขณะที่ทำธุรกิจได้ เหมือนกับความสันโดษที่ลูกมีที่นี้ ที่นี้ลูกสามารถฝึกฝนการสำรวจตนนี้ได้เป็นอย่างดี ลูกต้องมองเห็นดวงวิญญูณเท่านั้น ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญูณด้วยเช่นกัน ด้วยการฝึกฝนสิ่งนี้ที่นี้ นิสัยนั้นจะได้รับการปลูกฝัง และลูกต้องเก็บชาร์ตของลูกเองด้วยเช่นกันว่าฉันมีสำนักเป็นดวงวิญญูณมากเท่าใด? เรา กำลังพูดกับดวงวิญญูณ เรากำลังสนทนากับพวกเขา ลูกจำเป็นต้องฝึกฝนสิ่งนี้อย่างดี ลูกๆเข้าใจว่าประเด็นนี้ลูกต้องการจัดสำนักที่เป็นร่างและกลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญูณ การซึมซับสิ่งนี้และเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นได้ซึมซับสิ่งนี้ การพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญูณและการจดจำพ่อ คือชาร์ตที่ลึกล้ำมาก แม้กระทั่งมหาชาติที่ยิ่งใหญ่ก็เข้าใจว่าวิชาที่บารบให้กับเราทุกวันเพื่อไถ่ตรองนั้นมีประเด็นที่ลึกล้ำมาก แล้วก็จะไม่มีคำพูดที่ผุดออกมาจากปากของลูก มีความรักอย่างมากในบรรดาพี่น้อง พวกเราทั้งหมดคือลูกของพระเจ้า ลูกรู้ถึงคำสรรเสริญของพ่อ คำสรรเสริญของกฤษณะนั้นแยกออกไป กฤษณะเรียกได้ว่าเป็น “ผู้ที่เต็มไปด้วยทุกคุณธรรมและปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง” แต่เขาได้รับคุณธรรมเหล่านั้นจากที่ใด? คำสรรเสริญของเขานั้นแตกต่างกัน แต่เขาก็ถูกทำให้เต็มไปด้วยคุณธรรมอย่างสมบูรณ์ด้วยพ่อ มหาสมุทรแห่งความรู้ใช้ไหม? ลูกควรตรวจสอบตนเองอย่างระมัดระวังอย่างมาก ลูกต้องเก็บบัญชีที่ลูกต้องแม่นยำในทุกอย่างก้าว นักธุรกิจเขียนบัญชีของเขาของทั้งวันในตอนกลางคืน ลูกมีธุรกิจด้วยเช่นกัน ในเวลากลางคืนลูกควรตรวจสอบตนเองว่าลูกได้พูดกับผู้อื่นขณะที่คิดว่าพวกเขาเป็นพี่น้องของลูกหรือไม่ และลูกเป็นเหตุของความทุกข์แก่ผู้ใดหรือไม่ เพราะลูกเข้าใจว่าลูกๆทั้งหมดพี่น้องจะไปสู่มหาสมุทรแห่งน้ำนม นี่คือมหาสมุทรแห่งยาพิษ ในเวลานี้ลูกไม่ได้อยู่ในอาณาจักรของราวันและไม่ได้อยู่ในอาณาจักรของราม ลูกอยู่ในระหว่างกลาง และดังนั้นลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญูณและจดจำพ่อ ลูกควรตรวจสอบว่าลูกสามารถรักษาสภาพที่มีสายตาของความเป็นพี่น้องได้มากเท่าใด เราดวง

วิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย และเรากำลังเล่นบทบาทของเราผ่านร่างเหล่านี้ ดวงวิญญาณไม่สูญสลายและร่างกายสูญสลาย เวลานี้เราได้เล่นบทบาท 84 ชาติเกิดของเราแล้ว เวลานี้พ่อได้มาแล้ว พ่อพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกกลายเป็นพี่น้องเพศชายด้วยการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พ่ออธิบายสิ่งนี้ ไม่มีใครนอกจากพ่อมีบทบาทของการอธิบายสิ่งเหล่านี้ ไม่มีเรื่องของแรงบันดาลใจ เช่นที่ครูนั่งและอธิบาย ในทำนองเดียวกันกับที่พ่ออธิบายแก่ลูก สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่จะต้องคิด ลูกต้องให้เวลากับสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน พ่อได้ให้การอนุญาตกับลูกที่จะทำธุรกิจใดๆ แต่เป็นสิ่งที่จำเป็นด้วยเช่นกันที่จะอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ลูกควรหาเวลาสำหรับสิ่งนี้ งานรับใช้ของทุกคนมีความแตกต่างกันด้วยเช่นกัน บางคนสามารถหาเวลาได้มาก ลูกควรเขียนลงในนิตยสารอย่างมีกลยุทธ์ด้วยเช่นกันว่าลูกสามารถจดจำพ่อที่ได้อย่างไร ลูกต้องพิจารณากันและกันว่าเป็นพี่น้องเพศชาย พ่อมาและสอนดวงวิญญาณทั้งหมด ในเวลาที่คุณแต่ละคนต้องเติมดวงวิญญาณด้วยสันสการ์ของคุณธรรมที่สูงส่ง ผู้คนถามลูกว่า โยคะโบราณของบาร์ตคืออะไรลูกสามารถอธิบายให้แก่พวกเขา แต่ถึงกระนั้นก็มีลูกจำนวนน้อยมาก และชื่อของลูกก็ไม่ได้เป็นที่รู้จักอย่างมากเช่นนั้น พระเจ้าสอนโยคะแก่ลูก ท่านต้องมีลูกๆ อย่างแน่นอน พวกเขาต้องตระหนักรู้ว่าไม่มีใครรู้ว่าพระเจ้าที่ไม่ตัวตนผู้เป็นพ่อมาและสอนอย่างไร ท่านพูดด้วยตนเองว่า ท่านมาในยุคบรรจบพบกันของทุกวงจรรและบอกลูกว่าพ่อมาอย่างไรและพ่อเข้ามาในร่างของใคร ไม่มีเรื่องของการกลับมาสืบสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ นี่คือการที่ลูกกำหนดไว้แล้ว พ่อเข้ามาในผู้เดียวเท่านั้น การก่อตั้งเกิดขึ้นโดยผ่านพ่อของมวลมนุษย์ ท่านกลายเป็นลูกรักพิเศษอันดับแรก พ่อก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปโดยผ่านบราห์มา แล้วบราห์มาก็กลายเป็นอันดับหนึ่งอีกครั้ง การอธิบายด้วยรูปภาพนั้นดีมาก ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายได้ว่าบราห์มากลายเป็นวิษณุอย่างไรหรือวิษณุกลายเป็นบราห์มาอย่างไร ลูกต้องมีวิธีการที่ฉลาดที่จะอธิบาย ลูกรู้ว่าบาบาคือผู้ก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปอย่างไรและวงจรหมุนไปอย่างไร ไม่มีใครอื่นที่สามารถรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ ดังนั้น พ่อพูดว่า เขียนด้วยการใช้วิธีที่ฉลาดเช่นนั้นว่า ใครสามารถสอนโยคะที่ลูกต้องแก่พวกเขาได้? เมื่อผู้คนตระหนักถึงสิ่งนี้ ผู้คนมากมายก็จะมาหาลูก แล้วอาศรมที่ใหญ่โตเหล่านั้นก็จะเริ่มสั่นคลอน สิ่งนี้จะเกิดขึ้นในเวลาสุดท้าย แล้วพวกเขาก็จะประหลาดใจว่ามีสถาบันมากมายในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาและไม่มีแม้แต่สถาบันเดียวในหนทางของความรู้ได้อย่างไร และแล้วเมื่อนั้นก็จะมีชัยชนะสำหรับลูก ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าพ่อมาทุกห้าพันปี ลูกกำลังศึกษากับพ่อและลูกกำลังสอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน ลูกจะอธิบายให้กับใครบางคนด้วยการเขียนได้อย่างไร? วิธีการเหล่านี้ทั้งหมดถูกคิดค้นขึ้นมาทุกวงจรเพื่อที่ผู้คนมากมายจะสามารถรู้ได้ ไม่มีผู้ใดนอกจากพ่อผู้เดียวที่สามารถก่อตั้งศาสนาเดียว ลูกเข้าใจว่ามีราวันด้านหนึ่งและมีรามอีกด้านหนึ่ง ลูกกำลังได้มาซึ่งชัยชนะเหนือราวัน ผู้อื่นทั้งหมดนั้นเป็นขุมหมของราวัน มีลูกจำนวนน้อยมากที่เป็นของขุมหมของพระเจ้า มีการแสดงโอ้อวดมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ที่ใดมีน้ำการขุมหมก็จะเกิดขึ้น พวกเขาใช้เงินมากมาย ผู้คนมากมายจมน้ำและตาย สิ่งนั้นไม่ได้เกิดขึ้นที่นี่ อย่างไรก็ตาม พ่อพูดว่า เป็นความมหัศจรรย์อย่างยิ่งว่าบางคนตระหนักรู้จักพ่อ รับฟังพ่อ อธิบายแก่ผู้อื่นและรักษาความบริสุทธิ์และแล้ว โอ้ มายา! พวกเขาพ่ายแพ้ต่อมายา! สิ่งนี้เกิดขึ้นทุกวงจร มีผู้ที่กลับมาพ่ายแพ้ต่อมายา มีสงครามกับมายา มีอิทธิพลของมายาด้วยเช่นกัน หนทางความเลื่อมใสศรัทธาจะต้องสั่นคลอน ลูกสัมผัสกับผลรางวัลเป็นเวลาคี่วงจร แล้วความเลื่อมใสศรัทธาก็เริ่มขึ้นในอาณาจักรของราวัน สิ่งที่ยากของสิ่งนี้ยังคงอยู่ตลอดเวลา เมื่อพวกเขาซื้อแวนในกิเลส พวกเขาที่ไม่สามารถเป็นเทพอีกต่อไป ไม่มีใครในโลกรู้ว่าพวกเขากลับมามีกิเลสอย่างไร มีการเขียนไว้ในคัมภีร์ว่าเทพเข้าไปสู่หนทางบาป แต่พวกเขาไม่รู้ว่าพวกเขาเข้าไปเมื่อใด ลูกต้องเข้าใจประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดอย่างชัดเจนและอธิบายประเด็นเหล่านี้แก่ผู้อื่น เมื่อสติปัญญาของลูกมีศรัทธาแล้วเท่านั้นที่ลูกจะสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ พวกเขาจะรู้สึกถึงแรงดึงดูดและพูดว่า เราต้องการพบพ่อเช่นนั้น อย่างไรก็ตามลูกควรจะดูก่อนว่าพวกเขายังคงมีความซาบซึ้งนั้นหรือไม่ เมื่อพวกเขากลับไปบ้านและพวกเขายังคงมีศรัทธาในสติปัญญาหรือไม่ พวกเขาควรมีความปรารถนาที่จะมีการจดจำระลึกถึง พวกเขาจะเขียนจดหมายเพื่อพูดว่า ท่านคือบาบาที่แท้จริงของเรา เราได้รับมรดกจากท่าน เราไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่ได้พบท่าน การพบปะเกิดขึ้นหลังจากการหมั้นหมาย มีความกระตือรือร้นที่จะพบกันหลังจากการหมั้นหมาย ลูกเข้าใจว่าพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดของเราคือครูของเราและเจ้าบ่าวของเรา และท่านคือทุกสิ่งทุกอย่างของเรา ลูกได้รับความทุกข์จากทุกคน ตรงกันข้าม พ่อให้ความสุขแก่ลูกอย่างมากมาย ที่นั่นเช่นกัน ทุกคนให้ความสุขแก่กันและกันอย่างมากมาย ในเวลานั้นลูกถูกผูกไว้ในความสัมพันธ์แห่งความสุข นี่คือการที่เป็นสิริมงคลที่สุดที่ลูกกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด สิ่งหลักคือการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อด้วยความรักอย่างมาก ด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ที่ปรอทของความสุขของลูกจะสูงขึ้น เราคือผู้ที่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามากที่สุดและได้สละจุดพลัดพลั่งอย่างมากมาย ในเวลานี้พ่อได้มาแล้วเพื่อพาเรากลับบ้าน ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน และสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ลูกต้องเก็บขาร์ทว่าลูกให้คำแนะนำของพ่อแก่ผู้คนมากเท่าใดตลอดทั้งวัน ลูกไม่สามารถมีความสุขได้โดยไม่ให้คำแนะนำของพ่อ มีความกระหายอย่างยิ่งที่จะให้สิ่งนี้ อุปสรรคมากมายถูกสร้างขึ้นในไฟบุชายัญนี้ ผู้คนมากมายถูกทุบตี ไม่มีการขุมหมทางจิตอื่น

ใจที่มีเรื่องของการรักษาความบริสุทธิ์ ที่นี้ลูกกลับมาบริสุทธิ์และผู้คนชั่วร้ายเยี่ยงปีศาจก็สร้างอุปสรรค ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และกลับบ้าน เป็นดวงวิญญาณที่น่าสั่นสั่นติดใจ มีคำกล่าวไว้ว่า หากคุณตายในสนามรบ คุณจะไปสวรรค์ เหตุนี้เองพวกเขาไปต่อสู้ด้วยความสุขอย่างยิ่ง มีผู้บังคับบัญชา นายพัน และทหารมากมายที่มาหาลูกจากสถานที่ต่างๆ มากมาย พวกเขาจะไปสวรรค์ได้อย่างไร? ในขณะที่อยู่ในสนามรบ พวกเขาจดจำเพื่อนฝูงและญาติมิตรของเขา ในเวลานี้พ่ออธิบายว่า ทุกคนต้องกลับบ้าน พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณพี่น้องเพศชายและจดจำพ่อ ยิ่งลูกทำความเพียรพยายามมากเท่าใด ลูกก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงขึ้นมากเท่านั้น พวกเขาพูดว่า “เราทั้งหมดคือพี่น้องกัน” แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น พวกเขาไม่แม้กระทั่งรู้จักพ่อ ผู้คนเชื่อว่าพวกเขากำลังทำงานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน แล้วที่พวกเขาไม่ต้องการผลรางวัลใดๆ แต่พวกเขาได้รับผลของสิ่งนั้นอย่างแน่นอน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ทำงานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ลูกเข้าใจว่าพ่อถูกประณามอย่างมากมายและเหล่าเทพก็ถูกประณามด้วยเช่นกัน ในเวลานี้เหล่าเทพไม่สามารถกระทำความรุนแรงได้ ที่นี้ลูกไม่ก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง นั่นคือ ลูกไม่ใช่ดาบของตณท้าวและลูกไม่มีความโกรธ ความโกรธคือกิเลสที่ใหญ่ด้วยเช่นกัน บางคนพูดว่า เรามีความโกรธกับลูกๆ ของเรา พ่ออธิบายว่า ลูกต้องไม่ตบตีพวกเขา พวกเขาคือพี่น้องของลูก มีดวงวิญญาณในร่างนั้นเช่นกัน ดวงวิญญาณไม่เคยเล็กลงหรือใหญ่ขึ้น พวกเขาไม่ใช่ลูกของลูก แต่เป็นน้องชายของลูก ลูกต้องพิจารณาว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณ ลูกต้องไม่ตีน้องชายของลูก เหตุนี้เองจึงมีการแสดงให้เห็นว่าภุชณะถูกผูกติดไว้กับเสา ในความเป็นจริง สิ่งเหล่านั้นไม่เคยเกิดขึ้นจริงๆ สิ่งเหล่านั้นเป็นเพียงคำสอนทางด้านศีลธรรมที่แตกต่างกัน เหตุใดศรีภุชณะต้องการที่จะขโมยเนยเล่า? พวกเขาสรรเสริญเขาอย่างผิดๆสำหรับการขโมยเนย เมื่อลูกจะสรรเสริญภุชณะ ลูกก็สรรเสริญอย่างถูกต้องว่า เขาเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม 16 องค์สมบูรณ์ อย่างไรก็ตาม การประณามนี้ลูกกำหนดไว้แล้วในละคร เวลานี้ทุกคนกลับมาตามโบราณ พ่อมาและทำให้ลูกสาโตประธาน เป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดที่กำลังสอนลูก ลูกต้องทำตามการกำหนดของพ่อ นี่คือการฝึกที่ยากที่สุด ลูกประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงอย่างมากด้วยเช่นกัน หากสิ่งนี้ง่ายดาย ทุกคนก็จะซ่องแวงอยู่ในการสอบนี้ สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายามอย่างยิ่ง ลูกกระทำบาปด้วยการมีสำนึกที่เป็นร่าง เหตุนี้เองจึงมีการให้ตัวอย่างของตน “ไมยราบ” ไว้ ด้วยการจดจำพ่อลูกก็กลับมาตื่นตัว ด้วยการลืมพ่อ ลูกก็ทำผิดอย่างใดอย่างหนึ่ง และสถานภาพของลูกก็ลดลง ทุกคนได้รับคำสอนเหล่านั้น พวกเขาเขียนกิตติของคำสอนเหล่านั้นในภายหลัง เรื่องราวที่น่ากลัวมากมายได้ถูกเขียนไว้ในหนังสือการดาบโบราณเพื่อที่จะทำให้ผู้คนหวาดกลัว มีบาปในอาณาจักรของราวัน เพราะเป็นป่าของหนาม พ่อพูดว่า เปลี่ยนแปลงสายตาของลูก ลูกคุ้นเคยกับสายตานั้นมาเป็นเวลาที่ยาวนานและเหตุนี้เองที่ความรักของลูกจึงถูกดึงดูดไปที่ผู้ที่มีร่างกาย มีประโยชน์อะไรในการมีความรักต่อสิ่งที่สูญสลาย? ด้วยการมีความรักต่อผู้เดียวที่ไม่สูญสลาย การบรรลุผลของลูกก็ไม่สูญสลาย ลูกได้รับการกำหนดเหล่านั้นแล้วว่า ขณะที่เดินเห็น พูดคุยและเคลื่อนไหวไปทั่ว จงจดจำพ่อ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตาพาพ่อทางจิตพูดนมัสตแดกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ขจัดความรักของลูกออกไปจากร่างกายที่สูญสลาย และมีความรักต่อดวงวิญญาณที่คงอยู่ตลอดไป จดจำพ่อที่ไม่สูญสลาย ฝึกฝนว่าดวงวิญญาณคือพี่น้องเพศชาย และฉันกำลังสนทนากับดวงวิญญาณพี่น้องของฉัน
2. ไตรตรอมมหาสมุทรแห่งความรู้ และสร้างสภาพเช่นนั้นที่ไม่มีคำพูดใดที่ผุดออกจากปากของพวกเขา ตรวจสอบบัญชีของลูกในทุกย่างก้าว

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ด้วยจิตสำนึกของการเป็นเครื่องมือและมีความถ่อมตนจึงกลายเป็นตัวของตัวเองความสำเร็จที่สูงส่ง
ผู้รับใช้หมายถึงการเป็นเครื่องมืออย่างสม่ำเสมอและมีความถ่อมตนเหมือนพ่อ การมีความถ่อมตนเป็นหนทางที่จะได้รับความสำเร็จที่สูงส่ง เพื่อที่จะบรรลุความสำเร็จในงานรับใช้ใด ๆ จงมีจิตสำนึกของการเป็นเครื่องมือและมีความถ่อมตน ด้วยการทำเช่นนั้นลูกจะสัมผัสกับความสุขในงานรับใช้ได้อย่างสม่ำเสมอ จะไม่มีวันเหนื่อยล้าจากการรับใช้ ไม่ว่าลูกได้รับงานรับใช้อะไร ลูกจะประสบความสำเร็จได้โดยใช้คุณสมบัติพิเศษทั้งสองนี้และกลายเป็นตัวของตัวเองความสำเร็จ

คติพจน์: ฝึกฝนที่จะกลับมาปราศจากร่างในหนึ่งวินาทีและลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์

*** โอม ขานดี ***

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน ทำความเพียรพยายามที่จะอยู่อย่างสำรวจตนเมื่อใดก็ตามที่ลูกมีเวลา อย่าได้หันความสนใจไปสู่สิ่งภายนอก แล้วบาปของลูกจะสามารถตัดออกไปได้

คำถาม: ลูกจะต้องทำความเพียรพยายามอะไรสำหรับสภาพของการขึ้น ซึ่งพ่อสอนลูกทุกคน?

คำตอบ: 1) ลูกๆ หากลูกต้องการไปสู่สภาพของการขึ้น เชื่อมสติปัญญาของลูกในโยคะกับพ่อผู้เดียว ไม่มีความจำเป็นที่จะเข้าไปสู่ประเด็นต่างๆ เช่น คนนั้นคนนี้เป็นเช่นนั้น คนนี้ทำสิ่งนี้สิ่งนั้น คนนี้มีข้อบกพร่อง หันใบหน้าของลูกออกไปจากข้อบกพร่องของใครก็ตาม 2) อย่าได้มีวันบดบังซึ่งตั้งกับการศึกษานี้ เผาแต่ซึมซับประเด็นที่ดีจากมูร์ลี และแล้วเมื่อนั้นที่ลูกจึงจะสามารถไปสู่สภาพของการขึ้น

โอม ซานติ เวลานี้ ชั้นเรียนนี้เป็นชั้นเรียนของความรู้ ในขณะที่ชั้นเรียนตอนเช้าเป็นของโยคะ โยคะใด? ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้อย่างชัดเจนมาก เพราะมนุษย์มากมายติดกับในหัตถะโยคะที่สอนโดยมนุษย์ นี่คือการสา โยคะซึ่งดวงวิญญาณสูงสุดสอน เพราะไม่มีราชาใดๆที่ที่สามารถสอนราชา โยคะได้ ลักษณะและนารายณ์นี้คือเทวาและเทวี เมื่อพวกเขาศึกษาราชา โยคะเท่านั้นที่พวกเขาสามารถกลายเป็นเทวาและเทวีในอนาคต ได้มีการอธิบายความรู้ในยุคนั้นที่เป็นการพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้ สิ่งนี้เรียกว่าเป็นยุคที่เป็นสิริมงคลที่สุดที่อยู่ระหว่างโลกเก่าและโลกใหม่, มนุษย์เก่าและเทพใหม่ ในเวลานี้มนุษย์ทั้งหมดนั้นเก่า มีดวงวิญญาณใหม่ๆอยู่ในโลกใหม่ พวกเขาเป็นเทพ พวกเขาไม่ได้เรียกว่าเป็นมนุษย์ แม้ว่าพวกเขาเป็นมนุษย์พวกเขาก็มีคุณธรรมที่สูงส่ง และเหตุนี้เองพวกเขาก็เรียกว่าเป็นเทพ พวกเขาอยู่อย่างบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ตัณหาราคะเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เป็นวิญญาณปีศาจร้ายอันดับแรกของราวัน เมื่อใครบางคนมีความโกรธมาก ผู้คนที่พูดว่า ทำไมคุณถึงเห่า? ก็เลสทั้งสองนี้เป็นศัตรูที่ใหญ่ที่สุดของลูก คำว่า ‘เห่า’ ไม่ใช้กับความละโมภหรือความผูกพันยึดมั่น บางคนที่มีความโกรธอย่างมากอันเนื่องมาจากความหึงหวงของวิทยาศาสตร์ สิ่งนี้ก็เป็นเหตุของความเสียหายเป็นอย่างยิ่งด้วยเช่นกัน วิญญาณปีศาจร้ายของตัณหาราคะเป็นเหตุของความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่มตลอดจนตอนกลางจนถึงตอนจบ พวกเขาใช้ดาบของตัณหาราคะกับกันและกัน ลูกต้องเข้าใจประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดแล้วอธิบายให้กับผู้อื่น ไม่มีใครนอกจากลูกสามารถชี้หนทางที่แท้จริงแก่ใครก็ตามเพื่อประกาศสิทธิในมรดกจากพ่อ เพียงลูกเท่านั้นที่สามารถชี้หนทางนี้แก่พวกเขาที่พวกเขาจะสามารถประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขาจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้อย่างไร หากลูกไม่สามารถอธิบายแก่ผู้อื่นนั้นก็หมายความว่าลูกไม่ได้ให้ความใส่ใจกับการศึกษานี้ และโยคะของสติปัญญาของลูกกำลังเร่ร่อนไปที่อื่น นี่คือการสา มร ไม่ควรจะมีใครคิดว่าเป็นสิ่งที่ง่ายดาย ถึงแม้ว่าลูกไม่ต้องการให้พวกเขามา พายุและความคิดที่ไร้ประโยชน์มากมายจะเข้ามาในจิตใจของลูก อย่าได้กลับมาสับสนด้วยสิ่งนั้น ด้วยพลังของโยคะของลูกเท่านั้นที่มายาจะวิ่งหนีไป สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายามเป็นอย่างยิ่ง ลูกเหน็ดเหนื่อยมากในธุรกิจและงานของลูก เพราะลูกอยู่อย่างมีสำนึกที่เป็นร่าง เป็นเพราะสำนึกที่เป็นร่างที่ลูกต้องพูดมากมาย พ่อพูดว่า กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ด้วยการกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณลูกจะอธิบายให้กับผู้อื่นถึงสิ่งต่างๆที่พ่อได้อธิบายแก่ลูกเท่านั้น นั่นคือพิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อให้คำสอนแก่ลูก ลูกๆอย่าได้อยู่อย่างสนใจสิ่งภายนอก อยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเอง ถึงแม้ว่าในบางครั้งลูกต้องสนใจในสิ่งภายนอก ก็จงพยายามกลับมาสำรวจตรวจสอบตนเองเมื่อใดก็ตามที่ลูกมีเวลา และแล้วเมื่อนั้นบาปของลูกจะถูกตัดออกไป ไม่เช่นนั้นบาปของลูกจะไม่ถูกตัดออกไปและลูกจะไม่ได้รับสถานภาพที่สูง มีภาระของบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดบนศีรษะของลูก บราห์มินได้ทำบาปมากที่สุดและพวกเขาเองก็ตามลำดับกันไปในเรื่องนี้ด้วยผู้ที่สูงมากก็ได้กลับมาต่ำมากเช่นกัน ผู้ที่กลายเป็นเจ้าชายต่อมาต้องกลายเป็นขอทาน ลูกต้องเข้าใจละครนี้อย่างดีมาก ผู้ที่มาในตอนต้นจะมาในเวลาสุดท้ายด้วยเช่นกัน ผู้ที่กลับมาบริสุทธิ์ก่อนก็จะกลับมาไม่บริสุทธิ์ก่อนด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า พ่อเข้ามาในร่างของผู้อื่น ในชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิดของเขา นั่นคือเมื่อเขาอยู่ในสภาพที่ปลดเกษียณด้วยเช่นกัน ในเวลานี้ทั้งหนุ่มสาวและแก่ชราทั้งหมดอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณของพวกเขา มีค่ายกักกันของพ่อ ผู้เดียวที่ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน สิ่งนั้นเกิดขึ้นในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ลูกควรจะจดจำยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคล ผู้คนจดจำยุคหลักในขณะที่ลูกจดจำยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ลูกก็ตามลำดับกันไปเช่นกัน ลูกๆมากมายจดจำธุรกิจทางโลกของลูกเท่านั้น เมื่อใบหน้าของลูกหันออกไปจากสิ่งภายนอกแล้ว ลูกก็สามารถซึมซับความรู้นี้ได้ มีคำกล่าวว่ ชาติเกิดถัดไปของลูกจะเป็นไปตามสิ่งที่ลูกจดจำในช่วงสุดท้ายของลูก คำพูดที่ดี และเพลงซึ่งใช้กับความรู้ของเรานั้นมีค่าควรแก่การเก็บไว้ ยกตัวอย่าง มีเพลงที่ว่า “เวลานี้ลูกต้องทั้งโลกที่

สกปรกนี้” อีกเพลงหนึ่งก็คือ “ชี้หนทางแก่ผู้ที่ตาบอดเกิด” ลูกควรจะเก็บเพลงเช่นนั้นไว้ มนุษย์ได้แต่งเพลงเหล่านั้น แต่พวกเขาไม่ได้มีสำนึกของยุคบรรจบพบกันใดๆ ในเวลานี้ทุกคนตาบอดและไม่มีดวงตาของความรู้ เมื่อดวงวิญญาณสูงสุตมาเท่านั้นที่ท่านจะสามารถชี้หนทางให้แก่ทุกคน ท่านไม่ได้ชี้หนทางนี้แก่เพียงคนเดียวเท่านั้น นี่คือกองทัพพิชิตศัตรูของท่าน กองทัพพิชิตนี้ทำอะไร? พวกเขาก่อตั้งโลกใหม่บนฐานของศรัทธา ลูกกำลังศึกษาราชายะคะซึ่งไม่มีใครนอกจากพระเจ้าจะสามารถสอนได้ พระเจ้าไม่มีตัวตน ท่านไม่ได้มีร่างกายของท่านเอง ที่เหลือทั้งหมดคือผู้มีร่างกาย สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพ่อผู้เดียวเท่านั้น ท่านกำลังสอนลูก เพียงลูกเท่านั้นรู้อะไรนี้ ลูกทั้งหมดตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกควรออกคำเตือน ใส่ไว้ในหนังสือพิมพ์ใหญ่ว่าโยคะที่มนุษย์สอนเป็นหัตถะโยคะ ในขณะที่พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวเท่านั้นสามารถสอนราชายะคะที่จะทำให้พวกท่านสามารถได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต พวกท่านไม่สามารถได้รับสิ่งนั้นผ่านหัตถะโยคะ นั่นเป็นหัตถะโยคะซึ่งมีมาตั้งแต่ต้น เป็นสิ่งที่เก่าแก่ ราชายะคะนี้สามารถสอนโดยพ่อในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น บาบาได้อธิบายว่า เมื่อลูกจะให้คำบรรยาย ก่อนอื่นลูกควรเลือกหัวข้อ แต่ลูกไม่ได้ทำเช่นนั้น มีลูกน้อยมากที่ทำตามศรัทธา ก่อนอื่นเขียนคำบรรยายของลูกและเตรียมการเพื่อที่ลูกจะสามารถจำทุกสิ่งได้ ลูกต้องให้คำบรรยายของลูกด้วยปากเปล่า ไม่ใช่อ่านคำบรรยายนั้นจากกระดาษ ผู้ที่ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้และพูดขณะที่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณจะมีพลังที่จะให้การบรรยาย จะมีพลังด้วยการอยู่ในสำนักของการพูดกับพี่น้องเพศชายของลูก นี่คือการฉายภาพปลายทางที่สูงมาก การมีความรับผิดชอบนี้ไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! ยิ่งลูกกลับมาจะมีพลังมากเท่าไร มายาที่พลังก็จะจู่โจมลูกมากเท่านั้น องค์และมหาวิระจะมีพลังมากยิ่งขึ้น เหตุนี้เองพวกเขาจึงทำทายราวันเพื่อทดลองเขย่าพวกเขา นั่นไม่ใช่ประเด็นทางร่างกาย มีเรื่องเล่ามากมายในคัมภีร์ พุทธของลูกที่ครั้งหนึ่งคุ้นเคยกับการได้ยินคำพูดเช่นทองคำที่พูดโดยพระเจ้าพ่อสูงสุดเวลานี้ได้กลายเป็นเหมือนกับก้อนหินด้วยการรับฟังเรื่องราวในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาลูกสูญเสียเงินทั้งหมดและใช้หน้าผากจนไม่สามารถใช้ต่อได้อีกแล้ว ในขณะที่ลูกเดินลงบันไดมาเรื่อยๆ มีเรื่องราวของ 84 ชาติเกิด ด้วยการทำตามความเลื่อมใสศรัทธาลูกก็ลงมาเรื่อยๆ เวลานี้พ่อกำลังสอนลูกถึงวิธีที่จะป็นขึ้นไปอีกครั้ง เวลานี้คือสภาพของการขึ้นของลูก หากลูกไม่เชื่อมโยงสติปัญญาในโยคะของของลูกกับพ่อ ลูกจะตกลงมาอย่างแน่นอน เมื่อลูกจดจำพ่อก็ป็นขึ้นไป ใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก, แต่ลูกบางคนก็กลับมาไม่ระมัดระวัง ในขณะที่ทำธุรกิจของลูก ลูกลืมพ่อและความรู้ มายานำพาคุณมากมาย คนนั้นคนนี้เป็นอย่างนี้ เขาทำสิ่งนั้น ครุคนนี้เป็นอย่างนี้ คนนี้มีข้อบกพร่องนี้ โอ! แต่สิ่งนั้นมันเกี่ยวอะไรกับลูกหรือ? ยังไม่มีใครกลับมาเต็มไปด้วยทุกคุณธรรมและสมบูรณ์พร้อม อย่าได้มองดูข้อบกพร่องของใคร เพียงแต่สร้างสมคุณธรรมของพวกเขา หันไปหน้าของลูกออกจากข้อบกพร่องของใครก็ตาม ลูกได้รับมูรลีและดังนั้นฟังมูรลีและซึมซับ ใช้สติปัญญาของลูกที่จะเข้าใจว่าสิ่งต่างๆที่บาบาบอกลูกนั้นลูกต้อง เพียงแต่กันประเด็นใดก็ตามที่ไม่ดึงดูดความสนใจของลูกออกไป ลูกต้องไม่บูดบึ้งซึ่งติดกับการศึกษานี้ หากลูกบูดบึ้งกับครูหรือการศึกษา นั่นก็หมายความว่าลูกบูดบึ้งกับพ่อ มีลูกมากมายที่ไม่ไปศุณย์ ไม่ว่าใครบางคนจะเป็นเช่นไร ความใส่ใจของลูกอยู่กับมูรลี ไม่ว่าใครจะอ่านมูรลี รับฟังและซึมซับประเด็นต่างๆจากมูรลีที่ดี หากลูกไม่พบความสุขในการพูดคุยกับใครแล้วจงอยู่เงียบๆ ฟังมูรลีแล้วกลับบ้าน อย่าได้บูดบึ้งซึ่งติดหรือพูดว่าฉันจะไม่มาที่นี่ ทุกคนนั้นตามลำดับกันไป เป็นสิ่งที่ดีด้วยเช่นกันที่ลูกนั่งในการจดจำระลึกถึงในตอนเช้าตรู่ บาบามาเพื่อให้ไฟส่องทาง(searchlight) บาบากล่าวทอดพระสมภารของท่าน เมื่อท่านนั่งก่อนอื่นท่านจดจำลูกพิเศษของท่านก่อน ไม่ว่าพวกเขาอยู่ในต่างแดนหรืออยู่ในใกล้กัตต้า ท่านจดจำลูกพิเศษและให้ไฟส่องทางแก่พวกเขา แม้ว่าลูกๆ กำลังนั่งอยู่ที่นี้ บาบาก็จดจำผู้ที่ทำงานรับใช้ เมื่อลูกที่ดีที่ทำงานรับใช้ได้จากร่างของพวกเขา บาบาก็จดจำดวงวิญญาณเหล่านั้นที่พวกเขาได้จากไปหลังจากทำงานรับใช้มากมาย พวกเขาควรจะไปเกิดในบ้านที่ใกล้ชิดอย่างแน่นอน ดังนั้นบาบาจดจำพวกเขาและให้ไฟส่องทางแก่พวกเขาด้วยเช่นกัน ในความเป็นจริงทุกคนเป็นลูกของบาบา แต่ทุกคนรู้ว่าใครทำงานรับใช้ที่ดี บาบากล่าวว่า ให้ไฟส่องทางที่นี้ แล้วท่านก็ให้ มีสองเครื่องยนต์ ผู้นี้ได้มาซึ่งสถานภาพที่สูงและดังนั้นท่านจึงมีพลังอย่างแน่นอน บาบาวุฒว่า ให้พิจารณาว่าชีพบบากำลังสอนลูกและลูกควรจดจำท่าน ลูกก็เข้าใจว่ามีแสงสองแสง ไม่สามารถมีสองแสงในใครอื่น เหตุนี้เองลูกจึงมาอยู่เบื้องหน้าทั้งสองแสงและกลับมาสดชื่นอย่างมาก ชั่วโมงในตอนเช้าตรู่ นั้นดีมาก หลังจากอาบน้ำลูกสามารถที่จะไปนั่งบนดาดฟ้าและนั่งในสันโดษ เหตุนี้เองบาบาจึงได้ทำดาดฟ้าที่ใหญ่ นักบวชเหล่านั้นเดินในความเงียบอย่างแท้จริง พวกเขาต้องจดจำพระคริสต์แน่นอน พวกเขาไม่รู้จักพระเจ้า หากพวกเขาจดจำพระเจ้า, ชีวาลิงกัมก็จะเข้าไปในสติปัญญาของพวกเขา พวกเขาอยู่ในความซาบซึ้งของตนเอง ลูกควรที่จะเก็บเกี่ยวคุณธรรมนั้นจากพวกเขา มีคำกล่าวถึงดัตตะเตรยาด้วยเช่นกันที่เขาเก็บเกี่ยวคุณธรรมจากทุกคน ลูกก็เป็นดัตตะเตรยาด้วยเช่นกันแต่ตามลำดับกันไป ที่นี้ลูกสามารถมีสันโดษที่ดีมากและลูกก็สามารถหารายได้มากเท่าที่ลูกต้องการ ภายนอกลูกจดจำธุรกิจทางโลกของลูก เวลาตี 4 นั้นดีมาก ไม่มีความจำเป็นที่จะออกไปข้างนอก ลูกนั่งในบ้านของลูกและระวังความปลอดภัยด้วยเช่นกัน ทุกสิ่งในวัยนี้จะต้องได้รับการปกป้อง ลูกต้องดูแลทุกสิ่งในไฟบูชาญนี้ เพราะทุกสิ่งของยัง

ย่นี่มีคุณค่าอย่างมาก ดังนั้นปลอดภัยไว้ก่อน! จะไม่มีใครมาที่นี่ พวกเขาเข้าใจว่าไม่มีเครื่องประดับเพชรพลอยอะไรที่นี่ นี่ไม่ใช่แม้กระทั่งวัด ทุกวันนี้ขโมยเกิดขึ้นในทุกหนแห่ง วัตถุโบราณถูกขโมยและถูกนำไปต่างประเทศ โลกสกปรกมาก ตัณหาราคะเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด มันทำให้ลูกลืมทุกสิ่ง ในตอนเช้าตรู่ลูกมีการเรียนที่จะกลับมามีพยานามย์ดีเสมอ และลูกก็มีการเรียนที่จะกลับมามั่งคั่งเสมอ ลูกต้องจดจำพ่อและไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน ด้วยการจดจำพ่อ, ลูกจะจดจำมรดกของลูกด้วย นี่คือวิธีที่ง่ายตายและดีมาก เช่นที่พ่อเป็นเมล็ดและพ่อก็รู้ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของต้นไม้ ดังนั้นนี่เป็นธุรกิจของลูกด้วยเช่นกัน ด้วยการจดจำเมล็ดลูกจะกลับมาริสุทธิ ด้วยการจดจำวงจรลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลก นั่นคือลูกจะได้รับทรัพย์สมบัติ ผู้คนได้ปะปนช่วงเวลาของกษัตริย์วิคามาจิต(ผู้เอาชนะบาป) และกษัตริย์วิกรม(ผู้ที่กระทำบาป) ปฏิทินของวิกรมเริ่มต้นเมื่อราวันมา แล้วช่วงเวลาก็เปลี่ยนไป ปฏิทินวันแรกเริ่มจากปีที่ 1 ถึง 2500 จากนั้นต่อมา จากปี 2500 ถึงปีที่ 5000 ชาวฮินดูไม่รู้ถึงศาสนาของตนเอง นี่คือศาสนาเดียวเท่านั้นที่ซึ่งพวกเขาได้ลิ้มรสศาสดาเดิมของตนและกลายเป็นผู้ที่ไร้ศีลธรรม พวกเขาแม้กระทั่งลืมผู้เดียวที่ก่อตั้งศาสนานั้น ลูกสามารถอธิบายได้ว่าอารยะสมาธิเริ่มต้นเมื่อใด อารยัน(ผู้ที่เปลี่ยนแปลงแล้ว)อยู่ในยุคทอง ผู้ที่ไร้อารยะธรรมคงอยู่ในเวลานี้ เวลาที่พ่ามาเพื่อเปลี่ยนแปลงลูก ทั้งวงจรรอยู่ในสติปัญญาของลูก ผู้ที่ทำความเพียรพยายามอย่างดีจะเข้าใจสิ่งนี้อย่างดีมากและจะพอใจผู้อื่นให้ทำความเพียรพยายาม พ่อคือเจ้าแห่งคนจน ลูกเองต้องให้ศาสนนี้แก่ผู้ที่อยู่ในหมู่บ้านด้วยเช่นกัน ภาพโปสเตอร์หกภาพก็เพียงพอแล้ว ภาพของวงจร 84 ชาติเกิดนั้นดีมาก ลูกควรอธิบายภาพนี้อย่างชัดเจนมาก อย่างไรก็ตามมายาก็มีพลังอย่างมากที่เธอทำให้ลูกลืมทุกสิ่ง ที่นี้ทั้งสองแสงอยู่ด้วยกัน แสงหนึ่งเป็นของพ่อ และอีกแสงหนึ่งเป็นของผู้นี้ แม้ว่าทั้งสองจะมีพลังมาก ผู้นี้ก็พูดว่า ลูกๆ ต้องเกาะติดอยู่กับแสงที่มีพลังที่สุด ลูกๆ ทั้งหมดวิ่งมาที่นี่ พวกเขาเข้าใจว่ามีสองแสงที่นี่ พ่อพูดกับลูกๆ เป็นการส่วนตัว มีเพลงที่ร้องว่า ขอให้ฉันพูดกับท่านเท่านั้น ขอให้ฉันรับฟังท่านเท่านั้น สิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่าลูกสามารถนั่งที่นี้ตลอดไป! แปะวันนั้นก็เพียงพอแล้ว หากทุกคนจะนั่งที่นี้ก็จะมีคนมากมาย ทุกสิ่งดำเนินต่อเนื่องไปตามละคร อย่างไรก็ตามลูกควรจะมีความสุขที่ลึกล้ำอยู่ภายใน ผู้ที่ทำให้ผู้อื่นหัดเทียบกับตัวเองเป็นผู้ที่จะสัมผัสกับความสุขนั้น เมื่อลูกสร้างปวงประชาแล้วเท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลายเป็นราชาได้ ลูกต้องการพาสปอร์ต หากลูกจะถามบาบา บาบาก็จะสามารถบอกลูกในทันที มองดูตนเองแล้วดูว่าลูกมีข้อบกพร่องใดในตัวลูกหรือไม่ ลูกต้องอดทนทุกสิ่ง ค่ายกย่องสรรเสริญและคำประณาม ลูกควรอยู่อย่างมีความสุขกับสิ่งใดก็ตามที่ลูกได้รับจากยักษ์ ลูกควรจะรักอาหารที่ลูกได้รับในยักษ์ ชันยาสซีแม้กระทั่งล้างจานของพวกเขาแล้วดื่มมันหลังจากรับประทาน เพราะพวกเขารู้ถึงความสำคัญของอาหาร เวลาเช่นนั้นจะมาถึงเมื่อลูกจะไม่สามารถได้รับพืชพรรณธัญญาหารเลย เมื่อลูกสามารถอดทนต่อทุกสิ่งได้เท่านั้นลูกจึงจะสามารถสอบผ่านได้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตาพ่อทางจิตพูดนมัสตแดกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. หากลูกเห็นข้อบกพร่องในผู้ใด หันใบหน้าของลูกออกไป อย่าได้บุดึงซึ่งติดกับการศึกษาเล่าเรียน เป็นเหมือนกับตั้ตะเตรยาและเก็บเกี่ยวคุณธรรมจากทุกคน
2. นำสติปัญญาของลูกออกไปจากสิ่งต่างๆ ภายนอก และฝึกฝนที่จะอยู่อย่างสำรวจตน ขณะที่อยู่ที่ธุรกิจหรืองานของลูก คงอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และอย่าได้พูดมากเกินไป

พร: พร: ขอให้ลูกมีสิทธิ์ที่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์ด้วยการผูกมัดอยู่ในงานรับใช้ของพระเจ้าและเข้ามาสู่ความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด
พันธะของงานรับใช้ของพระเจ้านำลูกเข้ามาสู่ความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด มากเท่าที่ลูกรับใช้ ผลของงานรับใช้นั้นจะนำลูกไปสู่ความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดมากเท่านั้น ผู้ที่เป็นผู้รับใช้ที่นี้จะประกาศสิทธิ์ในการเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์ที่นั่น มากเท่าที่ลูกทำงานหนักที่นี้ ลูกก็จะนั่งอยู่บนบัลลังก์อย่างสบายมากเท่านั้นที่นั่น ในขณะที่ผู้ที่นั่งอย่างสบายที่นี้จะต้องทำงานที่นั่น พ่อมีปัญหของทุกๆ วันที่ของทุกการกระทำ

คติพจน์: คติพจน์: กระจายกระแสของการเปลี่ยนแปลงโลกด้วยการเปลี่ยนแปลงด้วยตนเองด้วยความเร็ว

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เช่นที่บัฟและดาดาทั้งสองนั้นปราศจากความหลงทะนงตนและทำงานรับใช้โดยไม่เห็นแก่ตัวและไม่มีความโลภต่อสิ่งใดสำหรับตนเอง ดังนั้นลูกๆ ต้องเป็นเหมือนพ่อ

คำถาม: พ่อ, จ้าวแห่งคนจนทำให้โชคของลูกๆ ที่ยากจนนั้นสูงส่งบนพื้นฐานใด?

คำตอบ: บาบาพูดว่า ลูกๆ ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกและดูแลเอาใจใส่ทุกสิ่ง สติปัญญาของลูกควรจะจดจำอยู่เสมอว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นของบาบา เพียงแต่อยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์และโชคของลูกจะกลับมาสูงส่ง ลูกจำเป็นต้องมีความซื่อสัตย์เป็นอย่างยิ่งในสิ่งนี้ หากลูกมีศรัทธาอย่างเต็มที่ที่ก้าวร้าวว่าลูกได้รับการหล่อเลี้ยงจากยักษ์ ลูกอยู่ที่บ้านอย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์และลูกรับประกันจากคลังสมบัติของชีฟบาบา ลูกควรจะบอกทุกสิ่งกับบาบาอย่างซื่อสัตย์

โอมชานติ ชุมมูมทางจิตของหนทางของความรู้ที่พิเศษสุดเมื่อเทียบกับชุมมูมทางศาสนาเหล่านั้นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกมีประสบการณ์ของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกรู้ว่าผู้รู้และผู้เคร่งศาสนามากมายถ่ายทอดคัมภีร์าลา ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ขณะที่ทุกสิ่งที่นี่แตกต่างอย่างสิ้นเชิง ลูกกำลังนั่งที่นี่ยู่เบื้องหน้าของใคร? เบื้องหน้าของแม่และพ่อทั้งสองนี้ ที่นั่นไม่ได้เป็นเช่นนั้น ลูกรู้ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอยู่ที่นั่นและมีแม่และแม่จูเนียร์ด้วยเช่นกัน ลูกมีความสัมพันธ์มากมาย ไม่มีความสัมพันธ์เช่นนั้นที่นั่นและไม่มีสาวกใดๆที่นั่น ของพวกเขาเป็นหนทางสันโดษ ศาสนาของพวกเขาแตกต่างอย่างสิ้นเชิงจากศาสนาของลูก มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ลูกรู้เช่นกันว่าลูกจะได้รับความสุขเพียงช่วงเวลาสั้นๆเท่านั้นจากพ่อทางร่างของลูกเป็นเวลาเพียงหนึ่งชาติเกิด และแล้วลูกจะได้รับพ่อใหม่และสิ่งใหม่ๆ ที่มีพ่อเหนือโลก พ่อทางโลก และพ่อทางจิตด้วยเช่นกัน ลูกได้รับมรดกจากพ่อทางร่างและได้รับมรดกจากพ่อเหนือโลกด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามพ่อทางจิตนี้น่าอัศจรรย์, ลูกไม่สามารถได้รับมรดกใดจากท่าน ไซ้, ชีฟบาบาให้มรดกแก่ลูกโดยผ่านผู้นี้ เหตุนี้เองผู้คนจึงจดจำพ่อเหนือโลกอย่างมากมาย พวกเขาจดจำพ่อทางร่างของพวกเขาด้วยแต่ไม่มีใครจดจำพ่อทางจิตนี้, พ่อบราห์มา ลูกรู้ว่าผู้นี้เป็นพ่อของมนุษยชาติ ท่านไม่ได้เป็นเพียงพ่อของใครคนเดียว พ่อของมวลมนุษยชาตินี้คือพ่อของปู่ทวด (great-great-grandfather) ชีฟบาบาไม่ได้เรียกว่าเป็นพ่อของปู่ทวด (great-great-grandfather) ในความสัมพันธ์ทางร่างกายก็มีพ่อทางร่างและปู่ ผู้นี้เป็น พ่อของปู่ทวด (great-great-grandfather) ไม่สามารถพูดเช่นนั้นถึงพ่อทางโลกหรือพ่อเหนือโลก ลูกไม่สามารถใดจากพ่อของปู่ทวดนี้ พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายประเด็นเหล่านั้นทั้งหมด สิ่งต่างๆ ของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาแยกกันอย่างสิ้นเชิง บทบาทของละครถูกกำหนดไว้แล้วและจะยังคงมีการแสดงต่อไป พ่อบอกลูกว่าลูกใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไรและไม่ใช้ 8.4 ล้านชาติเกิด พ่อมาและเวลานี้ทำให้พวกเราและทั้งโลกนั้นให้มีความถูกต้องตามศีลธรรม ไม่มีใครกลายเป็นดวงวิญญาณที่ถูกต้องตามศีลธรรมในเวลานี้ โลกของดวงวิญญาณบุญแตกต่างอย่างสิ้นเชิง ดวงวิญญาณบุญไม่สามารถมีชีวิตอยู่ในที่ซึ่งดวงวิญญาณบาปอยู่ได้ ที่นั่นดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ให้ท่านแก่ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องให้ท่านหรือทำบุญ ฯลฯ ในดินแดนของดวงวิญญาณบุญ ความรู้ที่ว่าเราได้รับมรดกถึง 21 ชาติเกิดอย่างไรในยุคบรรจบพบกันไม่ได้คงอยู่ที่นั่น, ไม่เลย เพียงเวลานี้เท่านั้นที่ลูกได้รับความรู้จากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดที่จะทำให้ลูกได้รับความสุข พลาณามัยดีและความมั่งคั่งอย่างสม่ำเสมอถึง 21 ชาติเกิด ที่นั่นช่วงชีวิตของลูกยืนยาว ชื่อที่แท้จริงคือดินแดนแห่งความเป็นอมตะ มีคำกล่าวว่าหากได้บอกเรื่องราวของความเป็นอมตะแก่ปราชญ์ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ในสิ่งนั้นเช่นกันเรื่องราวของความเป็นอมตะไม่สามารถที่จะบอกแค่เพียงคนเดียวได้ เหล่านั้นเป็นสิ่งที่แตกต่างของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา และผู้คนก็ยังคงเชื่อสิ่งเหล่านั้นต่อไป การพูดเท็จที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือการพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน นี่คือการประณามท่าน พวกเขาพูดถึงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด, ผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันและท่านอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน ลูกได้ประณามท่านมากกว่าตัวลูกเอง พ่อรับใช้ลูกอย่างไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน พ่อไม่มีความโลภที่จะกลายเป็นอันดับหนึ่ง ไม่เลย, พ่อเพียงแต่มีความใส่ใจที่จะทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นนั้น สิ่งนี้เรียกว่าการรับใช้โดยไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ท่านคารวะลูกๆ บาบามีตัวตนและปราศจากความหลงทะนงตน ท่านไม่มีความหลงทะนงตนเลย ท่านสวมเสื้อผ้าเดิมๆ ท่านไม่ได้เปลี่ยนรูปแบบของเสื้อผ้าการแต่งกายของท่านในขณะที่ผู้คนเหล่านั้นเปลี่ยนเครื่องแต่งกายทั้งหมดของพวกเขาไปเรื่อยๆ เครื่องแต่งกายของผู้นี้ธรรมดา พวกเขาเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของเจ้าหน้าที่ด้วยเช่นกันในขณะที่ผู้นี้เฝ้าแต่แต่งกายธรรมดา ไม่มีความ

แตกต่างกันไปเลย พ่อพูดว่า พ่อรับการคำจูนของร่างกายธรรมดา ร่างธรรมดาไหน? ผู้ที่ไม่รู้ถึงชาติเกิดของตนเองหรือเขาได้ใช้ก็ชาติเกิด พวกเขาพูดว่ามี 8.4 ล้านชาติเกิด เหล่านั้นเป็นเพียงสิ่งที่พวกเขาเคยได้ยินมา ไม่มีประโยชน์อะไรจากสิ่งเหล่านั้น พวกเขาทำให้ลูกหวาดกลัวด้วยการพูดว่า หากลูกทำการกระทำเช่นนั้นลูกจะกลายเป็นลาหรือสุนัข ฯลฯ พวกเขาพูดด้วยเช่นกันว่าลูกจะข้ามไปได้ด้วยการจับหางวัว เวลานี้วัวมาจากที่ใด? ในความเป็นจริงวัวของสวรรค์นั้นแตกต่างอย่างสิ้นเชิง วัวที่นั่นชั้นหนึ่ง เช่นที่ลูกนั้นกลับมาสมบุรณ์พร้อมหนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์ ดังนั้นวัวที่นั่นก็ชั้นหนึ่งด้วยเช่นกัน กฎะนะไม่เคยบ่อนทำลายให้กับวัว เหตุใดเขาต้องทำเช่นนั้น? นั่นเป็นเพียงวิธีที่พวกเขาพรรณนาถึงความงามของเวลานั้นเท่านั้น อย่างไรก็ตามไม่ใช่ศตวรรษนั้นดูแล้วย พวกเขาได้แสดงให้เห็นว่าศตวรรษเป็นแค่คนเลี้ยงวัว มีความแตกต่างเป็นอย่างมากระหว่างเจ้าของคอกแรกของยุคทองที่เต็มไปด้วยทุกคุณธรรมกับคนเลี้ยงวัว พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด เพราะศาสนาเทพไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ นี่คือนิรันดร์เท่านั้นที่หายไป สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ใด พ่อพูดว่า พ่อให้ความรู้แก่ลูก เพื่อให้ลูกกลายเป็นนายของโลก เมื่อลูกได้กลายเป็นนายแล้วลูกก็ต้องการความรู้นี้อีกต่อไป ความรู้ที่ให้แก่ผู้ที่ไม่รู้เสมอ มีคำกล่าวที่ว่า เมื่อพระอาทิตย์แห่งความรู้ขึ้น ความมืดของความไม่รู้ก็หายไป เวลานี้ลูกรู้ว่าทั้งโลกอยู่ในความมืด มีขุมทรัพย์มากมาย ที่ไม่ใช่หนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นี่เป็นหนทางที่นำไปสู่การหลุดจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ลูก ลูกเรียกหาในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาว่า เมื่อท่านมาเราจะเป็นของท่าน เราจะไม่เป็นของใครนอกจากท่านเพราะท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความสุข มหาสมุทรแห่งความบริสุทธิ์ และมหาสมุทรแห่งความมั่งคั่ง ท่านให้ทรัพย์สินสมบัติแก่ลูกด้วยเช่นกัน ท่านทำให้ลูกมั่งคั่งอย่างมาก ลูกรู้ว่าลูกมาที่นี่เพื่อที่จะทำให้อาภรณ์ของลูกเต็มเปี่ยมโดยชีพบาบาถึง 21 ชาติเกิด นั่นคือลูกมาเพื่อที่จะกลายเป็นนารายณ์จากมนุษยธรรมดา ลูกเคยรับฟังเรื่องราวมากมายในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา และลูกก็ยังคงลงบันไดมาเรื่อยๆ ไม่มีใครสามารถไปสู่สภาพของการขึ้นไปได้ พวกเขาได้ยึดระยะเวลาของวงจรออกไป พวกเขาพูดว่าระยะเวลาของวงจรมีหลายแสนปี เวลานี้ลูกมาเพื่อรู้ว่าระยะเวลาของแต่ละวงจรคือ 5000 ปี จำนวนชาติเกิดสูงสุดคือ 84 ชาติเกิดและน้อยที่สุดคือ 1 ชาติเกิด ดวงวิญญาณลงมาเรื่อยๆ จากต้นไม้ที่ไม่มีตัวตน พวกเขาลงมาตามลำดับเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา ดังเดิมแล้วพวกเขามาจากต้นไม้ที่ไม่มีตัวตน เรามาจากที่นั่นเพื่อเล่นบทบาทของเราที่นี่ ทั้งหมดนั้นอยู่อย่างบริสุทธิ์ที่นั่น อย่างไรก็ตาม บทบาทของทุกคนมีความแตกต่างกันไป เก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูก และเก็บต้นไม้ไว้ในสติปัญญาของลูกด้วยเช่นกัน พ่อบอกทุกสิ่งแก่ลูกตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของยุคทองจนถึงตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก ไม่มีมนุษย์ใดสามารถบอกสิ่งนี้แก่ลูกได้ แม้กระทั่งดาได้นี้ก็ไม่สามารถบอกลูกได้ มีเพียงชีวิตกูรูเดียวเท่านั้นที่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน กูรูที่เหลือทั้งหมดเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา มีพิธีกรรมมากมาย มีการแสดงโอ้อวดมากมายในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา นั่นเป็นเหมือนกับภาพลวงตา ผู้คนได้ติดกับในภาพลวงตาในลักษณะเช่นนั้นที่หากใครพยายามจะดึงพวกเขาออกมา ตัวเขาเองก็จะกลับมาติดกับในนั้นด้วย สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วยเช่นกัน ไม่มีอะไรใหม่! ทุกวันที่ผ่านไปเป็นไปตามละครที่ถูกกำหนดไว้แล้ว ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังศึกษาราชโยคจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและกลายเป็นนารายณ์จากมนุษยธรรมดา และเป็นนายของโลก ลูกๆ ควรที่จะมีความซาบซึ้งนี้ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาในบาร์ตเท่านั้นและหลังจากทุก 5000 ปีเท่านั้น ท่านคือมหาสมุทรแห่งความสงบและมหาสมุทรแห่งความสุข ค่ายกย่องนี้เป็นของพ่อเหนือโลกเท่านั้น ลูกเข้าใจว่าค่ายกย่องนี้ลูกต้องแม่นยำอย่างแท้จริงและที่ลูกได้รับทุกสิ่งจากผู้เดียว ผู้เดียวที่ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าคือผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ในขณะที่นั่งอยู่ที่ศูนย์ของลูก, ลูกจะมีโยคกับใคร? จะเข้าไปสู่สติปัญญาของลูกว่าชีพบาบาอยู่ในมรณภูมิและลูกกำลังจดจำท่าน ชีพบาบาเองพูดว่า พ่อได้เข้ามาในร่างเก่าที่ธรรมดาเพื่อทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์อีกครั้ง พ่อถูกผูกไว้ด้วยพันธะของละคร ลูกเคยประณามพ่อเป็นอย่างมากและพ่อทำให้ลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา นี่เป็นเรื่องของเมื่อวานนี้เท่านั้น ลูกเคยกราบไหว้บูชาพ่ออย่างมากมาย พ่อได้ให้อาณาจักรและโชคแก่ลูก และลูกก็สูญเสียทั้งหมดนั้น เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกอีกครั้งหนึ่ง สิ่งนี้จะไม่อยู่ในสติปัญญาของใครอื่น เหล่านี้คือเทพที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง พวกเขาคือมนุษย์ที่ไม่ได้สูง 80 ถึง 100 ฟุต ไม่ใช่ว่าเพราะช่วงชีวิตของพวกเขาสั้นแล้วพวกเขาจะสูงเท่ากับเพดาน ช่วงชีวิตของลูกสั้นลงในยุคเหล็ก พ่อมาและทำให้ช่วงชีวิตของลูกยืนยาวขึ้น เหตุนี้เองพ่อพูดว่า อธิบายให้กับแม้กระทั่งรัฐมนตรีสาธารณสุข บอกพวกเขาว่า เราสามารถบอกท่านถึงวิธีการเช่นนั้นที่ท่านจะไม่ล้มป่วยเลย พระเจ้าพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์และมีพละนาถมีดีเสมอ เราสามารถรับประกันสิ่งนี้ได้ โยคีมีความบริสุทธิ์และดังนั้นช่วงชีวิตของพวกเขาจึงยืนยาวด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกคือราชาโยคีและเป็นราชาชีวิตด้วย ชัยนาสชีเหล่านั้นไม่สามารถสอนราชาโยคีได้เลย พวกเขากล่าวว่าแม่น้ำคงคานั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พวกเขาสอนให้ลูกให้ท่านแก่แม่น้ำคงคา เวลานี้ลูกจะสามารถให้ท่านแก่คงคาได้อย่างไร? มนุษย์ได้โยนเงินลงไปในนั้นและบันทึกเก็บเงินนั้นไว้เพื่อตนเอง เวลานี้ลูกกลับมาบริสุทธิ์โดยพ่อ ลูกให้อะไรแก่พ่อ? ไม่ให้อะไรเลย! พ่อคือผู้

ประธาน ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาลูกเคยให้แก่คนจนในนามของพระเจ้า แต่ในความเป็นจริงลูกให้แก่ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกไม่บริสุทธิ์และผู้ที่ได้รับเอาไปก็ไม่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกกำลังกลับมาบริสุทธิ์ ที่นั่นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้ทานแก่ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ พวกเขาขอกุมารี่ให้เมื่อเธอบริสุทธิ์ พวกเขาโค้งคำนับเธอ ให้อาหารเธอและให้เงินแก่เธอด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามเมื่อเธอแต่งงานชีวิตของเธอก็ถูกทำลาย นี่คือการตกกรรมในละครด้วยเช่นกันและจะซ้ำรอยอีกครั้งหนึ่ง อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาจะเกิดขึ้นอีกครั้ง พ่อให้ข่าวของยุคทองแก่ลูกด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกๆ ได้รับความเข้าใจแล้ว ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้คิด คัมภีร์ศาสนาทั้งหลายบรรจุประเด็นต่างๆในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีใครสามารถบรรลุถึงพ่อได้ด้วยคัมภีร์เหล่านั้น เมื่อพ่อมาเท่านั้นที่พ่อจะสามารถให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน และพ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเพื่อเปลี่ยนโลกเก่าให้เป็นโลกใหม่ พ่อคือเจ้าแห่งคนจน พ่อทำให้ผู้ที่ยากจนมั่งคั่ง คนจนเป็นของพ่อในทันที พวกเขาพูดว่าบาปนั้นเป็นของท่าน ทุกสิ่งที่ฉันมีเป็นของท่าน พ่อพูดว่าอยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ใช้สติปัญญาของลูกเพื่อที่จะเข้าใจว่าฉันไม่ได้เป็นของลูก นั่นเป็นของพ่อ ต้องการลูกที่รู้จักที่ดีมากสำหรับสิ่งนี้ เมื่อลูกทำอาหารอยู่ที่บ้านก็เหมือนราวกับว่าลูกกำลังรับประธานจากยักษ์ของชีพาบบา, เพราะลูกเป็นของยักษ์ ทุกสิ่งที่ลูกมีเป็นของยักษ์ ดังนั้นขณะที่อยู่ที่บ้านอยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ราวกับว่าลูกกำลังรับประธานจากคลังสมบัติของชีพาบบา อย่างไรก็ตามลูกจำเป็นต้องมีศรัทธาที่สมบูรณ์ หากศรัทธาของลูกขึ้นลง, มีตัวอย่างของกษัตริย์ฮาริขันทรา ลูกต้องบอกทุกสิ่งกับบาบา พ่อเป็นเจ้าแห่งคนจน

เพลง: ในที่สุดวันที่เรารอคอยก็มาถึง

ลูกเคยจดจำพ่อมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจรและในที่สุดก็ได้พบพ่อแล้ว เวลานั้นในไม่ช้าจะมีชัยชนะสำหรับความรู้ ยุคทองต้องมาอย่างแน่นอน ยุคบรรจบพบกันที่ลูกจะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งนั้นอยู่ระหว่างกลาง ลูกเป็นของหนทางครอบครัวที่บริสุทธิ์ และแล้วขณะที่ผ่าน 84 ชาติเกิด ลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ และลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง ลูกกลายเป็นสิ่งนี้ในวงจรก่อนหน้านี้ ผู้ที่ทำความเพียรพยายามในวงจรก่อนหน้านี้จะทำความเพียรพยายามอีกครั้งและประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขา พ่อมองดูทุกสิ่งอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ พ่อพูดว่า ลูกคือผู้นำศาสนา ที่เหลือไม่ใช่ผู้นำศาสนา เพียงซัทธิเดียวเท่านั้นที่ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ผู้ก่อตั้งศาสนาอื่นๆ เพียงแค่มาก่อตั้งศาสนาของตนเอง ดังนั้นพวกเขาจะเป็นกुरुได้อย่างไร? พ่อให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. รักษาความซาบซึ้งไว้มือของการได้พบพ่อ, มหาสมุทรของความสงบ, ความสุข และความมั่งคั่ง และที่ลูกได้รับทุกสิ่งจากผู้เดียว ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อเช่นนั้นเป็นการส่วนตัวและพ่อกำลังสอนลูก
2. ละทิ้งความหลงทะนงของลูกและเฝ้าแต่รับใช้อย่างไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนเช่นเดียวกับพ่อ คงอยู่อย่างปราศจากความหลงทะนง กลายเป็นผู้นำศาสนาและให้ศาสนาของบาบาแก่ทุกคน

พร: ขอให้ลูกละวางจากสิ่งล่อใจของสมบัติทางวัตถุทั้งหมดและกลายเป็นผู้ที่เอาชนะวัตถุธาตุที่เป็นอิสระจากสิ่งล่อใจ

หากทรัพย์สมบัติทางวัตถุใด ๆ รบกวนประสาทสัมผัสทางกายของลูกนั่นคือหากความรู้สึกล่อใจเกิดขึ้นลูกจะไม่สามารถละวางได้ ความปรารถนาเป็นรูปแบบหนึ่งของการล่อใจ บางคนบอกว่าพวกเขาไม่มีความปรารถนา (ichcha) แต่พวกเขาชอบ (achcha) บางสิ่ง นี่ก็เป็นสิ่งล่อใจที่ละเอียดอ่อนเช่นกัน ตรวจสอบรูปแบบที่ละเอียดอ่อนนี้เพื่อดูว่าการครอบครองทรัพย์ทางวัตถุบางอย่าง นั่นคือ ความสุขชั่วคราวบางอย่าง กำลังดึงดูดลูกในทางใดทางหนึ่งหรือไม่ ทรัพย์สมบัติเป็นสิ่งที่อำนวยความสะดวกของวัตถุและดังนั้นเมื่อลูกเป็นอิสระจากการถูกล่อใจนั่นคือเมื่อลูกละวางแล้วลูกก็จะสามารถเป็นผู้เอาชนะวัตถุธาตุได้

คติพจน์: ปล่อยาวงามเมลา (สถานการณ์ที่วุ่นวาย) ของ "ของฉัน ของฉัน" ใดๆ และอยู่ในความไม่จำกัด และแล้วลูกจะถูกเรียกว่าผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก

*** โอม ขานติ ***

การมันคงอยู่ในความหมายของคำว่า “โสลี” หมายถึงการกลับมาหัดเหิมกับพ่อ

วันนี้บัพดาตากำลังมองดูลูกๆของท่านในทุกหนแห่ง ซึ่งเป็นผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด สูงส่งที่สุด และร่ำรวยที่สุดในโลก ไม่ว่าลูกจะนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัวหรือนั่งอยู่ห่างไกลและอยู่ไกลหัวใจของพวกเขา บัพดาตามีความสุขที่ได้เห็นลูกๆในทุกหนแห่ง ลูกทุกคนมีความศักดิ์สิทธิ์ที่สุดถึงขนาดที่ไม่มีมหาตมะที่บริสุทธิ์คนใดเคยเป็นเช่นนั้นหรือสามารถกลายเป็นผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์เช่นนั้นได้ตลอดทั้งวงจร อย่างไรก็ตามมีความแตกต่างระหว่างความบริสุทธิ์ของพวกเขากับความบริสุทธิ์ของลูก ลูกกลับมาบริสุทธิ์ในเวลาและลูกได้มาซึ่งการบรรลุผลและรางวัลของความบริสุทธิ์ของเวลานี้ในหลายๆชาติเกิดในอนาคตของลูก ร่างกาย จิตใจ สมบัติ ความสัมพันธ์ สายใย และลูก ดวงวิญญาณทั้งหมดคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ ลูกดวงวิญญาณและร่างกายของลูก, ทั้งสองสิ่งนี้กลับมาบริสุทธิ์ ลูกดวงวิญญาณได้มาซึ่งความบริสุทธิ์เช่นนั้น โดยการกลับมาบริสุทธิ์ในความคิด คำพูด และการกระทำของลูก ลูกได้มาซึ่งรางวัลที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น ดังนั้นลูกจึงเป็นดวงวิญญาณที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดเช่นนั้นหรือไม่? ลูกได้กลายเป็นดวงวิญญาณเช่นนั้นหรือลูกยังจะต้องกลายเป็นสิ่งนั้นอยู่? ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณเช่นนั้นแล้วหรือยัง? เป็นสิ่งที่ง่ายหรือยากเล็กน้อยที่จะกลายเป็นสิ่งนั้น? อย่างไรก็ตามลูกกลายเป็นสิ่งนั้นในวงจรที่แล้วและเวลานี้ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนั้นอีกครั้ง ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนั้นใช่ไหม? สิ่งนี้มันคงใหม่หรือเป็นสิ่งที่ลูกจะทำ? ไม่เลย ความไม่บริสุทธิ์จะต้องจบลงแม้กระทั่งในความฝันของลูก ลูกมีศรัทธามากถึงขนาดนี้ใช่ไหม? ลูกมีศรัทธาใช้ใหม่ว่าวันนี้ลูกกำลังกลายเป็นสิ่งนั้นและวันพรุ่งนี้ลูกก็จะกลายเป็นสิ่งนั้น? ดังนั้นลูกจึงเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดและสูงสุด

ลูกๆของพ่อผู้สูงสุดเหนือสิ่งใดย่อมเป็นผู้สูงสุดเหนือสิ่งใด เมื่อลูกกลายเป็นผู้สูงสุดแล้วลูกก็มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ไม่มีดวงวิญญาณที่สูงส่งที่สุดในปัจจุบัน ไม่มีราชาที่เคยคงอยู่แต่ไม่มีอีกต่อไปแล้ว และไม่มีประธานาธิบดีหรือนายกรัฐมนตรีคนใดที่เคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา พวกเขากลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาและก้มลงเบื้องหน้าลูกดวงวิญญาณที่กลับมา มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และกราบไหว้บูชาลูก ในเวลานี้ลูกกลายเป็นผู้มีสิทธิในอำนาจในการปกครองตนเอง และในอนาคตลูกจะกลายเป็นราชาเหนือราชาทั้งหลาย ดังนั้นลูกจะได้รับสถานะภาพที่สูงส่ง พร้อมกับสิ่งนี้ลูกยังร่ำรวยที่สุดในโลกด้วยเช่นกัน สมญาของลูกคือ "มหาเศรษฐีหลายล้านเท่า" สมบัติที่มีค่าของลูกเป็นเช่นนั้นที่เศรษฐีและมหาเศรษฐีในทุกวันนี้ถึงแม้จะมีเงินเป็นล้านๆเป็นพันล้านพวกเขาก็ไม่สามารถได้มาซึ่งสมบัติที่มีค่าเช่นนั้นได้ โชคของลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งลูกสร้างโดยพ่อในลักษณะเช่นนั้นที่ลูกสัมผัสและพูดถึงโชคว่ามีหลายล้านในทุกย่างก้าว ลูกมีหลายล้านเท่าในทุกย่างก้าวของลูกหรือมีหนึ่งร้อยเท่าหรือพันเท่า? แม้แต่มหาเศรษฐีที่ยิ่งใหญ่ที่สุดก็ไม่สามารถหารายได้เช่นนั้นได้ ลูกใช้เวลาเท่าไรในการก้าว? เมื่อลูกก้าวหนึ่งก้าวจะต้องใช้เวลาานเท่าไร? หนึ่งวินาที! โอเค อาจใช้เวลาสองวินาที แม้ว่าลูกจะพูดว่าต้องใช้เวลาสองวินาทีในการก้าว แต่ลูกจะมีรายได้หลายล้านเท่าในทุกๆสองวินาที! แล้วเมื่อสิ้นสุดวันหนึ่งๆล่ะจะเป็นกี่ล้าน? เพียงแค่คำนวณสิ่งนี้! มีเศรษฐีคนใดเช่นนี้บ้างไหมที่สามารถได้รับรายได้เช่นนี้ภายในหนึ่งวัน? จะมีใครเป็นเช่นนั้นไหม? ดังนั้นลูกเป็นผู้ที่ร่ำรวยที่สุดในโลกใช่ไหม? สมบัติที่มีค่าของลูกเป็นเช่นนั้นที่ไฟไม่สามารถเผาไหม้ได้ น้ำไม่สามารถท่วมได้ โจรไม่สามารถขโมยได้ และไม่มีผู้ปกครองคนใดสามารถช่วงชิงสมบัติเหล่านั้นไปจากลูกได้ เพียงยุคนับร้อยปีที่แล้วเป็นสิริมงคลที่สุดนี้เท่านั้นที่ลูกสามารถได้มาซึ่งสมบัติที่มีค่าเช่นนั้นได้ ลูกมีความเคารพตนเองเช่นนั้นในสำนักครูของลูกหรือไม่? มีหรือไม่มี? ผู้ที่นั่งอยู่ด้านหลังกำลังโบกมือ! ลูกทุกคนที่อยู่ด้านหลังนั่งอย่างสบายใช่ไหม? ลูกคือผู้ที่ร่ำรวยที่สุดในโลก และดังนั้นลูกจึงไม่มีอะไรนอกจากความสบาย! แม้แต่ในมหาวิทยาลัยชั้นนำที่ยิ่งใหญ่ที่สุด นักศึกษาก็ไม่ได้นั่งบนโซฟา อย่างไรก็ตามลูกคือขอทานที่กำลังจะกลายเป็นเจ้าชาย ลูกเป็นขอทานเช่นเดียวกับเป็นเจ้าชาย การสละละทิ้งทุกสิ่งหมายถึงการกลายเป็นขอทาน และการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดหมายถึงการกลายเป็นเจ้าชาย หากไม่สละละทิ้งทุกสิ่งลูกก็ไม่สามารถได้รับโชคที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น ลูกได้รับโชคผ่านการสละละทิ้งของลูก ลูกได้สละละทิ้งร่างกาย จิตใจ สมบัติ และความสัมพันธ์ของลูกแล้ว นั่นคือลูกได้เปลี่ยนแปลงพวกเขาทั้งหมด แทนที่จะพูดว่า "ร่างกายเป็นของฉัน" ลูกพูดว่า "ร่างกายเป็นของท่าน" โดยการเปลี่ยนเพียงคำเดียว "ของฉัน" เป็น "ของท่าน" ในแง่ของจิตใจ สมบัติ และความสัมพันธ์ของลูก โดยการสละละทิ้งจิตสำนึกของ "ของฉัน" ในลักษณะนี้ ลูกจะประกาศสิทธิ์ในโชคของลูกเช่นนั้น แล้วการสละละทิ้งนี้จะเป็นอย่างไรมื่อเทียบกับโชคที่ลูกได้รับ? มันเป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่หรือไม่? มันเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือไม่? หรือมันเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่? บางครั้งมันก็กลายเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ การพูดว่า "ของท่าน" หมายถึงการ

ทำเรื่องใหญ่ให้เป็นเรื่องเล็ก และการพูดว่า "ของฉัน" หมายถึงการทำเรื่องเล็กให้เป็นเรื่องใหญ่ ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น แม้ว่าลูกจะมีปัญหาที่ใหญ่กว่าเทือกเขาหิมาลัยถึงร้อยเท่า เมื่อลูกพูดว่า "ของท่าน" นั่นก็หมายความว่าลูกได้ทำให้ภูเขากลายเป็นสำคัญ - ไม่เป็นแม้กระทั่งเมล็ดมัสตาร์ด แต่เป็นสำคัญที่ปลิวหายไปในวันหนึ่งวัน ที่อย่าเพียงแค่พูดว่า "ของท่าน" อย่างเพียงแต่เชื่อว่ามันเป็น "ของท่าน" แต่ต้องทำตามด้วยเช่นกัน! เป็นสิ่งที่ง่ายที่จะเปลี่ยนเพียงคำเดียวใช่หรือไม่? ลูกไม่ได้สัมผัสสิ่งใดนอกจากคุณประโยชน์; ไม่มีการสูญเสียในสิ่งนี้ ด้วยการพูดว่า "ของท่าน" ลูกมอบภาระทั้งหมดของลูกให้แก่พ่อ ลูกพูดกับบ๊อบ "ท่านรู้ทุกสิ่งที่เป็นของท่าน ฉันเป็นเพียงเครื่องมือ" ดังนั้นมีคุณประโยชน์ในสิ่งนี้ใช่หรือไม่? ลูกกลับมอละวางและและเป็นที่รักของพระเจ้า และผู้ที่เป็นที่รักของพระเจ้าก็เป็นที่ยรักของทุกคนในโลก ลูกไม่เพียงแต่มีการบรรลุผลในอนาคตเท่านั้น แต่ลูกยังมีการบรรลุผลในเวลาปัจจุบันด้วย ลูกมีประสบการณ์กับสิ่งนี้แล้วในวันหนึ่งวัน และลูกสามารถทดลองสิ่งนี้ได้ เมื่อมีอะไรเกิดขึ้น เพียงแค่พูดว่า "ของท่าน" เชื่อสิ่งนี้และทำตาม และดูว่าภาระของลูกจะเบาลงหรือไม่ ลูกเคยมีประสบการณ์ในสิ่งนี้แล้วใช่หรือไม่? ลูกทุกคนที่นั่งอยู่ที่นั่นก็มีประสบการณ์แล้วใช่ไหม? สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือ เพราะลูกมีนิสัยชอบพูดว่า "ของฉัน ของฉัน" มาเป็นเวลา 63 ปีเกิด ลูกเริ่มด้วยการพูดว่า "ของท่าน ของท่าน" แต่แล้วลูกก็เริ่มพูดว่า "ของฉัน" และเมื่อลูกเชื่อว่ามันเป็น "ของฉัน" แม้ว่าสถานการณ์นั้นอาจจะคงอยู่เป็นเวลาหนึ่งหรือสองชั่วโมง หรือแม้กระทั่งหนึ่งวัน โดยการเปลี่ยน "ของท่าน" เป็น "ของฉัน" ผลของมันคงอยู่ได้นานกว่ามาก สถานการณ์อาจจะคงอยู่เป็นเวลาเพียงครึ่งชั่วโมง แต่ไม่ว่าจะเป็นในรูปของการสำนึกผิดหรือในรูปของการมุ่งหวังที่จะเปลี่ยนแปลงสถานการณ์นั้น ลูกจะยังคงจดจำสถานการณ์นั้นครั้งแล้วครั้งเล่า ดังนั้นพ่อจึงพูดกับลูกทุกคนว่า: ถ้าลูกมีความรักต่อคำว่า "ของฉัน" ถ้าลูกมีนิสัยนี้หรือชั้นสการ์นี้ และรู้สึกถูกบังคับให้พูดสิ่งนี้ ก็ให้พูดว่า "บ๊อบของฉัน" มีหลายคนถูกบังคับโดยนิสัยของพวกเขา เมื่อไรก็ตามที่ลูกมีความรู้สึกของจิตสำนึกของ "ของฉัน" ก็ให้พูดว่า "บ๊อบของฉัน" และจบสิ้นสิ่งนั้นลง เปลี่ยนแปลง "ของฉัน" ประเภทต่างๆ ให้เป็น "บ๊อบของฉัน"

ชาวรัสเซียนำตุ๊กตาซึ่งข้างในมีตุ๊กตาตัวอื่นๆอีกหลายตัว แต่ละตัวอยู่ข้างในและกลายเป็นตุ๊กตาเพียงตัวเดียว ในทำนองเดียวกัน ลูกต้องหลอมรวม "ของฉัน" ประเภทต่างๆ ทั้งหมดเป็น "บ๊อบของฉัน" และจบสิ้นสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ลูกสามารถทำสิ่งนี้ได้ไหม? ลูกทำสิ่งนี้ แต่บางครั้งลูกก็เข้าไปสู่การขยายตัวของ "ของฉัน" ด้วยเช่นกัน ในขณะนี้สิ่งนี้เกิดขึ้นเพียงบางครั้งเท่านั้น อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้ตามลำดับกันไปในการเปลี่ยน "ของฉัน" เป็น "ของท่าน" ตลอดไป มีบรรดาผู้ที่ เป็น A1 ที่เป็นอันดับหนึ่ง แล้วก็ยังมีผู้ที่มียอดหลังจากนั้น ลูกมาเพื่อเฉลิมฉลองโฮลีใช่ไหม? ดังนั้นจงจดจำมนตรานี้ไว้: เวลาฉันฉันกลายเป็นของพ่อ เวลาฉันฉันเป็นของบ๊อบ เวลาฉันฉันกลายเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวพระเจ้า นั่นคือ เวลาฉันฉันเป็นของที่นี่ ดังนั้นลูกได้เฉลิมฉลองโฮลีในลักษณะนี้หรือไม่? ตอนนี้ลูกต้องทำอะไร? ยังคงมีสิ่งที่ลูกต้องเผาอีกไหม หรือลูกได้เผาทุกสิ่งไปหมดแล้ว? ลูกไม่ได้พูดว่า "ใช่" กับสิ่งนี้ ลูกยังคงคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้อยู่

ไม่ว่าเทศกาลใดก็ตามที่ผู้คนเฉลิมฉลองในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา สิ่งเหล่านั้นเป็นเพียงแค่อนุสรณ์ แต่มีนัยสำคัญบางอย่างในการสร้างของพวกเขา ก่อนอื่นลูกต้องเผาทุกสิ่งให้หมดก่อนแล้วจึงเฉลิมฉลอง ไม่ใช่ว่าลูกเฉลิมฉลองก่อนแล้วจึงเผาบางสิ่ง ขึ้นแรกเผาความไม่บริสุทธิ์ ความอ่อนแอ และข้อบกพร่อง แล้วจึงเฉลิมฉลอง ดังนั้นลูกทุกคนได้เผาทุกสิ่งมานานแล้ว หรือยังมีส่วนเล็กๆของผ้าพันคอที่อยู่รอบคอของลูกที่ยังคงต้องเผาอีกหรือไม่? หรือว่าพันดาวสายมีส่วนเล็กๆของเสื้อที่ต้องเผาหรือชุดยาวๆที่จะเผาหรือไม่? มุมเล็กๆของสายรั้งไมร่อที่จะเผาไหม้? ในความเป็นจริงเพื่อที่จะเฉลิมฉลอง ลูกสามารถให้ประสบการณ์ของพลังและความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสของการเฉลิมฉลองทางจิต และการเฉลิมฉลองทางกายนี้ได้เมื่อลูกได้เผาทุกสิ่งก่อนแล้วเท่านั้น การเฉลิมฉลองเพื่อความบันเทิงเป็นอีกเรื่องหนึ่งด้วยเหตุนี้ยุคบรรจบพบกันจึงเป็นยุคแห่งการประสบกับความสุขความเพลิดเพลิน เหตุนี้เองผู้คนจึงเฉลิมฉลองสิ่งนี้อย่างเป็นความบันเทิง และลูกก็สามารถทำเช่นนั้นได้เช่นกัน ลูกสามารถเฉลิมฉลองในลักษณะนี้ได้มากมาย อย่างไรก็ตามการถูกแต่งแต้มสีสันทันด้วยสีสันทันของพระเจ้าหมายถึงการกลับมาทักทายกับพ่อ นี่คือการหมายของการได้รับการแต่งแต้มสีสันทัน พ่อไม่มีร่างกายและอะแวน ดังนั้นเพื่อที่จะสัมผัสกับสภาพที่ปราศจากร่างและสภาพที่เป็นเทวดานางฟ้าที่อะแวนจะต้องได้รับการแต่งแต้มสีสันทันด้วยสีสันทันของท่าน เข้ามาสู่การกระทำ แต่งทำอย่างเป็นเทวดานางฟ้าที่อะแวน สัมผัสกับสภาพที่ปราศจากร่างเมื่อลูกต้องการ จิตใจและสติปัญญาของลูกควรถูกควบคุมโดยลูกด้วยวิธีนี้ จงสั่งตัวเองให้กลับมาปราศจากร่าง ลูกควรจะสามารถเป็นเช่นนั้นได้ทันทีที่ลูกออกคำสั่งนั้น แล้วลูกก็กลายเป็นเทวดานางฟ้า ลูกควรจะสามารถทำให้จิตใจของลูกมั่นคงได้ภายในหนึ่งวันหนึ่งในสภาพใดก็ตามที่ลูกต้องการ อย่าคิดว่ามันใช้เวลาไม่นาน ว่ามันใช้เวลาเพียงห้าวันหรือใช้เวลาแค่สองวันเท่านั้น ลูกไม่สามารถที่จะปฏิบัติตามคำสั่งได้ ดังนั้นจิตใจของลูกจึงไม่อยู่ภายใต้การควบคุมของลูก ไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นเช่นไร แม้ว่าจะมีความผันผวนบางอย่าง แต่ลูกต้องกลับมามั่นคงท่ามกลางความ

ผันผวนใดๆ ลูกมีพลังในการควบคุมเช่นนั้นหรือไม่? หรือในขณะที่คิดช้าแล้วช้าแล้วจะต้องกลับมาปราศจากร่าง เวลาที่ผ่านไปเพียงแค่วินาทีถึงสิ่งนั้นหรือไม่? พ่อยังคงเห็นลูกบางคนที่ไม่ได้เปลี่ยนแปลงท่าทางของพวกเขาอย่างไร พวกเขาคิดว่า: ฉันต้องการที่จะกลับมาปราศจากร่าง จากนั้นพวกเขาคิดว่า: การกลับมาปราศจากร่างหมายถึงการมั่นคงอยู่ในรูปของดวงวิญญาณ จากนั้นพวกเขาก็คิดว่า “ใช่แล้ว ฉันเป็นดวงวิญญาณ ฉันไม่ใช่ร่างกาย ฉันเป็นดวงวิญญาณ ฉันมาอย่างเป็นดวงวิญญาณ ฉันต้องกลายเป็นดวงวิญญาณ” แล้วลูกได้กลับมาปราศจากร่างด้วยการคิดเช่นนั้นหรือไม่? หรือลูกแค่ต่อสู้รบราเพื่อที่จะกลับมาปราศจากร่าง? ลูกสั่งให้จิตใจของลูกกลับมาปราศจากร่างในหนึ่งวินาที ลูกไม่ได้บอกจิตใจของลูกให้คิดว่าการกลับมาปราศจากร่างนั้นหมายความว่าอย่างไร หรือจะกลับมาปราศจากร่างได้เมื่อใดและอย่างไร ดังนั้นจิตใจของลูกจึงไม่เชื่อฟังคำสั่งของลูก ดังนั้นลูกจึงไม่มีพลังในการควบคุมใช่หรือไม่? ตามเวลาลูกต้องฝึกฝนสิ่งนี้ตั้งแต่ตอนนั้น หากลูกไม่มีพลังในการควบคุมแล้ว สถานการณ์ต่างๆมากมายอาจนำไปสู่ความปั่นป่วนได้ ดังนั้นแม้ว่าลูกจะจดจำคำว่า “โสลี” ได้เพียงคำเดียวก็เพียงพอแล้ว โสลีหมายถึง “อดีตเป็นอดีต” และโสลีหมายถึง “ฉันเป็นของพ่อ” ลูกกลายเป็นอะไรอีก? โสลีหมายความว่าลูกกลายเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ จดจำคำเดียว “โสลี” และใช้มันด้วยความหมายสามประการนี้ อย่าเพียงแค่มุ่งคิดถึงสิ่งนี้ เพราะโสลีหมายถึงอดีตคืออดีต ใช่ อดีตก็คืออดีต อย่าได้เฝ้าแต่คิดหรือพูดถึงสิ่งที่ผ่านไปเลย ไม่เลย จงมั่นคงในความหมายของสิ่งนี้ กลายเป็นสิ่งนั้นทันทีที่ลูกคิด ไม่ควรเป็นเช่นนั้นที่เมื่อลูกคิดถึงเกี่ยวกับสิ่งนั้น ลูกยังคงหลงอยู่กับการคิดถึงสิ่งนั้น ไม่เลย ทันทีที่ลูกคิด จงกลายเป็นสิ่งนั้น ทำให้ตนเองมั่นคงในสิ่งนั้น

(บรรพตาดำเนินการฝึกดริล) ขณะนี้ ตามเวลา ลูกผู้เป็นเครื่องมือทั้งหลายที่ซ่อนแะอยู่ในการจดจำระลึกถึงและในการทำงานรับใช้อย่างสม่ำเสมอจะต้องเพิ่มความเร็วของกระแสอันทรงพลัง และทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโลกโดยผ่านการเปลี่ยนแปลงตนเอง ความทุกข์และความไม่สงบในจิตใจของผู้คนและสถานการณ์ที่ทำให้เป็นทุกข์นั้นเพิ่มขึ้นในทุกหนแห่งอย่างรวดเร็วมาก บรรพตารู้สึกเมตตาต่อดวงวิญญาณในโลก ตรวาท่ที่คลื่นแห่งความทุกข์เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ดังนั้น ลูกๆของผู้ประทานความสุขจึงต้องให้ประสบการณ์ของความสุขเล็กๆ น้อยๆ แก่ดวงวิญญาณทุกหนแห่งด้วยทัศนคติของลูก โดยการรับใช้พวกเขาด้วยจิตใจของลูกและรับใช้พวกเขาด้วยกระแสอันทรงพลัง (สะกาท) พวกเขาขึ้นร้องเรียกหาพ่ออยู่แล้ว แต่พวกเขาก็ร้องเรียกหาลูกดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาในรูปใดรูปหนึ่งเช่นกัน: “โอ้ ดวงวิญญาณเทพ!” “ดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา!” จงให้กระแสอันทรงพลังแก่ดวงวิญญาณผู้เลื่อมใสศรัทธาของลูก แม้แต่นักวิทยาศาสตร์ที่กำลังคิดหาวิธีสร้างสิ่งประดิษฐ์เพื่อขจัดความทุกข์ทั้งหลาย พร้อมกับความสุขแล้ว สิ่งประดิษฐ์ของพวกเขาทำให้เกิดความทุกข์ด้วย ดังนั้นแน่นอนพวกเขาคิดว่าไม่ควรมีความสุขใดๆ มีแต่เพียงการได้มาซึ่งความสุขเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ดวงวิญญาณเหล่านั้น (นักวิทยาศาสตร์) พวกเขาเองก็ไม่ได้มีประสบการณ์ของความสุขที่ไม่เสื่อมสลาย แล้วพวกเขาเองจะมอบสิ่งนี้ให้กับผู้อื่นได้อย่างไร? อย่างไรก็ตาม ลูกทุกคนได้สัมผัสตอกของความสุข ความสงบ และความรักที่ไม่เห็นแก่ตัวเอาไว้ ลูกได้สัมผัสสิ่งเหล่านี้ไว้หรือว่าได้ใช้สิ่งที่สะสมมาไปจนหมดแล้วหรือไม่? ตรวจสอบว่าลูกไม่ได้ใช้สิ่งที่ลูกสะสมมาในเวลาเดียวกัน ยิ่งลูกใช้สมบัติของความรู้ี้มากเท่าไร สมบัติเหล่านี้ก็จะยิ่งเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น มันจะไม่ลดลง หากลูกยังคงใช้พลังของลูกกับขันธ์สสารและธรรมชาติของลูกเอง หรือกับปัญหาของลูกที่สร้างขึ้นโดยมายา ลูกก็จะลดการสะสมของลูกลง ดังนั้นเมื่อลูกใช้สิ่งที่ลูกสะสมมาให้ตรวจสอบว่ามีเหลืออยู่เท่าไร ไม่ใช่ว่าลูกหามาได้และใช้มันไปจนหมดใช่ไหม? ลูกหาได้ในสองวันและจากนั้นก็สูญหายไปมากมายในวันเดียว จนทุกสิ่งทุกอย่างที่ลูกหาได้ก็ใช้จนหมดสิ้น บัญชีของลูกไม่ได้เป็นอย่างนั้นใช่ไหม? หากลูกเพียงแค่หาได้และใช้ไปจนหมด หรือใช้สิ่งนั้นกับตัวเอง แล้วลูกจะสะสมอะไรไว้สำหรับ 21 ชาติเกิดของลูกเล่า? ลูกมีความสุขเมื่อลูกสะสม แต่หากลูกไม่ยินยอมในสิ่งที่ลูกใช้ไป ลูกก็ถูกลอกหลวง ตรวจสอบบัญชีสะสมของลูกด้วย ในขณะเดียวกันลูกใช้เพื่อตัวเองมากแค่ไหน? ลูกให้คุณธรรม พลัง หรือสมบัติแห่งความรู้แก่ผู้อื่น ซึ่งไม่ใช่รายจ่าย ที่สะสมอยู่ในบัญชีสะสมของลูก อย่างไรก็ตาม หากลูกใช้สิ่งนั้นกับตัวเองเป็นครั้งคราว บัญชีของลูกก็จะว่างเปล่า ดังนั้นจงตรวจสอบสิ่งนี้ด้วยสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องมีบัญชีสะสมที่หนา,ใหญ่และแข็งแรง นี่เป็นสิ่งที่ง่ายมาก! หากลูกสะสมหลายล้านในทุกย่างก้าวแล้ว บัญชีการสะสมของลูกก็จะใหญ่มาก ตรวจสอบว่าการกระทำและก้าวย่างของลูกคงอยู่เหมือนพ่อบราห์มาหรือไม่ ลูกมีประสบการณ์ เมื่อลูกทำความดีลูกจะได้รับผลทันทีในรูปของความสุข, พลัง และความสำเร็จ และลูกอยู่อย่างเป็นแสงและเบาสบาย เพราะลูกมีการกระทำร่วมกับพ่อ ลูกจึงอยู่อย่างเป็นแสงและเบาสบาย หากลูกกระทำบาปใดๆ - อันที่จริง ลูกไม่ควรกระทำบาปใดๆด้วยซ้ำ เพราะเวลานั้นได้ผ่านไปแล้ว - แต่ถ้าลูกมีความคิดที่ไร้ประโยชน์ การกระทำหรือคำพูดที่ไร้ประโยชน์ ความสัมพันธ์และสายใยที่ไร้ประโยชน์ สิ่งเหล่านี้จะหลอกลวงลูกอย่างมากและการสำนึกผิดของลูกสำหรับสิ่งนั้นจะคงอยู่เป็นเวลานาน แล้วลูกก็ถูกแต่งแต้มสีส้มโดยเพื่อนที่ลูกคบหา ลูกบางคนฉลาดมาก พวกเขาบอกว่าพวกเขาไม่ได้มีเพื่อนแบบนั้น แต่คนอื่นจะไม่ทิ้งพวกเขาไว้เพียงลำพัง “ฉันไม่ได้เป็นเพื่อนของพวกเขา แต่พวกเขาจะไม่ทิ้งฉันไว้

เพียงลำพัง” แล้วลูกไม่รู้จักวิธีตีตัวออกห่างหรือ? เมื่อมีคนให้สิ่งของบางอย่างที่ไม่ดีแก่ลูก แล้วลูกจะรับมันทำไม? ถ้าผู้รับไม่รับ แล้วผู้ให้จะทำยังไงได้? ด้วยเหตุนี้ความสัมพันธ์และสายใยที่ไร้ประโยชน์อาจทำให้ปัญหาลูกกว้างเปล่า แม้ว่าจิตสำนึกของลูกจะคัดค้านในขณะนั้นและหัวใจของลูกรู้สึกว่ลูกไม่ควรทำสิ่งนั้น ลูกไม่ควรทำ แต่ลูกก็ยังทำอยู่ ลูกไม่ต้องการที่จะฟัง แต่บุคคลนั้นก็ได้อะไรบางอย่าง แล้วลูกจะอย่างไร? อย่างไรก็ตาม หากลูกเป็นผู้เพียรพยายามแล้ว ลูกก็จะไม่กระทำการที่ไร้ประโยชน์เช่นกัน หากลูกไม่ระมัดระวังและไม่แม้แต่จะคิดถึงสิ่งนี้และเพียงแค่นอนหลับสบาย ก็เข้ามาในยุคเงิน! อย่างไรก็ตาม หากลูกเพียรพยายามอย่างแท้จริงแล้ว ในขณะนั้น หัวใจของลูกจะรู้สึกได้และจิตสำนึกของลูกจะคัดค้านว่าลูกไม่ควรทำเช่นนั้น อย่างไรก็ตาม ลูกยังคงเดินหน้าและทำต่อไป บัพตาดาล่าวว่า: เป็นความมหัศจรรย์ของลูกเช่นนั้น! พวกเขายังคงทำอะไรบางอย่างที่ขัดต่อความปรารถนาของพวกเขา จิตสำนึกของพวกเขาคัดค้านแต่พวกเขายังคงฟังและทำการที่ไร้ประโยชน์ต่อไปดังนั้นพวกเขาจึงเป็นดวงวิญญาณที่ทรงพลังมาก ดังนั้นควรตรวจสอบสิ่งที่สูญเสียไปโดยเปล่าประโยชน์ด้วยความใส่ใจ อัจจะ

ถึงดวงวิญญาณที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดในทุกทิศทาง ถึงดวงวิญญาณที่สูงสุดที่อยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่สูงสุดอย่างสม่ำเสมอ ถึงดวงวิญญาณที่ร่ำรวยที่สุดซึ่งเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด ถึงผู้ที่สะสมหลายล้านในทุกย่างก้าว ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่กลับมาทัดเทียมกับพ่อ ถึงดวงวิญญาณผู้เป็นนายมหาสมุทรแห่งการให้อภัยที่เปี่ยมด้วยความเมตตาอยู่เสมอผู้ให้อภัยแก่ทุกคน ถึงดวงวิญญาณผู้ให้หยดของความสงบและความสุขแก่ดวงวิญญาณที่ไม่มีความสุขในโลก ถึงผู้เพียรพยายามอย่างแรงกล้าที่ทำให้ปัญหิ์สะสมของพวกเขาเต็มเปี่ยมอยู่เสมอในทุกขณะ ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสเต จากบัพตาดา

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เพียรพยายามอย่างแรงกล้าที่เพิ่มความเร็วของความพยายามของลูกโดยนำความหมายของคำว่า "โฮลี" เข้ามาในชีวิตของลูก
“โฮลี” หมายความว่า สิ่งที่ได้เกิดขึ้นแล้วมันคืออดีต และดังนั้นจงทำให้อดีตนั้นจบสิ้นลงอย่างสมบูรณ์ ให้อดีตกลายเป็นอดีตและก้าวไปข้างหน้า นี่คือการเฉลิมฉลองโฮลี สัมผัสกับสิ่งต่างๆในอดีตราวกับว่ามันเป็นสิ่งที่เก่ามาจากชาติอื่น เมื่อสภาพของลูกกลายเป็นเช่นนี้ ความเร็วของความพยายามของลูกก็จะเร็วขึ้น ดังนั้นอย่าคิดถึงเรื่องในอดีต ทั้งของตนเองหรือของผู้อื่น อย่าเก็บมันไว้ในจิตใต้สำนึกของลูกและอย่าพูดถึงมันโดยเด็ดขาด และแล้วเมื่อนั้นลูกจะกลายเป็นผู้เพียรพยายามอย่างแรงกล้า

คติพจน์: การจบสิ้นความสัมพันธ์มากมายของ "ของฉัน" คือการเป็นเทวดานางฟ้า

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานกลับมาสำรวจตรวจสอบตนเองและไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้และลูกจะมีประสบการณ์ของความสุขและความซาบซึ้งและลูกจะกลายเป็นครูเช่นเดียวกับพ่อ
- คำถาม:** บนพื้นฐานใดที่ความสุขภายในของลูกจะสามารถคงอยู่อย่างสม่ำเสมอ?
- คำตอบ:** ลูกอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอเมื่อลูกนำคุณประโยชน์มาให้ผู้อื่นและทำให้ทุกคนมีความสุข กลับมามีความสุขเมตตาและลูกจะอยู่อย่างมีความสุข คงอยู่ในสติปัญญาของผู้ที่กลับมามีความเมตตาว่า โอ้โฮ! พ่อของทุกดวงวิญญูณกำลังสอนเราและทำให้เราบริสุทธิ์ เรากำลังจะกลายเป็นจักรพรรดิของโลก พวกเขาเฝ้าแต่ให้ทานความสุขเช่นนั้น

โอมชานติ พ่อทางจิตถามลูกๆทางจิต ลูกๆ ใครพูด “โอมชานติ” (ชีพบาบา) ใช่ ชีพบาบาพูดเพราะลูกๆ รู้ว่าท่านเป็นพ่อของดวง วิญญูณทั้งหมด พ่อพูดว่า พ่อเข้ามาในพาหนะนี้ทุกวงจรและสอนลูก ดังนั้นท่านเป็นครูผู้ที่สอน เมื่อครูมา ครูก็พูดว่า กู๊ดมอนิ่ง(อรุณสวัสดิ์) และลูกๆ ก็ตอบรับ กู๊ดมอนิ่ง ลูกๆรู้ว่าดวงวิญญูณสูงสุดกำลังพูด “กู๊ดมอนิ่ง” กับดวงวิญญูณมีผู้คนมากมายที่พูดว่า “กู๊ดมอนิ่ง” ในวิธีการทางโลก นี่คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้ที่มาและสอนลูก ท่านอธิบายแก่ลูกๆ ถึงความลับทั้งต้นไม้และละครทั้งหมด ลูกเข้าใจว่าพ่อของทุกดวงวิญญูณได้มาแล้ว สติปัญญาของลูกควรมีศรัทธาตลอดทั้งวันว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนเรา ท่านเป็นพ่อ ครู และครูของเรา ท่านถูกเรียกว่าผู้สร้างด้วยเช่นกัน ลูกต้องเข้าใจว่าท่านไม่ได้สร้างดวงวิญญูณ ท่านอธิบายว่า พ่อคือเมล็ด พ่อบอกความรู้ของต้นไม้โลกมนุษย์แก่ลูก มีใครอีกนอกจากผู้เป็นเมล็ดสามารถให้ความรู้นี้ได้? ลูกไม่สามารถพูดว่าท่านสร้างต้นไม้ พ่อพูดว่า ลูกๆ ต้นไม้นี้คงอยู่ตลอดไป มิฉะนั้นพ่อจะบอกวันที่กับลูกว่ามีการสร้างขึ้นเมื่อไหร่และอย่างไร อย่างไรก็ตามสิ่งสร้างนี้คงอยู่ตลอดไป พ่อถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ “จันนี่จันนี่ฮาร์” หมายถึงผู้เดียวที่รู้ความลับของต้นไม้จากตอนเริ่ม ตลอดจนถึงตอนจบ จนถึงตอนจบ พ่อเป็นเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์นี้ พ่อเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อมีความรู้ทั้งหมดในตัวพ่อ พ่อมาและสอนลูกๆ มนุษย์ทั้งหมดเฝ้าแต่ถามว่าจะสามารถมีความสงบได้อย่างไร? เวลาที่ลูกพูดว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความสงบผู้ที่สร้างความสงบท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความสงบและความสุขและเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน ความรู้ใด? ท่านมีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลกนี้ ผู้คนเหล่านั้นพิจารณาว่าคัมภีร์เป็นความรู้ มีมากมายหลายคนที่ย่ำทอดคัมภีร์เช่นนั้น พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเองมาและให้คำแนะนำของท่านและให้ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลกแก่ลูกด้วยเช่นกัน ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าเมื่อท่านมาความสงบจึงถูกสร้างขึ้น ความสงบคงอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ไม่มีใครรู้ว่าทุกคนในดินแดนแห่งความสงบนั้นเคยอยู่ในความสงบ ผู้คนเฝ้าแต่ถามว่าจะมีความสงบในโลกได้อย่างไร เคยมีความสงบที่นี่ยังแน่นอน ลูกต้องการความสงบของอาณาจักรของราม ไม่มีใครรู้ว่าอาณาจักรของรามคงอยู่เมื่อไหร่ พ่อรู้ว่ามีความสงบในดินแดนแห่งความสงบนั้นแน่นอนและท่านเป็นพ่อของพวกเขารวมทั้งหมด ไม่สามารถมีใครอื่นพูดเช่นนี้ได้ ดวงวิญญูณทั้งหมดที่คงอยู่นั้นปรากฏตัวอยู่ที่นั่นในเวลาเริ่มแรกพวกเขายืนอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ และแล้วพวกเขาก็ไปจากดินแดนแห่งความสุขไปสู่ดินแดนแห่งความทุกข์ ไม่มีใครรู้ว่าการแสดงของความสุขและความทุกข์นี้ถูกสร้างขึ้นมาอย่างไร พวกเขาเพียงแค่พูดว่านี่เป็นการแสดงของการมาและการไป เวลาอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าท่านเป็นพ่อของดวงวิญญูณทั้งหมด ท่านพูดความรู้ให้กับเรา ท่านมาและก่อตั้งอาณาจักรสวรรค์ ท่านสอนเรา พ่อพูดว่า ลูกๆ ลูกเคยเป็นเทพ จะไม่มีใครอื่นพูดสิ่งนี้ พ่อของดวงวิญญูณทั้งหมดกำลังสอนลูก นี่เป็นการแสดงที่ไม่มีขีดจำกัดที่ใหญ่โตมากแต่พวกเขาพูดว่ามันคงอยู่มาเป็นหลายแสนปี ลูกพูดว่าระยะเวลาของการแสดงนี้คือ 5000 ปี เวลาที่ลูกมาเพื่อรู้ว่ามี ความสงบสองประเภท หนึ่งคือความสงบของดินแดนแห่งความสงบ และอีกหนึ่งคือความสงบของดินแดนแห่งความสุข สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าพ่อของทุกดวงวิญญูณกำลังสอนเราในเวลา สิ่งนี้ไม่ได้ถูกกล่าวถึงในคัมภีร์ใด นี่คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้ที่ผู้คนของทุกศาสนาเรียกท่านว่าอัลลáh, พระเจ้า, ผู้เป็นพ่อ, พระกฤษณะฯ คำสอนของท่านนั้นต้องสูงสุดอย่างแน่นอน สิ่งนี้ควรคงอยู่ในลูกตลอดทั้งวัน พ่อพูดว่า พ่อบอกประเด็นใหม่ๆ ในวิธีใหม่ๆ แก่ลูก และแล้วลูกก็สอนสิ่งเหล่านี้ให้กับผู้อื่น มีคือความเคารพอย่างมากสำหรับเทพในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในความเป็นจริงบรรพมานี้คือแม่อาวรุโธ ผู้ที่นั้น(ชีวา)เพียงแต่ถูกเรียกว่าพ่อ ผู้ที่ถูกเรียกว่าแม่และพ่อ พ่อนำลูกมาเลี้ยงดูผ่านแม่และเฝ้าแต่พูดว่า ลูกๆ พ่อพูดว่า พ่อมาทุก 5000 พันปีเพื่อพูดความรู้ให้แก่ลูก วงจรนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกด้วยเช่นกัน ทุกคำพูดที่ลูกกำลังรับฟังนั้นเป็นสิ่งใหม่ นี่คือความรู้ทางจิตของพ่อ, มหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อ, ผู้เป็นจิตวิญญูณคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ดวงวิญญูณพูดว่า

บาบา ลูกๆสติปัญญาของลูกต้องซึมซับประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดอย่างดีมาก เมื่อลูกกลับมาสำรวจตนและไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้นี้ ลูกจะมีประสบการณ์ของความสุขและความซาบซึ้ง ซึ่พบบาบาเป็นครูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ท่านทำให้ลูกไปเป็นครูด้วยเช่นกัน ลูกทั้งหมดนั้นตามลำดับกันไป บาบาว่าลูกคนไหนสามารถสอนได้อย่างดี ทุกคนกลับมามีความสุข พวกเขาพูดว่า พาเราไปพบกับบาบาเช่นนั้นอย่างรวดเร็วด้วยเถิดผู้ที่ทำให้ท่านเป็นอย่างที่ท่านเป็น บาบาพูดว่าพ่อมาและเข้ามาในผู้นี้ในตอนสุดท้ายของชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขาเพื่อสอนลูก พ่อจะมาในบาร์ดนี้ทุกวงจรถัดๆ? ลูกกลับมาประหลาดใจเมื่อได้ยินสิ่งใหม่ๆเหล่านี้ที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนเรา ท่านมีชื่อมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ท่านถูกเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด, ราม, พระกฤษณะและอัลลáh มองดูซิมีครูผู้เดียวเท่านั้น แต่ถึงกระนั้นท่านก็ยังได้รับการจดจำด้วยชื่อมากมาย ครูควรจะมีชื่อเดียวเท่านั้น ท่านจะสามารถมีชื่อมากมายได้หรือ? มีภาษาต่างๆมากมายและชื่อต่างๆมากมายที่เรียกท่าน: บ้างก็ใช้คำว่าพระเจ้า และบ้างก็พูดว่ากูหดา ท่านเองนั้นก็เข้าใจ พ่อมาเพื่อสอนลูกๆ หลังจากที่ลูกศึกษาเล่าเรียนและกลายเป็นเทพ การทำลายล้างจะเกิดขึ้น เวลานี้โลกนี้เก่าแล้วดังนั้นใครจะสามารถทำให้โลกนั้นใหม่ได้? พ่อพูดว่า เป็นบทบาทของพ่อที่จะทำให้โลกใหม่ พ่อถูกผูกไว้ด้วยพันธะของละครด้วยเช่นกัน ลูกๆรู้ด้วยเช่นกันว่ามีการขยายตัวมากมายของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นี่เป็นการแสดงเช่นกัน หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาคงอยู่เป็นเวลาค้างคาว เวลานี้พ่อมาแล้ว พ่อคือผู้เดียวที่สอนเรา พ่อเป็นผู้เดียวที่ก่อตั้งความสงบ มีความสงบเมื่อเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ ที่นี่มีความไม่สงบ มีดวงวิญญาณมากมายและมีพ่อผู้เดียวเท่านั้น นี่เป็นการแสดงที่น่าอัศจรรย์เช่นนั้น! บาบา, พ่อของทุกดวงวิญญาณกำลังสอนเรา ลูกควรจะมีความสุขอย่างมาก ลูกเข้าใจว่าเราเป็นโก๊ปและโก๊ปปีและบาบานั้นเป็นพ่อของเราโก๊ปและโก๊ปปี ไม่ใช่เพียงดวงวิญญาณที่ลูกเรียกว่าโก๊ปและโก๊ปปี เมื่อลูกดวงวิญญาณอยู่ในร่างกายของลูกที่ลูกเรียกว่าโก๊ปและโก๊ปปี นั่นคือลูกจะถูกเรียกว่าเป็นบราเธอร์และซิสเตอร์ โก๊ปและโก๊ปปีเป็นลูกๆ ของซึ่พบบาบา คำพูดว่า “โก๊ปและโก๊ปปี” อ่อนหวานอย่างมาก มีเพลงยกย่องโก๊ปปีและพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา คำยกย่องนี้เป็นของเวลานี้ อย่างไรก็ตามเนื่องจากการไม่รู้ของท่านเป็นใคร พวกเขาจึงได้ปะปนทุกคนเข้าด้วยกันและสร้างความสับสน พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก ผู้คนรู้จักดินแดนเหล่านี้เท่านั้น พวกเขาไม่รู้ว่าใครปกครองในยุคทองหรือยุคทองคงอยู่เป็นเวลานานเท่าไร พวกเขาไม่รู้สิ่งนี้เพราะพวกเขาพูดว่าระยะเวลาของวงจรมันหลายแสนปี พวกเขาอยู่ในความมืดอย่างสมบูรณ์ เวลานี้พ่อมาและให้ความรู้ของวงจรมันแก่ลูก ด้วยการล่วงรู้สิ่งนี้ลูกจึงกลายเป็นผู้รู้รูปกาลเวลาทั้งสาม ลูกกลายเป็นตรีเนตร(ผู้ที่มีดวงตาที่สาม)นี่คือการศึกษาล่าเรียน พ่อเองนั้นพูดว่า พ่อมาทุกวงจรมีการบรรจบกันของทุกวงจรมีเพื่อให้ลูกเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด ลูกกลายเป็นเช่นนั้นตามลำดับกันไป ด้วยการศึกษาล่าเรียนที่ลูกได้มาซึ่งสถานะภาพ ลูกเข้าใจว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูก ผู้คนพูดว่าพระเจ้าไม่มีรูปหรือนามและท่านอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน มีการพูดถึงสิ่งที่แตกต่างกันมากมายเกี่ยวกับท่าน พวกเขาเห็นได้แสดงให้เห็นภาพเทวที่มีมือมากมาย แสดงให้เห็นภาพพรานที่มีสิบหัว สิ่งนี้ควรจะไปในหัวใจของลูกๆว่าพ่อของทุกดวงวิญญาณกำลังสอนเรา ที่ท่านกำลังทำให้เราบริสุทธิ์ ดังนั้นลูกควรจะมีความสุขอยู่ในตนเองมากเพียงใด อย่างไรก็ตามความสุขนี้จะปรากฏขึ้นเมื่อลูกกลับมาที่มีความเมตตาและน้ำประโชชนมาให้กับทุกคนและทำให้พวกเขามีความสุขเท่านั้น โอ้อโฮ! บาบา กำลังทำให้เรากลายเป็นจักรพรรดิของโลก ราชา,ราชินีและปวงประชาทั้งหมดจะกลายเป็นนายของโลก ไม่มีที่ปรึกษาใดๆที่นั่น ไม่มีราชาในเวลานี้มีเพียงที่ปรึกษาเท่านั้นทุกหนแห่ง เวลานี้เป็นการปกครองประชาชนโดยประชาชน สิ่งที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูกควรจะไปสู่สติปัญญาของลูกครั้งแล้วครั้งเล่า ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีมากจะมาก่อนและได้มาซึ่งสถานะภาพที่สูง ลักษมีและนารายณ์กลับมาบังคับอย่างมากได้อย่างไร? พวกเขาทำอะไร? หากผู้คนนั้นบังคับในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาก็เป็นที่เข้าใจได้ว่าพวกเขาเคยทำการกระทำที่สูงส่งบางอย่าง ผู้คนทำทานและทำบุญในนามของพระเจ้า พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาจะได้รับมากมายเป็นการตอบแทนสำหรับสิ่งนั้น ดังนั้นพวกเขาจึงกลับมาบังคับในชาติเกิดถัดไปของพวกเขา อย่างไรก็ตามพวกเขาได้ให้ทางอ้อมซึ่งพวกเขาจะได้รับบางสิ่งเป็นเวลาชั่วครู่ เวลานี้พ่อมาหาลูกโดยตรง ทุกคนจดจำท่าน มาและชำระเราให้บริสุทธิ์เถิด พวกเขาไม่ได้พูดว่า มาและให้ความรู้แก่เราและทำให้เรากลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ สติปัญญาของมนุษย์จดจำศรัทธา เนื่องจากไม่รู้จักพ่อพวกเขาจึงกลับมาไม่มีความสุขอย่างมาก เวลานี้พ่อทำให้ลูกไปเป็นผู้ที่เป็นของชุมนุมที่สูงส่ง ก่อนอื่นลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและแล้วเข้ามาสู่ดินแดนแห่งความสุข เวลานี้พ่ออธิบายทุกสิ่งอย่างชัดเจนมาก แม้ว่าพวกเขาจะรับฟังแต่ก็เหมือนกับว่าพวกเขาไม่ได้ยิน พวกเขาไม่ได้เปลี่ยนจากการมีสติปัญญาเป็นทึบมาเป็นสติปัญญาที่บริสุทธิ์ ลูกควรจะมีอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบาตลอดทั้งวัน ภรรยานั้นก็มีความรักต่อสามีของเธอมากมายที่เธอจะตายเพื่อเขาได้ ที่นี้ลูกทั้งหมดเป็นลูกๆ แต่ลูกทั้งหมดตามลำดับกันไป ลูกเข้าใจว่าลูกคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นนั้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า พ่อพูดว่า ด้วยการจดจำพ่อบาบาของลูกจะได้รับ การปลดปล่อย อย่างไรก็ตามลูกก็ยังคงลืม โอ้อโฮ! เหตุใดลูกจึงลืมพ่อเช่นนั้นผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก? พายุของมายาจะมาแต่ลูกยังคงต้องเพียรพยายามต่อไป จดจำพ่อและลูกจะได้รับมรดกของลูก ลูกทั้งหมดกลายเป็นเทพ,ชาว

สวรรค์ อย่างไรก็ตามบ้างก็จะต้องสัมผัสกับการลงโทษและแล้วพวกเขาก็จะกลายเป็นเทพแต่สถานะภาพของพวกเขาก็ต่ำ ประเด็นทั้งหมดเหล่านี้เป็นสิ่งที่ใหม่ เป็นเพียงเมื่อลูกจดจำพ่อและครูเท่านั้นที่ความตั้งใจของลูกจะสามารถถูกดึงมาที่ ประเด็นเหล่านี้ ลูกแม้กระทั่งลืมครู พ่อพูดว่า การศึกษานี้จะคงอยู่ต่อไปตราบเท่าที่พ่ออยู่ที่นั่นจนกระทั่งถึงเวลาของการ ทำลายล้างและจนกระทั่งทุกสิ่งถูกส่งเวลงไปในไฟบูชายัญนี้ ลูกจะพูดว่าท่านได้สอนทุกสิ่งแล้วดังนั้นยังมีอะไรที่ท่านจะ สอนอีก? บาบาพูดว่าประเด็นใหม่ๆจะปรากฏขึ้นเรื่อยๆ ลูกกลับมามีความสุขเมื่อลูกได้ยินประเด็นเหล่านี้ ดังนั้นศึกษา เล่าเรียนเป็นอย่างดีและโยกย้ายทุกสิ่งเหมือนกับที่สุตามาทำ สิ่งนี้เป็นธุรกิจใหญ่โตด้วยเช่นกัน บาบาใจกว้างมากใน ธุรกิจของท่าน ท่านเคยให้ท่านหนึ่งในสิบของรายได้ของท่าน ถึงแม้ว่าท่านอาจจะไม่มีกำไร ท่านก็ยังรู้สึกว่าคุณต้อง ให้ท่านก่อน พวกเขาเคยบอกท่านว่า หากผู้อื่นเห็นท่านให้ท่านอย่างใจกว้าง,ทุกคนจะได้รับแรงบันดาลใจที่จะทำเช่น เดียวกันและผู้คนจะสามารถได้รับประโยชน์มากมาย นั่นเป็นหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ที่ที่ทุกสิ่งได้มีการให้แก่พ่อ แล้ว บาบารับทุกสิ่ง พ่อพูดว่า: พ่อให้อาณาจักรของทั้งโลกแก่ลูก บราห์มาบาหมินิมิตของการทำลายล้างและนิมิตของ สัญลักษณ์สี่แขน ในเวลานั้นพ่อบราห์มาเข้าใจว่าพ่อต้องกลายเป็นนายของโลก บาบาเข้ามาในพอบราห์มาและได้แสดง ให้เห็นฉากของการทำลายล้าง ก็เท่านั้นเอง! โลกนี้กำลังจะจบสิ้น เหตุใดฉันจึงควรจะทำธุรกิจนั้นต่อไป? ละทิ้งการทำ งานอย่างหนักที่เหมือนฉัน! ฉันกำลังได้รับอาณาจักร เวลานี้พ่อกำลังอธิบายว่าโลกเก่านี้กำลังจะถูกทำลาย มีการ ทำความเพียรพยายามเป็นอย่างมากที่จะปลุกลูกให้ตื่นจากการหลับใหลของกุ่มภักดิ์ แต่ลูกก็ยังงไม่ตื่นขึ้นมา ดังนั้น ลูกๆ ต้องจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น หากลูกยกทุกสิ่งให้กับพ่อและแล้วพ่อผู้เดียวที่ลูกควรจะต้องจดจำอย่างแน่นอน ลูกๆสามารถ อยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลานาน บาบามีความรับผิดชอบมากมาย ชาวมากมายมาจากผู้ที่อยู่ในบ่วงพันธะ บาบามีความ เป็นห่วงผู้เป็นแม่ที่นำสาสน์นั้นถูกทาบตีอย่างมาก สามิของพวกเธอก็ก่อความทุกข์อย่างมาก พวกเธอเข้าใจว่าสิ่งนี้ อยู่ในละคร แต่พวกเธอจะสามารถทำอะไรได้เกี่ยวกับสิ่งนี้? ผู้ที่ไร้เดียงสาที่ถูกทำร้ายในวงจรก่อนหน้านี้ด้วย โลกใหม่ ต้องถูกสร้างขึ้นมา พ่อพูดว่า พ่อเข้ามาในร่างของผู้นี้ในชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา ดังนั้น เราเคย สวยงามอย่างแน่นอนและเวลานี้เรากลับมาน่าเกลียด พ่อบราห์มาจะได้อันดับแรก ฉันจะไปและกลายเป็นศรัทธา เมื่อ ฉันเห็นภาพนั้นฉันก็คิดว่าฉันจะกลายเป็นสิ่งนี้ ดังนั้นพ่ออธิบายแก่ลูกๆ อย่างชัดเจนมากกว่า เวลานี้เป็นงานของลูกๆ ที่จะ เข้าใจสิ่งนี้และแล้วอธิบายแก่ผู้อื่น อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตาพ่อทางจิตพูดนมัสตแดกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เราคือโกปีและโกปีปีของพ่อของโกปีปี คงอยู่ในความสุขและความซาบซึ้งนี้ กลับมาสำรวจตรวจสอบตนเองและ ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้และกลายเป็นครูเช่นเดียวกับพ่อ

2. กลายเป็นเช่นสุตามาและโยกย้ายทุกสิ่งที่ลูกมีและศึกษาเล่าเรียนอย่างดีมากด้วยเช่นกัน ประกาศสิทธิ์ในมรดกที่เต็ม เปี่ยมของลูกจากพ่อก่อนการทำลายล้างจะเกิดขึ้น ปลุกทุกคนให้ตื่นจากการนอนหลับของกุ่มภักดิ์

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นหงส์ศักดิ์สิทธิ์ที่มีการพบปะที่เป็นสิริมงคลโดยกลมกลืนสันสการของลูกกับคุณธรรมแห่ง ความอ่อนหวาน

ในเทศกาลโฮลี ลูกเล่นกับสีส่น ทำให้ปากกันและกันหวานชื่น และเฉลิมฉลองการพบปะที่เป็นสิริมงคล ในทำนองเดียวกัน เมื่อลูกๆหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์มอบโทธิ์แห่งความหวานชื่นให้แก่กัน หลังจากแถมสีส่นด้วยสี ส่นของความเป็นมิตรแห่งจิตวิญญาณให้แก่กัน เมื่อความหวานชื่นปรากฏให้เห็นในทางปฏิบัติผ่านดวงตา ริมฝีปาก และกิจกรรมต่างๆ ของลูกแล้ว และแล้วก็เป็นการพบปะที่เป็นสิริมงคล นั่นคือ ความกลมกลืนใน สันสการได้เกิดขึ้น ความกลมกลืนในสันสการของลูกกับผู้อื่นเป็นพื้นฐานของการเปิดเผย ด้วยสิ่งนี้เองที่ จะทำให้มีเสียงร้องแห่งชัยชนะ

คติพจน์: ฝึกฝนอยู่อย่างปราศจากร่าง การฝึกฝนนี้จะทำให้ลูกผ่านข้อสอบของ "ทันทีทันใด" ได้

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่น้องเพศชายและมีความรักทางจิตต่อกันและกัน หากลูกต้องการกลับมาสาโตประธานอย่าได้จ้องจับผิดผู้ใด
- คำถาม:** บนพื้นฐานใดที่ลูกสามารถประกาศสิทธิในมรดกหลายล้านเท่าจากพ่อ?
- คำตอบ:** เพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกหลายล้านเท่าจากพ่อคงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ลืมทุกสิ่งนอกจากพ่อ อย่าสูญเสียเวลาของลูกในเรื่องคนนั้นคนนี้เป็นเช่นนั้น คนนั้นคนนั้นทำเช่นนั้น จุดหมายปลายทางนั้นสูงมากดังนั้นเก็บเป้าหมายของการกลับมาสาโตประธานไว้เสมอ เผาแต่เกาะเกี่ยวอยู่กับพ่อด้วยความรัก ตรวจสอบตนเองอย่างต่อเนื่องในระดับที่ละเอียดอ่อนและแล้วลูกจะสามารถประกาศสิทธิในมรดกอย่างเต็มที่ของลูก

โอม ชานติ ลูกๆ ผู้ที่กำลังนั่งที่นี้ในเวลานี้รู้ว่าพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดกำลังทำให้ลูกสาโตประธานอีกครั้ง วิธีการหลักที่พ่อบอกลูกคือการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่น้องเพศชาย คำสอนหลักที่ลูกได้รับคือการมีความรักทางจิตอย่างมากต่อกันและกัน ลูกเคยมีความรักทางจิตแต่ลูกไม่มีสิ่งนั้นอีกต่อไปแล้ว เรื่องของความรักไม่ได้เกิดขึ้นในโลกที่ไม่มีตัวตน ดังนั้นพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดมาและให้คำสอนแก่ลูกว่า ลูกๆ ขณะที่พูดว่า “วันนี้, วันพรุ่งนี้” เวลาผ่านไป วัน, เดือนและปีก็ผ่านไป พ่อได้บอกลูกแล้วว่าลูกเคยเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ ใครทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น? พ่อ พ่อได้อธิบายด้วยเช่นกันว่าลูกลงมาอย่างไร เวลาได้ผ่านไปเมื่อลูกลงค้อยลงมาจากข้างบนที่ละนิด วันนั้นได้ผ่านไป เดือนนั้นได้ผ่านไป ปีได้ผ่านไป และระยะเวลาหนึ่งได้ผ่านไป ลูกเข้าใจว่าลูกเคยสาโตประธานในตอนเริ่มต้น ลูกมีความรักอย่างมากต่อกันและกัน พ่อได้ให้คำสอนแก่ลูกพี่น้องเพศชายทั้งหมด ที่ลูกพี่น้องกันควรจะมีความรักต่อกันและกันอย่างมากมาย พ่อคือพ่อของลูก พ่อดูแลลูกด้วยความรักอย่างมาก พ่อทำให้ลูกสาโตประธานจากตาโมประธาน เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคือการกลับมาสาโตประธาน ลูกเข้าใจว่ายิ่งลูกกลับมาสาโตประธานมากเท่าไรลูกก็จะยิ่งมีประสบการณ์ของความสุขมากเท่านั้น ลูกเคยสาโตประธาน ลูกพี่น้องเพศชายเคยมีชีวิตอยู่ด้วยกันด้วยความรักอย่างมาก เวลานั้นลูกได้มาจากพ่อว่าเมื่อเป็นเทพลูกเคยมีความรักต่อกันและกันเป็นอย่างมาก มีการยกย่องเป็นอย่างมากต่อเทพเหล่านั้นและสวรรค์ของพวกเขา ลูกเคยเป็นชาวสวรรค์ด้วย และแล้วขณะที่พูดว่า “วันนี้และวันพรุ่งนี้” ลูกก็ลงมาเรื่อยๆ จากวันที่หนึ่งจนกระทั่งถึงวันนี้ ในเวลานี้มีอีกไม่กี่ปีเท่านั้นที่เหลืออยู่จาก 5000 ปี สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกได้เล่นบทบาทของลูกตั้งแต่ตอนเริ่มต้นอย่างไร ในเวลานี้เนื่องจากสำนึกที่เป็นร่างของลูกจึงไม่มีความรักนั้นต่อกันและกัน ลูกเฝ้าแต่มองดูข้อบกพร่องของกันและกันว่าคนนั้นคนนี้เป็นเช่นนั้น เมื่อลูกเคยมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณลูกไม่เคยจับผิดกันและกัน ลูกมีความรักอย่างมากต่อกันและกัน ในเวลานี้ลูกต้องซึมซับสภาพเดียวกันนั้นอีกครั้ง ที่นี้ลูกมองดูกันและกันด้วยสายตาเช่นนั้นที่ลูกเริ่มที่จะต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งในบรรดาลูกเอง สิ่งนี้จะสิ้นสุดลงได้อย่างไร? พ่ออธิบายว่า ลูกๆ เคยเป็นเทพที่สาโตประธานที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และแล้วขณะที่ตกลงมาที่ละนิดลูกก็กลับมาตาโมประธาน ลูกเคยอ่อนหวานอย่างมาก เวลานั้นลูกต้องกลับมาอ่อนหวานเช่นนั้นอีกครั้ง ลูกเคยเป็นผู้ประทานความสุขและเวลานี้ได้กลายเป็นผู้ประทานความทุกข์ ในอาณาจักรของราวันลูกเริ่มใช้ดาบของตัณหาและเป็นเหตุของความทุกข์แก่กันและกัน ลูกไม่ได้ใช้ดาบของตัณหาราคะเมื่อลูกเคยสาโตประธาน ก็เลวทั้งห้านี้คือศัตรูของลูก นี่คือโลกที่มีกิเลส ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าเจตนาของอาณาจักรของรามคืออะไรและเจตนาของอาณาจักรของราวันคืออะไร ขณะที่พูดว่า “วันนี้และวันพรุ่งนี้” ยุคทอง ยุคเงิน ยุคทองแดงก็ได้มาถึงจุดสิ้นสุด แม้กระทั่งยุคเหล็กก็กำลังจะสิ้นสุดลงในเวลานี้ ลูกได้กลับมาตาโมประธานจากสาโตประธาน ความสุขทางจิตของลูกหายไปและช่วงชีวิตของลูกกลับมาสิ้นด้วยเช่นกัน ในเวลานี้พ่อกับแม่แล้วดังนั้นพ่อจะทำให้ลูกสาโตประธานอีกครั้งอย่างแน่นอน เป็นลูกที่ร้องเรียกหาว่า โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! พ่ออธิบายว่า พ่อมาทุก 5000 ปี ในยุคบรรจบพบกัน ในเวลานี้พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไรข้อบกพร่องของลูกก็จะถูกขจัดออกไปอย่างต่อเนื่องมากขึ้น เมื่อลูกเคยสาโตประธานลูกไม่มีข้อบกพร่องในตัวลูก ลูกเคยเรียกตนเองว่าเทพ ในเวลานี้ข้อบกพร่องเหล่านั้นจะถูกขจัดออกไปได้อย่างไร เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาปราศจากความสงบ เวลานั้นลูกต้องตรวจสอบตนเองว่าเหตุใดลูกจึงกลับมาปราศจากความสงบ เมื่อลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นพี่น้องเพศชาย ลูกจะมีความรักต่อกันและกันอย่างมากมาย ในเวลานี้พ่อเดียวกันได้มาแล้ว ท่านพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณเป็นพี่น้องเพศชาย มีความรักต่อกันและกัน ด้วยการเข้ามาสู่สำนึกที่เป็นร่างลูกจึงจับผิดกันและกัน พ่อพูดว่า ทำความเพียรพยายาม

ของลูกเองเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานะภาพที่สูง ลูกเข้าใจว่าพ่อทำให้ลูกเต็มเปี่ยมอย่างสมบูรณ์ด้วยการให้มรดกเช่นนั้นแก่ลูก เวลานี้พ่อได้มาแล้ว ดังนั้นเหตุใดเราจึงไม่ทำตามการกำหนดของท่านและประกาศสิทธิ์ในมรดกอย่างเต็มที่อีกครั้ง? เรากลายเป็นเทพและแล้วเราได้อาศัย 84 ชาติเกิด ลูกที่สุดแสนหวานเคยไม่สั่นคลอนอย่างยิ่ง ไม่มีความขัดแย้งใดในบันดาลูกและลูกก็ไม่ได้ประณามผู้ใด ในเวลานี้มีความอ่อนแออย่างใดอย่างหนึ่งและดังนั้นความอ่อนแอนี้ต้องถูกขจัดออกไป เราทั้งหมดคือพี่น้อง ลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ควรมีความใส่ใจเดียวเท่านั้นที่จะกลับมาสาโตประธาน คนนั้นคนนี้เป็นเช่นนั้น คนนั้นคนนั้นทำสิ่งนั้น เวลาลืมสิ่งเช่นนั้นให้หมด พ่อพูดว่า วางสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดและพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เวลานี้เพียรพยายามที่จะกลับมาสาโตประธาน เพียงด้วยการกลับมามีสำนึกที่เป็นร่างเท่านั้นที่ลูกมองเห็นข้อบกพร่องในผู้อื่น พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อมองกันและกันอย่างเป็นพี่น้องและลูกจะเห็นแต่คุณธรรมเท่านั้น เพียรพยายามที่จะลดใจผู้อื่นให้กลับมาเต็มไปด้วยคุณธรรม หากใครทำอะไรผิดก็เป็นที่ยอมรับได้ ว่าบุคคลนั้นตาโหมหรือโง่ประธานและดังนั้นพฤติกรรมของเขาจะเป็นเช่นนั้นอย่างแน่นอน พ่อมีคุณธรรมมากที่สุด ดังนั้นซึมซับคุณธรรมทั้งหมดจากพ่อและละทิ้งสิ่งอื่นทั้งหมด ละทิ้งข้อบกพร่องและซึมซับคุณธรรม พ่อทำให้ลูกเต็มไปด้วยคุณธรรมอย่างยิ่ง พ่อพูดว่า ลูกต้องกลับมาเต็มไปด้วยคุณธรรมเหมือนกับพ่อ พ่อคือผู้ประทานความสุข เราต้องกลายเป็นผู้ประทานความสุขด้วย ก็แค่นั้นเอง! ลูกควรมีความใส่ใจเดียวที่จะกลับมาสาโตประธาน อย่ารับฟังสิ่งอื่นใดหรือประณามผู้ใด ทุกคนมีความอ่อนแออย่างใดอย่างหนึ่ง ข้อบกพร่องเป็นเช่นนั้นที่ตัวลูกเองไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านั้น ผู้อื่นเข้าใจว่าผู้หนึ่งมีข้อบกพร่องในขณะที่ผู้หนึ่งพิจารณาว่าตนเองดีมาก อย่างไรก็ตามในประเด็นใจประเด็นหนึ่งคำพูดที่ผิดก็ออกมาจากผู้หนึ่ง สิ่งเช่นนั้นไม่ได้เกิดขึ้นในสภาพที่สาโตประธาน ที่นี้ลูกมีข้อบกพร่องแต่เนื่องจากการไม่เข้าใจสิ่งนี้ ลูกพิจารณาว่าตนเองฉลาด พ่อพูดว่า พ่อคือผู้ที่ฉลาดที่สุด พ่อมาเพื่อให้ลูกทั้งหมดฉลาดและอ่อนหวานที่สุด จงละทิ้งข้อบกพร่อง ฯลฯ ทั้งหมดของลูก จัปฐิพจรของลูกเองและดูว่า จัณจดจำพ่อทางจิตที่สุดแสนหวานด้วยความรักมากเท่าใด ลูกเข้าใจประเด็นเหล่านี้มากเท่าใดและลูกอธิบยประเด็นเหล่านี้ให้แก่ผู้อื่นมากเท่าใด ไม่มีประโยชน์ใดเลยในการกลับมาที่มีสำนึกที่เป็นร่าง สิ่งหลักที่จะอธิบยคือโลกนั้นตาโหมประธานในเวลานี้ เมื่อโลกเคยสาโตประธานเคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพ เวลาลูกใช้ 84 ชาติเกิดและกลับมาตาโหมประธาน เวลาลูกต้องกลับมาสาโตประธานอีกครั้ง เป็นชาวบาร์ดที่กลับมาตาโหมประธานและเพียงพวกเขาด้วยเช่นกันที่จะกลับมาสาโตประธานอีกครั้ง ไม่มีใครอื่นสามารถถูกเรียกว่าสาโตประธาน ไม่มีศาสนาอื่นใดในยุคทอง พ่อพูดว่าลูกได้กลับมาสาโตประธานจากตาโหมประธานนับครั้งไม่ถ้วน และเวลาลูกต้องกลายเป็นสิ่งนั้นอีกครั้ง ทำตามศรัทธาและจดจำพ่อ นี่คือการใส่ใจเดียวที่ลูกต้องมี มีภาระของบาปอย่างใหญ่หลวงบนศีรษะของลูก พ่อได้ปลุกลูกให้ตื่นขึ้นมาในเวลานี้ ผู้เลื่อมใสศรัทธาไปเบื้องหน้าของเทพและพูดว่า “เรามีกิเลส” เพราะเทพมีแรงดึงดูดของความบริสุทธิ์นั้น เหตุนี้เองผู้คนจึงไปอยู่เบื้องหน้าของเหล่าเทพนั้นและพูดสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามพวกเขาลืมสิ่งนี้เมื่อพวกเขาไปบ้าน เมื่อพวกเขาไปอยู่เบื้องหน้าเหล่าเทพพวกเขารู้สึกไม่ชอบตนเองแต่พวกเขาลืมความไม่ชอบนั้นเมื่อพวกเขากลับบ้าน พวกเขาไม่แม้กระทั่งคิดว่าใครทำให้พวกเขาเป็นเช่นนั้น เวลาลูกพูดว่า หากลูกต้องการที่จะกลายเป็นเทพลูกต้องศึกษาเล่าเรียนอย่างแน่นอน ลูกต้องทำตามศรัทธา พ่อพูดว่าก่อนอื่นลูกต้องทำให้ตนเองสาโตประธาน ดังนั้นจดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอและอย่าซบเซาซบนิทา เพียงแต่มีความใส่ใจเดียวว่าลูกต้องกลายเป็นสิ่งนี้ พ่อพูดว่า ลูกเคยเป็นผู้ที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป และแล้วลูกไปที่ใด เรื่องของ 84 ชาติเกิดของผู้ที่ถูกเขียนขึ้น เวลาลูกต้องกลายเป็นเช่นนั้น เราต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง พิจารณากันและกันว่าเป็นพี่น้องชายและจดจำพ่อ ลูกต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ สิ่งนี้ควรเข้าไปในสติปัญญาของลูกว่าผู้คนยังคงสรรเสริญและประณามพระเจ้าต่อไป ในความเป็นจริงไม่มีคำสรรเสริญเลยมีแต่คำประณามเท่านั้น ในด้านหนึ่งพวกเขาสรรเสริญท่านและในอีกด้านหนึ่งพวกเขาประณามท่านเพราะพวกเขาไม่รู้จักท่าน ในด้านหนึ่งพวกเขาสรรเสริญพ่อและในอีกด้านหนึ่งพวกเขาพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ด้วยการพูดว่าพระเจ้าอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหินพวกเขาจึงหันห่างไปจากพระเจ้า ในเวลาของการทำลายล้างสติปัญญาที่หันห่างไปจากพระเจ้านั้นจะนำไปสู่การทำลายล้างในขณะที่สติปัญญาที่มีความรักต่อพระเจ้าและอยู่เบื้องหน้าพระเจ้านั้นจะนำไปสู่ชัยชนะ เพียรพยายามที่จะจดจำพ่อมากเท่าที่จะเป็นไปได้ ก่อนหน้านั้นลูกเคยจดจำพ่อแต่การจดจำจะลึกลงถึงนั้นมีสิ่งเจือปนเพราะลูกจดจำผู้คนมากมาย เวลาลูกพูดว่า คงอยู่ในการจดจำจะลึกลงที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน เพียงแต่จดจำพ่อผู้เดียว มีภาพลักษณ์นับไม่ถ้วนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาที่ลูกได้จดจำด้วยเช่นกัน เวลาลูกต้องกลับมาสาโตประธานอีกครั้ง ลูกไม่จำเป็นต้องมีการจดจำจะลึกลงที่นั่นเพราะหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาไม่ได้คงอยู่ที่นั่น พ่อพูดว่า เพียงแต่ใส่ใจว่าลูกจะกลับมาสาโตประธานอย่างไร เวลาลูกได้รับความรู้ว่าจะจรโลกหมุนไปอย่างไร นั่นเป็นสิ่งที่ง่ายดาย อัจชะ หากลูกคนไหนไม่สามารถอธิบยสิ่งนี้ได้อย่างน้อยสติปัญญาของลูกก็สามารถเข้าใจได้ว่าลูกกลับมาตาโหมประธานจากสาโตประธานอย่างไร และเวลาลูกต้องกลับมาสาโตประธานอีกครั้งอย่างแน่นอน หากบางคนไม่สามารถพูดได้ก็กล่าวได้ว่าเป็นโชคและชะตากรรมของเขาเช่นนั้น พ่อแสดง

ให้ลูกเห็นวิธีที่ง่ายดายมาก เป็นสิ่งที่ง่ายดายที่จะอธิบายด้วยการใช้เข็มตราสัญลักษณ์ สิ่งนี้แสดงถึงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด จากท่านที่เราได้รับมรดกของเรา พ่อจะสร้างสวรรค์อย่างแน่นอน และพ่อจะสร้างสวรรค์ที่แน่นอน การเกิดของข้าพเจ้าหมายถึงการเกิดของสวรรค์และเหล่าเทพคงอยู่ในสวรรค์ ดังนั้นพวกเขากลายเป็นเช่นนั้นได้อย่างไร? พวกเขากลายเป็นเทพด้วยการศึกษาในยุคบรรจบพบกันที่มีสิริมงคลที่สุด ในเวลานี้ลูกได้รับความเข้าใจแล้วดังนั้นลูกต้องอธิบายแก่ผู้อื่น นี่คือนิยามที่ง่ายดาย โยคะที่ง่ายดาย และมรดกที่ง่ายดายของลูกด้วย อย่างไรก็ตามมีบางคนในที่ที่ประกาศสิทธิ์ในมรดกที่มีค่าแค่หนึ่งสตางค์ ในขณะที่บางคนประกาศสิทธิ์ในมรดกที่มีค่าหลายล้าน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับว่าลูกศึกษาเล่าเรียนมากเท่าใด สิ่งอื่นทุกอย่างคือการคงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง คนนั้นคนนี้เป็นอย่างไร อย่าได้สูญเสียเวลาของลูกในสิ่งนี้ จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก มายาสร้างอุปสรรคในการกลับมาสาโตประธานของลูก ไม่มีอุปสรรคใดในการศึกษาความรู้นี้ บาบาพูดว่า ตรวจสอบตัวลูกเองและดูว่าลูกมีความรักมากเท่าใด ความรักของลูกควรเป็นเช่นนั้นที่ลูกเกาะเกี่ยวอยู่กับพ่อ เป็นพ่อที่กำลังสอนลูกไม่ใช่ดวงวิญญาณของผู้ที่ กำลังสอนลูก เขากำลังศึกษาเล่าเรียนด้วยเช่นกัน “บาบา ท่านกำลังทำให้ฉันรู้คิดอย่างมาก! ท่านคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดและเป็นท่านที่ทำให้ฉันสูงส่งอย่างยิ่งในโลกมนุษย์นี้” ลูกควรสรรเสริญบาบาในลักษณะนี้อยู่ภายใน “บาบาท่านแสดงความมหัศจรรย์เช่นนั้น!” พ่อพูดว่า ลูกจะมาและประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของลูกอีกครั้ง จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอด้วยความสุข ลูกแต่ละคนต้องถามตนเองว่า ฉันจดจำบาบามากเท่าใด? มีคำกล่าวว่า ไม่มีเครื่องบำรุงร่างกายใดเป็นเช่นความสุข มีความสุขของการได้พบพ่อ อย่างไรก็ตามลูกบางคนก็ไม่สามารถคงความสุขนั้นอยู่ภายในได้ มิฉะนั้นจิตสำนึกก็จะบอกว่าควรมีความสุขอย่างมาก เราจะกลายเป็นราชาด้วยการศึกษานี้ เราคือลูกของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด บาบาส่งกำลังสอนพวกเรา บาบามีความเมตตาอย่างมาก! ดูซิว่าท่านนั่งที่นี้และอธิบายประเด็นใหม่ๆให้แก่ลูกอย่างไร เวลานี้มีประเด็นใหม่ๆมากมายในสติปัญญาของลูกซึ่งไม่มีอยู่ในสติปัญญาของใครอื่น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ชีบซับสภาพของจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณและกลายเป็นผู้ประทานความสุข อย่าได้จ้องจับผิดผู้ใด มีชีวิตอยู่ด้วยกันด้วยความรักอย่างมากและอย่าได้มีความขัดแย้งเกี่ยวกับความคิดเห็นใดๆ
2. ละทิ้งทุกสิ่งและสร้างสมคุณธรรมจากพ่อผู้เดียว เพียงแต่ใส่ใจเกี่ยวกับการกลับมาสาโตประธาน อย่าได้รับฟังการประณามของผู้ใดและไม่ประณามผู้ใดด้วยตัวลูกเอง อย่าคิดว่าตนเองฉลาดเกินไป

พร: พร: ขอให้ลูกตรวจสอบและเปลี่ยนแปลงตนเองตามเวลาและกลายเป็นดวงวิญญาณสูงส่งที่มีชัยชนะอย่างสม่ำเสมอ

ผู้ที่เป็นราชาโยคีที่แท้จริงจะไม่ถูกรบกวนจากสถานการณ์ที่เลวร้ายใดๆ ดังนั้นตามเวลาจงตรวจสอบตนเองด้วยวิธีนี้และหลังจากการตรวจสอบตนเองจึงเปลี่ยนแปลงตนเอง หากลูกเพียงแค่ตรวจสอบตนเองลูกจะกลับมาท้อแท้และคิดว่า “ฉันมีความอ่อนแอนี้และฉันไม่รู้ว่าจะทำให้สิ่งนี้ลูกต้องได้หรือไม่” ดังนั้นจงตรวจสอบและเปลี่ยนแปลงตนเองเพราะว่าผู้ที่ทำทุกสิ่งตามเวลาจะได้รับชัยชนะอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นจึงกลายเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งซึ่งได้รับชัยชนะอย่างต่อเนื่องและประกาศสิทธิ์ในอันดับหนึ่งด้วยความพยายามอันแรงกล้าของลูก

คติพจน์: ฝึกฝนการควบคุมจิตใจและสติปัญญาของลูก และลูกจะสามารถกลับมาปราศจากร่างในหนึ่งวินาที

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่บอกสัจจะแก่ลูก ดังนั้น รับฟังเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นและไม่รับฟังมนุษย์ ผู้ที่รับฟังแต่พ่อเท่านั้นคือผู้ที่มีความรู้

คำถาม: อะไรเป็นสิ่งที่บอกหลักของดวงวิญญาณที่เป็นของสกุलเทพ?

คำตอบ: พวกเขาจะพบว่าความรู้ที่ดีมากและอ่อนหวาน พวกเขาจะละทิ้งการทำตามการกำหนดของมนุษย์ และเริ่มที่จะทำตามการกำหนดของพระเจ้า สิ่งนี้จะเข้าไปในสติปัญญาของเข่ว่าพวกเขาจะกลับมาสูงส่งด้วยการทำตามศรัทธาเท่านั้น ในเวลานี้คือยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด เราคือผู้ที่ต้องกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด

โอม ซานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานขอให้ลูกมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ละทิ้งจิตสำนึกที่เป็นร่างกายและพิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณ ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าพระเจ้าคือผู้เดียวเท่านั้น บราห์มาไม่สามารถเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ลูกรู้เรื่องราวของ 84 ชาติเกิดของบราห์มา นี่คือนิติเกิดสุดท้ายของเขา พ่อต้องเข้ามาในผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดอย่างสมบูรณ์ พ่อบอกเขาว่าเขาไม่รู้ 84 ชาติเกิดของเขา และพ่อผู้เดียวเท่านั้นสามารถบอกลูกเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น เริ่มแรกลูกเคยเป็นเทพเหล่านั้น ในเวลานี้ลูกต้องเพียรพยายามที่จะกลายเป็นสิ่งนั้น การใช้ชาติเกิดเริ่มขึ้นจากการใช้ชาติเกิดแรก เวลานี้พ่อพูดว่า ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่พ่อบอกลูกเป็นสิ่งที่ลูกต้อง ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกได้ยินมาเป็นสิ่งที่ผิด พ่อคือผู้ที่เปี่ยมสัจจะ ผู้เดียวที่พูดสัจจะ พ่อมาเพื่อก่อตั้งศาสนาของสัจจะ มีคำกล่าวว่า ที่ใดที่มีสัจจะ ดวงวิญญาณก็ร่ายรำ นั่นคือหากลูกมีสัจจะลูกก็สามารถร่ายรำในความสุข นี่คือการร่ายรำของความรู้ ผู้คนเหล่านั้นแสดงให้เห็นว่าขณะกำลังเป่าขลุ่ยและร่ายรำ เขาือนายของดินแดนแห่งสัจจะ แต่ใครทำให้เขาเป็นเช่นนั้น? ใครคือผู้ที่ก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ? นั่นคือดินแดนแห่งสัจจะ และนี่คือดินแดนที่ไม่จริงแท้ดินแดนแห่งความหลอกลวง บารัตเคยเป็นดินแดนแห่งสัจจะเมื่อเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ ในเวลานั้นไม่มีดินแดนอื่นใด ผู้คนไม่รู้วาสวรรค์อยู่ที่ใด เมื่อมีคนตาย ผู้คนก็พูดว่าเขาได้กลายเป็นชาวสวรรค์ พ่ออธิบายว่าลูกกำลังห้อยหัวลง ลูกกลับมาขึ้นอยู่กับมายา เวลานี้พ่อมาและกำลังทำให้ลูกอยู่ในทางที่ถูกต้อง ลูกรู้ว่าเป็นพระเจ้าที่ให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาของผู้เลื่อมใสศรัทธา ในเวลานี้ทุกคนต้องเฝ้าระวังไว้ความเลื่อมใสศรัทธาคัมภีร์ ฯลฯ ทั้งหมดเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา การร้องเพลงเหล่านั้น ฯลฯ เป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน ไม่มีเพลงของความเลื่อมใสศรัทธาใดในหนทางของความรู้ ลูกรู้ว่าลูกต้องไปอยู่เหนือเสียง ลูกต้องกลับบ้าน พ่อพูดว่า ลูกที่แสนหวาน ลูกต้องไม่พูดว่า “โอ้ พระเจ้า!” สิ่งนั้นเช่นกันมาจากหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาดำเนินต่อเนื่องมาจนกระทั่งตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก เวลานี้คือยุคบรรจบพบกันที่สิริมงคลที่สุดเมื่อพ่อมาและทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่สูงส่งด้วยความรู้ ลูกต้องทำตามการกำหนดของพระเจ้าของผู้เดียวเท่านั้น ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่พระเจ้าบอกลูกเป็นสิ่งที่ลูกต้อง บาบามาเข้ามาในร่างกายมนุษย์และบอกลูกว่า ลูกเคยรู้คิดอย่างมากและเวลานี้กลับมาไม่รู้คิดอย่างมาก ลูกเคยอยู่ในยุคทองและเวลานี้ได้เข้ามาสู่ยุคเหล็ก ผู้ที่เป็นของที่นี่จะสนุกสนานกับความรู้เป็นอย่างมาก ผู้ที่เป็นของที่นี่จะพบว่าความรู้ที่หวานชื่น บาบานี้เคยอ่านก็ตะด้วยตนเองเช่นกัน เมื่อท่านพบبابา ท่านก็หยุดทำสิ่งนั้นทั้งหมด ท่านเคยปฏิบัติตามกฎมากมายด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า กูรูเหล่านั้นคือกูรูของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อผู้เดียวคือกูรูของหนทางของความรู้ เมื่อบางคนรับฟังความรู้จากพ่อเท่านั้นที่เขาจะถูกเรียกว่าเป็นญาณิ ที่เหลือทั้งหมดคือผู้เลื่อมใสศรัทธา เพียงศรัทธาเท่านั้นที่สูงส่งและที่เหลือทั้งหมดคือการกำหนดของมนุษย์ เหล่านี้คือการชี้หนทางและแนวทางในการปฏิบัติของพระเจ้า เหล่านี้คือการกำหนดของราวันและเหล่านี้คือการชี้หนทางและแนวทางในการปฏิบัติของพระเจ้า พระเจ้าพูดว่า ลูกมีโชคเป็นอย่างยิ่ง เหตุนี้เองชาติเกิดของลูกในเวลานี้จึงเป็นเช่นเพชร ผู้คนวางเพชรไว้ตรงกลางของแหวน ในลูกประคำมีพู่อยู่ด้านบนสุดแล้วก็ผูกปัดคู่ ชื่อของพวกเขาชื่ออดัม-บีปี ลูกจะพูดว่า มาแม่และبابาอดิเทพและอดิเทวีเป็นของยุคการบรรจบพบกัน ยุคบรรจบพบกันนั้นสูงที่สุด เมื่ออาณาจักรนั้นได้รับการก่อตั้ง นั่นคือที่นี่ที่ลูกต้องกลับมา 16 องศาสมบูรณ์ พ่อมาเพื่อให้โลกเก่านี้ใหม่ ไม่มีใครนอกจากลูกๆ รู้ถึงระยะเวลาของโลกนี้ พวกเขาพูดว่าเป็นหลายแสนปี เหล่านี้ทั้งหมดคือเรื่องราวที่ไม่จริงแท้ มีคำกล่าวว่า มายานั้นหลอกลวงและร่างกายนั้นหลอกลวง โลกใหม่นั้นจริงแท้ นี่คือนิติแดนของความหลอกลวง นี่เป็นหน้าที่ของพ่อผู้เดียวที่จะทำให้ดินแดนของความหลอกลวงกลายเป็นดินแดนของสัจจะ พ่อพูดว่า จงลืมทุกสิ่งที่ลูกได้เคยศึกษามาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นี่คือการวางแผนที่ไม่ดีซึ่งจำกัดของลูก ผู้คนเหล่านั้นเพียงละทิ้งบ้านและครอบครัวและโลกนี้ของเขาแล้วเข้าไปในป่า สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน ไม่มีคำถามใดๆ เหตุใดพวกเขาจึงทำเช่นนั้น นี่คือการแสดงที่ถูกกำหนดไว้แล้ว พ่ออธิบาย

แปลกๆ ว่าสิ่งต่างๆ เช่นนั้นเกิดขึ้น ผู้คนของศาสนาอื่นทั้งหมดไม่สามารถไปสวรรค์ ผู้คนของราชวงศ์ของชาวพุทธและราชวงศ์ของชาวคริสต์ไม่ได้ไปสวรรค์ พวกเขาภายหลัง ก่อนอื่นใดคือราชวงศ์ของเทพและอับบาอัม, พระพุทธเจ้าและพระคริสต์ก็มาก่อตั้งศาสนาของเขาเอง บาบามาในยุคบรรจบพบกันที่มีสิริมงคลที่สุดและก่อตั้งราชวงศ์เทพ ดวงวิญญาณเข้ามาในครรภ์ก่อน แล้วเด็กเล็กๆก็เติบโตใหญ่ ชีพบาบาไม่ได้กลับมาใหญ่หรือเล็กและท่านไม่ได้ถือกำเนิดผ่านครรภ์ ดวงวิญญาณพระพุทธเจ้าเข้ามาในใครบางคน ศาสนาพุทธไม่ได้คงอยู่ก่อนหน้านี้ แนนอนเขาจะเข้ามาในคนที่อยู่ที่นั่นแล้วและเขาจะเข้ามาในครรภ์อย่างแนนอน เพียงคนเดียวเท่านั้นที่ก่อตั้งศาสนาพุทธแล้วผู้อื่นมากมายก็ตามเขาลงมาอย่างต่อเนื่องและการขยายตัวก็เกิดขึ้น เมื่อมีพวกเขาหลายแสนคน, แล้วอาณาจักรของเขาก็เริ่มขึ้น เคยมีอาณาจักรของชาวพุทธด้วยเช่นกัน พ่ออธิบายว่า พวกเขาทั้งหมดมาในภายหลัง พวกเขาไม่ได้เรียกว่าเป็นกูรู มีเพียงกูรูเดียวเท่านั้น ผู้คนเหล่านั้นก่อตั้งศาสนาของเขาเองแล้วลงมาเรื่อย พ่อส่งทุกคนขึ้นไปแล้วพวกเขาก็ลงมาอย่างต่อเนื่องจากดินแดนของการหลุดพ้นที่ละคน ลูกลงมาจากการหลุดพ้นในชีวิตเช่นกัน ในทำนองเดียวกันผู้คนเหล่านั้นลงมาจากดินแดนของการหลุดพ้นด้วยเช่นกัน เหตุใดพวกเขาจึงได้รับการสรรเสริญ? ความรู้จะหายไปในเวลานั้น พ่อให้ความรู้สำหรับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แปลกๆ พ่อไม่ได้เข้ามาในครรภ์ พ่อเข้ามาในผู้นี้ พ่อไม่ได้มีชื่ออื่น ผู้อื่นทั้งหมดใช้ชื่อทางร่างของเขา ผู้เดียวนี้คือดวงวิญญาณสูงสุด ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ดวงวิญญาณของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป รับความรู้ก่อนเพราะพวกเขาจะเป็นผู้ที่รับผลของความเลื่อมใสศรัทธาของเขา ลูกคือผู้ที่เริ่มต้นของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อให้ผลของสิ่งนั้นแก่ลูกผู้เดียว ที่เหลือทั้งหมดคือส่วนประกอบ พวกเขาไม่แม้กระทั่งใช้ 84 ชาติเกิด พ่ออธิบายว่า ลูกจงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! สิ่งนี้ได้รับการอธิบายว่าที่นั่นเช่นกัน ลูกจะละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง ไม่มีเรื่องของความทุกข์ที่นั่น ไม่มีเรื่องของกิเลสที่นั่น กิเลสคงอยู่ในอาณาจักรของราวัน นั่นคือโลกที่ปราศจากกิเลส ลูกอธิบายแก่พวกเขา แต่พวกเขายังคงไม่เชื่อลูก ตามวงจรที่แล้ว ผู้ที่เชื่อลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพ และผู้ที่ไม่เชื่อลูกจะไม่ประกาศสิทธิในสถานภาพ ในยุคทองทุกคนมีความบริสุทธิ์และมีชีวิตอยู่ในความสงบและความสุข ความปรารถนาของพวกเขาได้รับการเติมเต็มถึง 21 ชาติเกิด ไม่มีความปรารถนาใดในยุคทอง ที่นั่นลูกได้รับทุกสิ่งมากมาย, อาหาร ฯลฯ บอมเบย์นี้ไม่ได้อยู่ในตอนแรก เหล่าเทพไม่ได้อาศัยอยู่บนแผ่นดินที่เค็ม เหล่าเทพคงอยู่ในที่ที่มีแม่น้ำที่แสนหวานขึ้น ที่นั่นมีมนุษย์จำนวนน้อยมากและพวกเขาแต่ละคนก็มีที่ดินมากมาย พวกเขาอธิบายว่าสู่ดามาให้ข้าพเจ้าหนึ่งกำมือและได้รับประสาทราชวังเป็นการตอบแทน ผู้คนให้ทานและทำบุญในนามของพระเจ้า แต่ท่านเป็นขอทานหรือ? พระเจ้าเป็นผู้ประทาน! พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าจะให้เขามากมายในชาติเกิดถัดไป ลูกให้สองกำมือและได้รับอย่างมากมายในโลกใหม่ ลูกใช้เงินและเปิดศูนย์ ฯลฯ เพื่อที่ทุกคนจะได้รับคำสอนเหล่านี้ ลูกใช้สมบัติส่วนตัวของลูกเองและดังนั้นลูกคือผู้ที่ได้รับอาณาจักร พ่อพูดว่า พ่อเองให้คำแนะนำของพ่อแก่ลูก ไม่มีใครมีคำแนะนำของพ่อ พ่อไม่ได้เข้ามาในร่างของใครอื่น พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเมื่อโลกที่ไม่บริสุทธิ์ต้องถูกเปลี่ยนแปลง พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ บทบาทของพ่ออยู่ในยุคบรรจบพบกัน และดังนั้นพ่อมาในเวลาที่ถูกต้อง ลูกไม่สามารถบอกได้ว่าชีพบาบาเข้ามาในผู้นี้เมื่อใด พวกเขาได้ให้วัน, เวลา, นาที เมื่อฤดูหนาวมา ลูกไม่สามารถบอกนาฬิกาที่แน่นอนว่าผู้เดียวนี้มาเมื่อไร แม้กระทั่งบรรพบุรุษนั้นก็รู้อะไรบางอย่าง เพียงเมื่อพ่อได้พูดความรู้ที่เขารู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น มีแรงดึงดูดนี้ ผู้นี้มีสติอยู่ในตัวเขา เมื่อพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเข้ามาในผู้นี้ ลูกถูกดึงและลูกก็วิ่งมา ลูกไม่ได้สนใจเกี่ยวกับสิ่งใดอื่น พ่อพูดว่าพ่อบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ลูกดวงวิญญาณลูกปกคลุมด้วยสนิม ดังนั้นสนิมนั้นจะถูกขจัดออกไปได้อย่างไร? ในละครดวงวิญญาณทั้งหมดได้รับบทบาทของเขาเอง สิ่งเหล่านี้คือประเด็นที่ลึกล้ำอย่างมาก ดวงวิญญาณนั้นแสนเล็ก ไม่มีใครสามารถมองเห็นดวงวิญญาณได้นอกจากนิมิตที่สูงส่ง พ่อมาและให้ดวงตาที่สามของความรู้แก่ลูกแต่ละคน ลูกรู้ว่าพ่อสอนลูกดวงวิญญาณเท่านั้น ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขามีความรู้มากพอๆกับเกลือหนึ่งหยิบมือในถุงแ่ง ตัวอย่างเช่น “พระเจ้าพูด” นั่นถูกต้อง แต่การบอกว่า ฤดูหนาวนั้นเป็นสิ่งที่ผิด คำว่า ‘มานมานาบาฟ’ นั้นดี แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น คำว่า “จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ” นั่นถูกต้อง นี่คือนิยาม (ยุค) ของกิตะ ในเวลานี้เท่านั้นที่พระเจ้าเข้ามาในพาหนะนี้ แล้วพวกเขาก็แสดงให้เห็นพาหนะที่เป็นม้าที่มีฤดูหนาวนั่งอยู่ในนั้น มีความแตกต่างเช่นนั้นระหว่างพาหนะนี้ของพระเจ้าและพาหนะซึ่งเป็นม้า พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย นี่คือบ้านของพ่อที่ไม่มีการจำกัด พ่อให้ลูกดวงวิญญาณทั้งหมดมีความสุขพลานามัยที่ดี มีความมั่งคั่งและความสุขเป็นเวลา 21 ชาติเกิด นี่คือการที่ไม่สูญสลายที่คงอยู่ตลอดไปซึ่งถูกกำหนดไว้แล้วด้วยเช่นกัน ลูกไม่สามารถบอกได้ว่าละครเริ่มขึ้นเมื่อใด วงจรเฝ้าแต่หมุนไปเรื่อยๆ ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับยุคบรรจบพบกันนี้ พ่อบอกลูกว่าละครนี้เพียง 5000 ปีเท่านั้น เป็นเวลาครึ่งวงจรมีสूरียวงค์และจันทร์ดวงจันทร์ แล้วอีกครั้งหนึ่งเป็นเวลา 2500 ปีที่มีศาสนาอื่นทั้งหมด ลูกรู้ว่าเป็นโลกที่ปราศจากกิเลสในยุคทอง เวลานั้นลูกกำลังประกาศสิทธิในอาณาจักรของโลกด้วยพลังของโยคะ ชาวคริสต์เองเข้าใจว่าบางคนกำลังลบล้างพวกเขาและเหตุนี้เองพวกเขาก็เฝ้าแต่ทำสิ่งเหล่านั้นเพื่อการทำลายล้าง พวกเขาพูดว่าพวกเขาได้ทำระเบิดเช่นนั้นที่พวกเขาสามารถทำลายได้ไม่เพียงแค่โลกเดียวแต่ได้ถึง 10 โลก! พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อ

ก่อตั้งสวรรค์แต่พวกเขาจะทำการทำลายล้างต่อไป อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บิพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัดและล้มทุกสิ่งที่ลูกได้ศึกษามาหรือได้ยืมมาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาจนกระทั่งทุกวันนี้ รับฟังเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้น ทำให้ตนเองสูงส่งด้วยการทำตามศรัทธาของพ่อ
2. เช่นที่พ่อบริสุทธิ์สมบูรณ์และไม่มีสนิมในตัวท่าน ดังนั้นลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์เช่นกัน นักแสดงแต่ละคนในละครมีบทบาทที่ถูกต้องแม่นยำ เฝ้ามองแต่ก้าวหน้าไปด้วยความเข้าใจในความลับที่ลึกซึ้งนี้

พร: พร: ขอให้ลูกมีการบรรลุผลสองเท่าด้วยการมีสองความสัมพันธ์กับพ่อและผู้ประทานพร และกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีพลังอย่างสม่ำเสมอ
พลังทั้งหมดเป็นมรดกของลูกที่ได้รับจากพ่อและพรของลูกมาจากผู้ประทานพร ด้วยความสัมพันธ์ทั้งสองนี้กับพ่อและผู้ประทานพร ลูกทุกคนจึงมีการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่สูงส่งตั้งแต่เกิด ขณะที่ลูกเกิด พ่อทำให้ลูกแต่ละคนเป็นลูกของท่านและเป็นนายของพลังทั้งหมด พร้อมกันนั้นในเวลาที่ลูกเกิด ท่าน ในฐานะผู้ประทานพร ท่านทำให้ลูกเป็นนายผู้ทรงพลังอำนาจและให้พรแก่ลูก“ ขอให้ลูกมีพลังทั้งหมด” โดยการได้รับสิทธิ์ทั้งสองนี้จากผู้เดียว ลูกจึงมีพลังอย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: การละวางจากร่างกายของลูก การละวางจากธรรมชาติเก่าและสันสการ์เก่าของลูกคือการปราศจากร่าง

***** โอม ขานติ *****

วันนี้เป็นวันครบรอบของ **ดาดี แจงกีจี** ผู้เป็นที่รักอย่างยิ่งของพวกเรา ผู้ที่ได้ปกครองหัวใจของบิพดาดา ผู้ที่ได้ให้ท่านคุณธรรมผ่านชีวิตของท่านและกิจกรรมของท่าน ผู้ที่อยู่ในสภาพปราศจากร่างเสมอ ผู้ที่ได้ปกป้องรักษาย้อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์และได้ทำให้ผู้อื่นเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ด้วยเช่นกัน ในวันที่ 27 มีนาคม 2020 ดาดีจีได้กลายเป็นผู้อยู่อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและต่อไปนี้เราได้มีคำสอนที่ประมาณค่ามิได้ของท่านบางส่วนที่ก้องอยู่ในหูของเราตลอดเวลา

1. เพื่อที่จะให้พรแก่ตนเอง จงรู้จักความหลงทะนงตนที่ละเอียดอ่อน และจบสิ้นมันไปอย่างรวดเร็ว
2. ทำให้สภาพของลูกไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน เพื่อที่ว่าเวลาและความคิดจะไม่สูญเปล่าไป
3. เพื่อที่จะขจัดความทุกข์และความทรมานของโลก กลายเป็นผู้ที่ไร้เดียงสาและอ่อนหวาน และให้การหล่อเลี้ยงเช่นแม่
4. โดยการคิด การพูดและวิตกกังวลมากเกินไป พลังงานของลูกถูกใช้ไป ดังนั้นจงอยู่ในความเจียบสงบและสะสมพลังงาน
5. จบสิ้นการคิดเกี่ยวกับผู้อื่นและการมีสายตาของความไม่ชอบ และคิดเกี่ยวกับตนเองและเกี่ยวกับพระเจ้า
6. เพื่อที่จะอยู่อย่างมีโชคและเต็มไปด้วยปิติสุข เฝ้ามองรับพร จากบาบา
7. อย่าเก็บความผิดของผู้ใดไว้ในหัวใจของลูก รักษาหัวใจของลูกให้สะอาด และลูกจะได้พักผ่อน และสบายใจ
8. เพื่อที่จะเป็นทาปาสวี่ จงเป็นผู้สละละทิ้ง อย่าได้มีความอยากความปรารถนาหรือการดึงดูดใดๆ

9. เพื่อที่จะทำให้สภาพของลูกสูงส่ง เฝ้าแต่มีการฝึกฝนอย่างแผ่ขวางของการอยู่ในการจดจำระลึกถึง อย่ามีนิสัยของการพูดถึงหรือฟังสิ่งต่างๆที่ธรรมดา

10. ด้วยคริสต์และทัศนคติที่สาโรชน์ของลูก และด้วยปฏิสัมพันธ์ที่สาโรชน์ของลูก จงนำความสมบูรณ์พร้อมของลูกให้เข้ามาใกล้

11. อยู่อย่างสำรวจตน และ พลังทั้ง 8 ทั้งหมด ในฐานะเพื่อนของลูก จะกลายเป็นมิตรร่วมทางชีวิตของลูกและอยู่อย่างร่วมมือ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน นี่คือนิยามการพบกันที่เป็นสิริมงคลและให้คุณประโยชน์ที่สุด ในยุคนี้ที่โลกเก่าได้รับการเปลี่ยนแปลงและถูกทำให้ใหม่ อย่าได้ลืมยุคนี้
- คำถาม:** พ่อให้คำสอนด้วยความรักแบบใดที่ทำให้ลูกทั้งเยาว์วัยและแก่ชรามีความคล้อยคลึงกับพ่อเอง?
- คำตอบ:** ลูกที่แสนหวาน อย่าได้ทำความผิดพลาดใจในเวลานี้ ลูกมาที่นี่เพื่อกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา ดังนั้นสร้างสม คุณธรรมที่สูงส่ง อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์ให้แก่ใคร เมื่อลูกทำความผิด ลูกเป็นเหตุของความทุกข์ให้แก่ผู้อื่น พ่อไม่เคยเป็นเหตุของความทุกข์แก่ลูกๆ พ่อให้แนวทางในการปฏิบัติแก่ลูก ลูกๆ จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น กลายเป็นโยคีและบาปของลูกๆ จะได้รับการปลดปล่อยและลูกๆ จะกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก

โอมชานติ ลูกๆ ผู้ที่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและผู้ที่มีโยคะกับพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นเรียกว่าเป็นโยคีที่แท้จริง เพราะพ่อคือสัจจะ ดังนั้นโยคะของสติปัญญาของลูกอยู่กับสัจจะ ทุกสิ่งที่พ่อบอกลูกคือสัจจะ มีโยคีและโบคี (ผู้ที่ข้องแวะในความสุขจากการใช้ประสาทสัมผัส) หลากหลายประเภท มีโบคีประเภทต่างๆ มากมายและมีโยคีประเภทต่างๆ มากมายเช่นกัน โยคะของลูกเป็นของประเภทเดียวกันนั้น การสละละทิ้งของพวกเขาแตกต่างจากการสละละทิ้งของลูก ลูกคือโยคีของยุคบรรจบพบกันที่มีสิริมงคลที่สุด ไม่มีใครในพวกเขา, ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นโยคีที่บริสุทธิ์หรือโบคีที่ไม่บริสุทธิ์ที่รู้เกี่ยวกับโยคะนี้ แม้กระทั่งลูกๆ ก็ไม่รู้สิ่งนี้ บาบาริยากลูกทั้งหมดว่า “ลูกๆ ลูกๆ” เพราะท่านรู้ว่าท่านเป็นพ่อของดวงวิญญาณจำนวนที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกเข้าใจว่าลูกทั้งหมดคือดวงวิญญาณเป็นพี่น้องเพศชาย และผู้เดียวนั้นคือพ่อของลูก ลูกกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการมีโยคะกับพ่อ พวกเขาเป็นโบคีในขณะที่ลูกนั้นเป็นโยคี พ่อให้คำแนะนำของพ่อเองแก่ลูก ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่านี่คือนิยามการพบกันที่มีสิริมงคลที่สุด ไม่มีใครนอกจากลูกๆ รู้สิ่งนี้ สิ่งนี้เรียกว่าเป็นยุคบรรจบพบกันที่มีสิริมงคลที่สุด เหตุนี้เองลูกต้องไม่มีวันลืมคำว่า ‘สิริมงคล’ นี่คือนิยามที่จะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด เป็นผู้ที่สูงส่งและบริสุทธิ์ที่สุดที่เรียกว่าเป็นมนุษย์ที่สูงส่ง ลักษณะและนารายณ์เคยบริสุทธิ์และสูงส่ง เวลานั้นลูกรู้ว่าเป็นเวลาอะไร ด้วยเช่นกัน โลกได้กลับมาเก่าหลังจาก 5000 ปี พ่อมาเพื่อทำให้โลกนั้นใหม่อีกครั้ง เวลานั้นเราเป็นของสกุลบราห์มินของยุคบรรจบพบกัน บราห์มาคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด อย่างไรก็ตามมีการแสดงให้เห็นว่าบราห์มาเป็นผู้ที่มีความตถิยาในขณะที่ชีพบาบาปราศจากร่าง ลูกๆ เข้าใจแล้วว่าการพบปะระหว่างผู้เดียวที่ปราศจากร่างและผู้ที่มีร่างกาย ลูกเรียกท่านว่า ‘บาบา’ นี่คือนิยามที่นำอัสตวีย์ ผู้ที่ได้รับการยกย่องด้วยเช่นกันและมีการสร้างวัดให้แก่ท่านด้วย บางคนก็ตกแต่งพาหนะในรูปแบบหนึ่งและผู้อื่นในรูปแบบอื่นๆ บาบาได้บอกลูกเช่นกันว่า พ่อเข้ามาในร่างของผู้ที่ในเวลาของชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิดของเขา ท่านอธิบายทุกอย่างอย่างชัดเจนมาก ก่อนอื่นใดพูดว่า พระเจ้าพูด หลังจากนั้นในตอนสุดท้ายของหลายชาติเกิดของลูกพ่ออธิบายความลับทั้งหมดแก่ลูกๆ ไม่มีใครอื่นสามารถเข้าใจสิ่งนี้ บางครั้งลูกๆ ก็ลืมด้วยเช่นกัน ด้วยการเขียนคำว่า ‘สิริมงคล’ ผู้คนก็จะเข้าใจว่าเพียงยุคที่เป็นสิริมงคลนี้เท่านั้นคือยุคที่ทำให้คุณประโยชน์ หากพวกเขาจะจดจำยุคนี้ พวกเขาจะเข้าใจด้วยเช่นกันว่าพวกเขากำลังเปลี่ยนแปลงเพื่อที่จะไปสู่โลกใหม่ เทพมีชีวิตรอยู่ในโลกใหม่ ลูกๆ รู้เกี่ยวกับยุคต่างๆ ด้วยเช่นกัน พ่ออธิบายว่า ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าได้ลืมยุคบรรจบพบกัน ด้วยการลืมสิ่งนี้ลูกจึงลืมความรู้ทั้งหมด เวลานั้นลูกๆ เข้าใจว่าลูกกำลังเปลี่ยนแปลง แม้กระทั่งคนเก่าเวลานี้จะเปลี่ยนแปลงและกลายเป็นคนใหม่ พ่อมาและเปลี่ยนแปลงโลกและพ่อก็เปลี่ยนลูกด้วยเช่นกัน พ่อพูดกับทุกคน “ลูก ลูก” ดวงวิญญาณทั้งหมดของทั้งโลกคือลูกๆ ของพ่อ ทุกคนมีบทบาทในละครนี้ วงจรต้องมีการพิสูจน์ด้วยเช่นกัน แต่ละคนก่อตั้งศาสนาของตนเอง ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถก่อตั้งศาสนาเทพ บราห์มาไม่ได้ก่อตั้งศาสนานี้ ในโลกใหม่มีศาสนาเทพ ขณะที่ในโลกเก่าทั้งหมดคือมนุษย์ เหล่าเทพมีชีวิตรอยู่ในโลกใหม่ เหล่าเทพมีความบริสุทธิ์ อาณาจักรของราวันไม่ได้คงอยู่ที่นั่น พ่อทำให้ลูกๆ สามารถได้รับชัยชนะเหนือราวัน ทันทีที่ลูกได้รับชัยชนะเหนือราวันอาณาจักรของรามก็เริ่มต้น โลกใหม่คืออาณาจักรของรามและโลกเก่าเรียกว่าเป็นอาณาจักรของราวัน ไม่มีใครนอกจากลูกๆ ที่รู้ว่าอาณาจักรของรามได้รับการก่อตั้งขึ้นมาอย่างไร พ่อผู้สร้างนั้นที่นั่นและอธิบายแก่ลูกๆ ถึงความลับของสิ่งสร้าง พ่อคือผู้สร้าง, เมล็ด เมล็ดเรียกว่าเป็นเมล็ดของต้นไม้ด้วยเช่นกัน เวลานั้น, นั่นเป็นเมล็ดที่ไม่มีชีวิต แต่ลูกไม่สามารถพิจารณาว่าผู้เดียวนั้นเป็นสิ่งนี้(ไม่มีชีวิต) ลูกเข้าใจว่าต้นไม้ทั้งต้นปรากฏออกมาจากเมล็ด ทั้งโลกเป็นต้นไม้ที่ใหญ่โตมากเช่นนั้น สิ่งนั้นไม่มีชีวิตในขณะที่ผู้เดียวนั้นมีชีวิต ท่านคือสัจจะ ผู้มีชีวิตและเป็นรูปของความปิติ พ่อคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ต้นไม้ที่ใหญ่โตปรากฏออกมาจากท่าน อย่างไรก็ตามพวกเขาได้ทำ

แบบจำลองเล็กๆ ต้นไม้โลกมนุษย์ใหญ่โตที่สุด พ่อผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดเต็มไปด้วยความรู้ ผู้คนมากมายมีความรู้ของต้นไม้เหล่านั้น แต่เพียงพ่อเท่านั้นสามารถให้ความรู้ของต้นไม้ได้ เวลานี้พ่อได้เปลี่ยนสติปัญญาของลูกจากมีขีดจำกัดไปเป็นไม่มีขีดจำกัด เวลานี้ลูกได้มาอยู่กับต้นไม้ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ต้นไม้แห่งนี้(ของดวงวิญญาณ)ได้รับพื้นที่ว่างที่ใหญ่โต (โลกที่ไม่มีตัวตน) พ่อพาลูกๆ ไปสู่ความไม่มีขีดจำกัด ทั้งโลกเวลานี้ไม่บริสุทธิ์ ทั้งโลกมีความรุนแรง พวกเขาใช้ความรุนแรงกับกันและกัน เวลานี้ลูกๆ ได้รับความรู้แล้ว เพียงศาสนาเทพเดียวเท่านั้นในยุคทองที่ไม่มีความรุนแรง ทุกคนในยุคทองมีความบริสุทธิ์ และพวกเขามีชีวิตอยู่ในความสงบและความสุข ความปรารถนาทั้งหมดของลูกได้รับการเติมเต็มเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด ไม่มีความปรารถนาใดในยุคทอง ลูกได้รับทุกสิ่ง พืชพันธุ์ธัญญาหารที่ไม่มีขีดจำกัด ฯลฯ ก่อนหน้านั้นบอมเบย์ไม่ได้มีอยู่ เหล่าเทพไม่ได้อยู่บนริมฝั่งน้ำเค็ม เหล่าเทพอยู่ในที่ที่มีน้ำจืด มีมนุษย์จำนวนน้อยมาก ทุกคนมีผืนดินที่กว้างใหญ่ ยุคทองคือโลกที่ปราศจากกิเลส ลูกได้มาซึ่งอาณาจักรของโลกด้วยพลังโยคะและสิ่งนั้นซึ่งเรียกได้ว่าอาณาจักรของราม เริ่มต้นด้วยต้นไม้ใหม่ที่มีขนาดเล็กมาก ในตอนแรกมีเพียงศาสนาเดียวเท่านั้นซึ่งแทนด้วยลำต้น จากนั้นสามกึ่งก้านก็ปรากฏออกมาจากรากฐาน รากฐานนั้นคือศาสนาเทพ กึ่งก้านเล็กๆ มากมายปรากฏออกมาจากลำต้น ลำต้นของต้นไม้ไม่ได้คงอยู่อีกต่อไป ไม่มีต้นไม้อื่นใดเป็นเช่นนั้น ต้นไม้ที่เปรียบเทียบกับได้อย่างถูกต้องกับต้นบันยาน ต้นบันยานทั้งต้นยืนอยู่โดยที่ไม่มีลำต้น มันไม่ได้แห้งเหี่ยว ทั้งต้นยังคงยืนอยู่และเขียวชอุ่มแต่รากฐานของศาสนาเทพไม่ได้คงอยู่อีกต่อไป นี่คือน้ำลำต้นและลำต้นเป็นตัวแทนของอาณาจักรของราม นั่นคือศาสนาเทพ พ่อพูดว่า พ่อก่อตั้งสามศาสนา เพียงลูกบราห์มินของยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่เข้าใจประเด็นเหล่านี้ วงศ์สกุลของลูกบราห์มินนั้นเล็กมาก ลัทธิ นิกายเล็กๆ มากมายปรากฏขึ้น เช่น ออโรบินโดอาศรม ซึ่งได้มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว เพราะไม่มีใครที่นั่นได้รับการบอกว่าอย่าได้ข้องแวะในกิเลส ที่นั่นพ่อพูดว่า ตัณหาราคะเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกต้องเอาชนะสิ่งนี้ ไม่มีใครอื่นที่สามารถพูดสิ่งนี้ ไม่เช่นนั้นแล้วพวกเขาเองก็จะถูกรบกวนที่นั่นด้วย ที่นั่นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์และดังนั้นพวกเขาจึงไม่รับฟังประเด็นของการกลับมารีสุทธ์ พวกเขาพูดว่าเด็กๆ จะเกิดมาได้อย่างไรโดยไม่มีกิเลส? สิ่งนี้ไม่ได้เป็นความผิดของผู้ที่นำสงสารเหล่านั้น ผู้ที่ศึกษากิตะก็ได้อ้างถึงคำพูดของพระเจ้าว่า “ตัณหาราคะเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด โดยการเอาชนะตัณหาราคะลูกสามารถกลายเป็นผู้เอาชนะโลก” อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจสิ่งนี้ เมื่อพวกเขาอ้างถึงคำพูดเหล่านี้ลูกควรอธิบายแก่พวกเขา บาบได้บอกลูกแล้วว่าเช่นเดียวกับที่หนูมานเคยนั่งใกล้กับรองเท้า ดังนั้นลูกควรไปนั่งอยู่ข้างนอกและรับฟัง เมื่อพวกเขาพูดคำพูดเหล่านี้ให้ถามพวกเขาว่า อะไรคือความหมายของสิ่งนั้น เหล่าเทพเคยเป็นผู้เอาชนะโลก ลูกต้องละทิ้งกิเลสเพื่อจะกลายเป็นเทพ ลูกสามารถพูดด้วยเช่นกันว่าลูกรู้ว่าอาณาจักรของรามมีการก่อตั้งขึ้นในเวลานี้ ลูกคือมหาวิระ (นักรบที่กล้าหาญ) ไม่มีเรื่องของความหวาดกลัวในสิ่งนี้ ลูกควรถามพวกเขาด้วยความรักอย่างมาก “สวามีจิ ท่านพูดว่าด้วยการเอาชนะกิเลสเหล่านี้ท่านสามารถกลายเป็นนายของโลก แต่ท่านก็ไม่ได้บอกกับเราว่าเราจะสามารถกลับมารีสุทธ์ได้อย่างไร เวลานี้ลูกๆ คือมหาวิระผู้ที่อยู่อย่างบริสุทธิ์ มหาวิระที่ได้ถูกร้อยเข้าไปในลูกประจำแห่งชัยชนะ หูของผู้คนนั้นคุ้นเคยที่จะได้ยินสิ่งที่ผิดๆ ลูกไม่ชอบที่จะฟังสิ่งที่ผิดๆ อีกต่อไป หูของลูกชอบฟังสิ่งที่ถูกต้อง อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย! แนนอนลูกต้องปลุกมนุษย์ให้ตื่นขึ้น บอกพวกเขาว่า พระเจ้าพูด “กลับมารีสุทธ์” ในยุคทองทุกคนคือเทพที่บริสุทธิ์ เวลานี้ทุกคนไม่บริสุทธิ์ อธิบายแก่พวกเขาในลักษณะนี้ บอกพวกเขาว่า ในชุมชนของเรามีการอธิบายว่าตัณหาราคะเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด หากพวกท่านต้องการที่จะกลับมารีสุทธ์พวกท่านสามารถทำเช่นนั้นได้ด้วยการใช้วิธีการนี้ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ และทำให้สายตามันคงของการมองเห็นดวงวิญญาณเป็นพี่น้องเพศชาย ลูกๆ รู้ว่าในตอนเริ่มต้นบาร์ตันเคยเป็นแผ่นดินที่เจริญรุ่งเรืองอย่างมาก และนั่นเป็นเพราะเวลานี้บาร์ตันได้กลับมาแห่งแล้งจึงได้ลูกให้ชื่อว่า ‘อินดูสถาน’ ก่อนหน้านั้นบาร์ตันเปี่ยมล้นไปด้วยทรัพย์สินสมบัติ ความบริสุทธิ์ ความสุข ความสงบและทุกสิ่งอื่น เวลานี้บาร์ตันว่มนั่นไปด้วยความทุกข์ เหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกหาผู้ขจัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข ลูกศึกษาเล่าเรียนกับพ่อด้วยความสุขอย่างมาก จะมีใครที่จะไม่ประกาศสิทธิในมรดกของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดหรือไม่? ก่อนอื่นใดจงเข้าใจอัลฟา หากลูกไม่เข้าใจว่าใครคืออัลฟาแล้วก็จะไม่สามารถมีความลับใดเข้าไปในสติปัญญาของลูกได้ ลูกสามารถทำความเข้าใจได้ว่าเมื่อลูกมีศรัทธาว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกเท่านั้น ลูกไม่จำเป็นต้องถามคำถามใดกับพ่อ พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านคือผู้ที่ลูกจดจำ ลูกจะกลับมารีสุทธ์ด้วยการจดจำระลึกถึงท่าน เหตุนี้เองลูกจึงเรียกหาพ่อ การหลุดพ้นในชีวิตได้รับในหนึ่งวินาที อย่างไรก็ตามการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงนั้นใช้เวลา นั่นคือในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงที่อุปสรรคเกิดขึ้น เป็นเวลาครึ่งวงจรถูกมีสำนึกที่เป็นร่าง ในชาติเกิดเดียวนี้ที่ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เป็นสิ่งที่ง่ายมากสำหรับผู้เป็นร่าง (บราห์มา บาบ) ลูกเรียกเราว่า บัพดาดา ผู้นี้ก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่าพ่อกำลังนั่งอยู่ในร่างของเขา ฉันทรรเสริญท่านอย่างมาก ฉันทรักท่านอย่างมาก บาบ ท่านอ่อนหวานอย่างมาก! ท่านสอนฉันอย่างมากวจนแล้ววจนเล่า! และแล้วฉันจะไม่จดจำท่านถึงครึ่งหนึ่งของวงจร เวลานี้ฉันจดจำท่านอย่างมาก เมื่อวานนี้ฉันไม่มีความรู้ในตัวเองเลย ฉันไม่รู้ว่าคุณกำลัง

จะกลายเป็นผู้ที่ฉันเคยกราบไหว้บูชามาก่อน เวลานี้ฉันรู้สึกเศร้าใจ ด้วยการกลายเป็นโยคีเราจะกลายเป็นเทพ ลูกทั้งหมดเป็นลูกของพ่อด้วยเช่นกัน บาบานิดูแลลูกๆด้วยความรักมากมายและหล่อเลี้ยงพวกเขา พวกเขาจะกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดาเหมือนกับฉันด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองลูกจึงได้มาที่นี่ พ่ออธิบายเป็นอย่างมากแก่ลูก ลูกๆ จดจำพ่อ สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งและระมัดระวังเกี่ยวกับสิ่งที่ลูกได้รับประทานและดื่ม หากลูกไม่ทำสิ่งนี้พ่อคิดว่าบางทีอาจยังไม่ถึงเวลาและลูกก็จะยังคงทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไป พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ที่เยาว์วัยและแก่ชราว่า ลูกๆ อย่าได้ทำความผิดใดๆ อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร หากลูกทำความผิด นั่นก็หมายความว่าลูกกำลังเป็นเหตุของความทุกข์ พ่อไม่เคยเป็นเหตุของความทุกข์ พ่อให้แนวทางในการปฏิบัติแก่ลูกว่าจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยและลูกจะกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก ลูกต้องกลับมาอ่อนหวานอย่างมากและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง กลับมาบริสุทธิ์ ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์จะไม่ได้รับอนุญาตให้มาที่นี่ บางครั้งพวกเขาก็ได้รับอนุญาตให้มา แต่เป็นเพียงในเวลานี้ เมื่อมีการขยายตัวเกิดขึ้นอย่างมากพวกเขาจะถูกบอกว่าเป็นหอคอยแห่งความบริสุทธิ์ หอคอยแห่งความเจ็บสงบ นี่เป็นสถานที่ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด การพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อคือพลังสูงสุด ที่นั่นมีความเจ็บสงบอย่างมาก ไม่มีการต่อสู้หรือทะเลาะเบาะแว้งใดๆเป็นเวลาครึ่งวงจร ที่นี่มีการต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งอย่างมากมาย ไม่สามารถมีความสงบใดๆได้ อาณาเขตสูงสุดเป็นอาณาเขตของความสงบ และแล้วลูกก็มาและนำร่างกายมาใช้เพื่อเล่นบทบาทของลูกในโลก มีความสงบในเวลานั้น ศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณคือความสงบ ราววันเป็นเหตุของความไม่สงบ ลูกได้รับคำสอนของความสงบอย่างต่อเนื่อง เมื่อใครบางคนโกรธเขาก็ทำให้คนอื่นไม่สงบ ชยะทั้งหมดของลูกถูกขจัดออกไปด้วยพลังโยคะนี้ ชยะจะไม่ถูกขจัดออกไปด้วยการศึกษาเล่าเรียน ชยะทั้งหมดของลูกถูกเผาไหม้ด้วยการจดจำระลึกถึงและสนิมของลูกจะถูกขจัดออกไป พ่อพูดว่า เมื่อวานนี้พ่อให้คำสอนทั้งหมดแก่ลูก ลูกลืมสิ่งเหล่านี้ไปแล้วหรือ? นี่เป็นเรื่องของ 5000 ปี พวกเขาพูดถึงหลายแสนปี เวลานี้ลูกเข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างความหลือกกลางและสัจจะ เป็นพ่อที่มาและบอกลูกว่าความหลือกกลางคืออะไรและสัจจะคืออะไร ความเลื่อมใสศรัทธาคืออะไรและความรู้คืออะไร ความตกต่ำคืออะไรและสภาพของความสูงส่งคืออะไร ผู้ที่ตกต่ำเกิดด้วยกิเลส ไม่มีกิเลสใดที่นั่น ลูกพูดว่าเหล่าเทพปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ไม่มีอาณาจักรของราวันที่นั่น นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมากที่จะเข้าใจ ดังนั้นแล้วลูกควรจะทำอะไร? ประการแรกจดจำพ่อและประการที่สองลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นมหาวีระในการกลับมาบริสุทธิ์ ขจัดชยะทั้งหมดที่มีอยู่ภายในตัวลูกออกไปด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ทำให้ตนเองมั่นคงในศาสนาดั้งเดิมของความสงบ อย่าได้กระจายความไม่สงบ
2. เพียงรับฟังสิ่งที่ลูกต้องที่พ่อบอกลูกเท่านั้น อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย! อย่าได้ฟังสิ่งต่างๆที่ผิด ปลุกทุกคน กลับมาสูงส่งในยุคที่เป็นสิริมงคลนี้และคลี่คลายผู้อื่นให้กลายเป็นเช่นเดียวกัน

พร: พร: ขอให้ลูกมีความสุขที่ดีอยู่เสมอและสัมผัสพลังทางกายบนพื้นฐานของพลังทางจิตของลูก ในชีวิตทางจิตนี้ สุขภาพของทั้งดวงวิญญาณและร่างกายเป็นสิ่งจำเป็น เมื่อดวงวิญญาณมีความสุขที่ดี บัญชีกรรมใดๆหรือความเจ็บป่วยทางกายก็เป็นเหมือนหนามจากไม้กางเขน เนื่องจากสภาพดั้งเดิมของลูก ลูกจะสัมผัสด้วยตนเองว่ามีสุขภาพที่ดี ไม่มีสิ่งขี้บอของของความเจ็บปวดจากความเจ็บป่วยนั้นบนใบหน้าของลูก แทนที่จะพูดถึงความทุกข์ทรมานของกรรม ลูกจะพูดถึงสภาพของคาร์มาโยคะ ด้วยพลังของการเปลี่ยนแปลง ดวงวิญญาณเช่นนั้นเปลี่ยนความเจ็บปวดของพวกเขาให้กลายเป็นความพอใจ พวกเขาอยู่อย่างพอใจและกระจายคลื่นของความพอใจ

คติพจน์: รับใช้ผู้อื่นด้วยหัวใจ ร่างกาย และความรักซึ่งกันและกัน แล้วลูกจะประสบความสำเร็จอย่างแน่นอน

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ปลุกฝังนิสัยของการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ในสันโดษ ในเวลาเช้าตรู่และประเด้นใหม่ๆ มากมายจะเข้าไปสู่สติปัญญาของลูก
- คำถาม:** เพื่อให้ลูกๆ จะทำให้สภาพของลูกชั้นหนึ่ง ลูกควรจะให้ความใส่ใจต่อสิ่งใดอยู่เสมอ?
- คำตอบ:** 1.รับฟังเพียงสิ่งที่พ่อผู้เดียวเท่านั้นบอกลูกเท่านั้น อย่าได้รับฟังสิ่งอื่นใดของโลกนี้ 2.ระมัดระวังเกี่ยวกับมิตรที่ลูกคบ คบมิตรผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีและผู้ที่ซึมซับความรู้อย่างดีเท่านั้น และสภาพของลูกจะกลับมาชั้นหนึ่ง เมื่อได้เห็นสภาพของลูกๆ บางคน บาบาก็มีความคิดว่าบางสิ่งควรจะเปลี่ยนแปลงในละคร แต่แล้วพ่อพูดว่า อาณาจักรกำลังถูกก่อตั้งขึ้น

โอม ซานติ เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้เดียวเท่านั้นที่นั่งและอธิบายกับลูกๆ ที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านสอนพวกเขา ไม่ว่ามนุษย์คนอื่นที่เหลือทั้งหมดจะศึกษาอะไรและฟังอะไรมากก็ตาม ลูกต้องไม่รับฟังหรือศึกษาสิ่งใด เพราะลูกได้เข้าใจแล้วว่าการศึกษานี้เท่านั้นคือการการศึกษาของพระเจ้า และที่ลูกต้องศึกษาในเวลานี้ ลูกต้องศึกษากับพระเจ้าเท่านั้น ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่พ่อสอนลูกด้วยปากเปล่า ลูกต้องศึกษาสิ่งนั้น ผู้คนเหล่านั้นเขียนหนังสือหลายประเภทที่คนทั้งโลกศึกษา พวกเขาจะศึกษาหนังสือต่างๆ มากมาย เพียงลูกเท่านั้นที่พูดว่าลูกต้องรับฟังผู้เดียวเท่านั้น และถ่ายทอดสิ่งนั้นให้กับผู้อื่น เพราะมีคุณประโยชน์จากสิ่งที่ลูกได้ยินจากท่านเท่านั้น อย่างไรก็ตามไม่เช่นนั้นแล้วก็จะหนังสือมากมายและหนังสือใหม่มากมายก็ปรากฏออกมาอย่างต่อเนื่อง ลูกรู้ว่าเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นบอกสิ่งต่างๆ ที่ลูกต้องตามหลักศีลธรรมแก่ลูก ก็เท่านั้นเอง ลูกเพียงแต่ต้องรับฟังท่าน พ่ออธิบายแก่ลูกๆ น้อยมาก พ่ออธิบายแก่ลูกในรายละเอียดแล้วก็กลับมาสู่สิ่งเดียวกัน แม้คำว่า ‘มานมานะบาฟ’ ที่บาบาใช้ก็ลูกต้อง บาบาไม่ได้พูดเช่นนั้น พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำนั้นพ่อของลูก และซึมซับความรู้ของตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของโลกที่พ่อบอกลูก เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่าเราคือผู้ที่กลายเป็นเทพจะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ลูกๆ จดจำโลกที่ไม่มีตัวตนและโลกใหม่ด้วยเช่นกัน ประการแรกคือพ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งอื่นใด และแล้วก็มีโลกใหม่ซึ่งลักษณะและนารายณ์ที่สูงสุดปกครองอาณาจักร รูปภาพมีความจำเป็นอย่างแน่นอน ดังนั้นสัญลักษณ์เหล่านั้นยังคงอยู่ นี่เป็นภาพเดียวของสิ่งนั้น นอกจากนี้ยังมีภาพของรามด้วยเช่นกัน แต่อาณาจักรของรามจะไม่เรียกว่าสวรรค์ นั่นคืออีกหนึ่ง เวลานี้พ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดกำลังสอนลูก ไม่มีความจำเป็นสำหรับหนังสือใด ฯลฯ ที่หนังสือเหล่านั้นจะไม่ได้ดำเนินต่อไปที่ลูกจะสามารถศึกษาในชาติเกิดถัดไปของลูก การศึกษานี้เป็นเพียงแค่ชาติเกิดนี้เท่านั้น นี่คือการเรื่องราวของความเป็นอมตะด้วยเช่นกัน พ่อให้คำสอนแก่ลูกเกี่ยวกับโลกใหม่ด้วยเช่นกันเพื่อเปลี่ยนลูกจากมนุษยธรรมดาไปเป็นนารายณ์ ในเวลานี้ลูกรู้วงจรของ 84 ชาติเกิดด้วย นี่คือการเวลาที่ลูกจะศึกษาเล่าเรียน สติปัญญาของลูกควรจะได้ไตร่ตรองอย่างสม่ำเสมอ ลูกต้องสอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน ตื่นในตอนเช้าตรู่และไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ การไตร่ตรองที่ดีมากสามารถเกิดขึ้นได้ในตอนเช้าตรู่ เพียงผู้ที่อธิบายแก่ผู้อื่นเท่านั้นที่จะไตร่ตรอง พวกเขาจะดึงหัวข้อและประเด็นต่างๆ ออกมา ลูกได้รับฟังสิ่งต่างๆ ของความเลื่อมใสศรัทธาตามชาติแล้วชาติเล่า ลูกจะไม่ฟังความรู้ในชาติแล้วชาติเล่า พ่อให้ความรู้แก่ลูกเพียงครั้งเดียวแล้วลูกก็ลืมความรู้ มีหนังสือมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาได้รับหนังสือจากต่างประเทศด้วยเช่นกัน ทั้งหมดนี้กำลังจะจบสิ้น ไม่มีความจำเป็นสำหรับหนังสือใดๆ ในยุคทองทั้งหมดนั้นคือเครื่องประกอบของยุคเหล็ก ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกเห็นที่นั่น - โรงพยาบาล คุณ ผู้พิพากษา ฯลฯ จะไม่อยู่ที่นั่น นั่นจะเป็นโลกที่แตกต่างอย่างสิ้นเชิง มันจะเป็นโลกเดียวกันนี้ แต่จะมีความแตกต่างระหว่างใหม่และเก่า นั่นคือสวรรค์ และแล้วโลกเดียวกันนั้นก็กลายเป็นนรก ผู้คนเหล่านั้นพูดว่า คนนั้นคนนั้นกลายเป็นชาวสวรรค์ สำหรับชั้นยาสีพวกเขาจะพูดว่า เขาได้หลอมรวมเข้ากับธาตุบราห์มาหรือเขาได้เข้าไปสู่นิพพาน อย่างไรก็ตามไม่มีใครได้ไปนิพพาน ลูกรู้ว่าลูกประจำของรูตราลูกสร้างขึ้นมาได้อย่างไร มีลูกประจำของรูตราด้วยเช่นกัน ลูกประจำที่ถูกสร้างขึ้นในอาณาจักรของวิษณุ เวลานี้เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจความลับของลูกประจำ ลูกถูกร้อยเข้าไปในลูกประจำตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ก่อนอื่นลูกต้องมีศรัทธาว่านี่เป็นการศึกษาของพระเจ้า ท่านคือพ่อสูงสุดและเป็นครูสูงสุดด้วยเช่นกัน ลูกต้องให้ความรู้ที่ลูกมีในสติปัญญาของลูกแก่ผู้อื่น ลูกต้องทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตนเอง ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ พวกเขามีหนังสือพิมพ์รายวันที่ดีพิมพ์ใหม่ทุกเช้า นั่นเป็นสิ่งที่ธรรมดา ที่หนึ่งประเด้นมีคำหลายแสนรูป บางคนก็เข้าใจอย่างดีมากและบางคนก็เข้าใจน้อยกว่า สถานภาพที่จะได้รับในโลกใหม่เป็นไปตามที่ลูกเข้าใจและอธิบายให้แก่ผู้อื่นได้มากมายเพียงใด ต้องอาศัยความสันโดษอย่างมากที่จะไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ พวกเขาแสดงให้เห็นว่าเมื่อใด

ก็ตามที่รามาทิราชเขียนบางสิ่ง เขาจะบอกสาวของเขาให้ออกห่างไป 2 ไมล์ มิฉะนั้นกระแสน้ำเหล่านั้นจะส่งผลกระทบต่อเขา เวลานี้ลูกกำลังจะกลับมาสมบูรณ์พร้อม ทั้งโลกมีสติปัญญาที่มีข้อบกพร่อง ลูกกำลังจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ด้วยการศึกษานี้ นี่เป็นการศึกษาที่สูงส่งเช่นนั้น อย่างไรก็ตามลูกก็ไม่สามารถนั่งลงตามลำดับกันได้ ด้วยการนั่งอยู่ด้านหลังลูกจะสอบตกและล้มเหลวก็ทำให้บรรยากาศเสีย ในความเป็นจริงลูกควรนั่งในชั้นเรียนในลักษณะเช่นนั้นที่ลูกจะไม่สัมผัสกับบุคคลที่นั่งถัดไปจากลูกแม้แต่เล็กน้อย สามารถได้ยินเสียงที่อยู่ไกลออกไปด้วยการใช้ไมโครโฟน พ่อพูดว่า อย่าได้รับฟังหรือศึกษาสิ่งใดของโลกนี้ อย่าได้แม้แต่จะคบพวกเขาเป็นมิตร ลูกควรจะคบมิตรที่ศึกษาอย่างดีเท่านั้น ลูกสาวที่ฉลาดและโยกยุกตมากเป็นสิ่งที่จำเป็นที่สามารถทำงานรับใช้ได้ดีในที่ซึ่งมีพิพัตถ์ ฯลฯ พ่ออธิบายด้วยเช่นกันว่า ละครนั้นลูกกำหนดไว้แล้ว บางครั้งบาบาคิดว่าบางสิ่งในละครควรจะเปลี่ยนแปลง อย่างไรก็ตามไม่สามารถมีการเปลี่ยนแปลงใดๆ ได้ นี่คือการละเล่นที่ลูกกำหนดไว้แล้ว เมื่อได้เห็นสภาพของลูกๆบางคน บาบาก็มีความคิดว่าบางสิ่งควรจะเปลี่ยน พวกเขาจะไปสวรรค์อย่างที่เราเป็นหรือ? แล้วก็มีความคิดที่ว่า ทั้งอาณาจักรเป็นสิ่งที่ต้องการในสวรรค์ จะมีสาวใช้ คนรับใช้ และสัปเหร่อด้วยเช่นกัน ไม่สามารถมีการเปลี่ยนแปลงใดๆในละคร พระเจ้าพูดว่า ละครนั้นลูกกำหนดไว้แล้ว แม้กระทั่งพ่อก็ไม่สามารถเปลี่ยนได้ ไม่มีใครที่สูงไปกว่าพระเจ้า ผู้คนนั้นพูดว่า “มีอะไรที่พระเจ้าทำไม่ได้?” แต่พระเจ้าเองพูดว่า พ่อไม่สามารถทำอะไรได้เลย การละเล่นนั้นลูกกำหนดไว้แล้ว แม้ว่าเมื่อมีอุปสรรคท่านก็ไม่สามารถทำอะไรได้ สิ่งนั้นลูกกำหนดไว้แล้วในละคร พ่อควรจะทำอย่างไร? ลูกสาวมากมายก็เรียกหา ช่วยปกป้องเราจากการถูกปลี่ยนผัดด้วยเถิด! พ่อจะทำอะไรได้? พ่อเพียงแต่พูดว่า เป็นชะตากรรมของละคร นี่เป็นละครที่ลูกกำหนดไว้แล้ว อย่าได้คิดว่าเป็นความประสงค์ของพระเจ้า ถ้าสิ่งนั้นอยู่ในมือของพระเจ้า หากลูกผู้เป็นที่รักเป็นพิเศษต้องออกจากร่างของเขาแล้วบาบาก็จะช่วยชีวิตลูกคนนั้น หลายต่อหลายคนก็มีความสงสัยในลักษณะนี้ พระเจ้ากำลังสอนลูก และดังนั้นหากลูกเป็นลูกของพระเจ้าแล้วพระเจ้าจะไม่ช่วยชีวิตแม้กระทั่งลูกๆของท่านหรือ? พวกเขาพร่ำบ่นอย่างมากในลักษณะนี้ พวกเขาพูดว่า ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาสามารถช่วยชีวิตคนบางคนและสามารถชุบชีวิตบางคนให้ฟื้นขึ้นมาได้เพื่อที่พวกเขาจะลุกขึ้นมาและลงจากกองไฟ แล้วพวกเขาก็จะพูดว่าพระเจ้าได้ส่งบุคคลนั้นกลับมา ความตายนั้นได้นำบุคคลนั้นไป แต่พระเจ้ามีความเมตตาต่อเขา พ่ออธิบายว่า ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามลูกกำหนดไว้แล้วในละครนั้นคือสิ่งที่เกิดขึ้น พ่อเองไม่สามารถทำอะไรได้ สิ่งนี้เรียกว่าชะตากรรมของละคร ลูกรู้เกี่ยวกับละคร พวกเขาจะพูดว่า ไม่ว่าอะไรจะเกิดก็ต้องเกิด แล้วเหตุใดเราจึงต้องกังวล? ท่านทำให้ลูกเป็นอิสระจากความกังวล ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในแต่ละวินาที ลูกควรเข้าใจว่านั่นเป็นละคร ดวงวิญญาณละร่างของเขาและไปเล่นบทบาทอื่น ลูกจะสามารถเปลี่ยนบทบาทที่คงอยู่ตลอดไปได้อย่างไร? ถึงแม้ว่าสภาพของลูกอาจจะอ่อนแอเล็กน้อยและลูกมีความคิดบางอย่างเกี่ยวกับบางสิ่ง ไม่สามารถทำอะไรได้เกี่ยวกับชะตากรรม ไม่ว่าผู้คนจะพูดอะไร เรามีหน้าที่สำคัญของละครในสติปัญญาของเรา เราต้องเล่นบทบาทของเรา ไม่มีสิ่งใดที่ต้องกังวล ในขณะที่สภาพของลูกยังคงอ่อนแอจะมีคลื่นเหล่านี้บางอย่าง ในเวลานี้ลูกทั้งหมดกำลังศึกษาเล่าเรียน ลูกทั้งหมดคือผู้ที่มีร่างกาย พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ปราศจากร่าง พ่อกำลังสอนลูกผู้มีร่างกายทั้งหมด พ่ออธิบายแก่ลูกๆ แต่บางครั้งแม้แต่พอบราห์มานี้ก็นั่งลงเพื่ออธิบายแก่ลูกบทบาทของพ่อนั้นและบทบาทของประชาบิดาบรรพมานั้นน่าอัศจรรย์มาก พ่อนี้ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้และพูดกับลูก นี่คือการรู้ที่น่าอัศจรรย์เช่นนั้น! ลูกต้องใช้สติปัญญาของลูกอย่างมากมาย บาบาไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ในตอนเช้า ลูกต้องกลายเป็นเช่นนั้นเหมือนกับครูของลูกด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามมีความแตกต่างอย่างแน่นอน ครูจะไม่มีวันให้คะแนน 100% แก่นักเรียน ครูจะให้คะแนนน้อยกว่าเล็กน้อยเสมอ ท่านสูงสุดเหนือสิ่งใดและเราคือผู้ที่มีร่างกาย แล้วเราจะกลายเป็นเหมือนบาบา 100% ได้อย่างไร? เหล่านี้เป็นประเด็นที่ลึกล้ำมาก บางคนได้ยินประเด็นเหล่านี้และซึมซับและพวกเขาประสบกับความสุข ในขณะที่ผู้อื่นพูดว่า บาบาส่งเสียงเดียวกันเสมอ เป็นเพียงการพูดซ้ำตลอดเวลา เมื่อลูกใหม่ๆมาพ่อก็จะต้องยกประเด็นแรกขึ้นมาพูด บางครั้งแม้กระทั่งมีบางประเด็นที่ใหม่ปรากฏออกมาเพื่ออธิบายให้แก่ผู้อื่นถึงอย่างไรก็ตามลูกต้องช่วยเหลือพ่อ มีการตีพิมพ์นิตยสาร สิ่งเดียวกันมีการเขียนไว้ในวงจรก่อนหน้านี้ หากลูกจะพิมพ์หนังสือพิมพ์ลูกก็ต้องให้ความใส่ใจเป็นอย่างมากที่จะไม่มีการเขียนสิ่งใดที่จะทำให้ผู้คนนั้นไม่พอใจเมื่อพวกเขาอ่าน ลูกอ่านนิตยสาร หากมีบางสิ่งไม่มั่นคงก็จะกล่าวได้ว่า ยังไม่มีใครกลับมาเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อม ต้องใช้เวลาที่จะกลับมาเต็ม 16 องศาอย่างถูกต้อง เวลานี้ต้องทำงานรับใช้มากมาย ต้องสร้างปวงประชามากมาย พ่อได้อธิบายด้วยเช่นกันด้วยว่า มิฉะนั้นหลายประเภท เมื่อใครบางคนกลายเป็นเครื่องมือและจัดการให้คนอื่นๆมากมายได้รับความรู้ เขาก็จะได้รับผลของสิ่งนั้น เวลานี้โลกเก่าจะจบสิ้น ที่นี้มีความสุขชั่วคราว ทุกคนมีความเจ็บป่วย ฯลฯ บาบานั้นมีประสบการณ์ในทุกสิ่ง พ่อยังอธิบายเกี่ยวกับสิ่งต่างๆของโลกด้วยเช่นกัน บาบาส่งเสียงเดียวกันในหนังสือพิมพ์และนิตยสารเพื่อที่ผู้คนจะคิดว่าบราห์มาภุมาริได้เขียนสิ่งนี้ไว้อย่างถูกต้องแม่นยำอย่างแท้จริง สงครามนี้ก็เคยเกิดขึ้นเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว

เหมือนเดิมทุกประการด้วยเช่นกัน อย่างไร? มาและความเข้าใจกับสิ่งนี้ ชื่อของลูกจะได้รับการประกาศเกียรติคุณและผู้คนจะมีความสุขเมื่อพวกเขาได้ยินสิ่งนี้ นี่คือนางสิ่งที่ยิ่งใหญ่! อย่างไรก็ตามก่อนอื่นสิ่งนี้ต้องนั่งอยู่ในสติปัญญาของใครบางคน ผู้ที่เขียนสิ่งนี้ก็ต้องอธิบายให้ผู้อื่นด้วยเช่นกัน ผู้ที่ไม่รู้ว่าจะอธิบายอย่างไรก็จะไม่เขียนแม้แต่สิ่งนี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. รับฟังและศึกษาสิ่งที่พ่อผู้เดียวบอกและสอนลูกเท่านั้น ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาหรือรับฟังสิ่งอื่นใด ะมัดระวังอย่างมากกับมิตรที่ลูกคบ นั่งในสันโดษในตอนเช้าตรู่และไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้

2. ชะตากรรมของละครถูกกำหนดไว้แล้ว ดังนั้นอยู่อย่างไรก็พลอย่างสม่ำเสมอ อย่าได้มีความสงสัยใดเกี่ยวกับสิ่งใด ไม่ว่าผู้คนจะพูดอะไร ลูกควรจะอยู่อย่างไม่สั่นคลอนกับละคร

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นผู้มีอำนาจในการใช้พลังทั้งหมดของลูกในเวลาที่ถูกต้องในฐานะผู้เป็นนายที่ทรงพลังอำนาจ พลังทั้งหมดที่ลูกได้รับจากพ่อผู้ทรงพลังอำนาจจะร่วมมือกับลูกตามสถานการณ์ เวลา และในรูปแบบที่ลูกต้องการจะใช้ ลูกสามารถดูดซับพลังหรือพรเหล่านี้จากพระเจ้าในรูปแบบที่ลูกต้องการ หนึ่งนาที่สัมผัสกับพลังเหล่านี้ในรูปของความเยือกเย็น ในนาที่ถัดไปสัมผัสกับพลังเหล่านี้ในรูปของการเผาไหม้บางสิ่ง เพียงแค่มีอำนาจในการใช้สิ่งเหล่านี้ในเวลาที่ถูกต้อง พลังทั้งหมดนี้เป็นผู้รับใช้ของลูกผู้เป็นนายที่ทรงพลังอำนาจ

คติพจน์: คติพจน์: เมื่อลูกมีความกล้าหาญที่จะพยายามกับตัวลูกเองและเพื่องานในการเปลี่ยนแปลงโลก ความสำเร็จได้รับประกัน

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน พ่อคือผู้เดียวผู้ที่ให้ทานชีวิตแก่ลูก ท่านให้ความรู้เช่นนั้นแก่ลูกที่ลูกได้รับการให้ทานแห่งชีวิต จดจำพ่อผู้ที่ให้ทานชีวิตแก่ลูกด้วยความรักเช่นนั้น
- คำถาม:** บนพื้นฐานใดที่คลังสมบัติที่มีค่าทั้งหมดของลูกจะอยู่อย่างเต็มเปี่ยมถึง 21 ชาตเกิด?
- คำตอบ:** ความรู้ที่ลูกๆได้รับในยุคนบรรจบพบกันเป็นแหล่งแห่งรายได้ของลูก บนพื้นฐานของการศึกษานี้ คลังสมบัติที่มีค่าทั้งหมดของลูกจะกลับมาเต็มเปี่ยม ด้วยการศึกษาที่ลูกได้รับความสุขเป็นเวลา 21 ชาตเกิด ซึ่งลูกจะไม่มีเวลาปรารถนาที่จะได้รับสิ่งใด บาบาก็ให้ทานของความรู้เช่นนั้นแก่ลูกที่ลูกดวงวิญญาณจะกลับมายิ่งใหญ่จากไม่มีอะไรเลย

โอม ชานติ พระเจ้าพูด ลูกๆซาลีแกรมเข้าใจว่าชีพบาบามาเพื่อสอนลูก ลูกๆรู้ว่า ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่รู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก ลูกๆไม่ได้พบสิ่งใดใหม่ในเวลานี้ เวลานี้ลูกได้เข้าใจทุกสิ่ง มนุษย์ได้หลงลืมทุกสิ่ง แทนที่จะเป็นผู้เดียวที่สอนพวกเขา พวกเขาได้ใส่ชื่อของผู้ที่ได้รับอันดับหนึ่งในการศึกษาเข้าไป ขณะที่ศึกษาเล่าเรียน ลูกต้องพิสูจน์ประเด็นนี้ เป็นเรื่องของคัมภีร์ของบาร์ดเท่านั้น ไม่ใช่คัมภีร์ของศาสนาอื่น ได้ทำความผิดพลาดในคัมภีร์ของบาร์ด ไม่มีใครนอกจากลูกสามารถพิสูจน์สิ่งเหล่านี้ได้ ลูกๆรู้ว่านี่คือละครที่ลูกกำหนดไว้แล้วที่คงอยู่ตลอดไปและสิ่งนี้จะซ้ำรอยอีกครั้งหนึ่ง ลูกกำลังเพียรพยายามเพื่อเปลี่ยนแปลงมนุษย์ เมื่อมนุษย์ได้รับการเปลี่ยนแปลง โลกเองก็ได้รับการเปลี่ยนแปลงด้วยเช่นกัน ยุคทองนั้นเป็นโลกใหม่ที่เปลี่ยนแปลงแล้ว ในขณะที่ยุคเหล็กเป็นโลกเก่าที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ลูกๆเข้าใจสิ่งนี้อย่างดีมากและลูกก็ซึมซับสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน และสามารถที่จะอธิบายสิ่งนี้ให้แก่ผู้อื่น ต้องทำให้สิ่งนี้ละเอียดอ่อนอย่างมาก บาบออธิบายสิ่งนี้แก่ลูกด้วยการทำให้สิ่งนี้ละเอียดอ่อนอย่างมาก ท่านเปลี่ยนแปลงลูก พ่อพูดว่า เมื่อลูกได้เปลี่ยนแปลงตนเอง ไม่มีความจำเป็นใดสำหรับพ่อที่จะเปลี่ยนแปลงลูก ลูกได้กลายเป็นผู้ที่ไร้อารยะ (ไม่มีการเปลี่ยนแปลง) และเวลานี้ลูกต้องกลับมามีอารยะ (เปลี่ยนแปลงแล้ว) นั่นคือเป็นเทพ สิ่งนั้นจะอยู่ในยุคทองเท่านั้น พวกเขาทั้งหมดเปลี่ยนแปลงแล้ว และผู้ที่ไม่เปลี่ยนแปลงในเวลานี้จะกราบไหวบูชาพวกเขา สิ่งนี้ไม่เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของใครว่าเหตุใดพวกเขาจึงเรียกบุคคลเหล่านั้นว่าเป็นผู้ที่เปลี่ยนแปลงแล้ว ในเมื่อทุกคนเป็นมนุษย์ ผู้ที่มีอารยะที่เปลี่ยนแปลงแล้ว เวลานี้เป็นผู้ที่ไม่เปลี่ยนแปลง มีอารยะและไร้อารยะ อย่างไรก็ตามอารยสมาจ(สังคมหนึ่ง)เป็นลัทธิหรือนิกาย สามารถเข้าใจสิ่งทั้งหมดนี้ได้อย่างชัดเจนมากจากภาพต้นไม้ นี่คือนต้นไม้มนุษย์และระยะเวลาคือ 5,000 ปี นี่เรียกว่าต้นกัลปะ อย่างไรก็ตาม ต้นไม้ไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของผู้คนเมื่อลูกพูดถึงต้นกัลปะ ได้มีการอธิบายถึงสิ่งนี้แก่ลูกในรูปของต้นไม้ ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าระยะเวลาของวงจรมันหลายแสนปี พ่อพูดว่าเป็นเวลา 5,000 ปี บางคนพูดว่าระยะเวลาเป็นช่วงเวลาหนึ่ง และคนอื่นพูดว่าเป็นช่วงระยะเวลาอื่น ไม่สามารถมีใครอธิบายได้อย่างชัดเจน พวกเขาโต้แย้งกันเองเกี่ยวกับคัมภีร์เป็นอย่างมาก นี่คือการสนทนาพูดคุย(ชิต-แซท)ของลูก ลูกมีสัมมนาด้วยเช่นกัน นั่นก็เรียกว่าเป็นชิตแซท ลูกมีส่วนของคำถามคำตอบเพื่อที่จะเข้าใจอย่างชัดเจน ลูกดึงหัวข้อออกมาจากสิ่งที่บาบบอกลูก แล้วก็ถ่ายทอดสิ่งนั้นให้กับผู้อื่น ลูกสามารถไปและรับฟังสิ่งที่บุคคลอื่นถ่ายทอดด้วยเช่นกัน แล้วลูกควรกลับมาและบอกผู้คนที่เห็นว่าพวกเขาโต้แย้งกันเองอย่างไร ก่อนอื่นลูกต้องอธิบายว่า พระเจ้าของกิตะคือใคร ด้วยการลืมนะเจ้าผู้เป็นพ่อ บัญชีของพวกเขาก็สูญเสียไปทั้งหมด ลูกๆ มีความรักต่อพ่อ ลูกจดจำบาบา บาบาคือผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ให้ทานแห่งชีวิตแก่ลูก ท่านให้ทานความรู้เช่นนั้นที่ลูกจะกลับมายิ่งใหญ่จากไม่มีอะไรเลย ดังนั้นลูกควรมีความรักต่อพ่อ บาบากำลังบอกสิ่งใหม่เช่นนั้นแก่พวกเรา เราจดจำคุณลักษณะอย่างมากมายและเขาก็ยังไม่ได้ให้สิ่งใดแก่พวกเรา ผู้คนจดจำนารายณ์ด้วยเช่นกัน มีสิ่งใดเกิดขึ้นด้วยการจดจำนารายณ์หรือไม่? เรายังคงอยู่อย่างยากจนข้นแค้น เหล่าเทพนั้นเคยมั่งคั่งอย่างมาก เวลานี้ทุกสิ่งได้กลายเป็นของปลอม สิ่งต่างๆซึ่งไม่มีค่าใดๆเวลานี้กลับมามีค่า ที่นั่นไม่มีเรื่องของราคาของเมล็ดข้าว ฯลฯ ใดๆ พวกเขาทั้งหมดมีทรัพย์สินสมบัติของตนเอง ไม่มีสิ่งใดที่พวกเขาไม่ได้ในสิ่งที่พวกเขาปรารถนาจะได้ บาบาสอนว่า พ่อทำให้คลังสมบัติที่มีค่าของลูกเต็มเปี่ยม พ่อให้ความรู้เช่นนั้นแก่ลูกที่คลังสมบัติที่มีค่าของลูกจะกลับมาเต็มเปี่ยม สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่า ความรู้คือแหล่งแห่งรายได้ ความรู้คือทุกสิ่ง ลูกกลับมาสูงส่งอย่างมากด้วยการศึกษา มีคลังสมบัติที่มีค่าของการศึกษาเล่าเรียน ที่นั่นครูเหล่านั้นสอนลูกและลูกได้รับความสุขชั่วคราวจากการศึกษานั้น ด้วยการศึกษาที่ ลูกได้รับความสุขเป็นเวลา 21 ชาตเกิด ลูกๆควรมีความสุขเป็นอย่างมาก ใช้เวลาที่จะเข้าใจสิ่งนี้ ไม่มีใครที่จะสามารถเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว เพียงกำมือเดียวจากหลายๆล้านที่ปรากฏตัวขึ้นมา เป็นเวลาครึ่งวงจรที่มนุษย์ทั้งหมดได้ทำให้งั้นและกันตกต่ำลงมาเรื่อยๆ

เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นทำให้ลูกได้ขึ้นไป แทนที่จะใช้ชื่อของผู้เดียวที่สอนการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก พวกเขากลับใส่ชื่อของผู้ที่กำลังศึกษาเล่าเรียนเข้าไป โลกไม่รู้ถึงสิ่งเหล่านี้ พวกเขาพูดว่า พระเจ้าพูด ท่านสอนพวกเราแล้วก็จากไป แล้วก็ไม่มีคัมภีร์ใดเลยที่เหลืออยู่เป็นของท่าน ในยุคทองไม่มีคัมภีร์ใดๆ คัมภีร์เหล่านั้นทั้งหมดเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ต้นไม้ต้นใหญ่โตอย่างยิ่ง หากกิ่งก้านนั้นไม่ถ่วงเหล่านี้ของต้นไม้ไม่ได้คงอยู่ ก็จะไม่มีร่องรอยของต้นไม้เหลืออยู่เลย ต้องมีการซึมซับประเด็นเหล่านี้ทั้งหมด ลูกซึมซับสิ่งต่างๆเหล่านี้ ผู้เดียวผู้สอนลูก สอนลูกและแล้วก็หายตัวไป ผู้ที่ศึกษาแล้วก็ไปและกลายเป็นนายของโลก เหล่านี้เป็นสิ่งที่ใหม่มาก ไม่มีแม้แต่สิ่งเดียวที่ขึ้นอยู่กับสติปัญญาของใคร ลูกๆนักเรียนทั้งหมดตามลำดับกันไป บางคนสอบผ่านและคนอื่นสอบตก นี่คือการสอบที่ไม่มีขีดจำกัดที่สำคัญ ลูกรู้ว่าหากลูกศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีในเวลานี้แล้วลูกก็จะศึกษาเล่าเรียนอย่างดีมากทุกวงจร เพียงผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีเท่านั้นที่ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ทุกคนจะกลับไปตามลำดับ ทั้งชั้นเรียนจะถูกโยกย้าย พวกเขาไปและนั่งที่นั่นตามลำดับกัน ลูกดวงวิญญาณมีความรู้ชั้นสูง การที่ดีและไม่ดีอยู่ในดวงวิญญาณ ร่างกายเป็นเพียงดินเหนียว ดวงวิญญาณไม่สามารถมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ ลูกเข้าใจว่าใครที่สาโตประมาณ 100% และใครตาโมประมาณ 100% ก่อนอื่นใดลูกต้องยกระดับคนจน พวกเขาจะมาก่อน เมื่อสาวกพิเศษที่ดีมากของกูรูมา สติปัญญาของพวกเขาก็จะเปิดขึ้น พวกเขาจะพูดว่า ไปไม่ของพวกเราเองในเวลานี้กำลังจากพวกเราไป ผู้ที่เป็นของที่นี่จะปรากฏขึ้นมาอีกครั้ง พ่อมาและเริ่มปลูกต้นไม้ใหม่ ผู้ที่เคยเปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่นทั้งหมดจะกลับมา พวกเขาจะยังคงกลับมาสู่บาร์ตของเขาเอง พวกเขาเคยเป็นชาวบาร์ต ผู้ที่เป็นของกิ่งก้านของเราทั้งหมดก็จะกลับมา เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะเข้าใจทุกสิ่งต่อไปเรื่อยๆ เวลานี้ทุกคนตื่นตกใจกับผู้คนในต่างประเทศ เมื่อใดก็ตามที่มีผู้คนจากต่างประเทศเข้ามา คนอื่นก็จะเฝ้าแต่ขับไล่พวกเขาออกไป ผู้คนคิดว่า พวกเขาได้กลายเป็นผู้ที่มั่งคั่งอย่างมากและผู้คนที่นี่กลายเป็นผู้ที่ยากจน ในเวลาสุดท้าย ทุกคนต้องกลับไปสู่ศาสนาของเขาเอง ในที่สุดแล้ว ทุกคนจะวิ่งไปยังบ้านของตนเอง เมื่อใครบางคนตายในต่างประเทศ เขาก็จะถูกนำกลับมายังบาร์ต เพราะบาร์ตเป็นดินแดนที่บริสุทธิ์ชั้นหนึ่ง เคยมีโลกใหม่ในบาร์ต ในเวลานี้โลกนี้ไม่สามารถเรียกว่าเป็นโลกที่ปราศจากกิเลส นี่คือนโลกที่มีกิเลส เหตุนี้เอง ผู้คนจึงเรียกหา โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! มาและทำให้พวกเราบริสุทธิ์! แม้ว่ามันจะเป็นโลกเดียวกัน ก็ยังไม่มีแม้แต่คนเดียวที่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์มีชีวิตอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน นั่นคือ ธาตุบราห์มาที่ยิ่งใหญ่ ดวงวิญญาณทั้งหมดจะกลับมาบริสุทธิ์และกลับไปที่นี่ แล้วพวกเขาก็จะลงมาเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขามาตามลำดับกันไป นี่คือการฐานของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป จากนั้นสามกึ่งก็ปรากฏขึ้น นี่คือนศาสนาเทพ นี่ไม่ใช่กึ่ง ก่อนอื่นมีรากฐานนี้ และแล้วก็มีสามกึ่งปรากฏขึ้น ศาสนาคือศาสนาหลัก ศาสนาที่ดีที่สุดนั้นคือนศาสนาพราหมณ์ที่ได้รับการยกย่องมากมาย ลูกกลายเป็นเช่นเพชรที่นี่ พ่อกำลังสอนลูกที่นี่และดังนั้นลูกจึงยิ่งใหญ่! ลูกพราหมณ์เต็มไปด้วยความรู้มากกว่าเหล่าเทพ นี่เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์! ความรู้ที่เราได้รับจะไปกับเรา และแล้วเราจะลืมความรู้ที่นั่น ลูกรู้สิ่งที่ลูกเคยศึกษามาก่อนและสิ่งที่ลูกกำลังศึกษาในเวลานี้ ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนเพื่อเป็นข้าราชการอินเดียกำลังศึกษาอะไร? และพวกเขาจะศึกษาอะไรต่อมา? มีความแตกต่าง! เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะได้ยินประเด็นใหม่ๆมากมาย บาบาสจะไม่บอกลูกในเวลานี้ บทบาทเป็นไปสำหรับลูกที่จะฟังในภายหลัง สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่า ลูกจะซึมซับความรู้ของบาบา ก่อนเวลาที่บทบาทของความรู้จะจบสิ้น และแล้วบทบาทของเราจะเริ่มต้นในสวรรค์ บทบาทของชีพบาบาจะจบสิ้นลง สติปัญญาของลูกจะต้องซึมซับสิ่งนี้อย่างดีมาก เฝ้าแต่ไตร่ตรองสิ่งนี้ เฝ้าแต่จดจำพ่อ หากลูกไม่มีการจดจำระลึกถึง ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่ต่ำ ด้วยการจดจำพ่อ สำนักของร่างกายจะจบสิ้น ชันยาสี่องค์ก็ฝึกฝนสภาพนี้ด้วยเช่นกันและจากร่างของพวกเขามาในสภาพนี้ อย่างไรก็ตาม หนทางของพวกเขาก็แยกออกไป เหตุนี้เองพวกเขาก็ต้องมาเกิดอีกครั้ง สาวกของพวกเขาคิดว่า เขาได้หลอมรวมเข้ากับธาตุบราห์มาและเขาไม่สามารถกลับมาที่นี่ได้ พ่ออธิบายว่า ไม่สามารถมีใครกลับบ้านได้ ในเวลาสุดท้ายเมื่อนักแสดงทั้งหมดมาอยู่บนเวที แล้วทุกคนก็จะกลับบ้าน นั่นเป็นการแสดงที่สูญสลายที่มีขีดจำกัด ในขณะที่นี่คือการแสดงที่ไม่สูญสลายที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกสามารถอธิบายสิ่งนี้เป็นอย่างดี ละครันเคลื่อนไปเรื่อยๆเหมือนกับตัวไร ผู้คนเหล่านั้นสร้างละครเล็กๆ พวกเขาได้ทำภาพยนตร์ที่ไม่จริง ในภาพยนตร์มีสิ่งที่ดีบางอย่าง เช่น พวกเขาได้แสดงให้เห็นการอวดตารของวิษณุ ไม่ใช่ว่าใครบางคนจะลงมาจากเบื้องบน ลักษมีและนารายณ์มาเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขามา แต่ไม่มีใครอวดตารลงมาจากเบื้องบน เวลานี้ พ่อกำลังสอนลูกๆ และแล้วลูกก็จะสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ ก่อนหน้านั้น ลูกเคยมีสติปัญญาที่ตกต่ำด้วยเช่นกัน เมื่อพ่ออธิบายให้กับลูก หน้าผากของลูกก็เปิดขึ้น ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกได้ฟังมาเป็นระยะเวลาที่ยาวนานมันไม่มีประโยชน์ใดๆเลย ลูกเฝ้าแต่ตกลงมาเรื่อยๆมากยิ่งขึ้น เหตุนี้เองลูกจึงทำให้ทุกคนเขียนลงไป เมื่อพวกเขาได้ให้สิ่งที่เขาเขียนแก่ลูก ลูกก็สามารถเข้าใจได้ว่ามีบางสิ่งนี้อยู่สติปัญญาของพวกเขามา เมื่อผู้คนมาจากภายนอก ลูกขอให้พวกเขากرอกแบบฟอร์ม แล้วลูกสามารถบอกได้ว่า พวกเขาเป็นของสกุลของลูกหรือไม่ สิ่งหลักคือการรู้จักพ่อ พวกเขาคควรจะเข้าใจว่าพ่อสอนพวกเราในทุกวงจรอย่างแท้จริง ลูกต้องถามพวกเขาว่าพวกเขาได้อยู่อย่างบริสุทธิ์มานานแค่ไหน พวกเขาไม่ได้เปลี่ยนแปลงได้เร็วนัก มายานี้

คว้าวพวกเขาไว้แล้วแล้วเล่า เธอคิดว่า เมื่อใครบางคนอ่อนแอแล้วเธอจะกลืนคนนั้น มายากลืนแม้กระทั่งมหาระตีบางคน ตัวอย่างต่างๆในคัมภีร์มาจากเวลานี้ ในวัดเช่นกันพวกเขาได้แสดงให้เห็นมหาระตี(คนชั่ว) คนขี้เมา และกองทัพเท่า ฯลฯ เวลาที่คุณสามารถที่จะเห็นอนุสรณ์ของตนเอง เมื่อลูกกลายเป็นสิ่งนั้น ความเลื่อมใสศรัทธาจะจบสิ้น ลูกไม่สามารถก้มลงให้กับใครได้ ถามพวกเขาว่า พวกเขาไปที่ไหน? บอกชีวิตประวัติของพวกเขาแก่ฉัน! บาบทำให้ลูกๆเต็มไปด้วยความรู้ เหตุนี้เองคุณสามารถถามคำถามเหล่านี้กับพวกเขา และดังนั้นลูกควรมีความซาบซึ้งนั้น เพียงแต่เท่านั้นที่สอบผ่านด้วยเกียรตินิยม นี่คือการสอบที่สำคัญมาก ลูกต้องตรวจสอบตนเองว่า ฉันดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์หรือไม่? แบทเตอร์จะได้รับการชำระเมื่อลูกมีโยคะเท่านั้น หากลูกมีโยคะกับพ่อลูกจะกลับมาสาโตประธาน ดวงวิญญาณที่ตาโมประธานไม่สามารถกลับบ้านได้ นี่เป็นละครด้วยเช่นกัน ไม่มีสิ่งใดที่นั่นซึ่งเป็นเหตุของความทุกข์ แม้กระทั่งว้าวที่นั่นก็มีความสวยงามมาก พวกเขาได้แสดงให้เห็นว้าวที่สวยงามอย่างยิ่งพร้อมกับกฤษณะ เฟอริเนเจอร์ของบุคคลสำคัญนั้นก็สวยงามด้วยเช่นกัน ว้าวให้น้ำนมมากมาย เหตุนี้เองจึงมีแม่น้ำของน้ำนมไหลริน แม่น้ำนั้นไม่ได้ไหลรินที่นี่ เวลานี้ลูกได้กลับมาเต็มไปด้วยความรู้ ลูกพิจารณาว่าโลกนี้ตกต่ำ ชะยะทั้งหมดของโลกนี้กำลังจะถูกสังเวย เมื่อชะยะทั้งหมดถูกจัดออกไปแล้วทุกคนจะกลับมาสะอาดและบริสุทธิ์ เรากำลังจะไปยังอาณาจักรของเรา ซึ่งเรียกว่าสวรรค์ ทันทันทีที่ลูกได้ยินชื่อนี้ลูกก็ได้รับความสุข อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณรู้ คุณธรรม และการจรรโลงระลึกถึง:

1. ในการที่จะเปลี่ยนแปลงโลกเก่าที่ไม่ได้รับการเปลี่ยนแปลงนี้ จงเปลี่ยนแปลงตนเอง ทำให้สติปัญญาของคุณละเอียดอ่อนด้วยการจรรโลงระลึกถึงพ่อ

2. มีการสนทนาจากใจถึงใจในบรรดาลูก อย่าได้มีการโต้แย้งใดๆ ให้ทานความรู้และทำให้คลังสมบัติที่มีค่าของทุกคนเต็มเปี่ยม

พร: ขอให้ลูกมีสติปัญญาที่ไม่มีขีดจำกัด และในขณะที่ลูกนั่งอยู่บนที่นั่งของความเคารพตนเอง จงทำให้พลังทั้งหมดของคุณทำงานตามคำสั่งของคุณ ด้วยสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดของคุณ จงใช้ผู้รับใช้ของคุณในรูปของทุกพลังทั้งหมดของคุณในงานในเวลาที่คุณต้อง อยู่อย่างซาบซึ้งกับสมญาที่คุณได้รับจากพระเจ้าโดยตรง นั่งอยู่บนที่นั่งของความเคารพตนเองของคุณและลูกจะมีประสบการณ์ว่าพลังทั้งหมดของคุณพร้อมที่จะรับใช้เสมอ พวกเขาจะรอคำสั่งของคุณ ดังนั้นจงใช้พรและมรดกของคุณ เป็นนาย เป็นโยกยุคต์ และให้ผู้รับใช้ของคุณทำงานรับใช้ในลักษณะยุคติยุคต์ และลูกจะอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ ลูกจะไม่ต้องร้องขออะไรซ้ำแล้วซ้ำอีก

คติพจน์: ก่อนที่จะทำงานใดก็ตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งทำให้สำนึกนี้ปรากฏออกมา: "ความสำเร็จคือสิทธิโดยกำเนิดของนั้นผู้เป็นดวงวิญญาณบราห์มินที่สูงส่ง"

*** โอม ขานติ ***

เวลานี้ จงให้ทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดปรากฏออกมา

และสร้างบรรยากาศของความเพียรพยายามทางจิต (ศาสนา)

วันนี้ บัพดาตา มหาสมุทรแห่งความรักกำลังพบปะกับลูกๆ ที่น่ารักที่สุดของท่าน วันนี้เป็นวันพิเศษแห่งความรัก จากเวลาอมฤต ลูกๆ ในทุกหนแห่งได้เคลื่อนไปด้วยคลื่นแห่งความรัก ความรักในหัวใจของลูกแต่ละคนได้มาถึงพ่อผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจ เพื่อเป็นการตอบแทนความรักของลูกๆ บัพดาตาจึงให้พรกับลูกๆ ทุกคนด้วยความรักและพลัง บัพดาตาเรียกวันนี้ว่าวันพิเศษของการเปลี่ยนแปลงในการสร้างykkā ในวันนี้พ่อบราห์มากลายเป็นกระดุกสนหลังที่แผ่ตัว เพื่อที่จะเปิดเผยลูกๆ ของท่านในรูปแบบที่มีตัวตนบนเวทีโลก ด้วยเหตุนี้วันนี้จึงเรียกว่าเป็นวันที่ลูกๆ ได้รับการเปิดเผยด้วยเช่นกัน เรียกว่าเป็นวันแห่งพลัง เรียกว่าเป็นวันที่ให้พลังใจ พ่อบราห์มาเป็นแรงบันดาลใจให้งานสำเร็จลุล่วงด้วยวิธีที่แผ่ตัวท่านไม่ได้แยกจากลูก แต่ท่านอยู่กับลูก ท่านแค่ทำให้มันเกิดขึ้นในทางที่แผ่ตัว วันอะแนคนี้เป็นวันแห่งการเร่งความเร็วในงานของลูกๆ แม้กระทั่งเวลานี้ท่านให้รัชมัณเฑียรแห่งการปกป้องและทำหน้าที่ในการหล่อเลี้ยงลูกๆ ทุกคน เช่นเดียวกับที่แม่เป็นรัชมัณเฑียรแห่งการปกป้องสำหรับลูกๆ ของเธอ ดังนั้นเช่นกันตั้งแต่เวลาอมฤต แม่บราห์มาก็ดูแลลูกๆ ทั้งหมดในทุกหนแห่งเช่นกัน นั่นคือลูกๆ ที่เป็นเครื่องมือในรูปแบบที่มีตัวตน แต่แม่บราห์มาในฐานะที่เป็นผู้ประทานโชคได้เห็นโชคของลูกทุกคนและให้การหล่อเลี้ยงลูกด้วยพลัง ความมกกล้าหาญ ความจริงใจและความกระตือรือร้นเป็นพิเศษ ถึงอย่างไรพ่อเชื่อว่าก็อยู่กับลูกอยู่แล้ว แต่บราห์มามีบทบาทพิเศษในการหล่อเลี้ยงลูก

วันนี้ เพื่อเป็นการตอบแทนความรักที่ลูกๆ มีเป็นพิเศษ บราห์มาผู้ประทานโชคในฐานะที่เป็นบันดาร์ของคลังสมบัติที่มีค่าของพรกำลังแจกจ่ายพรทั้งหมด มากเท่าที่ลูกมีการเฉลิมฉลองการพบปะโดยผ่านสภาพที่อะแนคของลูก ลูกก็สามารถได้รับพรใดก็ตามที่ลูกต้องการได้อย่างง่ายดายตามนั้น นี่เป็นคลังสมบัติแห่งพรที่เปิดอยู่ วันนี้เป็นวันที่สูงส่งซึ่งลูกสามารถรับพรได้มากเท่าที่ลูกต้องการ ลูกสามารถรับของขวัญแห่งพรเป็นการตอบแทนความรักของลูกได้อย่างง่ายดาย ลูกไม่จำเป็นต้องพยายามที่จะได้รับของขวัญ ลูกได้รับการบรรลุผลทั้งหมดได้อย่างง่ายดาย ลูกไม่จำเป็นต้องขอของขวัญ ลูกจะได้ของขวัญโดยอัตโนมัติ การได้รับพรเพื่อเป็นการตอบแทนความพยายามของลูกนั้นก็เป็นอย่างยิ่งอีกเรื่องหนึ่ง อย่างไรก็ตามวันนี้แม่บราห์มาได้ให้สิ่งนี้แก่ลูกเพื่อเป็นการตอบแทนสำหรับความรักของลูกเป็นพิเศษ ลูกแต่ละคนสัมผัสว่าตนเองได้รับพรทั้งหมดอย่างง่ายดายในวันนี้หรือไม่? แม้กระทั่งเวลานี้เพื่อเป็นการตอบแทนความรักที่แท้จริงในหัวใจของลูก ลูกก็ยังสามารถได้รับพรทั้งหมดได้ วิธีที่จะได้รับพรคือการมีความรักในหัวใจของลูก ความรักในหัวใจของลูกคือสมบัติที่มีค่าซึ่งลูกสามารถได้รับพรอันไม่สูญสลายทั้งหมดที่ลูกต้องการจากบัพดาตา ลูกๆ ทุกคนมีสมบัติของความรักนี้หรือไม่? ลูกมาที่นี่เพราะลูกมีสมบัติที่มีค่าแห่งความรัก ความรักดึงดูดลูกมาที่นี่ มันง่ายดายที่จะมีความรัก ไม่มีลูกคนไหนที่ต้องลำบากตรากตรำในความพยายาม เพราะว่าลูกทุกคนประสบกับความรัก ความรักของลูกเคยถูกแบ่งปันให้กับผู้คนมากมาย และเวลานี้ได้เชื่อมโยงกับผู้เดียวเท่านั้น ก่อนหน้านี้อีกมีความสัมพันธ์ต่างๆ มากมาย แต่เวลานี้ลูกมีทุกความสัมพันธ์กับผู้เดียว ดังนั้นความรักทั้งหมดของลูกจึงเป็นสิ่งที่ง่ายดายสำหรับเพียงผู้เดียว ด้วยเหตุนี้ลูกแต่ละคนจึงพูดว่า “บาบาของฉัน” ดังนั้นจึงมีความรักต่อใคร? ต่อฉันผู้เป็นพ่อ ลูกทุกคนพูดว่า “บาบาของฉัน” ใช่ไหม? หรือจะเป็นบาบาที่เป็นของดาดี้? บาบาที่เป็นของมหาระดีหรือไม่? บาบาเป็นของทุกคนใช่ไหม? แล้ววันนี้ก็ครั้งแล้วที่ลูกๆ ทุกคนพูดออกมาจากหัวใจว่า “บาบาของฉัน บาบาของฉัน” ทุกคนพูดว่า “บาบาของฉัน บาบาของฉัน” และมีการสนทนาจากใจถึงใจ ลูกทุกคนทำอะไรทั้งวัน? ลูกมอบดอกไม้แห่งความรักให้กับบาบา บัพดาตาได้รับดอกไม้แห่งความรักที่สวยงามที่สุด ความรักที่ลูกทุกคนมีนั้นดีมาก เวลานี้พ่อพูดว่า: ขอให้รูปของความรักของลูกเกิดขึ้นในทางปฏิบัติ นี่คือการหมายของการกลับมาทัดเทียม ลูกทุกคนมีเป้าหมายของการกลับมาทัดเทียม เวลานี้ให้ลูกสมบัติของสิ่งนั้นมองเห็นได้ในทางปฏิบัติ ไม่ว่าลูกคนไหนก็ตามที่ผู้คนได้พบ เห็น หรือมาติดต่อด้วย ก็ให้พวกเขาได้เห็นคุณธรรมของพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ และเห็นพ่อบราห์มาบนใบหน้าและในรูปของลูกคนนั้น ให้พวกเขาได้สัมผัสกับดวงตา คำพูด ทัศนคติ และกระแสดิจของลูกที่มีความพิเศษไม่เหมือนใคร มธุบันเป็นสถานที่ที่พ่อบราห์มาแสดงการกระทำและเนื่องจากสถานที่นี้เต็มไปด้วยกระแสดิจของทาปาเซีย จารมา และการสละละทิ้งของพ่อบราห์มา ทุกคนที่มาที่นี่จะได้สัมผัสกับสถานที่นี้ได้อย่างง่ายดายว่าเป็นโลกที่พิเศษ สถานที่แห่งนี้ได้ถูกทำให้เป็นทางจิตด้วยกระแสดิจของพ่อบราห์มาและลูกๆ พิเศษ ในทำนองเดียวกันไม่ว่าลูกจะอาศัยอยู่ที่ไหนและไม่ว่า

ลูกจะทำงานที่ไหนก็ตาม ให้ผู้อื่นได้สัมผัสกับคุณธรรม การกระทำ และบรรยากาศของทัศนคติที่สูงส่งของลูกที่มีความทัดเทียมกับของพ่อ นี่คือนสิ่งที่บรรพชาดาหมายถึงการกลับมาทัดเทียมกับพ่อ (บัพสมาน) จนถึงตอนนี้ลูกมีความคิดเกี่ยวกับการกลับมาทัดเทียมกับพ่อ แต่ในเวลานี้ขอให้ความคิดนั้นปรากฏออกมาบนใบหน้าและในพฤติกรรมของลูก ให้เสียงที่ออกมาจากหัวใจของใครก็ตามที่มาติดต่อกับลูกควรจะเป็นว่าลูกดวงวิญญาณมีความทัดเทียมกับพ่อ (บาบาเริ่มโอเป็นบางครั้งบางคราว) วันนี้ไมค์นี่ไม่ค่อยดี แต่บาบายังต้องมาพบปะกับลูก นี่ก็เป็นไมค์เช่นกัน ถ้าไมค์นี้(ร่างกาย)ไม่ทำงาน ไมค์นี้(ไมค์ที่เป็นวัตถุ)ก็จะไร้ประโยชน์ มันไม่ร้ายแรงเพราะนี่เป็นเพียงแค่ผลของฤดูกาลเท่านั้น

เวลานี้ บรรพชาดาต้องการที่จะเห็นการเปิดเผยนี้โดยผ่านลูกๆทุกคน เมื่อลูกเปิดเผยบางสิ่งด้วยคำพูด คำพูดจะมีผลกระทบ แต่จะมีผลกระทบที่ยิ่งใหญ่มากกว่าด้วยคุณธรรมและการกระทำของลูก ผ่านทางสายตาของลูกแต่ละคนให้มีประสบการณ์ว่ามีบางสิ่งที่พิเศษในดวงตาของลูก พวกเขาไม่ควรมองว่าลูกเป็นคนธรรมดา แต่เป็นคนทางจิตที่พิเศษไม่เหมือนใคร คำถามควรเกิดขึ้นในจิตใจของพวกเขาว่าลูกกลายเป็นเช่นนั้นได้อย่างไรและใครทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น พวกเขาเองคิดและถามว่า: ใครทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น? ทุกวันนี้เมื่อผู้คนเห็นบางสิ่งที่สวยงามพวกเขาก็ถามออกมาจากใจว่าใครเป็นคนทำสิ่งนี้? จงเปิดเผยพ่อโดยผ่านสภาพที่มีความทัดเทียมกับพ่อ ในปัจจุบันนี้ดวงวิญญาณส่วนใหญ่สงสัยว่ามันเป็นไปได้หรือไม่ที่ดวงวิญญาณจะกลายเป็นเช่นนั้นในโลกที่มีตัวตนนี้ แสดงให้พวกเขาเห็นว่ามันเป็นไปได้จริงๆในทางปฏิบัติที่จะกลายเป็นเช่นนั้นและลูกก็ได้กลายเป็นเช่นนั้นแล้ว ปัจจุบันผู้คนมีความเชื่อในตัวอย่างในทางปฏิบัติมากกว่าทฤษฎีมาก พวกเขาต้องการที่จะเห็นบางสิ่งมากกว่าเพียงแค่อธิบายเกี่ยวกับสิ่งนั้น มีลูกๆจำนวนมากมาในทุกวันแห่ง ดังนั้นหากลูกทุกคนกลายเป็นตัวอย่างในทางปฏิบัติของการมีความทัดเทียมกับพ่อแล้ว พวกเขาก็จะใช้เวลาไม่นานที่จะเข้าใจและยอมรับสิ่งนี้แล้วประชากรของลูกก็จะถูกสร้างขึ้นอย่างรวดเร็ว เมื่อพวกเขาเห็นและสัมผัสว่าลูกเป็นตัวอย่างในทางปฏิบัติในการใช้ความพยายามน้อยลงในเวลาอันสั้น พวกเขาจะถูกประทับใจตราด้วยตราประทับ (แสตมป์) ของปวงประชา ลูกคือผู้ที่กำลังจะกลายเป็นราชาและราชินีใช่ไหม?

เนื่องจากบรรยากาศในปัจจุบัน บรรพชาดาจึงถึงความสนใจของลูกอีกครั้ง เวลานี้จึงให้ทัศนคติของการวางเฉยปรากฏออกมาในจิตใจและหัวใจของลูก ไม่ว่าลูกจะอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก หรืออยู่ที่ศูนย์หรือที่อื่นๆ บรรพชาดาให้สิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพแก่ลูกทุกคน ไม่มีลูกแม่แต่คนเดียวที่ไม่มีเงินทองที่จะกิน ดื่ม หรือไม่มีที่อยู่อาศัย ลูกแต่ละคนมีสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมดที่ลูกต้องการ ในขณะที่เดียวกันก็รักษาทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด มันเป็นเรื่องที่แตกต่างกันถ้าใครบางคนขาดบางสิ่งบางอย่างเนื่องจากความไม่ระมัดระวังหรือความเกียจคร้านของตัวเอง อย่างไรก็ตาม บรรพชาดาเห็นว่าตามละคร ลูกแต่ละคนมีทุกสิ่งที่จำเป็นที่ลูกต้องการ ลูกมีสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมดและจะยังคงได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมดที่ลูกต้องการตลอดเวลา อย่างไรก็ตามในบางกรณีก็มีสิ่งอำนวยความสะดวกมากกว่าที่จำเป็น ดังนั้นจึงมีความพยายามทางจิตน้อยลงและมีการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกมากขึ้น เหตุนี้เองบรรพชาดาจึงได้เน้นย้ำวันนี้เป็นพิเศษ วันแห่งการกลับมาทัดเทียมกับพ่อ ลูกได้ใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านั้นทั้งหมดเป็นอย่างมาก ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกได้ทำมาจนถึงตอนนี้เป็นสิ่งที่ดีมาก อย่างไรก็ตามเวลานี้จึงเพิ่มความพยายามทางจิตของลูก นั่นก็คือการสร้างทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกได้เห็นแล้วว่าพ่อบราห์มาทำให้สิ่งอำนวยความสะดวกแก่ลูกมากมาย จนถึงวินาทีสุดท้ายและตัวท่านเองก็อยู่อย่างละวางจากการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านั้นอย่างไร ในขณะที่มีสิ่งอำนวยความสะดวก ลูกจะต้องอยู่อย่างละวางจากสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านั้น อย่างไรก็ตามถ้าลูกไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกและลูกบอกว่าลูกมีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด ถ้าลูกบางคนพูดว่า "เราสละทิ้งแล้ว" มันเป็นไปได้อย่างไร? นั่นเป็นเรื่องที่ต่างกันอย่างสิ้นเชิง ในขณะที่มีทุกสิ่ง ด้วยความรู้ และด้วยความรู้สึกที่ให้คุณประโยชน์ต่อโลก ด้วยความรู้สึกที่จะเปิดเผยพ่อและตัวลูกเอง เวลานี้แทนที่จะพึ่งพิงสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านั้น จงมีทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด มันก็เหมือนกับตอนเริ่มต้นของการก่อตั้ง ไม่มีการขาดแคลนสิ่งอำนวยความสะดวกใดๆ แต่ลูกอยู่ในบัดดี้ของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด สิบสี่ปีที่ลูกทำทาปาเซียอยู่ในบรรยากาศของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด เวลานี้บรรพชาดาได้มอบสิ่งอำนวยความสะดวกมากมายให้กับลูก เวลานี้ลูกไม่ขาดแคลนสิ่งใดเลยในแง่ของสิ่งอำนวยความสะดวก แต่ในขณะที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้ก็มีทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด เพื่อที่จะให้คุณประโยชน์แก่ดวงวิญญาณในโลก จำเป็นอย่างยิ่งที่ลูกจะต้องนำวิธีนี้มาใช้ในเวลานี้ เพราะความปรารถนากำลังเพิ่มมากขึ้นในทุกหนแห่ง ดวงวิญญาณเป็นทุกข์เพราะพวกเขาจำยอมกับความปรารถนาของตนเอง ถึงแม้ว่าพวกเขาจะเป็นมหาเศรษฐี พวกเขาก็เป็นทุกข์อันเนื่องมาจากความปรารถนาของตนเอง สาเหตุหลักของบรรยากาศแห่งความทุกข์ภายในดวงวิญญาณก็คือความปรารถนาที่มีขีดจำกัดของพวกเขา เวลานี้ด้วยทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก จงแพร่กระจายทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มี

ขีดจำกัดนี้ต่อดวงวิญญาณอื่นๆด้วย หากปราศจากทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด ดวงวิญญาณจะไม่สามารถมีความสุขและความสุขได้ และพวกเขาจะไม่สามารถหลุดพ้นจากความทุกข์ของพวกเขาได้ ลูกคือรากของต้นไม้ ในภาพของต้นไม้ ลูกบรามีเมล็ดแสดงอยู่ตรงส่วนไหน? ลูกถูกแสดงอยู่ในส่วนรากของต้นไม้ ลูกเป็นรากฐาน ไม่ว่าลูกจะสร้างคลื่นอะไรก็ตาม คลื่นนั้นก็จะแพร่กระจายไปทั่วโลก เหตุนี้เองบรรดาจึงถึงความสนใจเป็นพิเศษต่อทัศนคติของการวางเฉย และวิธีการที่จะกลับมาทัดเทียมกับพอบรามาโดยเฉพาะในรูปที่มีตัวตน ทุกคนควรมีประสบการณ์ว่าลูกไม่ได้ขึ้นอยู่กับสิ่งอำนวยความสะดวก แต่กำลังใช้ความพยายามทางจิต ในขณะที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมด ลูกก็มีทัศนคติของการวางเฉย ใช้สิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น แต่เท่าที่เป็นไปได้ด้วยทัศนคติของการวางเฉยในหัวใจของลูก และอย่าได้อยู่ในภาวะจำยอมต่อสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านั้น เวลานี้จึงสร้างบรรยากาศของความพยายามทางจิตในทุกหนแห่ง เพราะเวลาใกล้เข้ามาแล้ว การมีทาปาเซียที่แท้จริงและความพยายามทางจิตอย่างแท้จริงคือการมีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกได้เพิ่มงานรับใช้เป็นอย่างมากในปีนี้ ปีนี้ลูกได้จัดโปรแกรมใหญ่ๆในทุกหนแห่ง จากงานรับใช้นั้นดวงวิญญาณมากมายก็ได้ให้ความร่วมมือ ได้ใกล้ชิด และเข้ามาสู่สายสัมพันธ์ อย่างไรก็ตามลูกเพียงแค่ต้องการทำให้พวกเขาร่วมมือเท่านั้นหรือ? ถึงแม้ว่าเพียงเท่านี้ ดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมือเหล่านั้นก็ดีมาก เวลานี้เราดวงวิญญาณที่มีคุณภาพในการให้ความร่วมมือเหล่านั้นเข้ามามีความสัมพันธ์อันใกล้ชิดกับลูก ให้ประสบการณ์เช่นนั้นแก่พวกเขาซึ่งจากการให้ความร่วมมือพวกเขาจะกลายเป็นโยคีที่ง่ายดาย สำหรับสิ่งนี้อันดับแรกลูกจำเป็นต้องมีบรรยากาศของความเพียรพยายามทางจิตก่อน และประการที่สองมีบรรยากาศของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด ด้วยสิ่งนี้ดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมือนี้จะกลายเป็นดวงวิญญาณโยคีที่ง่ายดาย จงรับใช้พวกเขาต่อไป แต่บรรยากาศของความพยายามทางจิตและทาปาเซียก็เป็นสิ่งที่จำเป็นเช่นกัน

เวลานี้จึงแสดงทาปาเซียอันทรงพลังในทุกหนแห่ง ทาปาเซียที่สามารถเป็นเครื่องมือในการรับใช้ด้วยจิตใจ เวลานี้ลูกต้องทำงานรับใช้ที่ทรงพลังโดยผ่านทาปาเซีย เวลานี้ด้วยการรับใช้ผ่านจิตใจเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญสำหรับลูกที่จะได้รับการสัมผัสในความคิดของลูก เวลาใกล้จะหมดลงแล้ว และดังนั้นลูกจึงต้องมีสภาพที่มั่นคงสม่ำเสมอและมีบรรยากาศที่ทรงพลังอยู่เสมอ เพื่อที่จะกลับมาทัดเทียมกับพ่อ ก่อนอื่นลูกต้องซึมซับทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดที่ลูกได้เห็นในพอบรามาจนกระทั่งนาทีสุดท้ายของท่าน ท่านไม่มีความสนใจในความสะดวกสบายทางกายหรือกับลูกๆ แต่มีทัศนคติของการวางเฉยเกี่ยวกับทุกสิ่ง ดังนั้นในวันพิเศษนี้ ทำให้บทเรียนของการกลับมาทัดเทียมกับพ่อมั่นคงอย่างยิ่ง “ฉันต้องกลับมาทัดเทียมกับพอบรามา” เท่านั้น ศรัทธาที่มุ่งมั่นเช่นนั้นจะทำให้ลูกก้าวไปข้างหน้าอย่างแน่นอน

วันนี้ลูกขีดเส้นใต้เน้นย้ำอะไร? การวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด! เวลานี้จึงช่วยดวงวิญญาณจากความปรารถนาของพวกเขา ดวงวิญญาณที่น่าสงสารไม่มีความสุขและเป็นทุกข์อย่างยิ่ง เวลานี้จึงมีหัวใจที่เมตตาและกระจายคลื่นของความเมตตาด้วยทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด เวลานี้ลูกทุกคนนั่งอยู่กับพ่อในอาณาเขตสูงสุด ณ สถานที่ที่สูงที่สุด และให้ดริชตีที่เมตตาต่อทุกดวงวิญญาณ กระจายกระแสจิตเหล่านั้น ลูกสามารถกระจายกระแสจิตเหล่านั้นได้ใช่ไหม? เวลานี้เพียงแค่มานั่งกับพ่อในพรมดำและกระจายบรรยากาศของความเมตตาที่ไม่มีขีดจำกัดจากที่นั่น (บรรดาทำการฝึกดริล) อัจชะ

ถึงลูกๆที่น่ารักที่สุดในทุกหนแห่ง ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งในทุกหนแห่งที่กำลังเพียรพยายามทางจิต ถึงผู้ที่ร้องเพลงที่น่ารักและไพเราะอ่อนหวานมากจากใจถึงบรรดาตลอดทั้งวัน ถึงลูกทุกคนที่มีการสนทนาจากใจถึงใจกับบรรดาและเติมอารมณ์ของพวกเขาด้วยพรของทุกพลังและทุกคุณธรรม บรรดาได้ยินเพลงของทุกคน เพลงแห่งความสุข เพลงแห่งความรัก เพลงแห่งความซาบซึ้งทางจิต บรรดาหลอมรวมเข้ากับความรักในการรับฟังและการพบปะกับลูกๆที่จริงใจจากหัวใจของพวกเขา ลูกผู้แบ่งปันสิ่งที่อยู่ในหัวใจนั้นยิ่งใหญ่และจะยังคงยิ่งใหญ่อยู่เสมอ บรรดาขอมอบความรักหลายล้านเท่าเพื่อเป็นการตอบแทนลูกๆที่แสนหวานน่ารักเช่นนั้นที่รักษาทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดไว้อยู่เสมอ และผู้ที่สติปัญญามีศรัทธาที่เต็มไปด้วยความมุ่งมั่น ถึงลูกๆทุกคนที่นั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจของผู้ให้ความอบอุ่นของหัวใจด้วยความรัก ความทรงจำระลึกถึง และนมัสเต

บาบามองเห็นผู้ที่กำลังฟังอยู่ด้านนอกด้วยเช่นกัน บรรดาไม่ได้มองว่าลูกๆ อยู่ห่างไกล แต่ท่านมองเห็นลูกทุกคนในทุกหนแห่งราวกับว่าพวกเขาอยู่ต่อหน้าท่านเป็นการส่วนตัว เพื่อเป็นการตอบแทนสำหรับของขวัญและจดหมายแห่งความทรงจำระลึกถึงที่ลูกส่งมา บรรดาขอมอบความรัก ความทรงจำระลึกถึง และขอแสดงความยินดีกับลูกๆ ขอให้ลูกๆอยู่ในสภาพที่โอบอ้อมและเจริญรุ่งเรืองและคงอยู่อย่างเจริญรุ่งเรืองอยู่เสมอ! อัจชะ

พร: ขอให้ลูกได้รับการบรรลุผลทั้งหมดผ่านพลังของความคิดที่สูงส่งและกลายเป็นตัวความสำเร็จ
ลูกผู้เป็นนายผู้ทรงพลังอำนาจมีพลังมากมายในความคิดของลูกที่ลูกสามารถทำสิ่งใดก็ตามที่ลูกต้องการ
ในเวลาใดก็ตามและสามารถสร้างแรงบันดาลใจให้แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน เพราะความคิดของลูกบริสุทธิ์
สูงส่ง และมีเมตตาที่จะให้คุณประโยชน์อยู่เสมอ ความคิดที่สูงส่งและให้คุณประโยชน์นั้นจะเป็นจริงใน
ทางปฏิบัติอย่างแน่นอน จิตใจของลูกมีสมาธิอยู่เสมอ กล่าวคือมีความมั่นคงในสภาพเดียว มันไม่เร่ร่อน
ลูกสามารถทำให้จิตใจของลูกมั่นคงที่ใดก็ตามที่ลูกต้องการและเมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องการ จากการทำเช่นนั้น
ลูกจะกลายเป็นตัวความสำเร็จโดยอัตโนมัติ

คติพจน์: เพื่อที่จะอยู่อย่างปลอดภัยในความปั่นป่วนของสถานการณ์ที่เลวร้ายใดๆ จงฝึกฝนที่จะอยู่ในสภาพที่
ปราศจากร่าง

*** โอม ขานติ ***